

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 296 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

55 tomas
2012 m. spalio 2 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
I	<i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>	
	REZOLIUCIJOS	
	Europos Parlamentas	
	2011–2012 m. SESIJA	
	2011 m. balandžio 5–7 d. posėdžiai	
	Posėdžių protokolai paskelbti OL C 176 E, 2011 6 16.	
	PRIIMTI TEKSTAI	
	2011 m. balandžio 5 d., antradienis	
2012/C 296 E/01	Migracijos srautai, kuriuos lemia nestabilumas: ES užsienio reikalų politikos aprėptis ir vaidmuo 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl migracijos srautų, kuriuos lemia nestabilumas: ES užsienio reikalų politikos aprėptis ir vaidmuo (2010/2269(INI))	1
2012/C 296 E/02	Moterų vaidmuo žemės ūkyje ir kaimo vietovėse 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų vaidmens žemės ūkyje ir kaimo vietovėse (2010/2054(INI))	13
2012/C 296 E/03	ES lėšų panaudojimas branduolinių elektrinių eksploatavimui nutraukti naujose valstybėse narėse 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES lėšų panaudojimo branduolinių elektrinių eksploatavimui nutraukti naujose valstybėse narėse veiksmingumo ir efektyvumo (2010/2104(INI))	19
2012/C 296 E/04	Nauja ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programa 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų (2010/2209(INI))	26

LT

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

2012/C 296 E/05	Būsimoji Europos tarptautinė investicijų politika 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl būsimosios Europos tarptautinės investicijų politikos (2010/2203(INI))	34
2012/C 296 E/06	Bendrijų finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijų finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2009 m. metinė ataskaita (2010/2247(INI))	40
2012/C 296 E/07	Europos politinės partijos ir šių partijų finansavimo taisyklės 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių, taikymo (2010/2201(INI))	46
2012/C 296 E/08	Valdymas ir partnerystė bendrojoje rinkoje 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl valdymo ir partnerystės bendrojoje rinkoje (2010/2289(INI))	51
2012/C 296 E/09	Bendroji rinka Europos gyventojams 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios rinkos Europos gyventojams (2010/2278(INI))	59
2012/C 296 E/10	Bendroji rinka siekiant skatinti verslą ir augimą 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios rinkos siekiant skatinti verslą ir augimą (2010/2277(INI))	70
2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis		
2012/C 296 E/11	Padėtis Sirijoje, Bahreine ir Jemene 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Sirijoje, Bahreine ir Jemene	81
2012/C 296 E/12	Ketvirtoji Jungtinių Tautų konferencija mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ketvirtosios Jungtinių Tautų konferencijos mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu	85
2012/C 296 E/13	2010 m. Islandijos pažangos ataskaita 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2010 m. Islandijos pažangos ataskaitos	89
2012/C 296 E/14	2010 m. Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pažangos ataskaita 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2010 m. Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pažangos ataskaitos	94
2012/C 296 E/15	Padėtis Dramblio Kaulo Krante 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Dramblio Kaulo Krante	101

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Migracijos srantai, kuriuos lemia nestabilumas: ES užsienio reikalų politikos aprėptis ir vaidmuo

P7_TA(2011)0121

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl migracijos srautų, kuriuos lemia nestabilumas: ES užsienio reikalų politikos aprėptis ir vaidmuo (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1717/2006, nustatantį stabilumo priemonę ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1889/2006, įsteigiantį demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1905/2006, nustatantį vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) struktūra ir veikimas ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į JT konvenciją dėl visų migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimų narių teisių apsaugos, priimtą 1990 m. gruodžio 18 d.,
- atsižvelgdamas į 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją ir 1967 m. sausio 31 d. protokolą dėl pabėgėlių statuso,

⁽¹⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.⁽²⁾ OL L 327, 2006 11 24, p. 1.⁽³⁾ OL L 386, 2006 12 29, p. 1.⁽⁴⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 41.⁽⁵⁾ OL L 163, 1996 7 2, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.⁽⁷⁾ OL L 201, 2010 8 3, p. 30.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 13 d. Europos Vadovų Tarybos priimtą visuotinį požiūrį į migraciją, kuriuo nustatoma migracijos politikos išorės dimensija ir trys pagrindiniai jos prioritetai, būtent skatinti teisėtą migraciją, kovoti su nelegalia migracija ir stiprinti migracijos ir vystymosi ryšį,
- atsižvelgdamas į Europos migracijos ir prieglobsčio paktą, kurį Taryba patvirtino 2008 m. spalio mėn., į Komisijos pirmąją metinę migracijos ir prieglobsčio ataskaitą (2009 m.) (COM(2010)0214) ir į Tarybos 2010 m. birželio 3 d. išvadą dėl tolesnių veiksmų, susijusių su Europos imigracijos ir prieglobsčio paktu,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 23 d. Sirte pasirašytą ES ir Afrikos bendrą deklaraciją dėl migracijos ir vystymosi, kurioje pabrėžiama, jog reikia, kad Afrikos ir ES valstybės narės išsipareigotų bendradarbiauti su kilmės, tranzito ir paskirties šalimis siekiant veiksmingiau valdyti migraciją, taip pat atsižvelgti į jų poveikį vystymuisi,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 18 ir 19 d. Europos Vadovų Tarybos išvadą dėl neteisėtos imigracijos,
- atsižvelgdamas į 2010–2014 m. Stokholmo programą, Europos imigracijos ir prieglobsčio paktą ir Komisijos Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų planą (COM(2010)0171),
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 14 d. Sąjungos vyriausiojo įgalotinio ir Komisijos klimato kaitos ir tarptautinio saugumo ataskaitą, 2008 m. gruodžio 18 d. susijusias rekomendacijas ir 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos išvadą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 27 ir 28 d. Prahėje įvykusios ministrų konferencijos „Partnerystės kūrimas migracijos srityje“ bendrą deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio mėn. Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą ir su ja susijusius protokolus,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 4 d. Tripolyje Komisijos narių C. Malmström ir Š. Füle ir Libijos atstovų – Generalinio liaudies komiteto sekretoriaus užsienio reikalams Moussa Koussa ir Generalinio liaudies komiteto sekretoriaus visuomenės saugumo reikalams Yunis Al-Obeidi pasirašytą ES ir Libijos Bendradarbiavimo migracijos srityje darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio 20 d. rekomendaciją dėl vykstančių derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 29–30 d. Tripolyje įvykusio trečiojo Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimo metu paskelbtą Tripolio deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 4 d. JT Saugumo Taryboje Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgalotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton pasakytą kalbą, kurioje ji pabrėžė, kad reikalingas visapusiškas požiūris į krizių valdymą ir taikos stiprinimą, ir atkreipė dėmesį į tai, jog esama akivaizdaus ryšio tarp saugumo, vystymosi ir žmogaus teisių,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyvą 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (mėlynosios kortelės direktyva) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 7 d. Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą deklaraciją, kuria pradedama Rytų partnerystė,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ OL L 155, 2009 6 18, p. 17.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl skurdo mažinimo ir darbo vietų kūrimo besivystančiose šalyse: tolesnė veikla, ⁽¹⁾ ypač į jos 71, 72 ir 73 dalis,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl pabėgėlių iš Eritrėjos, laikomų įkaitais Sinajuje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į pirmininkaujančios valstybės narės 2011 m. sausio 27 d. išvada „Įvairiapusio požiūrio į prekybos žmonėmis prevenciją, prekiautojų žmonėmis patraukimą baudžiamajon atsakomybėn ir aukų apsaugą link“,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos (SESV) veikimo 80 straipsnį, kuriame įtvirtinta, kad sienų kontrolės, prieglobsčio ir imigracijos politikai taikomas solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principas, įskaitant jo finansinius padarinius, ir prireikus pagal šį skyrių priimti Sąjungos aktai numato atitinkamas šio principo įgyvendinimo priemones,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomonę (A7-0075/2011),
 - A. kadangi pagrindinės migracijos varomosios jėgos – politinis, socialinis ir ekonominis nestabilumas, saugumo stoka, politinis persekiojimas ir autoritariniai režimai, dėl kurių nukentėjusioms bendruomenėms nelieka jokių perspektyvų galimybių gimtinėje ir pajamų, taigi jos netenka ir teisės rinktis – emigruoti ar likti, o asmenų gyvybė atsiduria nuolatiniam pavojui, ir todėl vienintelė joms likusi galimybė – migracija, kadangi klimato kaita ir aplinkos būklės blogėjimas vis dažniau tampa migracijos priežastimi,
 - B. kadangi migraciją dėl nestabilios padėties ypač pakursto karai ir ginkluoti konfliktai arba jų galimybės pavojus, žmogaus teisių pažeidimai, įskaitant politinių oponentų, mažumų, tarp jų religinių, etninių mažumų ir lesbiečių, gėjų, biseksualų ir transseksualų, ir nepalankioje socialinėje padėtyje esančių žmonių grupių persekiojimą arba jų teisių apribojimą, gaivalinės ir žmogaus sukeltos nelaimės ir perspektyvių ekonominių galimybių stoka bei tvarios struktūros, kuri padėtų užtikrinti demokratiją ir gerą valdymą, pilietinių, politinių, kultūrinių, ekonominių ir socialinių teisių paisymą ir jų propagavimą, nebuvimas,
 - C. kadangi migracija, kaip senas pasaulinis reiškinys, prisidėjo prie keitimosi idėjomis, tačiau taip pat dėl jos radosi imigrantų integracijos į priimančiąsias visuomenes problemų, ir todėl ne tik prisidėjo prie kultūrinio ir ekonominio Europos Sąjungos praturtinimo, bet dėl jos taip pat kilo socialinės įtraukties ir prisitaikymo problemų; kadangi ES reikia didelės, tačiau kontroliuojamos migracijos, kad būtų galima paremti senėjančią visuomenę ir spręsti kitus socialinius ir ekonominius uždavinius,
 - D. kadangi praeityje migracijos srautai pakeitė kryptį pagal tai, kur buvo didžiausias spaudimas, tačiau niekada nenutrūko, ir kadangi migracijos negalima sustabdyti, tačiau tikėtina, kad ateinančiais dešimtmečiais keisis jos mastas ir sudėtingumas, todėl reikia spręsti problemas siekiant užkirsti kelią žmonių kančioms,
 - E. kadangi teisėta migracija yra procesas, naudingiausias asmenims, norintiems išvykti iš savo kilmės šalies, ir pačiai priimančiajai šaliai,
 - F. kadangi padidėję migracijos (dažniausiai neteisėtos) srautai, kuriuos lemia nestabilumas, labiausiai veikia valstybės nares, esančias prie ES išorės sienų,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0496.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- G. kadangi iki šiol nė viena Europos Sąjungos valstybė narė neratifikavo JT konvencijos dėl visų migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimų narių teisių apsaugos; kadangi ši konvencija yra išsamiausias tarptautinis migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimoms narių teises saugantis teisinis pagrindas, kuriuo valstybės narės gali vadovautis siekdamos užtikrinti, kad formuluojant ir įgyvendinant darbo jėgos migracijos politiką būtų paisoma migrantų teisių,
- H. kadangi ekonominis nestabilumas ypač didelę įtaką daro jaunesnėms kartoms, moterims ir mažumoms arba nepalankioje socialinėje padėtyje esančioms grupėms, kurioms nelieka galimybių įsidarbinti ir kurios dėl to daug lengviau gali tapti smurto, radikalizmo ir teroristinių grupių verbavimo aukomis,
- I. kadangi klimato kaita susijusi su maisto ir vandens stygiumi, miškų naikinimu ir dirvožemio blogėjimu ir kadangi ji vis dažniau laikoma didžiausia grėsme tarptautiniam saugumui ir stabilumui,
- J. kadangi reikia padėti žmonėms, kurie buvo priversti palikti savo namus dėl klimato kaitos sukeltų katastrofų, ir juos apsaugoti; tačiau kadangi dabartinėje pabėgėlių teisėje nepripažįstama pabėgėlių dėl klimato teisė į tarptautinę apsaugą,
- K. kadangi tam tikruose regionuose, kur labiausiai juntamas klimato kaitos poveikis ir nyksta biologinė įvairovė, pavyzdžiui, Sahelio regione, migracija liko vienintelė galimybė prisitaikyti prie besikeičiančio klimato,
- L. kadangi kai kurie migrantai taip pat gali būti prieglobsčio prašytojai ir potencialiai galėtų tapti oficialiai pripažįstamais pabėgėliais,
- M. kadangi dėl neteisėtos migracijos išnaudojimo ne tik kyla rimtas pavojus migrantų gyvybėms, bet ir labai dažnai jis yra siejamas su pačiais sunkiausiais žmogaus teisių pažeidimais, įskaitant priverstinius darbus, seksualinį išnaudojimą, vaikų išnaudojimą ir smurtą dėl lyties; kadangi ES veiksmai siekiant užkirsti kelią tokiai prievartai ir apginti nepalankioje padėtyje atsідūrusius migrantus, taip pat ir neteisėtus migrantus, turėtų būti sustiprinti siekiant, kad būtų veiksmingesni,
- N. kadangi su neteisėtu migrantų gabenimu susiduria beveik visos pasaulio šalys; kadangi neteisėtos migracijos išnaudojimas, kuris, deja, yra pelningas verslas tiems, kurie dalyvauja organizuotoje nusikalstamoje veikloje, taip pat yra susijęs su ginklų kontrabanda ir prekyba žmonėmis ir narkotikais; kadangi neteisėtos migracijos išnaudojimas gali būti vienas iš radikalių ir teroristinių grupuočių finansavimo šaltinių ir dėl jo kyla migrantams pavojus tapti organizuoto nusikalstamumo grupuočių ar ekstremistų tinklų aukomis,
- O. kadangi vykdant ES politiką ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas pažeidžiamiausiems migrantams, visų pirma nelydimiems nepilnamečiams,
- P. kadangi neteisėta migracija daro įtaką tiek priimančiųjų, tiek tranzito šalių migracijos valdymo ir integravimo gebėjimams; kadangi kai kuriais atvejais tranzito šalyse ji gali sužlugdyti vietos darbo rinkų tvarumą ir vystymosi perspektyvas ir dar labiau pakurstyti nestabilumą,
- Q. kadangi numatomas demografinis augimas tiek kilmės, tiek tranzito šalyse, ypač Magrebo, Mašreko ir visoje Šiaurės Afrikoje, galėtų neigiamai atsiliepti ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo perspektyvoms, taigi dar labiau apsunkintų socialinę ir ekonominę padėtį šiose šalyse, jeigu nebūtų priimti būtini politiniai ir ekonominiai sprendimai; kadangi dėl šių priežasčių ir dėl to, kad jose netaikomi demokratijos principai, padidės įtampa ir nestabilumas šalių viduje, kaip tai matyti iš naujausių demonstracijų Tunise, Alžyre, Egipte ir kitose arabų pasaulio šalyse, o dėl to dar labiau padidės migracijos srautai, kurie pareikalaus dar didesnių priimančiųjų šalių pajėgumų integruoti,

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- R. kadangi ES, atsižvelgdama į esamas demografines tendencijas, turėtų nuspręsti, kiek nori atverti savo sienas migracijos srautams iš kilmės ir tranzito šalių, siekiant palengvinti jų vidaus demografinį augimą ir dėl to kylančias socialines problemas ir taip padėti užtikrinti jose stabilumą, ir kiek ES reikės investuoti į tokių šalių atnaujintą ekonominę darbotvarę, įskaitant darbo vietų kūrimo darbotvarę,
- S. kadangi reikia imtis priemonių siekiant išvengti naujų rasizmo ir ksenofobijos protrūkių priimančiose ir tranzito šalyse,
- T. kadangi migracija į ES yra tik nedidelė kur kas platesnio migracijos iš pietų į šiaurę ir migracijos iš vienos pietų šalies į kitą reiškinio dalis; kadangi dėl Europos kaimynystės politikos (EKP) šalių ir ES geografinio artumo ir smarkiai besiskiriančių kai kurių EKP šalių ir ES valstybių narių migracijos įstatymų standartų tos šalys atsiduria palankesnėje konkurencinėje padėtyje ir dėl to stiprėja jų kaip tranzito šalių pozicijos bei mažėja galimybės tapti priimančiomis šalimis ir su tuo susijusi atsakomybė,
- U. kadangi taikant EKP reikėtų aktyviau remti kaimyninių ES valstybių pajėgumus valdyti migraciją,
- V. kadangi tikėtina, jog dėl pastarojo meto dramatiškų įvykių Egipte ir kitose Šiaurės Afrikos šalyse ir Artimuosiuose Rytuose padidės teisėtos ir neteisėtos migracijos banga į Europą,
- W. kadangi tarp kilmės ir tranzito šalių, o taip pat tarp priimančiųjų ir tranzito šalių tvyranti įtampa dėl migracijos srautų valdymo ateityje gali tapti konfliktų ir nesutarimų priežastimi, jei nebus labiau suderintos, koordinuotos ir veiksmingesnės migracijos politikos; tačiau kadangi labiau koordinuotas ir visapusiškas požiūris migracijos valdymo klausimu galėtų sustiprinti pagarbą visų migrantų, kurie potencialiai gali prisidėti prie darbo rinkos poreikių patenkinimo tranzito ir paskirties šalyse ir skatinti kilmės šalių vystymąsi, orumui, kadangi labiau koordinuotas ir visapusiškas požiūris migracijos valdymo klausimu turėtų padėti užtikrinti, kad būtų visiškai paisoma migrantų, kurie gali būti atsidūrę nepalankioje padėtyje, žmogaus teisėms,
- X. kadangi teisėtos ir skaidrios pinigines perlaidos gali atlikti teigiamą vaidmenį skatinant ekonomikos vystymąsi, ir ypač būtina užtikrinti migrantų teises remti savo šeimas ir investuoti į savo šalis,
- Y. kadangi Europos Sąjunga turi parengti veiksmingą ir išmintingą migracijos politiką, panašią į politiką, kuri taikoma Kanadoje, Australijoje ar Naujojoje Zelandijoje; kadangi nestabilumas ES kaimyniniuose regionuose apsunkina tokios migracijos politikos kūrimą,
- Z. kadangi ES užsienio politika gali teigiamai papildyti ir sustiprinti ES migracijos politiką ir kadangi ją vykdančiam reikėtų spręsti visas nestabilumo priežastis kilmės šalyse ir tęsti aktyvų dialogą su tranzito šalimis dėl vienodų, žmogaus teisėmis pagrįstų standartų atitinkamuose nacionaliniuose migracijos įstatymuose, ir taip sudaryti vienodas sąlygas priimančiosioms ir tranzito šalims laikytis tų pačių taisyklių ir užtikrinti migrantams tokio paties lygmens apsaugą; kadangi dėl skirtingo tranzito šalių išsivystymo lygio reikalinga ES finansinė parama, kuri padėtų joms pasiekti ES prilygstančius standartus,
- AA. kadangi Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai pabrėžė, jog sprendžiant saugumo ir stabilumo klausimus svarbu laikytis visapusiško požiūrio, kuris leistų įgyvendinant vystymosi strategijas ir užtikrinant tvarias ekonomines perspektyvas papildyti ir dar labiau stiprinti taikos palaikymo ir taikos stiprinimo priemones ir taip sudaryti sąlygas ilgalaikiam stabilumui ir saugumui,

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

AB. kadangi Lisabonos sutartyje įtvirtinta nauja užsienio politikos struktūra ir sukurta Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) suteikia galimybę kurti ypač vertingas sąveikas tarp, viena vertus, užsienio politikos ir gynybos politikos ir, kita vertus, Europos kaimynystės politikos ir vystomojo bendradarbiavimo politikos, kaip viena kitą stiprinančių ir tarpusavyje susijusių dimensijų ir strategijų; kadangi pagal naująją struktūrą kultūrinė diplomatija taip pat gali atlikti vaidmenį vykdant ES išorės veiksmus; kadangi į tokias sąveikas reikėtų atsižvelgti dar programų rengimo etape,

AC. kadangi reikia skirti migrantus, prieglobsčio prašytojus ir pabėgėlius,

1. palankiai vertina Komisijos pastarojo meto pasiūlymus dėl teisėtos prieglobsčio neprašančių migrantų migracijos ir ragina ją rengti tolesnes priemones siekiant sukurti bendrą migracijos politiką, valdyti ekonominę migraciją, kad būtų galima skatinti ekonominę ir socialinę priimančiųjų, tranzito ir kilmės šalių pažangą, didinti socialinę sanglaudą gerinant migrantų integraciją; pabrėžia, kad siekiant užkirsti kelią neteisėtai migracijai, geriau naudoti ES teisėtos migracijos sistemas, išaiškinti dabartines perspektyvas ir galimybes ES ir sugriauti neteisėtų prekiautojų teikiamus netikrus pažadus, apribojant organizuoto nusikaltamumo ir prekybos žmonėmis galimybes pelnytis iš žmonių poreikio judėti, reikia, kad būtų teikiama tinkama informacija apie teisėtos imigracijos į ES galimybes; ragina Komisiją stiprinti pažeidžiamų grupių ir asmenų (daugiausia moterų ir vaikų), kurie dažnai tampa prekybos ir seksualinio išnaudojimo aukomis, apsaugos priemones ir įsteigti informacijos apie imigracijos į ES galimybes centrus trečiosiose šalyse; vis dėlto ragina siekti pusiausvyros skatinant teisėtą migraciją į ES ir užtikrinant, kad ES pajėgtų priimti ir sėkmingai integruoti atvykusius imigrantus;

2. primena, kad gerai valdoma teisėta migracija taip pat gali duoti naudos trečiosioms šalims, nes migrantai perveda lėšas į savo kilmės šalis; be to, pabrėžia, kad svarbu remti iniciatyvas, kuriomis skatinama įtraukti migrantus į vystymo ir mokymo projektus jų kilmės šalyse;

3. ragina valstybes nares bendradarbiauti su ne ES šalimis siekiant užtikrinti, kad informacija apie teisėtą migraciją būtų lengvai prieinama ir kad teisėta migracija būtų aktyviai propaguojama;

4. mano, kad *inter alia* priverstinė migracija yra vienas iš žlungančios ekonomikos, nuskurdimo, žmogaus teisių pažeidimų, aplinkos blogėjimo, didėjančio atotrūkio tarp turtingų ir skurdžių šalių, pilietinio karo, karų, kuriais siekiama valdyti gamtinius išteklius, ir politinių persekiojimų padarinių;

5. remia Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai analizę ir jos politikos kryptį, kurioje pabrėžiamas poreikis laikytis visapusiško ir darnaus požiūrio, pagrįsto kryptingomis vystymosi ir žmogaus teisių strategijomis, nes tai svarbi papildoma ES užsienio politikos priemonė sprendžiant stabilumo ir saugumo problemas ir didinant taikos palaikymo bei taikos stiprinimo priemonių veiksmingumą; šiuo aspektu ragina sustiprinti FRONTEX vaidmenį siekiant geriau kontroliuoti migrantų srautus; mano, kad atsižvelgiant į Lisabonos sutartyje įtvirtintą naują užsienio politikos struktūrą ir EIVT sukūrimą, reikėtų toliau tęsti tarpinstitucinį dialogą ir svarstyti tokio visapusiško požiūrio pagrindus ir tikslus, ypač susijusius su kryptingu programavimu ir partnerystėmis su paramą gaunančiomis šalimis, kurios padėtų užtikrinti darnų demokratijos procesą, gerą valdymą, pagarbą žmogaus teisėms ir ekonomikos augimą, taigi ir stiprinti saugumą bei stabilumą;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

6. ragina Komisiją parengti nuolatinio visos FRONTEX veiklos, susijusios su migracijos srautų valdymu, stebėjimo sistemą; mano, kad FRONTEX operacijų žmogaus teisių aspektas turi būti aiškiai numatytas pakeisto FRONTEX reglamento teksto variante, ypač asmens teisė palikti savo šalį, grąžinimo draudimas ir teisė prašyti prieglobsčio; palankiai vertina sėkmingą FRONTEX veiklą ir bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis siekiant įgyvendinti bendrą Europos prieglobsčio sistemą, taip pat palankiai vertina tai, kad buvo įsteigtas Europos prieglobsčio paramos biuras (angl. EASO); mano, kad FRONTEX ir EASO veikla ir operacijos turi būti stabilios ir nuolatinės, kad būtų galima teikti reikalingą pagalbą valstybėms narėms, kuriose šios problemos ypač opios; pabrėžia, kad reikia daugiau ES ir valstybių narių, ypač labiausiai pažeidžiamų, solidarumo siekiant kuo veiksmingiau koordinuoti politiką ir pasidalyti našta;

7. pažymi, kad dėl stiprėjančio daugiašalio bendradarbiavimo su kai kuriais tarptautiniais veikėjais ir pagrindinėmis valstybėmis donorėmis, pavyzdžiui, ES, JAV, Japonija, Kinija ir ilguoju laikotarpiu galbūt su kitomis BRIC šalimis, kaip antai Brazilija ir Indija, stabilumas ir saugumas tapo bendru tikslu ir būtina sąlyga pasaulio ekonomikos augimui užtikrinti; be to, pažymi, kad stabilumo ir saugumo problemoms spręsti reikia ne tik rasti atitinkamų išteklių šiais biudžeto mažinimo laikais, bet taip pat reikia masto ekonomijos ir suderintų veiksmų; mano, kad reikėtų pradėti aktyvaus ES, JAV, Japonijos ir Kinijos bei tarptautinių finansų institucijų dialogo dėl koordinuotų geografinių ir teminių saugumo, stabilumo ir paramos strategijų svarstymo procesą, nes tai leistų daryti didesnę kolektyvinę įtaką ir užtikrinti labiau subalansuotą, kryptingesnį ir veiksmingesnį išteklių paskirstymą tuo pat metu užtikrinant teisingą naštos pasidalijimą; be to, atsižvelgdamas į naują Baltųjų Rūmų užsienio paramos apžvalgą, kurioje pabrėžiama paramos koordinavimo su kitomis pagrindinėmis valstybėmis donorėmis reikšmė, mano, kad pirmas svarbus tokio svarstymų proceso žingsnis galėtų būti ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimas dėl glaudesnio bendradarbiavimo humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi srityse, kad žvelgiant iš transatlantinės perspektyvos būtų nustatyti bendri interesai ir politikos koordinavimo pagrindai;

8. primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad bet kuriame ES ir jos valstybių narių pasirašytame readmisijos susitarime būtų visiškai gerbiamos žmogaus teisės ir negrąžinimo principas ir kad nebūtų keliami pavojai asmenims, kuriems reikia tarptautinės apsaugos;

9. pažymi, kad pabėgėlių apgyvendinimas kaimyninėse šalyse duoda apčiuopiamos naudos, ir ragina ES laikyti tai prioritetiniu klausimu;

10. reišia susirūpinimą dėl to, kad šiuo metu visame pasaulyje yra maždaug 38 valstybės, kuriose padėtis nestabili (Silpnų valstybių rodyklė 2010, *Fund for Peace*) ir dėl problemų, susijusių su nestabilumu, jose kenčia 1 milijardas žmonių (Pasaulio banko duomenimis); atkreipia dėmesį į tai, kad nestabilios valstybės labiausiai pažeidžia vidaus ir išorės (politiniai ir ekonominiai) sukrėtimai, ir į tai, kad valstybės nestabilumas prisideda prie migracijos proceso;

11. mano, kad parama politiškai ir ekonomiškai nestabilioms valstybėms, kurios gali būti neteisėtos migracijos šaltinis ir kuriose saugumo ir stabilumo požiūriu tvyro įtampa, turėtų greta paramos biudžetui priemonių ir strategijų, kuriomis užtikrinamas ar didinamas stabilumas, visada apimti tiesiogines investicijas ir patekimo į ES rinką strategijas, paramą siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų, darbo vietų kūrimo politiką, infrastruktūros plėtrą, paramą MVĮ, mikrokreditų lengvatas ir strategijas, kuriomis skatinama demokratija ir geras valdymas, socialinė įtrauktis, galių moterims, mažumoms ar nepalankioje padėtyje esančių žmonių grupėms suteikimą ir etninę bei religinę toleranciją, ir taip gerinti potencialių migrantų perspektyvas gimtinėje ir didinti jų pasirinkimo galimybes; tvirtai įsitikinęs, kad tokių strategijų pagrindas turi būti aktyvios partnerystės, kurios būtų pagrįstos ne tik paramą gaunančių šalių savarankiškumo ir didesnių įgaliojimų principais, bet ir tikslais, aiškiais veiksnių planais ir sąlygomis jiems įgyvendinti, kurie nustatomi kartu su valstybėmis donorėmis, taip pat vertinimo kriterijais ir griežtais atskaitomybės standartais; pažymi, kad programų, kurioms skiriamas šis finansavimas, pagrindinis kriterijus turi būti pridėtinės vertės siekimas tiek regioniniu, tiek vietos lygmeniu, užtikrinant, kad jos iš esmės prisidėtų prie vietos ekonomikos vystymosi;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

12. pabrėžia, kad bet koks ateities migracijos tendencijų, migracijos formų, kaip antai trumpalaikės migracijos, apykaitinės migracijos ir sezoninės migracijos, tyrimas turėtų būti vykdomas atsižvelgiant į galimas migracijos priežastis, pvz., politinė ir ekonominė krizė ar klimato kaitos poveikis kilmės šalyse;

13. ragina Europos Sąjungą ir valstybes nares imtis vidaus ir tarptautinio lygmens veiksmų siekiant paskatinti kilmės šalis patvirtinti ir įgyvendinti priemones ir politiką, kurios suteiktų jiems galių vystyti socialiniu, ekonominiu ir demokratijos požiūriu, kad jų piliečiai nebūtų priversti migruoti;

14. ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą dėti daugiau pastangų siekiant vystyti ir demokratizuoti kilmės šalis ir propaguoti teisinės valstybės principus, kad problemos, susijusios su migracija, būtų sprendžiamos iš esmės;

15. ragina steigti migracijos informacijos ir valdymo centrus už ES ribų siekiant padėti kilmės ar tranzito trečiosioms šalims parengti migracijos politiką atsižvelgiant į galimų migrantų ir sugrįžtančių migrantų poreikius, konsultuoti teisėtos migracijos klausimais, informuoti apie darbo galimybes bei gyvenimo sąlygas kelionės tikslo šalyse ir padėti norintiems emigruoti žmonėms surengiant profesinius mokymus vadovaujantis vykdančią bandomąjį projektą Bamake (Malis, CIGEM) įgyta patirtimi; prašo Komisijos reguliariai teikti atitinkamam EP komitetui ataskaitas dėl naujų iniciatyvų, kuriomis būtų siekiama įsteigti tokius centrus;

16. atkreipia dėmesį į tai, kad savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliucijoje dėl skurdo mažinimo ir darbo vietų kūrimo besivystančiose šalyse: tolesnė veikla Parlamentas pabrėžė, kad ES turėtų nedvejodama taikyti sankcijas valstybėms, kurios nevykdo pagal prekybos susitarimus prisiimtų valdymo ir su žmogaus teisėmis susijusių įsipareigojimų, ragino ES užtikrinti, kad būtų itin paisoma sąlygų laikymosi principo, kaip nurodyta Kotonu susitarime, ir atkreipė dėmesį į tai, kad ir Europos plėtros fondas (EPF), ir Vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė (angl. DCI) turi atitikti tuos pačius sąlygų laikymosi kriterijus; pabrėžia, kad panašūs sąlygų laikymosi kriterijai turėtų būti taikomi ir kitokiai ES paramai nei parama vystymuisi ir humanitarinė pagalba, įskaitant makrofinansinę pagalbą, teikiamą TVF paskolomis, ir skolinimo operacijas, vykdomas per EIB ir ERPB programas, ir kad tokia parama turėtų būti grindžiama partneryste, bendrais tikslais ir vertybėmis bei lojalumu, ir ji turėtų tenkinti tiek valstybių donorių, tiek paramos gavėjų lūkesčius; be to, pabrėžia, kad aktyvi ES parama ją gaunančioms šalims turėtų būti veiksminga ir orientuota į rezultatus ir kad būtų paisoma pagrindinių ES vertybių; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliojimą užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos Komisiją kuriant ES finansinės paramos sistemą, taip pat dvišaliuose santykiuose su tokią paramą gaunančiomis šalimis siekti lojalumo Europos Sąjungai ir jos pagrindinėms vertybėms; mano, kad reikėtų ES lygmeniu pradėti svarstyti sąlygų laikymosi kriterijų taikymo ES finansinei paramai pagrindinius principus ir apimtis;

17. palankiai vertina žmogaus teisių sąlygas visuose ES dvišaliuose prekybos susitarimuose ir remia sąlygų laikymosi principo įtraukimą į prekybos su besivystančiomis šalimis sutartis taikant bendrąją lengvatų sistemą; pripažįsta, kad šio sąlygų laikymosi principo ne visada laikomasi, kadangi Komisija pasirodė neryžtinga taikydama sankcijas besivystančioms šalims, kurios nesilaiko prisiimtų įsipareigojimų žmogaus teisių paismu, gero valdymo ir demokratizacijos srityse; primygtinai ragina Komisiją prireikus svarstyti, ar reikėtų taikyti sankcijas, tačiau prieš jas skiriant prašo nuodugnai įvertinti, kokį poveikį šios sankcijos turėtų paramą gaunančių valstybių gyventojams;

18. mano, kad panaši politika, kokia taikoma kilmės šalims, turėtų būti taikoma ir tranzito šalims, pvz., susijusi su skurdo mažinimo strategijomis, tiesioginėmis investicijomis ir galimybėmis patekti į rinką, taip pat daugiau dėmesio skiriama užimtumo darbotvarkei, kurią įgyvendinant galima užtikrinti realią ilgalaikę socialinę įtrauktį, stabilizuoti vidaus darbo rinką ir didinti tranzito šalių ilgalaikį potencialą;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

19. mano, kad ES ir jos valstybės narės, valdydamos neteisėtos migracijos srautus, turi visiškai gerbti prieglobsčio prašytojų teises ir susilaikyti nuo bet kokių veiksmų, kuriais potencialiems pabėgėliams būtų kliudoma prašyti apsaugos, taikymo;

20. ragina Komisiją parengti priemonę, pagal kurią būtų galima paskirstyti prieglobsčio prašytojų apgyvendinimo ir jų prašymų nagrinėjimo atsakomybę, taip pat kovoti su neteisėta migracija; tai dvi sritys, kuriose kai kurioms valstybėms narėms tenka neproporcingai didelė našta dėl jų geografinės ar demografinės padėties;

21. ragina Komisiją įdiegti stebėjimo, kaip paisoma pabėgėlių ir prieglobsčio teisių vykdant patikrinimus prieš atvykimą ir atvykimo metu pagal Šengeno sienų kodeksą, sistemą, kad galimi srautai būtų greitai aptinkami;

22. pabrėžia, kad ES rinkimų stebėjimo misijos yra svarbus žingsnis bet kokiame demokratijos kūrimo ir gero valdymo procese, ir mano, kad tokios misijos turėtų būti įtrauktos į platesnio masto paramos programą siekiant užtikrinti ilgalaikį demokratijos kūrimo procesą; primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai stiprinti vėlesnes procedūras ir misijas ir tikrinti, ar rinkimų stebėjimo misijų rekomendacijos yra įgyvendinamos, ir šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad itin svarbu toliau stebėti ir užtikrinti, jog būtų tinkamai įgyvendinamos ES rinkimų stebėjimo misijos rekomendacijos; atkreipia dėmesį į tarpininkavimo ir konfliktų prevencijos bei sprendimo strategijų, taip pat institucijų bei pajėgumų kūrimo svarbą regioninėms organizacijoms, pavyzdžiui, Afrikos Sąjungai (AS), kuri atlieka svarbų vaidmenį įgyvendinant taikos palaikymo ir taikos stiprinimo operacijas; mano, kad teikiant paramą AS reikėtų sukurti sienų kontrolės pajėgumus ir teikti pagalbą visiems migrantams, atsidūrusiems nepalankioje padėtyje; mano, kad veiksmingas regioninių organizacijų, pvz., AS, Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos ar Rytų partnerystės, kaip taikos ir stabilumo regione skleidėjų, stiprinimas paskatins regioninę integraciją ir tarpvalstybinių ekonominių zonų atsiradimą;

23. pažymi, kad buvo padaryta pažanga įgyvendinant visapusišką požiūrį į migraciją, kuriuo siekiama skatinti visapusišką partnerystę su kilmės ir tranzito šalimis ir stiprinti migracijos ir vystymosi sąsajas; pabrėžia, kad reikia dar labiau pagerinti pagrindinių visuotinio požiūrio į migraciją priemonių (partnerystės migracijos srityje, misijų migracijos klausimais, migracijos profilių, bendradarbiavimo platformų) naudojimą; pabrėžia, kad vykdant politinį dialogą su kilmės ir tranzito šalimis migracijos politikos tikslai turi ir toliau būti tarp pagrindinių svarstomų klausimų ir kad šiuo atžvilgiu reikia stiprinti politinį suderinamumą, ypač su vystymosi politika; laikosi nuomonės, kad dauguma dialogo procedūrų turėtų būti supaprastintos, o sąveika tarp migracijos ir vystymosi – sustiprinta; mano, kad reikėtų dėti daugiau pastangų remiant vystymosi projektus kilmės ir tranzito šalyse, kuriais būtų siekiama pagerinti šių šalių gyvenimo standartus ir padidinti reguliavimo ir institucinius gebėjimus, taip pat infrastruktūrą, kad būtų galima veiksmingai valdyti migracijos srautus, tačiau tuo pat metu būtina užtikrinti, kad būtų paisoma tarptautinių apsaugos standartų ir taikomas negrąžinimo principas;

24. pabrėžia svarbų Pasaulinio forumo migracijos ir vystymosi klausimais vaidmenį, kadangi šis forumas – tai sisteminis vyriausybinių ir nevyriausybinių veikėjų, įskaitant pilietinės visuomenės atstovus, dialogo ir bendradarbiavimo skatinimo pagrindas;

25. apgailestauja, kad dabartinėmis sąlygomis vienintelė įmanoma galimybė buvo sustabdyti ES ir Libijos bendradarbiavimo susitarimą, ir laikosi nuomonės, kad šio susitarimo sustabdymas turėtų būti atšauktas, kai tik bus sudaryta nauja laikina vyriausybė, norinti skatinti tokio susitarimo demokratišką ir žmogaus teisėmis grindžiamą įgyvendinimą, nes susitarimo tikslas – teikti finansinę paramą Afrikos šalims siekiant sukurti perspektyvias alternatyvas migracijai ir parengti Libijoje veiksmingesnę darbo jėgos migracijos valdymo sistemą, sudarant sąlygas kuo labiau gerinti šalyje gyvenančių migrantų kvalifikaciją, padidinant Libijos gebėjimus pritraukti ir socialiai ir ekonomiškai integruoti migrantus, ypač iš šalių, esančių prie jos pietinių sienų, ir sukuriant pagrindus veiksmingo migracijos valdymo sistemai Libijoje; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad ES turi pasinaudoti savo įtaka ir įtikinti Libiją leisti Jungtinių Tautų vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisarui sugrįžti į šalį; mano, kad susitarimus dėl bendradarbiavimo migracijos srityje reikėtų pasirašyti ir su kitomis ES geografiniu požiūriu artimomis šalimis siekiant teikti bendrą paramą pagal tarptautinius susitarimus nestabilioms kaimyninėms valstybėms;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

26. pažymi, kad, kalbant dabartinės humanitarinės krizės Šiaurės Afrikoje įveikimą, FRONTEX negali būti pagrindinė priemonė kovojant su migracijos srautais iš šio regiono, ir ragina ES parengti greitą ir koordinuotą atsaką, kuris įeitų į nuoseklią ir ilgalaikę strategiją, skirtą politinei pertvarkai ir nestabilioms valstybėms, ir taip siekti pašalinti pagrindines migracijos srautų priežastis; ragina Tarybą įgyvendinti naštos pasidalijimo veiksmų planą, siekiant padėti apgyvendinti pabėgėlius iš šio regiono, grindžiamą SESV 80 straipsnyje numatyta solidarumo sąlyga, ir suteikti paramą perkeltiesiems asmenims remiantis 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvoje 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimančius tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą, įtvirtintomis nuostatomis; ragina Tarybą skubiai dėti pastangas, kad būtų patvirtinta bendra ES prieglobsčio sistema, ir užbaigti bendro sprendimo procedūras, susijusias su ES bendrosios pabėgėlių perkėlimo programos sukūrimu ir Europos pabėgėlių fondu 2008–2013 m. laikotarpiu, kaip Parlamentas rekomendavo 2010 m. gegužės mėn.; primena, kad valstybės narės privalo laikytis negražinimo principo;

27. pabrėžia, kad Europos Parlamento vaidmuo labai svarbus stiprinant laisvę ir demokratiją kaimyninėse šalyse; šiuo klausimu mano, kad Europos Parlamentas turėtų atidžiai stebėti demokratizacijos procesą Viduržemio jūros regiono pietuose, ir todėl siūlo plėtoti nuolatinį ir *ad hoc* struktūrinį dialogą su Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausiąja įgaliotine užsienio reikalams ir saugumo politikai siekiant įvertinti pokyčius šiame regione ir taip nustatyti trumpalaikius ir ilgalaikius tikslus ir atitinkamas reikiamas paramos priemones;

28. primygtinai reikalauja, kad įgyvendinant persvarstytą Europos kaimynystės politiką (EKP) būtų skiriama pakankamai dėmesio dialogui žmogaus teisių ir demokratijos klausimais; yra įsitikinęs, kad demokratiniai judėjimai ir demonstracijos, taip pat brutalus valdžios susidorojimas su jais, pvz., Tunise ir Egipte, įrodo, kad pagal EKP vykdytas dialogas demokratijos ir žmogaus teisių klausimais nebuvo veiksmingas;

29. palankiai vertina tai, kad baigtos derybos dėl ES ir Turkijos readmisijos susitarimo, ir ragina sėkmingai baigti visus būtinus etapus siekiant užtikrinti, kad susitarimą kaip galima greičiau visiškai įgyvendintų visos šalys;

30. ragina Komisiją aktyviau bendradarbiauti su neteisėtų migrantų tranzito ir kilmės šalimis pagal ES sudarytus susitarimus arba pagal susitarimus, kuriuos ES sudarys, ir pagal valstybių narių dvišalius susitarimus su trečiosiomis šalimis siekiant pažaboti neteisėtą ir paskatinti teisėtą migraciją, nes tai būtų naudinga migrantams, valstybių narių visuomenei ir kilmės šalims;

31. mano, kad norint efektyviai planuoti, patvirtinti, įgyvendinti ir įvertinti migracijos politiką būtina bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis suderinti su migracija susijusią statistiką; pabrėžia Europos migracijos tinklo (EMT), kurio indėlis šioje srityje galėtų būti itin svarus, svarbą;

32. pabrėžia, kad nedelsiant reikia nuoseklių, išsamių ir palyginamų statistikos duomenų apie migruojančius asmenis, nes nuolatinė šių asmenų kaita ir dabartinės migracijos srautų pobūdis yra tikra problema politikams, kuriems reikia patikimų duomenų ir informacijos, kuriais remdamiesi jie galėtų priimti sprendimus;

33. ragina Komisiją šiuo metu persvarstant Europos kaimynystės politiką numatyti konkretų finansavimą, skirtą parengti EKP šalyse atnaujintą, stiprią ekonominę darbotvarkę, įskaitant užimtumo darbotvarkę; mano, kad reikėtų susitarti su EKP šalimis dėl veiksmų plano kaip suderinti jų nacionalinius migracijos įstatymus su ES standartais, įskaitant žmogaus teisių standartus, kaip antai teisę į prieglobstį, neteisėtų migrantų apsaugos sistema ir vienodos teisės visiems migrantams; ragina pasirašyti daugiau judumo partnerystės susitarimų su EKP šalimis greta jau esamų susitarimų su Moldova ir Gruzija;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

34. ragina sukurti visapusišką imigracijos politiką, suderintą su visomis vystymosi strategijomis ir priemonėmis, pagrįstą aukšto lygio politiniu ir praktiniu solidarumu, abipusiu pasitikėjimu, skaidrumu, partneryste, bendra atsakomybe ir pastangomis, taikant bendrus principus ir konkrečius veiksmus, bei pagrįstą Lisabonos sutartyje įtvirtintomis vertybėmis;
35. ragina Komisiją sukurti visapusišką teisėtos migracijos sistemą atsižvelgiant į Europos darbo rinkos poreikius, susijusius su darbo jėga, ir į kiekvienos valstybės narės gebėjimus priimti ir integruoti migrantus; mano, kad bendra ES teisėtos migracijos politika galėtų tapti ir Europos, ir kilmės šalių ekonomikos stimuliu;
36. mano, kad dėl susitarimų su trečiosiomis šalimis, kurie susiję su keletu ES valstybių narių, turėtų būti deramasi Europos lygmeniu visiškai laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio;
37. ragina ES institucijas ir valstybes nares veiksmingiau koordinuoti paramos teikimą siekiant užtikrinti visapusišką ir tvarų požiūrį migracijos srautų valdymo klausimu;
38. pabrėžia, kad parama vystymuisi turėtų būti atsieta nuo migracijos srautų valdymo ir kad parama vystymuisi neturėtų priklausyti nuo grįžtamosios migracijos; pabrėžia, kad ES parama vystymuisi turėtų būti siekiama panaikinti migracijos priežastis, t. y. skurdą, klimato kaitą ir badą;
39. pabrėžia pridėtinę vertę, kurią Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga ir Rytų partnerystės iniciatyva galėtų suteikti migracijos ir jos pasekmių klausimo sprendimui; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga imtų visiškai veikti; mano, kad migracijos srautų klausimas turėtų būti vienas iš prioritetinių įgyvendinant Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą ir Rytų partnerystės iniciatyvą;
40. ragina Europos Sąjungą apsvarstyti, kokių veiksmų reikia imtis siekiant peržiūrėti Vystomojo bendradarbiavimo priemonę, Europos plėtros fondą ir Humanitarinės pagalbos priemonę, kad būtų galima padidinti teigiamą migracijos poveikį puoselelį žmogaus raidą ir demokratiją pažeidžiamose valstybėse;
41. ragina labiau stengtis skatinti nuoseklų vystymąsi įgyvendinant ES migracijos politiką ir nenaudoti oficialios paramos vystymuisi (OPV) politikai, kurios tikslas – stabdyti ir kontroliuoti migraciją, jei tai pažeidžia migrantų žmogaus teises; mano, kad parama vystymuisi visgi turėtų būti naudojama siekiant paremti veiksmingą vystymąsi ir taip mažinti migraciją, atsirandančią dėl skurdo, politinio nestabilumo ir politinės priespaudos;
42. palankiai vertina Tripolio deklaraciją, paskelbtą baigiantis trečiajam Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimui, kurioje patvirtinamas poreikis bendromis pastangomis spręsti klausimus, susijusius su realia migracijos padėtimi ir jos iššūkiais bei jos sąsajomis su vystymusi;
43. ragina užmegzti veiksmingesnę partnerystę su institucijomis, skatinančiomis regioninę ir ekonominę integraciją, nes tai irgi gali būti naudinga ieškant nuolatinių ilgalaikių migracijos iš vienos pietų šalies į kitą problemos sprendimų;
44. pabrėžia, kad Komisija turėtų daugiau ištirti klimato skatinamą migraciją iš vienos pietų šalies į kitą, taip pat nustatyti tokį poveikį patiriančių žmonių skaičių, pažeidžiamus regionus, migracinius judėjimus ir priimančiųjų šalių pajėgumus; taip pat ragina skatinti besivystančių šalių mokslinių tyrimų pajėgumus;
45. pabrėžia, kad svarbu įtraukti migracijos klausimą į šalių partnerių nacionalines vystymosi strategijas, siekiant mažinti skurdą ir pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

46. palankiai vertina tai, kad įkurtas AKR stebėjimo centras migracijos klausimams tirti – naudinga duomenų ir nacionalinių migracijos strategijų tobulinimo priemonių teikimo AKR šalių politikos kūrėjams priemonė, ir taip pat palankiai vertina pasiūlymą įsteigti Migracijos stebėjimo centrą, kuris būtų įpareigotas nuolat atidžiai stebėti visus klausimus, susijusius su migracijos srautais Lotynų Amerikoje, ir kuris veiktų Europos ir Lotynų Amerikos bei Karibų jūros regiono fondui prižiūrint ir koordinuojant;

47. rekomenduoja veiksmingiau skirti finansinius išteklius migracijos ir vystymosi sąsajai stiprinti; pripažįsta, kad būtina pagerinti priimtas nuostatas dėl papildomo ir greito įvairių ES išorės veiksmų finansavimo priemonių lėšų mobilizavimo;

48. pabrėžia būtinybę stiprinti paramos, atkūrimo ir vystymosi siejimo (angl. LRRD) strategijas siekiant užtikrinti, kad būtų tvariai sprendžiamos su perkeltaisiais asmenimis ir pabėgėliais susijusios problemos; pripažįsta, kad svarbu koordinuoti humanitarinę pagalbą, kadangi tai pamatas perspektyviai vystymosi politikai šalyse po konfliktų;

49. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai investuoti į profesinę kompetenciją, nustatyti aiškius būstinių ir delegacijų personalo įgaliojimus ir taip užtikrinti geresnį Teminės migracijos ir prieglobsčio programos ir Vystomojo bendradarbiavimo priemonės geografinių programų koordinavimą;

50. ragina paaiškinti konkretų EIVT ir *EuropeAid* vystymosi ir bendradarbiavimo generalinio direktorato (DEVCO) atliekamą vaidmenį ir užtikrinti, kad jų tarpusavio veiksmai būtų koordinuojami; ragina DEVCO imtis vadovaujamojo vaidmens migracijos politikos programavimo etapu;

51. pabrėžia, kad svarbu pasinaudoti patirtimi, susijusia su šalies lygmeniu vykdomu politikos dialogu, kuri įgyta įgyvendinant Teminę migracijos ir prieglobsčio programą, siekiant užtikrinti nuoseklesnį ir veiksmingesnį programavimą šalies ir regiono strateginių dokumentų srityje;

52. ragina dėti daugiau pastangų siekiant mažinti neigiamą protų nutekėjimo ir kvalifikuotų specialistų išvykimo, kuris ypač kenkia tokiems labai svarbiems sektoriams kaip sveikatos ir švietimo, poveikį; pabrėžia, kad svarbu skatinti protų susigrąžinimą, paramos grįžtantiems programoms ir apykaitinę migraciją, reguliuoti įdarbinimo praktiką ir remti kompetencijos ugdymą tokiomis priemonėmis kaip, pvz., profesinio mokymo plėtojimas; prašo Komisijos išnagrinėti, ar apykaitinės migracijos schemas yra naudinga priemonė ir kokio pobūdžio apykaitiskumas (vienkartinis ar pasikartojantis; trumpalaikis ar ilgalaikis; spontaniškas ar valdomas) galėtų duoti geriausių rezultatų tiek besivystančioms, tiek išsivysčiusioms šalims;

53. ragina Komisiją rengiant naujas išorės veiksmų priemones laikotarpiui po 2013 m. užtikrinti, kad pasiūlyta sistema padėtų stiprinti vystymosi ramsčio ir saugumo bei stabilumo ramsčio sąveiką ir tarpusavio stiprinimą, taip pat garantuotų spartų neatidėliotinos paramos ir atkūrimo fondų lėšų paskirstymą, greitą reagavimą teikiant pagalbą ir paramą migrantams, atsidūrusiems nepalankioje padėtyje, ypač labai nepalankioje padėtyje esantiems migrantams, kaip antai moterims ir nelydimiems nepilnamečiams, leistų numatyti konkrečias programas, skirtas mažumoms (tarp jų religinėms, etninėms mažumoms ir lesbiečių, gejų, biseksualų ir transseksualų mažumoms), kurioms gali grėsti pavojus, aktyviai remti, teikti prieglobstį ES žmogaus teisių gynėjams, esantiems palankioje padėtyje, ir numatyti paramos priemones klimato kaitos, miškų naikinimo, dykumėjimo ir nykstančios biologinės įvairovės padariniams švelninti ir nukentėjusių bendruomenių ekonominei ir socialinei aplinkai išsaugoti;

54. ragina kurti politiką, pagal kurią būtų atsižvelgiama į specifinę pažeidžiamoms grupėms priklausančių asmenų, pvz., moterų, vaikų ir neįgaliųjų, padėtį ir atsižvelgiant į tai kurti atitinkamą infrastruktūrą, t. y. steigti ligonines, mokyklas ir rūpintis mokomąją įrangą ir teikti reikiamą socialinę, psichologinę ir administracinę paramą;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

55. atkreipia dėmesį į svarbų vaidmenį, kurį atliko kankinimo aukų reabilitacijos centrai sėkmingai integruojant migrantus, įskaitant pabėgėlius ir prieglobsčio prašytojus, Europos Sąjungoje; susirūpinęs atkreipia dėmesį į sprendimą palaipsniui nutraukti šių centrų finansavimą pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę; ragina Komisiją užtikrinti, kad šių centrų finansavimas nebūtų nutrauktas ir paliktas vien tik valstybių narių rankose;

56. prašo Komisijos paskelbti regioninių apsaugos programų išorės vertinimą ir pradėti diskusijas šių programų pratęsimo klausimu;

57. atsižvelgdamas į BUSP / BSGP misijas, mano, kaip tai pabrėžė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausiojo įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai, kad būtų svarbu saugumo ir stabilumo strategijas papildyti *ad hoc* papildomos paramos vystymuisi ir žmogaus teisių strategijomis siekiant užtikrinti, kad būtų visiškai panaikintos pagrindinės nesaugumo ir nestabilumo priežastys; šiuo atžvilgiu pažymi, kad toks visapusiškas požiūris reikalauja ne tik geresnio koordinavimo, kurį vykdytų EIVT, bet ir papildomų *ad hoc* biudžeto asignavimų, skirtų šioms papildomoms strategijoms;

58. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujančiai valstybei, Komisijos pirmininkui, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIB, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, ES šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, EURONEST ir EUROMED priklausančių šalių vyriausybėms ir parlamentams, JAV valstybės departamentui, Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankui, Pasaulio bankui, TVF, Afrikos Sąjungai, Visos Afrikos Parlamentui, Tarptautinei migracijos organizacijai ir Vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisarui.

Moterų vaidmuo žemės ūkyje ir kaimo vietovėse

P7_TA(2011)0122

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų vaidmens žemės ūkyje ir kaimo vietovėse (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 2 ir 3 straipsnius, ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 8, 153 ir 157 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2006 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimą 2006/144/EB dėl kaimo plėtros Bendrijos strateginių gairių (2007–2013 m. programavimo laikotarpis) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl moterų padėties ES kaimo vietovėse ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 27–29 d. Kaserese, remiantis ES Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos iniciatyva, surengto seminaro tema „Moterų vaidmuo užtikrinant tvarų kaimo vystymąsi“ išvadas ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL L 55, 2006 2 25, p. 20.

⁽²⁾ OL L 277 E, 2005 10 21, p. 1.

⁽³⁾ OL C 66 E, 2009 3 20, p. 23.

⁽⁴⁾ Tarybos dokumentas 09184/2010.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/41/ES dėl vienodo požiūrio į savarankiškai dirbančius vyrus ir moteris principo taikymo, kuria panaikinama Tarybos direktyva 86/613/EEB ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A7–0016/2011),

Daugiafunkcės kaimo vietovės

- A. kadangi tvarus kaimo vietovių vystymasis, tvarus ir ilgalaikis Europos ūkio subjektų pajėgumas veikti yra prioritetai ir kadangi ypatingas mažiau apgyvendintų žemės ūkio vietovių potencialas turėtų būti deramai išnaudojamas ir plėtojamas siekiant užtikrinti, kad šiose vietovėse ir toliau būtų gyvenama,
- B. kadangi, atsižvelgiant į atitinkamas jų sąlygas, ekonominiu ir kultūriniu požiūriais savarankiški regionai, turintys veikiančius regioninius platinimo tinklus, gali stabiliau reaguoti į pasaulinius pokyčius,
- C. kadangi konkurencingas ir daugiafunkcis žemės ūkis yra labai svarbus pagrindas tvaraus vystymosi strategijoms ir plataus masto įmonių veiklai daugelyje regionų ir kadangi šis potencialas, kuris sudaro intensyvesnio ekonominės veiklos įvairinimo dalį, ne visur iki galo išnaudojamas,
- D. kadangi kaimo vietovėse ypač didelį poveikį daro senėjanti visuomenė, mažas gyventojų tankumas ir kai kuriose vietovėse mažėjantis gyventojų skaičius,
- E. kadangi ateityje dėl demografinių pokyčių, emigracijos ir apskritai daugelio kaimo vietovių populiacijoje mažėjančio moterų skaičiaus nebus įmanoma kaimo vietovėse, naudojantis esama infrastruktūra, deramai užtikrinti kasdieniams poreikiams patenkinti skirtų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo vietoje, pagrindinių medicinos ir priežiūros paslaugų teikimo, ikimokyklinio, mokyklinio, profesinio ir akademinio švietimo ir tolesnio mokymosi galimybių arba tinkamų kultūros ir laisvalaikio paslaugų, arba šios aprūpinimo institucijos išnyks dėl ekonominių priežasčių,
- F. kadangi iš 26,7 mln. nuolat žemės ūkyje dirbančių asmenų Europos Sąjungoje 42 proc. sudaro moterys ir bent vienam iš penkių ūkių (apie 29 proc.) vadovauja moteris,
- G. kadangi didelis moterų indėlis į vietas ir bendruomenės vystymąsi yra nepakankamai atspindimas atsižvelgiant į jų dalyvavimą susijusiuose sprendimų priėmimo procesuose,
- H. kadangi strategijoje „Europa 2020“ lyčių lygybės principas numatomas kaip pagrindinis reikalavimas, kuris turėtų būti skatinamas siekiant didinti aktyvų moterų dalyvavimą ekonominėje ir socialinėje veikloje ir užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms,

Moterys kaimo vietovių gyvenamojoje ir ekonominėje erdvėje

- I. kadangi dėl ekonominių ir visuomenės pokyčių pastaraisiais dešimtmečiais kaimo vietovių moterų realijos pakito ir pasidarė įvairesnės, o moterys pačios nemažai prisidėjo inicijuojant ir formuojant pokyčius, tačiau moterų socialinė ir ekonominė padėtis valstybių narių teritorijoje ir palyginus skirtingas valstybes nares labai skiriasi,

⁽¹⁾ OL L 180, 2010 7 15, p. 1.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- J. kadangi šiuolaikinėje visuomenėje moterys, atsižvelgiant į jų individualius šeiminius ir profesinius įsipareigojimus, atlieka daugialypį vaidmenį ir atlikdamos šį iš tiesų daugialypį vaidmenį jos taip pat gali labai prisidėti prie pažangos ir naujovių visais visuomeniniais lygmenimis bei gyvenimo kokybės pagerinimo, visų pirma kaimo vietovėse,
- K. kadangi, ypač kaimo vietovėse, už šeimos narių ir vyresnio amžiaus žmonių priežiūrą dažnai atsakingos moterys,
- L. kadangi ilgalaikėmis pastangomis, kurios dedamos imantis moterims skirtos politikos, ir aktyviai teikiant viešą paramą švietimui, konsultacijoms ir verslo kūrimo iniciatyvoms, *inter alia*, pagal bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) antrąjį ramstį, pasiekta išpūdinga pažanga gerinant vyrų ir moterų gyvenimo sąlygas kaimo vietovėse,
- M. kadangi, nepaisant to, kad žmonių gyvenimo būdas yra itin individualus, moterims ir vyrams pagrindinis uždavinys ir toliau bus, viena vertus, jų darbo ir socialinės bei kultūrinės veiklos ir, kita vertus, atsakomybės už šeimą derinimas,
- N. kadangi šią daugialypę užduotį modernios visuomenės sąlygomis galima įvykdyti tik naudojantis pagalbėmis tarnybomis, infrastruktūra ir institucijomis, kurių kainos ir paslaugos turi būti prieinamos,
- O. kadangi daugialypis moters vaidmuo kaimo vietovėse gali labai prisidėti prie modernaus moters įvaizdžio mūsų visuomenėje kūrimo,
- P. kadangi ir vyrų, ir moterų užimtumo lygis kaimo vietovėse yra žemas ir iš tiesų daugelis moterų niekada nedalyvavo darbo rinkoje, taigi jos neregistruotos kaip bedarbės ir neįtrauktos į nedarbo statistiką,
- Q. kadangi žemės ūkyje dirbančių moterų, įskaitant ūkininkų žmonas, turinčias papildomų pajamų šaltinių (iš įvairių pajamų šaltinių, individualaus ar ne visą darbo dieną trunkančio savarankiško darbo), taip pat laikinų ir migruojančių darbuotojų socialinė apsauga yra būtinas modernaus ir tvaraus kaimo vietovių vystymosi veiksnys,
- R. kadangi ūkio savininkas yra vienintelis asmuo, nurodomas banko dokumentuose ir siekiant gauti subsidijas bei įgytas teises, taip pat ūkio savininkas yra vienintelis asmuo atstovaujantis ūkiui asociacijose ir grupėse,
- S. kadangi kaimo turizmas, kai šeimos ir turizmo kooperatinės įmonės suteikia prekes ir paslaugas kaimo vietovėse, yra mažos rizikos verslas, sukuriantis darbo vietas ir sudarantis sąlygas derinti šeimos pareigas ir darbą, taip pat skatinantis kaimo gyventojus pasilikti gyventi kaime,

Kaimas – gyvenamoji ir ekonominė erdvė

1. pažymi, kad vyrų ir moterų lygybės skatinimas yra pagrindinis ES ir jos valstybių narių tikslas; pabrėžia, kad labai svarbu įtraukti šį principą į BŽŪP siekiant skatinti tvarų ekonomikos augimą ir kaimo plėtrą;
2. pažymi, kad kaimo vietovėse reikia siekti sukurti gyvenimo sąlygas, kurios atitiktų gyvenimo mieste sąlygas, bet būtų priderintos prie kaimo vietovių realijų, kad moterys ir jų šeimos turėtų prižasčių likti ir sėkmingai gyventi kaimo vietovėse;
3. ragina skatinti kaimo vietoves kaip įvairiapusę ir integruotą ekonominę ir gyvenamąją erdvę ir šiuo tikslu naudotis moterų pagrindiniu vaidmeniu, žiniomis ir kompetencija;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

4. todėl ragina Komisiją vedant derybas dėl kitos daugiametės finansinės programos susilaikyti nuo tolesnio visų žemės ūkiui numatytų išlaidų mažinimo;
5. pabrėžia, kad įvairios, taip pat į paslaugas orientuotos žemės ūkio įmonės (pvz., atostogos ūkininko ūkyje, tiesioginė rinkodara, tokios socialinės paslaugos, kaip vyresnių asmenų ir vaikų priežiūra, popamokinis mokymas ūkyje) yra svarbūs aprūpinimo infrastruktūros kaimo vietovėse elementai ir, vykdant BŽŪP, būtina joms teikti ilgalaikę paramą; todėl ragina minėtąsias paslaugas skatinti panaudojant BŽŪP lėšas, kad būtų numatyti nauji planai ir mokamo darbo galimybės moterims ir taip sudarytos daug palankesnės sąlygos derinti šeiminių gyvenimą ir darbą;
6. ragina skatinti vystymosi strategijas, kurioms būdinga savaiminė dinamika, ir visų pirma remti ypatingą kaimo vietovių veikėjų, vyrų ir moterų, kūrybiškumą, taip pat pasinaudoti konkrečiais tradiciniais kiekvienos kaimo bendruomenės ištekliais;
7. pabrėžia gyvybingos ir dinamiškos kaimo aplinkos ir kaimo gyventojų įvairovės svarbą; todėl pabrėžia, kad svarbu jaunoms moterims užtikrinti tinkamas savęs realizavimo galimybes ir iššūkius;
8. ragina kaimo vietovėse sudaryti tokias pagrindines sąlygas, kad visų kartų moterys galėtų likti savo tiesioginėje aplinkoje ir prisidėti prie jos atkūrimo ir plėtros;
9. pabrėžia, kad, atsižvelgus į moterų gyvenimo sąlygas kaimo vietovėse, ūkininkams ir ūkių darbuotojams svarbu užtikrinti ankstyvo išėjimo į pensiją tvarką; ragina valstybes nares įgyvendinti šią tvarką, jeigu jos dar to nepadarė;
10. todėl ragina toliau dėti pastangas, kad visos kaimo vietovės būtų aprūpintos naujausia IT infrastruktūra, visų pirma, pakankama plačiajuoste prieiga, ir imtis veiksmų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas pasinaudoti informacinėmis ir ryšių technologijomis, taip pat puoselėti vienodas tokios prieigos galimybes bei teikti tinkamą mokymą apie jos panaudojimą; pabrėžia, kad daugelyje ES kaimo vietovių dėl nepakankamos plačiajuostės prieigos stabdomas mažų įmonių augimas; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares tvirtai laikytis įsipareigojimo gerinti plačiajuosčio ryšio paslaugų teikimą kaimo vietovėse, nes tai būdas skatinti konkurencingumą;
11. ragina skatinti moteris kaimo vietovėse kurti elektronines įmones, pvz., elektroninės prekybos įmones, nes jos sudaro sąlygas užsiimti verslu esant toli nuo didelių miesto centrų, ir tokias įmones remti;
12. pabrėžia, kad kaimo vietovėse, kaip ir miesto vietovėse, būtina gerinti kasdieniams poreikiams skirtos infrastruktūros ir paslaugų kokybę bei prieigą prie jų siekiant, kad vyrai ir moterys galėtų derinti šeiminių ir profesinių gyvenimą ir kaimo vietovėse būtų išsaugotos bendruomenės; tai būtų vaikų priežiūros paslaugos ūkių infrastruktūroje (pvz., vaikų lopšeliai ūkiuose ir kitos ikimokyklinės įstaigos), sveikatos priežiūros paslaugos, švietimo įstaigos (įskaitant mokymąsi visą gyvenimą), pagyvenusių žmonių ir kitų priklausomų asmenų institucijos ir priežiūros paslaugos, sergančių arba nėsčių darbuotojų pakeitimo paslaugos, aprūpinimas kasdieninio poreikio prekėmis vietoje, laisvalaikio ir kultūros įstaigos; ragina, kad nustatytų tokią žemės ūkio politiką, kad moterys kaimo vietovėse galėtų pasinaudoti savo galimybėmis ir kad daugiafunkcis bei tvarus žemės ūkis taptų realybe;
13. ragina valstybes nares panaudoti struktūrinius fondus ir Sanglaudos fondą siekiant spręsti geros transporto infrastruktūros stokos kaimo vietovėse problemą ir įgyvendinti palankią politiką, kad visiems, ypač neįgaliesiems, būtų sudarytos geresnės sąlygos naudotis transportu, nes tai veiksny, mažinantis socialinę atskirtį ir socialinę nelygybę, kuri visų pirma veikia moteris;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

14. ragina įgyvendinant kaimo plėtros politiką daugiau dėmesio skirti siekiant sukurti naujoviškas ir tvarias gyvenimo ir darbo kaimo vietovėse sąlygas;

15. ragina Europos Sąjungos institucijas, valstybes nares ir regionų bei vietos valdžios institucijas remti projektus, kuriuos vykdant skatinama kaimo vietovėse steigti naujoviškas pirminės žemės ūkio produktų gamybos įmones ir teikiamos konsultacijos jų steigimo klausimais, siekiant sukurti naujų darbo vietų, kurias daugiausia užimtų moterys šiose pagrindinėse srityse: vertės suteikimo žemės ūkio produktams ir jų pardavimo rinkų paieškos, naujų technologijų taikymo, atitinkamo regiono ekonominės įvairovės didinimo ir paslaugų, kurios padeda derinti profesinę veiklą ir šeimos gyvenimą, teikimo;

16. nurodo, kad, kalbant apie naujoviškas pasiūlos formas, pasakytina, kad reikėtų pasinaudoti teigiama patirtimi, įgyta vykdant moterims skirtus projektus pagal BŽŪP antrąją ramstį (ypač pagal 3 kryptį ir programą „Leader+“) ir nustatyti geriausios praktikos pavyzdžius;

17. ragina kaimo plėtros strategijose ypatingą dėmesį skirti moterų vaidmeniui padedant siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų, ypač vykdant su inovacijomis, moksliniais tyrimais ir technologine plėtra susijusias iniciatyvas;

18. šiuo požiūriu palankiai vertina Europos socialinio fondo ir iniciatyvos „Equal“ projektus, kuriais siekiama suteikti daugiau žinių apie moterų padėtį žemės ūkyje bei kaimo vietovėse ir ją gerinti;

19. ragina naujame EŽŪFKP reglamente nustatyti konkrečias priemones, skirtas moterims 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu remti – tai darytų teigiamą poveikį moterų užimtumui kaimo vietovėse;

Moterys kaimo ekonomikos sektoriuje

20. ragina Komisiją ir valstybes nares papildyti informatyvią duomenų apie ekonominę ir socialinę moterų padėtį ir jų ekonominę veiklą kaimo vietovėse bazę ir pagerinti jau esamų duomenų, pvz., pasitelkiant Eurostatą, naudojimą siekiant priderinti politikos priemones;

21. yra įsitikinęs, kad, atsižvelgus į specialias kaimo vietovės sąlygas, ir toliau turi būti teikiamas ir plečiamas moterų švietimas ir konsultacijos specifiniais su žemės ūkiu susijusiais klausimais, ypač dėl ūkių finansinio valdymo;

22. mano, kad reikėtų stengtis sukurti Europos kaimo moterų (arba moterų asociacijų) tinklą ir atkreipia dėmesį į laimėjimus, pasiektus taikant pagal antrą BŽŪP ramstį numatytas priemones;

23. pripažįsta svarbų esamų moterų tinklų įvairiais lygmenimis vaidmenį, visų pirma kalbant apie kaimo vietovių paramą vietos lygmeniu ir visuomenės nuomonę apie kaimo vietoves, atkreipia dėmesį į tai, kad šiems tinklams reikia daugiau socialinio pripažinimo ir daugiau politinės ir finansinės paramos vietos, nacionaliniu ir Europos lygmenimis atsižvelgiant į tai, kad jie ypač naudingi siekiant daugiau lygybės, ypač turint mintyje moterų mokymą kaimo vietovėse, ir pradėdant vietos plėtros projektus, įskaitant informacines kampanijas apie sveikatos patikrinimą norint užtikrinti ankstyvą moterų vėžio (gimdos kaklelio vėžio, krūties vėžio ir kt.) diagnozę; ragina valstybes nares remti aktyvesnę moterų dalyvavimą politiniame procese, įskaitant deramą moterų atstovavimą institucijų, įmonių ir asociacijų valdybose;

24. ragina, kad taikant socialinės apsaugos sistemas kaimo vietovėse moterims būtų užtikrintos deramos išmokos atsižvelgiant į jų konkrečias apmokamo darbo sąlygas ir teises į pensiją;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

25. todėl palankiai vertina Direktyvą 2010/41/ES ir ragina valstybes nares ją nedelsiant veiksmingai įgyvendinti, ypač siekiant užtikrinti:

— kad ūkininkų sutuoktiniai ir gyvenimo partneriai turėtų socialinę apsaugą;

— kad savarankiškai dirbančioms moterims ūkininkėms ir ūkininkų sutuoktinėms būtų užtikrinamos atitinkamos motinystės išmokos;

26. atkreipia dėmesį į tai, kad visų pirma kaimo vietovėse būtinos ilgalaikės strategijos, kaip išsaugoti moterų, nusprendusių padaryti karjeros pertrauką, kad augintų šeimą ar užsiimtų slauga, profesinę kompetenciją; ragina palengvinti profesinės veiklos ir šeimos gyvenimo derinimą, kad moterys galėtų ištraukti į įvairią profesinę veiklą, ją tęsti ir toliau plėtoti;

27. atkreipia dėmesį į tai, kad žemės ūkio veiklos įvairinimas yra vis svarbesnis kaimo ekonomikos aspektas; pažymi, kad moterų vaidmuo inicijuojant ir kuriant žemės ūkio veiklos įvairinimo projektus ir jiems vadovaujant yra labai svarbus;

28. ragina skatinti moterų verslumą ir iniciatyvas, ypač skatinti moterų nuosavybės teises, moterų verslininkų tinklus ir sudaryti tokias finansinio sektoriaus sąlygas, kad kaimo vietovių moterys verslininkės (įskaitant individualiai ar ne visą darbo dieną savarankiškai dirbančias moteris, gaunančias mažas pajamas, ir jaunas moteris) galėtų lengviau pasinaudoti investicijomis ir kreditais ir taip joms būtų suteikta daugiau galimybių veikti rinkoje ir plėtoti stabiliai gyventi leidžiantį verslą; taip pat ragina imtis veiksmų siekiant gerinti moterų verslumą ir įgūdžius, kad būtų skatinamas jų dalyvavimas įmonių ir asociacijų valdymo organuose;

29. ragina atitinkamas nacionalines, regionų ir vietos valdžios institucijas skatinti moteris dalyvauti vietos veiksmų grupėse ir pagal programą „Leader“ vystyti vietos partnerystes, taip pat užtikrinti suderintą abiejų lyčių atstovų dalyvavimą jų valdybose;

Moterys žemės ūkyje

30. ragina įmonių ir regionų plėtros strategijose labiau atsižvelgti į moterų su žemės ūkiu susijusių ir nesusijusių profesinę kompetenciją; pabrėžia, kad labai svarbu ūkininkėms ir kaimo vietovių moterims įgyti kvalifikaciją ir mokytis būti gamintojomis ir verslininkėmis, ir ragina Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su regionų ir vietos valdžios institucijomis, kaimo organizacijomis ir moterų bei ūkininkų asociacijomis, sukurti iniciatyvas, kuriomis būtų skatinamas moterų dalyvavimas darbo rinkoje, naikinama moterų diskriminacija darbe ir tobulinamas moterų mokymas, taip pat numatoma daugiau tolesnių studijų ir specializuotų kursų galimybių mokslo įstaigose, siūloma susijusių kaimo plėtros priemonių pagal 3 krypties kaimo plėtros programas ir skatinamos esamos iniciatyvos; pažymi, kad taikant šias priemones bus prisidedama siekiant kovoti su socialine atskirtimi kaimo vietovėse ir kad moterims iškyla didesnė skurdo grėsmė negu vyrams;

31. ragina remti politines pastangas, kuriomis siekiama stiprinti moterų vaidmenį žemės ūkyje ir sudaryti joms daugiau galimybių praktiniu ir teisiniu požiūriais, taip pat atsižvelgiant į ūkio nuosavybę, vykdyti žemės ūkio veiklą, kad, turint mintyje joms už ūkį tenkančią bendrą atsakomybę, jos galėtų labiau prisidėti naudojantis susijusiomis teisėmis ir vykdant išpareigojimus, kurie, be kita ko, apima interesų gynimą žemės ūkio klausimus sprendžiančiose institucijose ir tikrą dalijimąsi visomis ūkio pajamomis;

32. ragina remti moterų ir ūkininkų organizacijas, kurios atlieka svarbų vaidmenį skatinant ir inicijuojant naujas plėtros programas ir įvairinimą, tokiu būdu, kad moterys galėtų įgyvendinti naujas idėjas siekiant įvairinti gamybos ir paslaugų teikimo veiklą kaimo vietovėse;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

33. laikosi nuomonės, kad atliekant būsimą BŽŪP reformą reikėtų atsižvelgti į kaimo vietovių moterų poreikius ir į žemės ūkyje dirbančių moterų vaidmenį ir pagal kiekvienos valstybės narės teritorinius poreikius pirmenybė turėtų būti teikiama prieigai prie tam tikrų paslaugų ir pagalbos;
34. yra įsitikinęs, kad vidutinės trukmės laikotarpiu moterims turėtų būti deramai atstovaujama visose politinėse, ekonominėse ir socialinėse žemės ūkio institucijose, kad priimant sprendimus būtų atsižvelgiama į moterų ir vyrų aspektus; pabrėžia, kad svarbu pradėti taikyti konkrečius veiksmus, kurie būtų naudingi moterims siekiant užtikrinti, kad moterys lygiomis teisėmis dalyvautų tokių institucijų veikloje;
35. ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti galimybes tam, kad moterys turėtų geresnę prieigą prie žemės ir kreditų siekiant skatinti moteris kurtis kaimo vietovėse ir užsiimti veikla žemės ūkio sektoriuje;
36. ragina surinkti duomenis apie tai, kokios strategijos buvo taikomos siekiant užtikrinti žemės ūkyje dirbančių moterų (ūkininkės, ūkių darbuotojos, sezoninį darbą dirbančios moterys, t. t.) socialinę apsaugą ir kaip įgyvendinama Direktyva 2010/41/ES, atsižvelgiant į konkrečias šalis su nuosavybės teise ir mokestine teise susijusias sąlygas, ir pasinaudoti šiais duomenimis siekiant valstybėse narėse užtikrinti tinkamą žemės ūkyje dirbančių moterų socialinę apsaugą;
37. pabrėžia, kad įgyvendinant Europos politiką, susijusią su moterų kaimo vietovėse gyvenimo sąlygomis, taip pat reikia atsižvelgti į imigrančių, dirbančių kaip sezoninės ūkių darbuotojos, gyvenimo ir darbo sąlygas, ypač atsižvelgiant į tinkamo apgyvendinimo, socialinės apsaugos, sveikatos draudimo ir sveikatos priežiūros poreikius; pabrėžia, kad reikia suteikti kuo daugiau vertės šių moterų darbui;
38. ragina Komisiją į savo apibendrinamąjį pranešimą, kuris pagal 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai 14 straipsnio 1 dalį turi būti pateiktas 2011 m., įtraukti išsamų priemonių, kurių buvo imtasi atsižvelgiant į kaimo vietovių moterų padėtį, poveikio tyrimą;

*

* *

39. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

ES lėšų panaudojimas branduolinių elektrinių eksploatavimui nutraukti naujose valstybėse narėse

P7_TA(2011)0123

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES lėšų panaudojimo branduolinių elektrinių eksploatavimui nutraukti naujose valstybėse narėse veiksmingumo ir efektyvumo (2010/2104(INI))

(2012/C 296 E/03)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Stojimo Sutarties protokolą Nr. 4 dėl Ignalinos branduolinės elektrinės Lietuvoje ir protokolą Nr. 9 dėl Bohunicos V1 branduolinės elektrinės 1 ir 2 blokų Slovakijoje, ir į protokolo dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos priėmimo į Europos Sąjungą sąlygų ir tvarkos 30 straipsnį,

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Tarybos reglamentus dėl protokolo Nr. 4 dėl Ignalinos branduolinės elektrinės Lietuvoje įgyvendinimo ⁽¹⁾, dėl protokolo Nr. 9 dėl Bohunicos V1 branduolinės 1 ir 2 blokų Slovakijoje įgyvendinimo ⁽²⁾ ir dėl finansinės Sąjungos paramos, susijusios su Kozlodujaus branduolinės elektrinės Bulgarijoje 1–4 blokų eksploatavimo nutraukimu (Kozlodujaus programa) ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl finansinių išteklių, numatytų skirti branduolinių įrenginių eksploatavimui nutraukti (COM(2007)0794), ir pridedamą dokumentą „Eksploatavimo nutraukimo ES finansavimo duomenys“ SEC(2007)1654),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Komisijos rekomendaciją dėl branduolinių įrenginių eksploatavimui nutraukti skirtų finansinių išteklių valdymo ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonę (A7–0054/2011),
- A. kadangi trys ES šalys kandidatės – Lietuva, Slovakija ir Bulgarija – eksploatavo seno tarybinio modelio branduolines elektrines, kurias buvo sutarta uždaryti, ir kadangi stojimo derybose buvo numatytos konkrečios šių trijų branduolinių elektrinių blokų pirmalaikio uždarymo datos,
- B. kadangi ES pripažino, kad dėl pirmalaikio šių branduolinių elektrinių blokų uždarymo ir jų eksploatavimo nutraukimo uždėta didžiulė finansinė ir ekonominė našta, kurios atitinkamos valstybės narės negalėjo pakelti, todėl Stojimo sutartyse, taip pat vėlesniuose Tarybos reglamentuose dėl šių sutarčių įgyvendinimo atitinkamoms valstybėms narėms numatyta teikti finansinę paramą, kadangi vis dėlto nebuvo aiškiai nuspręsta, ar iš paramos lėšų turėtų būti padengtos visos eksploatavimo nutraukimo išlaidos arba atlyginta už visas ekonomines pasekmes; pažymi, kad ir Bulgarija, ir Slovakija šiuo metu lieka elektros energiją eksportuojančios šalys,
- C. kadangi ši parama užtikrina, kad būtų taikomos priemonės, susijusios su šiais klausimais:
- eksploatavimo nutraukimo (parengiamieji uždarymo darbai, parama reguliavimo institucijai, būtinų dokumentų, susijusių su eksploatavimo nutraukimu ir licencijavimu, parengimas, saugi priežiūra ir stebėseną po uždarymo, atliekų tvarkymas, atliekų ir panaudoto kuro saugojimas ir nukreipimas, taip pat išmontavimo darbai),
 - energetikos (modernizacija ir turimos infrastruktūros atnaujinimas aplinkos apsaugos požiūriu, uždarytų blokų gamybos pajėgumų pakeitimas, energijos tiekimo saugumo ir energijos naudojimo efektyvumo didinimas ir kitos priemonės, kuriomis prisidedama prie būtino restruktūrizavimo ir energetikos infrastruktūros atnaujinimo),
 - socialinių pasekmių (parama elektrinės personalui siekiant užtikrinti aukšto lygio darbų saugą laikotarpiu iki išmontavimo po uždarymo ir darbuotojų perkvalifikavimas, kad galėtų atlikti naujas eksploatavimo nutraukimo užduotis),

⁽¹⁾ OL L 411, 2006 12 30, p. 10.

⁽²⁾ OL L 131, 2007 5 23, p. 1.

⁽³⁾ OL L 189, 2010 7 13, p. 9.

⁽⁴⁾ OL L 330, 2006 11 28, p. 31.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- D. kadangi parama pradėta teikti iki įstojimo ir prieš uždarant atitinkamus blokus, kol vyko administracinis pasirengimas, lėšos buvo kaupiamos tarptautiniuose elektrinių eksploatavimo nutraukimo rėmimo fonduose,
- E. kadangi branduolinių įrenginių eksploatavimo nutraukimas ir jų atliekų tvarkymas yra techniškai sudėtingas procesas, kuriam reikia didelių finansinių išteklių ir kuris susijęs su aplinkos, techniniais, socialiniais ir finansiniais įsipareigojimais,
1. pažymi, kad Lietuva, Slovakija ir Bulgarija įvykdė savo stojimo sutartyse numatytus įsipareigojimus iki nurodyto laiko uždaryti atitinkamų trijų branduolinių elektrinių blokus: Ignalinos branduolinės elektrinės 1 blokas uždarytas 2004 m. gruodžio 31 d., o 2 blokas – 2009 m. gruodžio 31 d.; Bohunicos branduolinės elektrinės 1 blokas uždarytas 2006 m. gruodžio 31 d., o 2 blokas – 2008 m. gruodžio 31 d.; Kozlodujaus branduolinės elektrinės 1 ir 2 blokai uždaryti 2002 m. gruodžio 31 d., o 3 ir 4 blokai – 2006 m. gruodžio 31 d.;
 2. taip pat pažymi, kad visos trys valstybės narės mėgino iš naujo derėtis dėl savo politinių įsipareigojimų, susijusių su reaktorių uždarymu, ir todėl procesas sulėtėjo;
 3. pažymi, kad yra teisinis pagrindas teikti finansinę paramą; pažymi, kad sumos nustatomos kasmet Komisijai priėmus sprendimą, pagrįstą atskirais metiniais jungtinio programavimo dokumentais, pagal kuriuos gali būti užtikrinama patvirtintų vystymo ir finansavimo projektų kontrolė;
 4. pažymi, kad dėl ribotos ES patirties ir duomenų eksploatavimo nutraukimo srityje nuspręsta teikti finansinę paramą ir nenumatyta galimybė nustatyti didžiausią finansavimo ribą; pažymi, kad net parengus eksploatavimo nutraukimo planus ir strategijas vis dar nebuvo aiškių didžiausios finansavimo ribos nustatymo sąlygų, todėl klausimą dėl papildomo finansavimo buvo galima spręsti bet kuriuo etapu ir kiekvienu atskiru atveju;
 5. mano, kad Bendrijos parama skirta šioms trimis valstybėms narėms remti, kad jos pakeltų finansinę ir ekonominę naštą, kuri joms tenka dėl nustatytų pirmalaikio uždarymo datų, ir padengtų daugelio svarbių eksploatavimo nutraukimo darbų išlaidas, investuotų į energetikos projektus, didinančius energetinę nepriklausomybę, ir prisidėtų prie socialinių pasekmių, kylančių dėl branduolinių elektrinių uždarymo, mažinimo; vis dėlto pažymi, kad šiais trimis atvejais branduolinių elektrinių eksploatavimo nutraukimo išlaidos viršijo planuotą ES paramą ir ko gera taip pat viršys pradines sąmatas; be to, pažymi, kad didelė dalis lėšų panaudota energetikos projektams finansuoti, o ne pagrindiniam finansinės paramos tikslui – nutraukti branduolinių elektrinių eksploatavimą – įgyvendinti;
 6. mano, kad Europos Sąjungos solidarumo koncepcija veiksmingai padeda sušvelninti ekonomines ankstyvo uždarymo pasekmes energetikos sektoriuje; vis dėlto pažymi, kad tuo metu, kai buvo rengiamas šis pranešimas, eksploatavimo nutraukimas buvo tik pradedamas;
 7. pažymi, kad aptariamų branduolinių elektrinių eksploatavimo nutraukimui vykdyti turėtų būti skiriamas didžiausias prioritetasis siekiant užtikrinti visų Europos gyventojų saugumą ir sveikatą;
 8. baiminasi, kad dėl finansinių išteklių, skirtų eksploatavimo nutraukimo priemonėms finansuoti, trūkumo bus vėluojama nutraukti branduolinių elektrinių eksploatavimą ir kils grėsmė aplinkai ir žmonių sveikatai;
 9. pabrėžia, kad saugumo užtikrinimo klausimas – visų svarbiausias vykdant aptariamų trijų pirma laiko uždarytų branduolinių elektrinių blokų eksploatavimo nutraukimą; taigi ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares atsižvelgti į tai ateityje priimant bet kokius sprendimus, susijusius su branduolinių elektrinių eksploatavimo nutraukimu apskritai ir ypač su šiomis trimis eksploatavimo nutraukimo programomis; ragina Komisiją užtikrinti tinkamą bendrą su valstybėmis narėmis koordinavimą ir nustatyti aiškius projektų užbaigimo tvarkaraščius;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

10. susirūpinęs pažymi, kad trijų aptariamų eksploataavimo nutraukimo programų detalieji eksploataavimo nutraukimo planai iki šiol neužbaigti ir todėl nepakanka duomenų apie kalendorinius grafikus, konkrečių projektų kainą ir jų finansavimo šaltinius; todėl ragina atitinkamas nacionalines institucijas užbaigti planus, o Komisiją ragina pranešti apie proceso eigą ir pateikti detalų ilgalaikį eksploataavimo nutraukimo projektų finansavimo planą; skatina Komisiją aiškiai apibūdinti ES finansavimo, reikalingo šiems planams įgyvendinti, apimtį;
11. ragina Komisiją ieškoti galimų būdų, kaip suderinti eksploataavimo nutraukimo finansavimo tvarką ES, atsižvelgiant į valstybių narių taikomas strategijas, jų nacionalines administravimo struktūras, ir supaprastinti pacią lėšų administravimo tvarką taip, kad nepakenktų eksploataavimo nutraukimo saugai ir saugumui;
12. pažymi, kad nėra aiškiai pasiskirstyta dalyvių finansinė atsakomybė ir dalyvių atsakomybė vykstant eksploataavimo nutraukimo procesui; mano, kad Komisija visų pirma turėtų būti atsakinga už ES paramos panaudojimą, taip pat mano, kad parama turėtų būti valdoma bendrai su Europos rekonstrukcijos ir plėtros banku (ERPB);
13. mano, kad būtų pageidautina, jog sudarant sutartis būtų taikomas Bendrijos abipusiškumo principas, naudingas Europos įmonėms, ypač taikant principus, nustatytus 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių savo veiklą, *inter alia*, energetikos sektoriuje, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo 58 straipsnyje;
14. pažymi, kad bendra Europos Sąjungos finansinė parama trims valstybėms narėms iki 2013 m. pabaigos sieks 2 847,78 mln. eurų; pabrėžia, kad, nors esama skirtumų tarp šių branduolinių elektrinių, ypač susijusių su kuro saugojimu, iš esmės įgyvendinant programas taikoma ta pati technologija; vis dėlto pažymi, kad skirtos sumos labai skirtingos: Ignalinai (2 blokai) – 1 367 mln. EUR; Bohunicai (2 blokai) – 613 mln. EUR; ir Kozlodujui (4 blokai) – 867,78 mln. EUR;
15. pažymi, atsižvelgdamas į 2009 m. pabaigoje turėtus duomenis, kad valstybėse narėse padėtis, susijusi su išmokėtomis sumomis, yra skirtinga: Ignalinai numatyta skirti iš viso 1 367 mln. EUR, išpareigota skirti 875,5 mln. EUR (64,04 %), išmokėta 760,4 mln. EUR (55,62 %), Bohunicai – iš viso 613 mln. EUR, išpareigota skirti 363,72 mln. EUR (59,33 %), išmokėta 157,87 mln. EUR (25,75 %), Kozlodujui – iš viso 867,78 mln. EUR, išpareigota skirti 567,78 mln. EUR (65,42 %), išmokėta 363,149 mln. EUR (41,84 %), visų pirma dėl skirtingo numatyto uždarymo laiko;
16. mano, kad būtina visiškai skaidriai valdyti lėšas ir naudoti išteklius; pripažįsta patikimo ir skaidraus finansinių išteklių valdymo ir tinkamos išorės priežiūros svarbą siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją energijos rinkoje; rekomenduoja užtikrinti skaidrumą ir visuomenės dalyvavimą šioje srityje;
17. atsižvelgia į toliau išvardytus auditus ir vertinimus: „Eksploataavimo nutraukimo pagalbos Lietuvai ir Slovakijai laikotarpio vidurio vertinimą“ (2007), Europos Komisijos visų trijų programų 2007 m. vidaus auditus, Europos Audito Rūmų (EAR) atliktus 2008 ir 2009 m. centrinės programų valdymo agentūros auditus, susijusius su Ignalina, EAR auditą siekiant parengti 2008 m. patikinimo pareiškimą (angl. DAS), EAR 2009 m. įgyvendinamumo tyrimą, ir atkreipia dėmesį į tebevykstančius veiksmus: rengiamą Komisijos komunikatą, kurio tikimasi 2011 m. pradžioje, Komisijos vykdomą išorės finansinį tarptautinio Bohunicos eksploataavimo nutraukimo paramos fondo auditą, EAR visos veiklos, susijusios su visomis trimis programomis, auditą;
18. mano, kad turint mintyje dideles sumas pinigų, naujus lėšų panaudojimo būdus, nežinomus veiksmus, kurių atsiranda proceso metu ir kurie lemia daug tolesnių pakeitimų, pritaikymų ir papildomų sumų skyrimą, atlikta per mažai auditų ir jų aprėptis atrodo nepakankama; apgailestauja, kad Komisijos 2007 m. rugsėjo mėn. laikotarpio vidurio eksploataavimo nutraukimo pagalbos Lietuvai ir Slovakijai vertinimas neapima Bulgarijos (ji tuo metu jau gavo pagalbą);

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

19. apgailestauja dėl to, kad Komisija nepateikia Europos Parlamentui finansinių išteklių, numatytų branduolinių įrenginių eksploatavimui nutraukti, naudojimo metinių ataskaitų; todėl ragina Komisiją stebėti ir kasmet Parlamentui pranešti, ar lėšos panaudojamos geriau ir ar tikėtina, kad sukauptos lėšos, skirtos konkrečių branduolinių elektrinių blokų eksploatavimui nutraukti, bus panaudotos per kitus trejus metus;

20. ragina Komisiją atlikti analizę ir įsitikinti, kad yra galimybė iki 2013 m. skirti lėšų būsimiems eksploatavimo nutraukimo projektams, ypač turint mintyje tai, kad Bohunicos elektrinės eksploatavimo sustabdymo licencijos bus išduotos 2011 m. liepos mėn., Kozlodujaus – 2011 m. pabaigoje ir 2012 m. pabaigoje;

21. ragina Komisiją prieš skiriant papildomai ES lėšų pateikti lyginamąją informaciją apie pradinius ir persvarstytus įvairių eksploatavimo nutraukimo procesų etapų grafikus, taip pat apie priemones energetikos ir socialinėje srityse;

22. ragina Komisiją pranešti apie konkrečius patobulinimus, susijusius su valstybių narių valdymo komiteto įsteigimu 2007 m. siekiant padėti jai įgyvendinti paramos programas, ir nurodyti nuo to laiko įvykusius procedūros pasikeitimus;

23. pažymi, kad vis dar vyksta EAR auditas; mano, kad auditas turėtų padėti atskleisti lėšų panaudojimo tikslus ir jų veiksmingumą, padėti parengti įgyvendinamus pasiūlymus ir įvertinti tolimesnį lėšų poreikį uždarymo darbams atlikti; mano, kad šis išsamus veiklos auditas turėtų padėti išsiaiškinti:

- ar lėšos naudotos numatytiems tikslams įgyvendinti,
- ar buvo tinkamai parengtos ir įvykdytos viešųjų pirkimų procedūros,
- ar paskirti pinigai padėjo padidinti eksploatavimo nutraukimo veiklos saugumą,
- ar pagal viešųjų pirkimų procedūras užtikrinama, kad dalyvaujančios bendrovės užtikrintų saugumą pagal ES standartus,
- ar kokia nors veikla domisi Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF),
- ar siekiant veiksmingai panaudoti įgytą patirtį ir anksčiau parengtus ir finansuotus projektus buvo tinkamai koordinuojamos trys vykdomos programos; kokių požiūrių eksploatavimo nutraukimo programos iš dalies sutapo (pvz., parengti keli panašūs projektai, susiję su saugojimu, darbuotojų kvalifikacija ir kt., kuriuos buvo galima pritaikyti kitoms atominėms elektrinėms ir sutaupti lėšų);

24. siūlo, atsižvelgiant į būsimą veiklą, kuri turi būti finansuojama iš ES skirtų sumų 2007–2013 m. laikotarpiu, išsiaiškinti šiuos klausimus:

- ar jau parengti planai ir strategijos yra galutiniai, ar vis dar yra galimybė į juos įtraukti naują veiklą ir atitinkamas papildomas lėšas,
- ar jau parengti bendri laikino saugojimo pajėgumai ir procedūra, pagal kurią šalyje parenkama galutinė radioaktyviųjų atliekų šalinimo vieta,
- ar vis dar reikia numatyti daugiau lėšų energetikos projektams, ar būtina pagrindinį dėmesį skirti eksploatavimo nutraukimo projektams,

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

— ar vienai atominei elektrinei taikyta patirtis ir projektai turėtų būti taikomi ir kitoms atominėms elektrinėms, jei iki šiol taip nedaroma;

25. susirūpinęs pažymi, kad nėra visų trijų projektų ES koordinatorių ir ekspertų grupės, kuri suteiktų galimybę eksploatavimo nutraukimo programą vykdyti kaip vientisą projektą remiantis ES patirtimi ir sudarytų sąlygas šių trijų atvejų sąveikai;

26. pabrėžia, kad reikia glaudžiau koordinuoti šias tris programas siekiant užtikrinti geresnę veiklos planavimą ir dalijimąsi patirtimi, įgyta jas įgyvendinant; mano, kad visai Europos Sąjungai gali būti naudinga patirtis, įgyta nutraukiant reaktorių darbą, kai ekonomiškai netikslinga juos eksploatuoti; taigi ragina visas susijusias šalis įgyti ir kaupti eksploatavimo nutraukimo patirtį ir užtikrinti, kad būtų tinkamiausiai naudojamos patirtimi ir duomenimis, kuriuos įgijo kitos valstybės narės branduolinių elektrinių eksploatavimo srityje;

27. ragina Komisiją sudaryti koordinavimo grupę, kuri būtų atsakinga už:

— galutinio plano parengimo ir tikslaus jo grafiko nustatymo priežiūrą,

— iki šiol paskirtų lėšų panaudojimo priežiūrą,

— nustatymą, ar vis dar reikalingos ES priemonės, ir, jei reikalingos, už tikslios ES dalyvavimo apimties nustatymą,

— sprendimus dėl atsakomybės, įskaitant Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) vaidmenį, ir eksploatavimo nutraukimo proceso užbaigimo priežiūrą;

28. pažymi, kad finansuojant eksploatavimo nutraukimo darbus turėtų būti taikomas principas „teršėjas moka“ ir kad branduolinių elektrinių operatoriai turėtų užtikrinti, jog branduolinių įrenginių gamybos ciklo metu būtų kaupiami atitinkami finansiniai ištekliai, kurių reikia būsimo eksploatavimo nutraukimo sąnaudoms padengti;

29. pažymi, kad dėl pirmalaikio reaktorių sustabdymo nesukauptos planuotos reikiamos sumos atitinkamuose nacionaliniuose fonduose, skirtuose visoms išlaidoms, susijusioms su elektrinių eksploatavimo nutraukimu, padengti;

30. atsižvelgdamas į įvairias valstybių narių taikomas strategijas, ragina Komisiją ieškoti galimų būdų, kaip suderinti eksploatavimo nutraukimo finansavimo tvarką ES siekiant užtikrinti, kad būtų laiku sukaupti reikiami finansiniai ištekliai ir kad nebūtų pakenkta eksploatavimo nutraukimo saugai ir saugumui;

Ignalinos branduolinė elektrinė

31. džiaugiasi tuo, kad dauguma Ignalinos programos energijos vartojimo efektyvumo ir elektros energijos tiekimo užtikrinimo projektų šiuo metu įgyvendinama arba jau įgyvendinta;

32. susirūpinęs pažymi, kad labai vėluojama įgyvendinti pagrindinius atliekų infrastruktūros valdymo projektus (naudoto kuro saugojimo ir atliekų saugyklos projektą), todėl atsirado papildomų išlaidų, palyginti su pradine sąmata; pažymi, kad beveik išseko neveiklumo galimybė ir kad delsa gali pradėti trukdyti viso eksploatavimo nutraukimo planui ir atitinkamai padidinti išlaidas; ragina Komisiją pranešti projekto tvarkaraščio pakartotinio vertinimo rezultatus;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

33. pažymi, kad didelė lėšų dalis paskirta energetikos projektams, kad vis dar reikia daug lėšų eksploatavimui nutraukti ir nacionalinių lėšų tam nepakanka: valstybiniame Ignalinos branduolinės elektrinės eksploatavimo nutraukimo fonde iki šiol sukaupta vos daugiau kaip 100 mln. eurų (nors vien techninės eksploatavimo nutraukimo išlaidos galėtų būti nuo 987 mln. iki 1 300 mln. eurų) ir didelė šios sumos dalis naudojama nesusijusiems su eksploatavimo nutraukimu projektams finansuoti; ragina, ypač valstybes nares, imtis atitinkamų priemonių šiuo klausimu;

Bohunicos branduolinė elektrinė

34. džiaugiasi Bohunicos programos įgyvendinimo pažanga;

35. pažymi, kad nors numatyta Bendrijos parama branduolinės energetikos objektų, ypač V1 reaktorių, eksploatavimui nutraukti, taip pat tiekimo saugumui užtikrinti, nacionalinis atominis fondas neatidėjo nė kiek lėšų, kurios būtų skirtos specialiai šiuo metu vykdomam A1 eksploatavimo nutraukimo projektui finansuoti;

36. pažymi, kad labai vėluojama įgyvendinti kai kuriuos eksploatavimo nutraukimo projektus, pvz., zonos fizinės apsaugos sistemos rekonstrukcijos, istorinių atliekų apdorojimo projektą ir laikinos radioaktyviųjų atliekų saugyklos Bohunicos elektrinėje statybos projektą; ragina Komisiją ir Slovakiją imtis veiksmų siekiant išvengti vėlavimo ir nekelti grėsmės numatyta eksploatavimo nutraukimo darbų eigai;

Kozlodujaus branduolinė elektrinė

37. džiaugiasi gerais Kozlodujaus programos įgyvendinimo techninės ir finansinės veiklos rezultatais ir tuo, kad persvarstyta 1–4 blokų eksploatavimo nutraukimo strategija buvo pakeista taip: pradinė atidėto išmontavimo strategija pakeista neatidėliotino ir nepertraukiamo išmontavimo strategija;

38. susirūpinęs pažymi, kad energetikos projektams įgyvendinti naudojama didelė dalis paskirtų valstybės lėšų; ragina Komisiją stebėti likusių energetikos projektų įgyvendinimą ir pranešti rezultatus; ragina per likusį Kozlodujaus programos vykdymo laikotarpį įgyvendinti daugiau eksploatavimo nutraukimo ir atliekų tvarkymo projektų;

39. pabrėžia, kad reikalingas visapusiškas valstybinės įstaigos, skirtos radioaktyviosioms atliekoms tvarkyti (angl. SERAW), ir Kozlodujaus branduolinės elektrinės, kurios dabar atitinkamai atsakingos už 1–2 blokus ir 3–4 blokus, administracinis koordinavimas; ragina Bulgariją analizuoti ir laiku įgyvendinti būtinas priemones, siekiant pagerinti pasidalijamąjį valdymą, ir (arba) pereiti prie bendro 1–4 blokų valdymo;

*

* *

40. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Bulgarijos, Lietuvos ir Slovakijos vyriausybėms.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

Nauja ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programa

P7_TA(2011)0127

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių, ypač moterų teisių, srities teisines priemones, pvz., JT Chartiją, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją dėl kovos su žmonių prekyba ir trečiųjų asmenų išnaudojimu prostitucijos tikslams, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW) ir jos fakultatyvinį protokolą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitoki žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir asmens negražinimo principą,
- atsižvelgdamas į kitas JT smurto prieš moteris priemones, pvz., Vienos deklaraciją, Pasaulio žmogaus teisių konferencijos 1993 m. birželio 25 d. priimtą veiksmų programą (A/CONF. 157/23) ir 1993 m. gruodžio 20 d. deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo (A/RES/48/104),
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 1997 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl nusikaltimo ir baudžiamosios teisės prevencijos priemonių, taikomų siekiant panaikinti smurtą prieš moteris (A/RES/52/86), 2002 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją dėl moterų orumo išeidimo panaikinimo (A/RES/57/179) ir 2003 m. gruodžio 22 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris namuose panaikinimo (A/RES/58/147),
- atsižvelgdamas į JT Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro specialiųjų pranešėjų pranešimus dėl smurto prieš moteris ir į Moterų diskriminacijos panaikinimo komiteto Bendrąją rekomendaciją Nr. 19 (11-oji sesija, 1992 m.),
- atsižvelgdamas į 1995 m. rugsėjo 15 d. Pekine vykusioje ketvirtojoje pasaulinėje moterų konferencijoje priimtą veiksmų platformą ir į 2000 m. gegužės 18 d. Parlamento rezoliuciją dėl Pekino veiksmų platformos įgyvendinimo ⁽¹⁾, 2005 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų po Ketvirtosios pasaulinės konferencijos moterų klausimais – veiksmų platforma (Pekinas + 10) ⁽²⁾ ir 2010 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl tolesnio Pekino veiksmų platformos įgyvendinimo (Pekinas + 15) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl pastangų panaikinti visų formų smurtą prieš moteris suintensyvavimo (Nr. A/RES/61/143) ir į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 ir Nr. 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo,
- atsižvelgdamas Europos Tarybos *Ad hoc* kovos su smurtu prieš moteris ir šeiminiu smurtu bei jo prevencijos komiteto, įkurto 2008 m. gruodžio mėn. būsimai Europos Tarybos konvencijai šiuo klausimu parengti, darbą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 8 d. Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos (angl. EPSCO) išvadas dėl smurto,

⁽¹⁾ OL C 59, 2001 2 23, p. 258.

⁽²⁾ OL C 320 E, 2005 12 15, p. 247.

⁽³⁾ OL C 348 E, 2010 12 21, p. 11.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 14 d. poziciją dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl Europos apsaugos orderio projekto ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. balandžio 21 d. pareiškimą dėl kampanijos „Pasakykime NE smurtui prieš moteris“ ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 24 d. rezoliuciją dėl kovos su moterų lytinių organų žalojimu ES ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 21 d. pateiktą Komisijos moterų ir vyrų lygybės strategiją 2010–2015 m.,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą (A7–0065/2011),
- A. kadangi nė viena atskira priemonė nepanaikins smurto dėl lyties, o ji ir jo padarinius labai sumažinti gali tik suderinti infrastruktūros, teisės, teismų, priverstinio vykdymo, švietimo, sveikatos ir kiti su paslaugų teikimu susiję veiksmai,
- B. kadangi, nors tarptautiniu mastu smurto prieš moteris sąvoka nėra pripažinta, Jungtinių Tautų Organizacija apibrėžia ją kaip bet kokią smurtą dėl lyties, kuris sukelia arba gali sukelti moterims fizinę, lytinę ar psichologinę žalą bei kentėjimą, taip pat reiškia grasinimus atlikti tokius veiksmus, prievartą arba despotiškai atimti laisvę tiek visuomeniniame, tiek privačiame gyvenime ⁽⁵⁾,
- C. kadangi smurtas sukelia traumą visiems vyrams, moterims ir vaikams, bet smurtas dėl lyties dažniausiai susijęs su vyrų smurtu prieš moteris ir mergaites ir atspindi bei sustiprina vyrų ir moterų nelygybę ir kelia grėsmę aukų sveikatai, orumui, saugumui ir savarankiškumui,
- D. kadangi smurto dėl lyties tyrimais nustatyta, kad nuo penktadalio iki ketvirtadalio visų moterų Europoje pilnametystės laikotarpiu bent kartą yra patyrusios fizinį smurtą, o daugiau nei dešimtadalis kentė seksualinę prievartą, susijusią su jėgos panaudojimu; kadangi moksliniai tyrimai taip pat rodo, kad 26 proc. vaikų ir jaunimo pranešė apie fizinį smurtą vaikystėje,
- E. kadangi reklamoje ir pornografijoje dažnai vaizduojamas įvairių rūšių smurtas dėl lyties ir todėl taip menkinamas smurto prieš moteris pavojingumas bei trukdoma įgyvendinti lyčių lygybės strategijų uždavinius,
- F. kadangi vyrų smurtas prieš moteris formuoja moterų vietą visuomenėje: jų sveikatą, užimtumo ir švietimo galimybes, integraciją į socialinę ir kultūrinę veiklą, ekonominę nepriklausomybę, dalyvavimą viešajame ir politiniame gyvenime bei sprendimų priėmimą ir santykius su vyrais,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 53.

⁽³⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 131.

⁽⁴⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 52.

⁽⁵⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. JT deklaracijos dėl smurto prieš moteris panaikinimo (A/RES/48/104) 1 straipsnis, Jungtinių Tautų 1995 m. Pekino veiksmų platformos 113 punktas.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- G. kadangi moterys dažnai nepraneša apie vyrų smurtą prieš jas dėl sudėtingų ir įvairialypių psichologinių, ekonominių, socialinių ir kultūrinių priežasčių, o kartais ir dėl nepasitikėjimo policija, teisine sistema bei socialinėmis ir medicinos tarnybomis,
- H. kadangi smurtas dėl lyties, daugiausia vyrų smurtas prieš moteris, yra struktūrinė ir visoje Europoje ir pasaulyje plačiai paplitusi problema, taip pat reiškinys, darantis poveikį įvairaus amžiaus, įvairų išsilavinimą, pajamas ar socialinę padėtį turintiems nukentėjusiesiems ir kaltininkams, ir yra susijęs su mūsų visuomenei būdingu nelygiu moterų ir vyrų galios paskirstymu,
- I. kadangi ekonominiai sunkumai neretai skatina dažniau pasikartojantį, agresyvesnį ir pavojingesnį smurtą; kadangi tyrimai parodė, kad smurtas prieš moteris tampa intensyvesnis, kai vyrai dėl ekonominės krizės praranda darbą ir pajamas,
- J. kadangi smurtas prieš moteris apima įvairius žmogaus teisių pažeidimus, įskaitant: seksualinį išnaudojimą, prievartavimą, smurtą šeimoje, seksualinę prievartą ir priekabiavimą, prostituciją, prekybą moterimis ir mergaitėmis, moterų lytinio pasirinkimo ir reprodukcinę teisių pažeidimus, smurtą prieš moteris darbo vietoje, smurtą prieš moteris konfliktų metu, smurtą prieš moteris kalėjime ar globos įstaigose ir kai kuriuos žalingus tradicinius papročius; kadangi bet kuris iš šių pažeidimų gali palikti gilių psichologinių randų, apskritai padaryti žalą moterų ir mergaičių sveikatai, įskaitant jų reprodukcinę ir seksualinę sveikatą, o kai kuriais atvejais sukelti mirtį,
- K. kadangi keliose valstybėse narėse prievartavimas, t. y. vyrų smurto prieš moteris forma, nelaikomas nusikaltimu, už kurį persekioja valstybės institucijos ⁽¹⁾,
- L. kadangi duomenys apie įvairaus pobūdžio smurtą prieš moteris Europos Sąjungoje, kuriuos būtų galima palyginti, nėra renkami reguliariai ir todėl sunku įvertinti tikrąjį šios problemos mastą ir rasti tinkamus sprendimo būdus; kadangi surinkti patikimus duomenis labai sudėtinga, nes moterys ir vyrai dėl baimės arba gėdos nelinkę pranešti apie savo patirtį atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams,
- M. kadangi, remiantis Europos Tarybos turimų tyrimų, šiuo klausimu atliktų valstybėse narėse, duomenimis, yra manoma, kad smurtas prieš moteris šiame regione kasmet kainuoja 33 tūkst. mln. EUR ⁽²⁾,
- N. kadangi moterys Europos Sąjungoje dėl skirtingos valstybių narių politikos ir teisės aktų nevienodai ginamos nuo vyrų smurto,
- O. kadangi Lisabonos sutartis suteikė Europos Sąjungai didesnę kompetenciją teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, įskaitant bendradarbiavimą baudžiamojo proceso teisės ir materialinės baudžiamosios teisės klausimais, taip pat policijos bendradarbiavimo srityje,
- P. kadangi moterų, nukentėjusių dėl smurto dėl lyties, skaičius kelia nerimą,

⁽¹⁾ 2010 m. Komisijos tyrimas „Galimybių tyrimas, skirtas įvertinti galimumą, galimybes ir poreikius suvienodinti nacionalinius įstatymus dėl smurto prieš moteris, smurto prieš vaikus ir smurto dėl seksualinės orientacijos“, p. 53.

⁽²⁾ *Combating violence against women – Stocktaking study on the measures and actions taken in Council of Europe member States* (liet. „Kova su smurtu prieš moteris. Priemonių ir veiksmų, kurių ėmėsi Europos Tarybos narės, vertinimas“), Europos Taryba, 2006.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- Q. kadangi motinų ir nėščių moterų psichologinė prievarta yra dar viena moterų patiriama smurto ar prievartos forma, labiausiai paplitusi šeimoje ar poroje, socialinėje ir darbo srityse, kurios padariniai yra dėl atleidimo ar dėl jų pačių atsisakymo prarastas darbas, taip pat diskriminacija ir depresija,
- R. kadangi Komisija savo Lyčių lygybės strategijoje 2010–2015 m. pabrėžė, kad smurtas dėl lyties yra viena iš svarbiausių problemų, kurią reikia spręsti, norint pasiekti tikrą lyčių lygybę,
- S. kadangi Komisija paskelbė, kad ji 2011 m. pateiks pasiūlymą dėl kovos su smurtu prieš moteris strategijos, tačiau 2011 m. Komisijos darbo programoje ši strategija nėra aiškiai paminėta,
1. palankiai vertina Komisijos Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų plane priimtą išsipareigojimą 2011–2012 m. pateikti Komunikatą dėl kovos su smurtu prieš moteris, šeiminiu smurtu ir moterų lytinių organų žalojimu strategijos, po kurio turėtų būti pateiktas ES veiksmų planas ⁽¹⁾;
 2. siūlo naują išsamų politinį požiūrį į smurtą dėl lyties, įskaitant:
 - baudžiamosios teisės priemonę – direktyvą prieš smurtą dėl lyties,
 - priemones, susijusias su šešiais kovos su smurtu prieš moteris sistemos elementais (politika, prevencija, apsauga, baudžiamasis persekiojimas, nuostatos ir partnerystė),
 - reikalavimus valstybėms narėms užtikrinti, kad kaltininkai būtų nubausti atsižvelgiant į nusikaltimo sunkumą,
 - reikalavimą, kad valstybės narės užtikrintų mokymus pareigūnams, kurie gali susidurti su smurto prieš moteris atvejais, įskaitant teisėsaugos atstovus, socialinės paramos, vaikų globos, sveikatos priežiūros ir pagalbos centrų darbuotojus, siekiant išsiaiškinti, nustatyti ir tinkamai spręsti tokius atvejus, atkreipiant ypatingą dėmesį į aukų teises ir poreikius,
 - reikalavimą, kad visos valstybės narės tinkamai vykdytų pareigas ir užregistruotų bei ištirtų visus smurto dėl lyties nusikaltimus siekdamos iškelti baudžiamąsias bylas,
 - planus parengti konkrečius tyrimo tvarkos aprašus policijai ir medicinos sektoriaus darbuotojams, kad būtų išsaugoti smurto dėl lyties įrodymai,
 - aukštojo mokslo įstaigų partnerystės sukūrimą, siekiant įdiegti smurto dėl lyties dėstymą susijusiose srityse dirbantiems darbuotojams, t. y. teisėjams, kriminalinės policijos pareigūnams, sveikatos apsaugos ir švietimo sistemų darbuotojams ir pagalbos nukentėjusiesiems specialistams,
 - pasiūlymus, kurie padėtų aukoms pradėti naują gyvenimą, atsižvelgiant į konkrečius skirtingų aukų grupių, pvz., mažumų moterų, poreikius, užtikrintų jų saugumą ir padėtų joms atgauti fizinę ir psichologinę sveikatą, ir priemones, skatinančias keitimąsi informacija ir geriausia patirtimi apie tai, kaip padėti smurtą išgyvenusioms moterims,

⁽¹⁾ COM(2010)0171 „Sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę Europos piliečiams. Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų planas“, p. 13.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- specifinės diagnostikos ir pacientų paskirstymo priemonių įdiegimą ligoninių priimamuosiuose skyriuose bei būtinųjų medicinos paslaugų punktuose, siekiant sustiprinti tokių aukų prieigos sistemą ir pagerinti pagalbą joms,
 - reikalavimą valstybėms narėms, bendradarbiaujant su atitinkamomis nevyriausybinėmis organizacijomis, suteikti pastogę smurto dėl lyties aukoms,
 - būtinuosius reikalavimus dėl smurto dėl lyties aukų paramos institucijų skaičiaus 10 000 gyventojų, kurios būtų steigiamos kaip centrai, turintys specifinių įgūdžių padėti aukoms,
 - būtinųjų pagalbos paslaugų smurto prieš moteris aukoms Europos chartijos parengimą, į kurią turėtų būti įtraukta: teisė į teisinę pagalbą, prieglaudų, kuriose būtų užtikrinti aukų apsaugos poreikiai ir laikinas apgyvendinimas, steigimas, nemokamos, specialistų teikiamos, decentralizuotos ir prieinamos skubios psichologinės pagalbos paslaugos, taip pat pašalpų sistema, kuri skatintų aukų savarankiškumą ir palengvintų jų grįžimą į normalų gyvenimą bei profesinę veiklą,
 - būtinuosius standartus, kuriais būtų užtikrinta, kad aukoms būtų suteikta profesionali praktikuojančio teisininko pagalba, nepaisant jų vaidmens baudžiamajame procese,
 - mechanizmus, padedančius lengviau gauti teisinę pagalbą, kurie suteiktų galimybę aukoms teisę ginti savo teises visoje Europos Sąjungoje,
 - planus parengti metodologines gaires ir iš naujo rinkti duomenis, kad būtų sukaupta statistinė informacija, kurią būtų galima palyginti, apie smurtą dėl lyties, įskaitant moterų lytinių organų žalojimą, siekiant nustatyti problemos mastą ir pagrindą, kuriuo remiantis būtų koreguojama problemai spręsti skirta veikla,
 - per artimiausius penkerius metus vienus metus paskelbti kovos su smurtu prieš moteris metais, siekiant Europos piliečiams suteikti daugiau informacijos šia tema,
 - reikalavimą Komisijai ir valstybėms narėms imtis tinkamų prevencijos priemonių, įskaitant informavimo kampanijas, prireikus bendradarbiaujant su NVO,
 - priemonių įgyvendinimą kolektyvinėse sutartyse ir koordinavimo skatinimą tarp darbdavių, profesinių sąjungų ir įmonių kartu su atitinkamomis valdžios institucijomis, kad auka gautų tinkamą informaciją apie savo darbo teises,
 - specialių smurto dėl lyties teismų skaičiaus padidinimą; lėšų ir priemonių, skirtų smurto dėl lyties srities teisėjams, prokurorams ir advokatams mokyti, padidinimą; taip pat specializuotų saugumo pajėgų dalinių gerinimą padidinant pajėgas ir gerinant mokymus ir materialias priemones;
3. ragina valstybes nares seksualinį smurtą ir moterų prievartavimą, ypač santuokoje ir esant neįteisintiems intymiems santykiams ir (arba) įvykdytą vyriškos lyties šeimos narių, pripažinti nusikalstama veika tais atvejais, kai nėra aukos sutikimo, užtikrinti, kad už tokius nusikaltimus būtų nedelsiant patraukiama baudžiamojon atsakomybėn ir at mesti bet kokius pateisinimus kultūrinėmis ar religinėmis tradicijomis kaip nusikaltėlio atsakomybę lengvinančias aplinkybes smurto prieš moteris atvejais, įskaitant vadinamuosius nusikaltimus dėl garbės ir lytinių organų žalojimą;
4. pripažįsta, kad smurtas prieš moteris yra vienas iš rimčiausių žmogaus teisių pažeidimų dėl lyties ir kad šeiminis smurtas prieš kitas aukas, pvz., vaikus, vyrus ir senus žmones taip pat yra reiškinys, kuris daro poveikį pernelyg daug šeimų, kad jį būtų galima ignoruoti;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

5. pabrėžia, kad patiriamas fizinis, seksualinis ar psichologinis smurtas ir tėvų ar kitų šeimos narių smurtas daro didelį poveikį vaikams;
6. ragina valstybes nares, kuriose esama vaikų, susiduriančių su visomis smurto rūšimis, išplėtoti jų amžiui tinkamas psichologinių ir socialinių konsultacijų paslaugas, kurios būtų specialiai pritaikytos vaikams siekiant padėti jiems susitvarkyti su jų traumine patirtimi ir tinkamai atsižvelgti į vaikų interesus;
7. pabrėžia, kad migrantės, įskaitant dokumentų neturinčias migrantės, ir prieglobsčio prašytojos sudaro dvi pakategores moterų, kurios yra ypač pažeidžiamos smurto dėl lyties požiūriu;
8. pabrėžia tinkamo mokymo svarbą visiems asmenims, dirbantiems su moterimis, nukentėjusiomis nuo smurto dėl lyties, ypač teisinės sistemos ir teisėsaugos atstovams, tarp kurių ypač reikėtų išskirti policiją, teisėjus, socialinės ir sveikatos priežiūros srities darbuotojus;
9. ragina Europos Komisiją pasinaudojant visa turima patirtimi ir remiantis valstybių narių duomenimis parengti ir pateikti metinę statistinę informaciją apie smurtą dėl lyties, įskaitant duomenis apie tai, kiek moterų per metus nužudo jų esami arba buvę partneriai;
10. pabrėžia, kad smurto prieš vaikus, jaunimą ir moteris mokslinis tyrimas ir bendresnio pobūdžio lyties aspekto ir seksualinės prievartos mokslinis tyrimas, kaip tarpdisciplininiai moksliniai tyrimai, turėtų būti įtraukti į būsimą Aštuntąją mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrąją programą;
11. prašo Komisijos apsvaistyti galimybę sukurti smurto prieš moteris stebėjimo centrą, kurio veikla būtų pagrįsta pranešimais apie teismo bylas, susijusias su smurtu prieš moteris;
12. ragina Komisiją toliau tęsti kovą su smurtu dėl lyties remiantis Bendrijos programomis, ypač programa „Daphne“, kuri jau davė naudos kovos su smurtu prieš moteris srityje;
13. pažymi, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūra atlikdama tyrimą apklaus tipinę grupę moterų iš visų valstybių narių dėl jų smurto patirties, ir prašo, kad būtų skirtas dėmesys siekiant išnagrinėti, kokius atsakymus gauna moterys, pranešdamos apie smurtą įvairioms valdžios institucijoms ir pagalbos tarnyboms;
14. ragina valstybes nares nacionalinėje statistinėje informacijoje aiškiai nurodyti smurto dėl lyties mastą ir imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad būtų renkami duomenys apie smurtą dėl lyties, *inter alia*, apie aukų lytį, kaltininkų lytį, jų santykius, amžių, nusikaltimo vietą ir patirtus sužalojimus;
15. prašo Komisijos pateikti smurto prieš moteris finansinių padarinių tyrimą, atsižvelgiant į tyrimus, kuriuose pritaikyta metodika, pagal kurią galima apskaičiuoti smurto prieš moteris finansinį poveikį sveikatos apsaugos ir socialinio draudimo sistemoms bei darbo rinkai;
16. ragina ES pagrindinių teisių agentūrą ir Europos lyčių lygybės institutą atlikti mokslinius tyrimus, kurių metu būtų tiriama smurto paplitimas tarp paauglių ir jo poveikis jų gerovei;
17. pastebi, kad persekiojimas, kurio 87 proc. visų aukų sudaro moterys, sukelia psichologines traumas ir didelę emocinę įtampą ir kad dėl to persekiojimas turėtų būti laikomas smurto prieš moteris forma ir turėtų būti įtrauktas į visų valstybių narių teisės aktus;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

18. pažymi, kad tradiciniai žalingi papročiai, pvz., moterų lyties organų žalojimas (MLOŽ) ir vadinamosios „garbės žmogžudystės“, yra labai paplitusios smurto prieš moteris formos, todėl ragina Komisiją kovos su smurtu prieš moteris strategijoje ypatingą dėmesį skirti kovai su tradiciniais žalingais papročiais;
19. pripažįsta didelę prostitucijos, įskaitant vaikų prostitucijos, Europos Sąjungoje problemą ir prašo toliau nagrinėti ryšį tarp konkrečios valstybės narės teisinės sistemos ir prostitucijos toje šalyje formos ir masto; atkreipia dėmesį į nerimą keliantį prekybos į ES teritoriją atvežamais arba ES teritorijoje esančiais žmonėmis, ypač moterimis ir vaikais, augimą ir ragina valstybes nares imtis ryžtingų veiksmų kovojant su šia neteisėta veikla;
20. ragina valstybes nares pripažinti didelę pakaitinės motinystės, kaip moters kūno ir jos reprodukcinį organų išnaudojimo, problemą;
21. pabrėžia, kad ir moterims, ir vaikams taikomos tos pačios išnaudojimo formos ir abi šios grupės tarptautinėje reprodukcinėje rinkoje gali būti laikomos prekėmis, todėl, plintant šioms naujoms reprodukcijos rūšims, pvz., pakaitinei motinystei, auga prekybos moterimis ir vaikais bei neteisėto įvaikinimo, kertant nacionalines sienas, mastai;
22. pažymi, kad smurtas šeimoje buvo pripažintas pagrindine persileidimo arba negyvų kūdikių gimimo, taip pat motinų mirčių gimdymo metu priežastimi, ir prašo Komisiją daugiau dėmesio skirti smurto prieš nėščias moteris problemai, nes šiuo atveju nusikaltėlis kelia pavojų daugiau nei vienam asmeniui;
23. pažymi, kad pilietinė visuomenė, ypač NVO, moterų asociacijos ir kitos viešosios ir privačios savanoriškos organizacijos, teikiančios pagalbą smurto aukoms, teikia labai vertingas paslaugas, ypač padėdamos moterims savo noru nutraukti tylą, kurioje jos kenčia smurtą, ir turėtų būti remiamos valstybių narių;
24. pakartotinai tvirtina, kad būtina dirbti ir su aukomis, ir su agresoriais, siekiant padidinti pastarųjų sąmoningumą ir pakeisti stereotipus ir įsitikinimus, skatinančius smurtui palankių aplinkybių plėtojimąsi ir susitaikymą su šios rūšies smurtu;
25. ragina valstybes nares įrengti prieglaudą moterims, siekiant padėti moterims ir vaikams nepriklausomai gyventi be smurto ir skurdo, kuriose turėtų būti teikiamos specializuotos paslaugos, medicininis gydymas, teisinė pagalba, psichologinės ir terapinės konsultacijos, teisinė pagalba nagrinėjant bylas teisme, parama vaikams, nukentėjusiems nuo smurto, ir t. t.;
26. pabrėžia, kad valstybės narės turėtų skirti reikalingus išteklius smurto prieš moteris prevencijai ir kovai su juo, šiam tikslui panaudodamos ir struktūrinių fondų lėšas;
27. pabrėžia, kaip svarbu, kad valstybės narės ir regionų bei vietos valdžios institucijos imtųsi veiksmų siekdamas palengvinti nuo smurto dėl lyties nukentėjusių moterų reintegraciją į darbo rinką, naudojantis tokiomis priemonėmis kaip ESF ar programa PROGRESS;
28. ragina ES ir jos valstybes nares sukurti teisinę sistemą, pagal kurią imigrantėms moterims būtų suteikiama teisė turėti savo pasus ir leidimus gyventi, taip pat būtų numatyta galimybė patraukti baudžiamojon atsakomybėn šiuos dokumentus atėmusį asmenį;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

29. pakartoja savo 2010 m. vasario 25 d. rezoliucijoje išreikštą nuomonę, kad Europos Sąjunga, vado-
vaudamasi nauja teisine sistema, kuri įtvirtinta Lisabonos sutartimi, turėtų tapti Konvencijos dėl visų formų
diskriminacijos panaikinimo moterims ir jos fakultatyvinio protokolo šalimi;
30. ragina Komisiją ir valstybes nares tarptautiniu lygiu spręsti smurto prieš moteris problemą ir atkreipti
dėmesį į žmogaus teisių pažeidimų dėl lyties aspektus, visų pirma, atsižvelgiant į jau galiojančius dvišalius
asociacijos ir tarptautinės prekybos susitarimus arba į susitarimus, dėl kurių šiuo metu vyksta derybos;
31. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Būsimoji Europos tarptautinė investicijų politika

P7_TA(2011)0141

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl būsimosios Europos tarptautinės investicijų politikos (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 7 d. Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Visapusiškos Europos tarptautinės investicijų politikos kūrimas“ (COM(2010)0343), taip pat į 2010 m. liepos 7 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma valstybių narių ir trečiųjų šalių dvišaliams investicijų susitarimams skirta pereinamojo laikotarpio tvarka (COM(2010)0344),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020), taip pat į 2010 m. lapkričio 9 d. Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Prekyba, augimas ir tarptautinė arena. Prekybos politika – svarbiausia ES 2020 m. strategijos sudėtinė dalis“ (COM(2010)0612),
 - atsižvelgdamas į ES Tarybos susitikimo, vykusio 2010 m. spalio 25 d., išvadas dėl išsamios Europos tarptautinės investicijų politikos,
 - atsižvelgdamas į atnaujintas Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) gaires tarptautinėms įmonėms,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su valstybių narių įsipareigojimų nevykdymu, o būtent 2009 m. kovo 3 d. sprendimą byloje *Komisija prieš Austriją* (byla C-205/06), 2009 m. kovo 3 d. sprendimą byloje *Komisija prieš Švediją* (byla C-249/06) ir 2009 m. lapkričio 19 d. sprendimą byloje *Komisija prieš Suomiją* (byla C-118/07),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomones (A7-0070/2011),
- A. kadangi pagal Lisabonos sutartį tiesioginės užsienio investicijos (TUI) priskiriamos išimtinai ES kompetencijai, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 straipsnio 1 dalies e punkte, 206 ir 207 straipsniuose,
- B. kadangi nuo 1959 m. valstybės narės sudarė per 1 200 dvišalių investicijų sutarčių (DIS) dvišaliu lygmeniu ir iš viso buvo sudaryta beveik 3 000 DIS,
- C. kadangi visuotinai pripažinta, kad užsienio investicijos gali pagerinti priimančiosios šalies konkurencingumą, tačiau investuojant užsienio šalyse gali būti būtina užtikrinti pagalbą žemos kvalifikacijos darbuotojų prisitaikymui; kadangi visoms vyriausybėms tenka pareiga skatinti teigiamą investicijų poveikį, kartu užkertant kelią bet kokiam kenksmingam jų poveikiui,

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- D. kadangi SESV 206 ir 207 straipsniuose TUI neapibrėžiamos ir kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ⁽¹⁾ yra tiksliai apibrėžęs, kaip jis supranta TUI, remdamasis trimis kriterijais: šios investicijos turėtų būti ilgalaikės, sudarančios bent 10 % bendrovės filialo nuosavo kapitalo / akcijų, suteikiančios investuotojui valdymo kontrolės teisę bendrovės filialo operacijų atžvilgiu, kadangi šis apibrėžimas atitinka TVF ir EBPO apibrėžimus ir yra priešingybė visų pirma investicijų portfeliams ir intelektinės nuosavybės teisėms; kadangi sunku aiškiai atskirti TUI ir investicijų portfelius, o griežtą teisinę apibrėžtį bus sunku pritaikyti realioje investavimo praktikoje,
- E. kadangi kai kurios valstybės narės naudoja plačias sąvokos „užsienio investuotojas“ apibrėžtis, pagal kurias norint nustatyti įmonės registracijos šalį pakanka paprasčiausio pašto adreso; kadangi dėl to kai kurios įmonės gali pareikšti ieškinius savo registracijos šalims pasinaudodamos dvišalėmis investicijų sutartimis, kurias pasirašė trečiosios šalys; kadangi bet kuri Europos bendrovė turėtų turėti galimybę remtis būsimaisiais ES investicijų susitarimais arba laisvosios prekybos susitarimuose esančiais skyriais apie investicijas,
- F. kadangi išskylant naujoms šalims, turinčioms didelius investavimo pajėgumus ir vietos ar pasaulio mastu turinčioms didelę galią, keičiasi klasikinis supratimas, kad investuoti gali tik išsivysčiusios šalys,
- G. kadangi po pirmųjų ginčų sprendimo bylų dešimtajame dvidešimto amžiaus dešimtmetyje nepaisant bendros teigiamos patirties pastebėti keli probleminiai aspektai, nes susitarimuose naudojant neaiškią kalbą atsiranda skirtingo aiškinimo galimybė, būtent tai, kad gali kilti konfliktas, susijęs su privačiais interesais ir valdžios institucijų atliekama reguliavimo misija, pavyzdžiui, tai atvejais, kai priėmus teisėtus teisės aktus tarptautiniai arbitrai valstybę pripažino kalta pažeidus „teisingo ir nešališko režimo“ principą,
- H. kadangi JAV ir Kanada – pirmosios valstybės, nukentėjusios nuo tokių teismų sprendimų, – nustatė savo DIS modelį, pagal kurį arbitražas turi ribotas aiškinimo galimybes ir pagal kurį užtikrinama geresnė jų valdžios institucijų veiklos erdvės apsauga,
- I. kadangi Komisija išvardijo šalis, kurios turi būti derybų dėl pirmųjų investicijų susitarimų privilegijuotosios partnerės (Kanada, Kinija, Indija, Pietų Amerikos šalių bendrosios rinkos (MERCOSUR) valstybės, Rusija ir Singapūras),
- J. kadangi naujai įsteigta Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) taip pat sustiprins ES matomumą ir vaidmenį pasaulyje, įskaitant ES prekybos tikslų skatinimą ir gynimą, taip pat investicijų srityje,
1. pripažįsta, kad pagal Lisabonos sutartį TUI šiuo metu patenka į išskirtinės ES kompetencijos sritį; pabrėžia, kad ši nauja ES kompetencija yra dvigubas iššūkis, nes kyla problemų valdant esamas DIS ir sunku nustatyti Europos Sąjungos investicijų politiką, kuri atitiktų investuotojų ir valstybių, į kurias ketinama investuoti, lūkesčius ir kartu platesnius ES ekonominius interesus ir išorės politikos tikslus;
 2. pritaria naujai ES kompetencijai ir ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti šia proga ir kartu su Parlamentu sukurti integruotą ir darnią investicijų politiką, kuri skatintų kokybiškas investicijas ir darytų teigiamą poveikį pasaulinei ekonomikos pažangai ir tvariam vystymuisi; mano, kad Parlamentas turi aktyviai dalyvauti formuojant būsimą investicijų politiką ir kad norint tai užtikrinti būtina, jog būtų tinkamai konsultuojamasi dėl būsimų derybų įgaliojimų ir reguliariai rengiami prasmingi pasitarimai vykstančių derybų padėties klausimais;

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimas Test Claimants in the FII Group Litigation prieš Commissioners of Inland Revenue byloje (Byla C-446/04).

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3. pažymi, kad ES yra svarbus ekonominis blokas, kuris turi didžiulį svorį derybose; mano, kad bendra investicijų politika gali atitikti ir investuotojų, ir susijusių valstybių lūkesčius ir gali padėti padidinti ES ir jos įmonių konkurencingumą ir padidinti užimtumą;
4. pažymi, kad reikalinga koordinuota europinė sistema, skirta tikrumui užtikrinti ir skatinanti laikytis Europos Sąjungos principų ir tikslų;
5. primena, kad dabartiniame globalizacijos etape smarkiai išaugo TUI, kurios 2007 m., prieš tai, kai investicijas paveikė pasaulio ekonomikos ir finansų krizė, buvo pasiekusios rekordinį lygį ir sudarė beveik EUR 1 500 mlrd., o ES buvo didžiausias TUI šaltinis viso pasaulio ekonomikoje; vis dėlto pabrėžia, kad 2008 ir 2009 m. investicijų sumažėjo dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės; taip pat pabrėžia, kad maždaug 80 proc. visų pasaulio TUI vertės tenka tarpvalstybiniais bendrovių susijungimams ir išsigijimams;
6. teigiamai vertina Komisijos komunikatą „Visapusiškos Europos tarptautinės investicijų politikos kūrimas“, tačiau pabrėžia, kad skiriant didelį dėmesį investuotojų apsaugai reikėtų geriau spręsti teisės apsaugoti valstybės reguliavimo pajėgumus problemą ir laikytis ES išsipareigojimo skatinti vystymosi politikos darną;
7. mano, kad investuotojams aktyviai prisidedant prie valstybių, kuriose investuojama, vystymosi tikslų rėmimo, t. y. kai vietos ekonomika remiama perduodant technologijas ir naudojama vietos darbo jėga bei sąnaudos, investicijos gali daryti teigiamą poveikį augimui ir užimtumui ne tik ES, bet ir besivystančiose šalyse;
8. ragina Komisiją atsižvelgti į patirtį, įgytą daugiašaliu ir dvišaliu lygmenimis, ypač susijusią su nepavykusiomis EBPO derybomis dėl daugiašalio investicijų susitarimo;
9. ragina Komisiją rūpestingai ir koordinuotai parengti ES investavimo strategiją remiantis geriausia patirtimi, įgyta sudarant DIS; atkreipia dėmesį į turinio skirtumus valstybių narių sudarytuose susitarimuose ir ragina Komisiją suderinti šiuos skirtumus siekiant pateikti aiškų Sąjungos investicijų susitarimų modelį, kuris taip pat būtų pritaikomas pagal šalies partnerės išsivystymo lygį;
10. ragina Komisiją kiek galima racionaliau parengti neprivalomas gaires, pvz., DIS modelio forma, kurias valstybės narės galėtų naudoti siekdamos didinti tikrumą ir nuoseklumą;

Sąvokų apibrėžtys ir taikymo sritis

11. prašo Komisiją pateikti aiškias investicijų, įskaitant TUI ir investicijų portfelį, kurios turi būti apsaugotos, apibrėžtis; vis dėlto mano, kad neturi būti apsaugotos spekuliacinės investicijos, kaip apibrėžė Komisija; tvirtina, kad, kai į investicijų susitarimo, įskaitant tuos susitarimus, dėl kurių jau yra pasiūlyti įgaliojimų projektai, taikymo sritį yra įtrauktos intelektinės nuosavybės teisės, nuostatos neturėtų daryti neigiamą poveikį generinių vaistų gamybai ir jose turi būti paisoma TRIPS sutarties išimčių dėl visuomenės sveikatos;
12. susirūpinęs pažymi, kad derantis dėl daugybės įvairių investicijų būtų supainiota išskirtinė ir pasidalijamoji kompetencija;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

13. ragina įvesti terminą „ES investuotojas“, kuriuo būtų pabrėžiama, atsižvelgiant į SESV 207 straipsnio esmę, kad svarbu skatinti investuotojus iš visų valstybių narių investuoti vienodomis sąlygomis, užtikrinant jiems sąlygas veikti ir apsaugoti savo investicijas vienodomis sąlygomis;

14. primena, kad standartinėje ES valstybės narės sudaromoje DIS naudojama plati sąvokos „užsienio investuotojas“ apibrėžtis; prašo Komisiją įvertinti, kuriais atvejais tuo buvo piktnaudžiaujama; prašo Komisiją pateikti aiškią „užsienio investuotojo“ apibrėžtį remiantis šiuo įvertinimu ir naujausia EBPO pateikta etalotine TUI apibrėžtimi;

Investuotojų apsauga

15. pabrėžia, kad visų ES investuotojų apsauga turėtų likti pagrindiniu investicijų susitarimų prioritetu;

16. pažymi, kad derybos dėl DIS reikalauja daug laiko; ragina Komisiją panaudoti savo darbuotojų ir materialinius išteklius deryboms dėl ES investicijų sutarčių ir jų sudarymo;

17. mano, kad prašymas, kurį Taryba pateikė savo išvadose dėl Komunikato – kad naujasis Europos teisinis pagrindas neturėtų daryti neigiamo poveikio investuotojų apsaugai ir garantijoms, suteikiamoms pagal esamus susitarimus - galėtų sukelti riziką, jog bet kokiam naujam susitarimui bus priešinamasi, ir dėl to atsitiks taip, kad didėjančių užsienio investicijų į ES laikotarpiu būtina investuotojo apsaugos ir tesės reguliuoti apsaugos pusiausvyra atsidurs pavojuje; be to, meno, kad tokia vertinimo kriterijaus formuluotė gali prieštarauti SESV 207 straipsnio prasmei ir esmei;

18. mano, kad būtinybė nustatyti „pažangiausią patirtį“, nurodoma ir Tarybos išvadose, yra protingesnis ir veiksmingesnis pasirinkimas, nes leidžia plėtoti nuoseklią Europos investicijų politiką;

19. mano, kad būsimieji investicijų susitarimai, kuriuos sudarys ES, turėtų būti paremti geriausia valstybių narių patirtimi ir juose turėtų būti atsižvelgta į šiuos standartus:

— nediskriminavimo (nacionalinis režimas ir didžiausio palankumo režimas): užsienio ir nacionaliniai investuotojai privalo veikti „panašiomis sąlygomis“ ir turi būti užtikrinamas didesnis lankstumas didžiausio palankumo režimo sąlygose, kad nebūtų trukdoma regionų integracijos procesams besivystančiose šalyse;

— nešališko ir teisingo režimo, kuris apibrėžiamas remiantis režimo lygiu, kuris nustatytas pagal tarptautinę paprotinę teisę,

— apsaugos nuo tiesioginio ir netiesioginio nusavinimo, pateikiant aiškios ir sąžiningos pusiausvyros tarp viešųjų ir privačių interesų apibrėžtį ir numatant tinkamą kompensaciją už žalą, patirtą neteisėto nusavinimo atveju;

20. prašo Komisiją įvertinti galimą vadinamojo apsaugos straipsnio įtraukimo į būsimus Europos investicijų susitarimus poveikį ir pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

21. ragina Komisiją derantis dėl patekimo į rinką su savo pagrindiniais prekybos partneriais, atstovaujančiais išsivysčiusiems šalims, ir kylančios ekonomikos šalimis užtikrinti abipusiškumą, kartu turint mintyje, kad reikia neįtraukti pažeidžiamų sektorių ir išlaikyti ES prekybos santykių su besivystančiomis šalimis asimetriją;

22. pažymi, kad laukiamas tikrumo pagerinimas padės MVĮ investuoti užsienyje, todėl pažymi, kad derybose turi būti išgirstas MVĮ balsas;

Teisės reguliuoti apsauga

23. pabrėžia, kad būsimouose investicijų susitarimuose, kuriuos sudarys ES, turi būti paisomos valstybės įsikišimo galimybės;

24. reiškia didelį susirūpinimą dėl tarptautinių arbitražo veiksnių laisvės lygio plačiai aiškinant investuotojų apsaugos sąlygas, nes dėl to pašalinama valstybės galimybė teisiškai reguliuoti; ragina Komisiją parengti aiškų investuotojų apsaugos standartų apibrėžimą, kad būtų išvengta šių problemų naujuose investicijų susitarimuose;

25. ragina Komisiją į visus būsimojus susitarimus įtraukti specialias sąlygas, pagal kurias nustatoma susitarimo šalių teisė reguliuoti, *inter alia*, nacionalinio saugumo, aplinkos, visuomenės sveikatos, darbuotojų ir vartotojų teisių, pramonės politikos ir kultūrų įvairovės apsaugą;

26. pabrėžia, kad Komisija kiekvienu konkrečiu atveju sprendžia dėl sektorių, kuriems būsiami susitarimai nebus taikomi, pavyzdžiui, pažeidžiamiems sektoriams, kaip antai kultūros, švietimo, visuomenės sveikatos, ir nacionalinei gynybai strategiškai svarbiems sektoriams, ir prašo Komisiją informuoti Europos Parlamentą apie kiekvienu atveju jos gautus įgaliojimus; pažymi, kad Europa taip pat turėtų atsižvelgti į savo partnerių, atstovaujančių besivystančioms šalims, rūpesčius ir neprašyti didesnės liberalizacijos, jei šie partneriai manytų, kad tam tikrų sektorių apsauga reikalinga minėtų partnerių vystymuisi, ypač viešųjų paslaugų srityje;

Socialinių ir aplinkos standartų įtraukimas

27. pabrėžia, kad vykdamą būsimą ES politiką turės būti skatinamos ir tvarios bei aplinkai nekenksmingos investicijos (ypač gavybos pramonės srityje) ir kokybiškos darbo sąlygos įmonėse, į kurias investuojama; prašo Komisijos įtraukti į visus būsimojus susitarimus nuorodą į atnaujintas EBPO gaires dėl daugiašalių įmonių;

28. dėl platesnio masto laisvosios prekybos susitarimuose (LPS) esančių skyrių apie investicijas dar kartą pakartoja savo raginimą, kad įmonių socialinės atsakomybės sąlyga ir veiksmingos socialinės ir aplinkos sąlygos turi būti įtrauktos į kiekvieną ES pasirašomą LPS;

29. reikalauja, kad Komisija įvertintų, kaip šios sąlygos buvo įtrauktos į valstybių narių sudaromus DIS ir kaip jos galėtų būti įtrauktos ir į būsimojus atskirus investicijų susitarimus;

30. džiaugiasi, kad keliose esamose DIS jau dabar yra nustatytos sąlygos, draudžiančios mažinti socialiniuose ar aplinkos teisės aktuose išdėstytus reikalavimus, siekiant pritraukti investicijų, ir ragina Komisiją apsvarstyti tokių sąlygų įtraukimą į savo būsimojus susitarimus;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Ginčų sprendimo tvarka ir ES atsakomybė

31. mano, kad dabartinė ginčų sprendimo sistema turi būti pakeista siekiant įtraukti reikalavimus dėl didesnio skaidrumo, galimybės šalims pateikti apeliacinius skundus, įpareigojimo išnaudoti vietines teisės gynimo priemones, jei jos pakankamai patikimos, kad būtų užtikrintas teisingas procesas, galimybės pasinaudoti *amicus curiae* informacija ir dėl įpareigojimo pasirinkti vienintelę arbitražo sprendžiant investuotojo ir valstybės ginčą vietą;

32. mano, kad siekiant užtikrinti visapusišką investicijų apsaugą be tarpvalstybinių ginčų sprendimo procedūrų taip pat turi būti taikomos investuotojo ir valstybės ginčų sprendimo procedūros;

33. supranta, kad ES negali taikyti Tarptautinio ginčų dėl investicijų sprendimo centro ir Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos ginčų sprendimo priemonių, nes pati ES nėra nė vienos iš šių organizacijų narė; ragina ES į kiekvieną ES investicijų sutartį įtraukti skyrių dėl ginčų sprendimo vadovaujantis šioje rezoliucijoje siūlomomis reformomis; reikalauja, kad Komisija ir valstybės narės, kaip svarbūs tarptautiniai subjektai, turėtų prisimti atsakomybę ir dirbti siekdamos būtinos Tarptautinio investicinių ginčų sprendimo centro ir JT tarptautinės prekybos teisės komisijos taisyklių reformos;

34. ragina Komisiją rasti sprendimų, kuriais MVĮ būtų sudaroma galimybė lengviau apmokėti dideles ginčų sprendimo tvarkos išlaidas;

35. ragina Komisiją kuo greičiau pateikti reglamentą dėl to, kaip turėtų būti paskirstyta atsakomybė ES ir nacionaliniais lygmenimis, visų pirma finansinė atsakomybė, tais atvejais, kai ES pralaimi bylą tarptautiniame arbitraže;

Partnerių pasirinkimas ir Parlamento įgaliojimai

36. pritaria principui, kad būsimųjų ES investicijų susitarimų prioritetiniai partneriai yra šalys, kurios turi didelį rinkos potencialą, tačiau kuriose užsienio investicijos turi būti saugomos geriau;

37. pažymi, kad investavimo rizika paprastai yra didesnė besivystančiose ir mažiau išsivysčiusiose šalyse ir kad stipri, veiksminga investuotojų apsauga sudarant investicijų susitarimus yra esminis dalykas siekiant apsaugoti Europos investuotojus, galintis pagerinti valdymą ir užtikrinti stabilumą, būtiną siekiant padidinti TUI šiose šalyse; pažymi, kad, siekiant, jog investicijų susitarimai toliau teiktų naudą šioms šalims, jie taip pat turi būti grindžiami investuotojų įsipareigojimais gerbti žmogaus teises ir laikytis antikorupcinių standartų, nes tai yra platesnės ES ir besivystančių šalių partnerystės siekiant mažinti skurdą dalis; ragina Komisiją įvertinti perspektyvias būsimas partneres, remiantis valstybės narės patirtimi sudarant DIS;

38. reiškia susirūpinimą dėl to, kad mažiausiai išsivysčiusioms šalims tenka ypač mažai TUI ir kad paprastai jose investuojama į gamtinius išteklius;

39. mano, kad besivystančiose šalyse turėtų būti labiau remiamos vietos įmonės, ypač numatant paskatas didinti jų produktyvumą, užtikrinti glaudesnę bendradarbiavimą ir gerinti darbuotojų įgūdžius – tai tos sritys, kuriose yra didelis ekonominio vystymosi, konkurencingumo ir augimo skatinimo besivystančiose šalyse potencialas; taip pat ragina perduoti besivystančioms šalims naujas ES žaliąsias technologijas, nes tai geriausias būdas skatinti tvarų ekologišką augimą;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

40. ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai atsižvelgti į Parlamento poziciją prieš pradėdant derybas dėl investicijų, taip pat per šias derybas; primena Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Komisijos santykių turinį ir ragina Komisiją konsultuotis su Parlamentu, kad derybų įgaliojimai jam būtų perduoti pakankamai anksti siekiant išreikšti jo poziciją, o Komisija ir Taryba į Parlamento poziciją deramai atsižvelgtų;

41. pabrėžia būtinybę įtraukti EIVT delegacijų vaidmenį į būsimos investicijų politikos strategiją, pripažįstant jų galimybes ir vietinę patirtį kaip strategines vertybes įgyvendinant naujus politikos tikslus;

*

* *

42. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybėms narėms, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui.

Bendrijų finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu

P7_TA(2011)0142

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijų finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2009 m. metinė ataskaita (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo rezolucijas dėl ankstesnių Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) metinių ataskaitų,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 14 d. Komisijos ataskaitą Tarybai ir Europos Parlamentui „Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu 2009 m. metinė ataskaita“ (COM(2010)0382) ir jos priedus (SEC(2010)0897 ir SEC(2010)0898),
- atsižvelgdamas į OLAF dešimtąją veiklos ataskaitą – 2010 m. ataskaitą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų 2009 finansinių metų biudžeto vykdymo metinę ataskaitą kartu su audituotų institucijų atsakymais ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2009 finansinių metų metinę iš aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų (EPF) finansuojamos veiklos ataskaitą kartu su Komisijos atsakymais ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 319 straipsnio 3 dalį ir 325 straipsnio 5 dalį,
- atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ OL C 303, 2010 11 9, p. 1.

⁽³⁾ OL C 303, 2010 11 9, p. 243.

⁽⁴⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 18 d. pareiškimą dėl Sąjungos pastangų kovojant su korupcija⁽¹⁾, siekiant užtikrinti, kad ES lėšų naudojimas nebūtų susijęs su korupcija;
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0050/2011),

Bendrosios pastabos

1. Apskritai apgailestauja, kad Komisijos Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu 2009 m. metinėje ataskaitoje (COM(2010)0382) (2009 m. finansinių interesų apsaugos ataskaita), pateiktoje pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 325 straipsnio 5 dalį, nepateikta informacija apie galimą pažeidimų ir sukčiavimo lygį atskirose valstybėse narėse, nes joje dėmesys skiriamas pranešimų teikimo lygiui, todėl nėra galimybės bendrai įvertinti faktinį pažeidimų ir sukčiavimo lygį valstybėse narėse ir nustatyti bei drausminti valstybes nares, kuriose pažeidimų ir sukčiavimo lygis aukščiausias;
2. pabrėžia, kad sukčiavimas – tai tyčinis neteisėtas veiksmas ir todėl vertinamas kaip baudžiamasis nusikaltimas, o pažeidimas – tai taisyklių nesilaikymas; apgailestauja, kad Komisijos ataskaitoje sukčiavimo atvejai nėra nagrinėjami išsamiai, o pažeidimai nagrinėjami labai plačiai; pažymi, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 325 straipsnyje kalbama apie sukčiavimą, o ne pažeidimus, ir ragina atskirti sukčiavimo atvejus nuo klaidų ar pažeidimų;
3. atkreipia dėmesį į pastaraisiais metais sukurtus metodus sukčiavimo atvejams vertinti, kurie yra kovos su korupcija pastangų dalis, ir ragina Komisiją paskatinti šiuos tyrimus ir bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis pritaikyti atitinkamus naujus metodus (iš pradžių kaip bandomuosius projektus) pažeidimų ir sukčiavimo atvejams nustatyti ir vertinti;
4. ragina Komisiją vykdyti savo pareigas ir netgi, jei to reikia, pakeisti baudų sistemą toliau nurodytų įsipareigojimų nesilaikymo atveju siekiant užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi įsipareigojimų teikti pranešimus siekiant pateikti patikimus ir palyginamus duomenis apie pažeidimus ir sukčiavimą;
5. apgailestauja, kad didelė dalis ES lėšų ir toliau išleidžiama netinkamai, ir ragina Komisiją imtis tinkamų veiksmų siekiant užtikrinti, kad šios lėšos būtų greitai susigrąžintos;
6. susirūpinęs dėl pažeidimų, dėl kurių patirti nuostoliai dar neišieškoti arba paskelbti neatitaisomais, lygio Italijoje 2009 finansinių metų pabaigoje;
7. ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės prisiimtų didesnę atsakomybę už dėl pažeidimų atsiradusius nuostolius, kurie dar turi būti išieškoti;
8. pažymi, kad pagal Sąjungos teisės aktus valstybės narės turi pranešti apie visus pažeidimus ne vėliau negu per du mėnesius po to, kai baigiasi ketvirtis, per kurį apie pažeidimą pirmą kartą paskelbta administracinė ar teisinė išvada ir (arba) gaunama naujos informacijos apie žinomą pažeidimą; ragina valstybes nares dėti visas būtinas pastangas, įskaitant nacionalinių administracinių procedūrų modernizavimą, kad būtų paisoma nustatytų terminų ir sumažintas laikotarpis nuo pažeidimo nustatymo iki pranešimo apie jį; ragina valstybes nares užtikrinti, kad kovodamos su sukčiavimu jos visų pirma siektų apsaugoti mokesčių mokėtojų pinigus;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0176.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

9. klausia Komisijos, kokių priemonių ji ėmėsi siekdama kovoti su įtariamo sukčiavimo atvejų pagausėjimu ir jų masto padidėjimu lyginant su bendru pažeidimo atvejų skaičiumi šiose valstybėse narėse – Lenkijoje, Rumunijoje ir Bulgarijoje;

10. susirūpinęs dėl įtartinai žemo įtariamo sukčiavimo atvejų lygio Ispanijoje ir Prancūzijoje, ypač turint mintyje jų dydį ir gaunamą finansinę paramą, kaip Komisija pažymėjo 2009 m. finansinių interesų apsaugos ataskaitoje, todėl ragina Komisiją pateikti išsamią informaciją apie šiose valstybėse narėse taikomą pranešimų teikimo metodiką ir sukčiavimo atvejų nustatymo pajėgumus;

11. ragina valstybes nares, kurios dar neratifikavo 1995 m. liepos 26 d. konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾ arba jos protokolų ⁽²⁾ (finansinių interesų apsaugos priemonių), t. y. Čekijos Respubliką, Maltą ir Estiją, nedelsiant imtis šių teisinių priemonių ratifikavimo; ragina finansinių interesų apsaugos priemones ratifikavusias valstybes nares dėti daugiau pastangų griežtinant nacionalinę baudžiamąją teisę, kad būtų apsaugoti Sąjungos finansiniai interesai, visų pirma, pašalinti esamus trūkumus, nustatytus antroje Komisijos ataskaitoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos konvencijos ir jos protokolų įgyvendinimo (COM(2008)0077);

12. džiaugiasi tuo, kad 2009 m. įdiegta pažeidimų valdymo sistema (PVS), kurią sukūrė ir prižiūri OLAF, ir taikant ją įvykusiais teigiamais pokyčiais; yra susirūpinęs dėl to, kad Komisija užregistruotų pažeidimų atvejų pagausėjimą ir didesnę finansinę poveikį aiškina tuo, kad naudojamos naujos pranešimų teikimo technologijos; ragina Komisiją pateikti Parlamentui išsamią naujojo technologijomis grindžiamo pranešimų teikimo metodiką ir įtraukti ją į kitų metų ataskaitą; ragina valstybes nares iki galo įgyvendinti PVS ir toliau gerinti pranešimų teikimą;

13. prašo Komisiją į kitų metų ataskaitą įtraukti pažeidimų, apie kuriuos buvo pranešta naudojant naują technologijomis grindžiamą pranešimų teikimo metodą, skaičių ir pažeidimų, apie kuriuos buvo pranešta taikant tradicinį metodą, skaičių; ragina valstybes nares sparčiau pranešti apie pažeidimus;

14. atsižvelgdamas į rimtas abejones, susijusias su valstybių narių teikiamos informacijos kokybe, dar kartą reiškia apgailėstą, kad Komisija deda daugiau pastangų bandydama įtikinti Europos Parlamentą, kad reikia pradėti taikyti sąvoką „toleruotina klaidų rizika“ (TKR), nei bandydama įtikinti valstybes nares, kad būtina, jog nacionalinė audito tarnyba deramai audituotų, o Audito Rūmai konsoliduotų privalomas nacionalinio valdymo deklaracijas; pabrėžia, kad klaidos turi būti visiškai netoleruojamos, ir ragina Komisiją kartu su valstybėmis narėmis parengti tinkamą ataskaitą, atitinkančią Sutarties reikalavimus, ir deramai patikinti Parlamentą, kad šis tikslas pasiektas ir kad tinkamai vykdomi kovos su sukčiavimu veiksmai;

Įplaukos. Nuosavi ištekliai

15. susirūpinęs dėl sukčiavimo atvejų masto palyginti su pažeidimų atvejais nuosavų išteklių sektoriuje Austrijoje, Ispanijoje, Italijoje, Rumunijoje ir Slovakijoje, nes sukčiavimo atvejai sudaro daugiau kaip pusę visų pažeidimų visose šiose valstybėse narėse; ragina valstybes nares imtis visų būtinų priemonių, įskaitant glaudų bendradarbiavimą su Europos institucijomis, siekiant panaikinti visas sukčiavimo, susijusio su ES lėšomis, priežastis;

16. apgailėstauja dėl nacionalinių muitinių priežiūros trūkumų, kuriuos atskleidė Audito Rūmai, visų pirma atliekant prekybininkų ir importo siuntų, kuriuos turi patikrinti muitinė, imties rizikos analizę, dėl to didėja rizika, kad nebus nustatyti trūkumai ir dėlto gali būti prarandami tradiciniai nuosavi ištekliai; ragina valstybes nares gerinti savo muitinių priežiūros sistemas ir ragina Komisiją teikti šiuo atžvilgiu reikiamą paramą;

⁽¹⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 48.

⁽²⁾ OL C 313, 1996 10 23, p. 1; OL C 151, 1997 5 20, p. 1 ir OL C 221, 1997 7 19, p. 11.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

17. pabrėžia, kad supaprastinta maždaug 70 proc. visų muitinės importo procedūrų, tai reiškia, kad jos daro esminį poveikį tradicinių nuosavų išteklių surinkimui ir bendros prekybos politikos veiksmingumui; todėl mano, kad nepriimtina tai, jog, kaip nurodyta specialiojoje Audito Rūmų ataskaitoje Nr. 1/2010, valstybėse narėse trūksta veiksmingos importui taikomų supaprastintų procedūrų kontrolės, taip pat ragina Komisiją labiau ištirti supaprastintų procedūrų kontrolės valstybėse narėse veiksmingumą, o ypač ištirti valstybių narių vykdomų *ex post* auditų pažangą ir iki 2011 m. pabaigos pristatyti tokio tyrimo rezultatus Parlamentui;

18. atkreipia dėmesį į OLAF atliktų tyrimų nuosavų išteklių srityje rezultatus; yra labai susirūpinęs dėl sukčiavimo, susijusio su iš Kinijos importuojamomis prekėmis, masto ir ragina valstybes nares nedelsiant susigrąžinti atitinkamas sumas;

19. džiaugiasi sėkmingais bendros muitinių operacijos „Diabolo II“, kurioje dalyvavo 13 Azijos šalių ir 27 ES valstybių narių muitinių pareigūnai ir kurią per OLAF koordinavo Europos Komisija, rezultatais;

20. palankiai vertina Europos Sąjungos ir jos valstybių narių susitarimus su tabako gamintojais kovoti su nelegalia tabako prekyba; mano, kad ES finansiškai suinteresuota ir toliau dėti pastangas kovojant su cigarečių kontrabanda, nes dėl šių neteisėtų veiksmų ES biudžetas kiekvienais metais netenka apie vieną milijardą eurų įplaukų; ragina OLAF ir toliau užimti lyderio pozicijas tarptautinėse derybose dėl Protokolo dėl neteisėtos prekybos tabako produktais panaikinimo pagal Pasaulio sveikatos organizacijos tabako kontrolės pagrindų konvencijos 15 straipsnį, kuris padės kovoti su neteisėta prekyba Sąjungoje, ir mano, kad 500 mln. eurų, kuriuos turės sumokėti dvi įmonės („British American Tobacco“ ir „Imperial Tobacco“), Komisija ir atitinkamos valstybės narės turėtų taip pat naudoti siekdamos sustiprinti kovos su sukčiavimu priemones;

Išlaidos. Žemės ūkis

21. pritaria Komisijos išvadai, kad bendra drausmė teikiant pranešimus šioje politikos srityje pagerėjo ir kad atitinkamų įsipareigojimų laikymosi lygis šiuo metu yra 95 proc.; ragina valstybes nares, kurios vis dar laiku nepateikia pranešimų (Austrija, Suomija, Nyderlandus, Slovakiją ir Jungtinę Karalystę), nedelsiant ištaisyti padėtį;

22. ragina Komisiją atidžiai stebėti padėtį Ispanijoje, kuri pranešė apie didžiausią pažeidimų skaičių, ir Italijoje, kuri pranešė apie didžiausias sumas, ir pranešti Europos Parlamentui apie ypatingas priemones, kurių imtasi siekiant spręsti problemas šiose dviejose valstybėse narėse;

23. ragina Komisiją išsiaiškinti, ar skirtumas tarp didesnių išlaidų ir minimalaus pažeidimų, apie kuriuos pranešta, lygio, ir ar dideli pažeidimų, apie kuriuos pranešta, lygių skirtumai (Estija – 88,25 proc., Kipras, Vengrija, Latvija, Malta, Slovėnija ir Slovakija – 0,00 proc.) susiję su kontrolės sistemų veiksmingumu, siekiant vėliau atlikti šių sistemų peržiūrą;

24. labai susirūpinęs dėl Audito Rūmų išvados, kad 2009 m. atliekant mokėjimus šioje politikos srityje padaryta reikšmingų klaidų ir kad priežiūros ir kontrolės sistemos apskritai daugeliu atvejų buvo tik iš dalies veiksmingos užtikrinant teisingus mokėjimus; apgailestauja dėl Audito Rūmų išvados, kad nors iš esmės integruota administravimo ir kontrolės sistema (IAKS) sumanyta gerai, jos veiksmingumui kenkia netikslūs duomenys duomenų bazėse, nepakankamos kryžminės patikros arba netinkamos ar nepakankamos priemonės šalinant anomalijas; ragina Komisiją atidžiai stebėti valstybėse narėse veikiančių priežiūros ir kontrolės sistemų veiksmingumą siekiant užtikrinti, kad informacija apie pažeidimų lygį valstybėse narėse atspindėtų realią padėtį; ragina Komisiją imtis šalinti IAKS veiksmingumo trūkumus;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

25. pažymi, kad gali būti nustatyti tik tų finansinių metų, kurie laikomi užbaigtais, galutiniai skaičiai, taigi, atsižvelgiant į tai, naujais finansiniai metai, kurie laikomi užbaigtais, yra 2004 m.;

26. apgailestauja dėl katastrofiškos padėties, susijusios su bendra susigrąžintų sumų šioje politikos srityje dalimi, kuri 2009 m. buvo 42 proc. neišieškotos 1 266 milijonų EUR sumos užbaigiant 2006 m. finansinius metus; yra ypač susirūpinęs Audito Rūmų pastaba, kad 121 milijono EUR suma, iš gavėjų susigrąžinta 2007–2009 m., sudaro mažiau nei 10 proc. visų susigrąžintų lėšų; mano, kad tokia padėtis yra nepriimtina, ir ragina valstybes nares greičiau ją ištaisyti; ragina Komisiją imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų taikoma veiksminga lėšų susigrąžinimo sistema, ir kitų metų ES finansinių interesų apsaugos ataskaitoje informuoti Europos Parlamentą apie padarytą pažangą;

Išlaidos. Sanglaudos politika

27. apgailestauja, kad pagal 2009 m. finansinių interesų apsaugos ataskaitoje pateiktus duomenis negalima susidaryti tikro vaizdo apie pažeidimų ir sukčiavimų skaičių šioje politikos srityje, nes didelis pažeidimų ir (arba) sukčiavimų skaičius gali paprasčiausiai rodyti veiksmingą pranešimų teikimo ir (arba) kovos su sukčiavimu sistemą;

28. yra labai susirūpinęs dėl to, kad atliekant mokėjimus 2009 m., kaip nustatė Audito Rūmai, padaryta labai didelių klaidų (daugiau kaip 5 proc.);

29. pažymi, kad daug klaidų atliekant mokėjimus pagal sanglaudos politiką padaroma dėl to, kad rimtai pažeidžiamos viešųjų pirkimų taisyklės; todėl ragina Komisiją nedelsiant pateikti pasiūlymus dėl naujų teisės aktų, kuriais būtų siekiama supaprastinti ir modernizuoti šias taisykles;

30. reiškia didelį susirūpinimą dėl Audito Rūmų išvados, kad valstybės narės, remdamosi turima informacija, galėjo nustatyti ir ištaisyti mažiausiai 30 proc. Audito Rūmų nustatytų klaidų 2009 m. imtyse prieš Komisijai pateikdamos išlaidų patvirtinimą; ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų stiprinant savo klaidų nustatymo ir ištaisymo priemones;

31. ragina Komisiją Europos Parlamentui pateikti informaciją apie priemones, kurių buvo imtasi atsižvelgiant į šioje politikos srityje padarytus pažeidimus, apie kuriuos pranešė valstybės narės ir kuriuos nustatė Komisija;

32. reiškia nepasitenkinimą išieškotų sumų lygiu, kuris 2000–2006 m. programavimo laikotarpiu sudaro daugiau nei 50 proc.; ragina valstybes nares labiau stengtis susigrąžinti lėšas, išmokėtas padarant pažeidimų, ir ragina Komisiją imtis veiksmų, kad būtų susigrąžinta didesnė jų dalis, kadangi Komisija atsakinga už biudžeto vykdymą, kaip nustatyta SESV 317 straipsnyje;

Išlaidos. Pasirengimo narystei fondai

33. yra labai susirūpinęs dėl įtariamo didelio sukčiavimo atvejų skaičiaus Bulgarijoje 2009 m. skiriant lėšas pagal Specialiąją žemės ūkio ir kaimo plėtros programą (SAPARD), kuris per visą programavimo laikotarpį sudaro 20 proc. ir yra didžiausias skaičius, susijęs su visais nagrinėtais fondais (sanglaudos ir žemės ūkio); pažymi, kad išorės kontrolieriai ir tikrintojai nustatė daugiau įtariamų sukčiavimo atvejų, nei vidaus ar nacionaliniai kontrolieriai ir tikrintojai; pažymi, kad Komisija tinkamai vykdė savo įsipareigojimus sustabdydama SAPARD mokėjimus 2008 m. ir atšaukdama šį sustabdymą 2009 m. rugsėjo 14 d., po to, kai buvo atlikti išsamūs patikrinimai; ragina Komisiją ir toliau prižiūrėti Bulgarijos valdžios institucijų veiksmus siekiant pagerinti tokią padėtį;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

34. pažymi, kad Čekija, Estija, Latvija ir Slovėnija pranešė, kad vykdant SAPARD programą sukčiavimų nebūta, ir reiškia abejones dėl pateiktos informacijos ir gebėjimų nustatyti sukčiavimą šioje valstybėse; pažymi, kad tokie nuliniai arba labai žemi sukčiavimo atvejų lygiai galėtų reikšti, kad kontrolės sistemose esama trūkumų, ir atvirksčiai; ragina Komisiją pateikti duomenų apie kontrolės mechanizmų veiksmingumą ir kartu su OLAF įgyvendinti griežtesnę ES lėšų naudojimo kontrolę;

35. mano, kad nepriimtina, jog įtariamais sukčiavimo atvejais, kai skiriamos lėšos iš pasirengimo narystei fondų, susigrąžintų sumų dalis sudaro tik 4,6 proc. per visą programavimo laikotarpį, ir ragina Komisiją įdiegti veiksmingą sistemą, kad tokia padėtis būtų ištaisyta;

Viešieji pirkimai, didesnis skaidrumas ir kova su korupcija

36. ragina Komisiją, atsakingas Sąjungos agentūras ir valstybes nares imtis veiksmų ir numatyti išteklius siekiant užtikrinti, kad naudojant ES lėšas nebūtų korupcijos atvejų, įdiegti atgrasomąsias sankcijas tais atvejais, kai nustatoma korupcijos ir sukčiavimo atvejų, pagerinti nusikalstamu būdu įgyto turto konfiskavimą sukčiavimo, mokesčių vengimo ir pinigų plovimo bylose;

37. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti, įgyvendinti ir periodiškai vertinti vienodas pirkimų sistemas, kad būtų užkirstas kelias sukčiavimui ir korupcijai, apibrėžti ir įgyvendinti aiškias dalyvavimo viešuosiuose pirkimuose sąlygas ir kriterijus, kuriais remiantis būtų priimami sprendimai dėl viešųjų pirkimų, taip pat patvirtinti ir įgyvendinti nacionalinio lygmens sprendimų dėl viešųjų pirkimų persvarstymo sistemas, užtikrinti valstybės finansų skaidrumą ir atskaitomybę už juos ir patvirtinti bei įgyvendinti rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemas;

38. teigiamai vertina Komisijos žaliąją knygą dėl ES viešųjų pirkimų politikos modernizavimo „Efektyvesnės Europos viešųjų pirkimų rinkos kūrimas“; ragina Tarybą ir Komisiją ne vėliau kaip iki 2012 m. pabaigos užbaigti pagrindinių ES viešųjų pirkimų taisyklių (Direktyva 2004/17/EB ir Direktyva 2004/18/EB) reformos patvirtinimą;

39. atsižvelgdamas į savo prašymą praėjusių metų Bendrijų finansinių interesų apsaugos ataskaitoje, ragina OLAF kitų metų ataskaitoje pateikti kiekvienos valstybės narės taikytų strategijų ir priemonių, skirtų kovai su sukčiavimu, taip pat skirtų su Europos lėšų naudojimu susijusiems pažeidimams (įskaitant korupcijos atvejus) nustatyti ir užkardyti, išsamią analizę; mano, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas žemės ūkio ir struktūrinių fondų lėšų panaudojimui; laikosi nuomonės, kad ataskaitoje, kurioje apibūdinamos 27 šalys, turėtų būti išanalizuoti nacionalinių teismų ir tyrimų organų veiklos principai ir atliktų patikrinimo atvejų kiekis ir kokybė, taip pat statistika ir priežastys, dėl kurių nacionalinės valdžios institucijos tam tikrais atvejais neatsižvelgė į OLAF ataskaitas ir nepateikė kaltinimų;

40. atsižvelgdamas į savo prašymą praėjusių metų Bendrijų finansinių interesų apsaugos ataskaitoje, ragina Tarybą kiek įmanoma greičiau baigti bendradarbiavimo susitarimų su Lichtenšteinu sudarymą ir taip pat ragina Tarybą suteikti Komisijai įgaliojimus pradėti derybas su Andora, Monaku, San Marinu ir Šveicarija dėl susitarimų kovos su sukčiavimu srityje;

41. ragina Komisiją imtis veiksmų ir užtikrinti visapusišką ES finansinės paramos gavėjų skaidrumą; ragina Komisiją parengti priemones, reikalingas skaidresnėms teisinėms procedūroms užtikrinti, ir sistemą, pagal kurią visi ES finansinės paramos gavėjai būtų paskelbti vienoje tinklavietėje, nesvarbu, kas administruoja lėšas, ir remiantis standartinėmis informacijos, kurią visos valstybės narės turi pateikti bent viena Europos Sąjungos oficialia darbo kalba, kategorijomis; ragina valstybes nares bendradarbiauti su Komisija ir

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

pateikti jai išsamią ir patikimą informaciją apie valstybių narių administruojamus ES finansinės paramos gavėjus; ragina Komisiją įvertinti bendro valdymo sistemą ir pirmumo tvarka pateikti Parlamentui ataskaitą;

*

* *

42. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, Europos Audito Rūmams, OLAF Priežiūros komitetui ir OLAF.

Europos politinės partijos ir šių partijų finansavimo taisyklės

P7_TA(2011)0143

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių, taikymo (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnio 4 dalį ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 224 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 12 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos 2003 m. lapkričio 4 d. reglamentą (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas (politines partijas ir jų fondus, kaip apibrėžta reglamento 2 straipsnio 3 ir 4 dalyse), ir šių partijų finansavimo taisyklių ⁽¹⁾ (Finansavimo reglamentas), ypač į jo 12 straipsnį,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. kovo 23 d. rezoliuciją dėl Europos politinių partijų ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į generalinio sekretoriaus 2010 m. spalio 18 d. pranešimą Biurui dėl partijų finansavimo Europos lygmeniu, pateiktą pagal Biuro 2004 m. kovo 29 d. sprendimo dėl Finansavimo reglamento vykdymo 15 straipsnį ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 10 d. Biuro raštą, apimančią 2010 m. gruodžio 13 d. Biuro priimtų sprendimų patikslintą versiją,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 210 straipsnio 6 dalį ir į 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą (A7-0062/2011),

A. kadangi Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnio 4 dalyje teigiama, kad „politinės partijos Europos lygiu prisideda formuojant europinį politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių valią“, o Parlamentas ir Taryba, laikydamiesi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 224 straipsnio, nustato reglamentus, reglamentuojančius šias partijas ir jų politinius fondus ir visų pirma jų finansavimo taisykles,

⁽¹⁾ OL L 297, 2003 11 15, p. 1.

⁽²⁾ OL C 292 E, 2006 12 1, p. 127.

⁽³⁾ Iš dalies pakeistas 2006 m. vasario 1 d. ir 2008 m. vasario 18 d. Biuro sprendimais.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- B. kadangi Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijoje aiškiai teigiama, kad politinės partijos Europos lygiu prisideda reiškiant Sąjungos piliečių politinę valią,
- C. kadangi Europos Sąjunga veikia pagal atstovaujamosios demokratijos principą, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnio 1 dalyje,
- D. kadangi Europos politinių partijų pamatai buvo padėti Mastrichto ir Nicos sutartyse, įvedant finansavimo galimybę ir tokiu būdu suteikiant joms galimybę veikti nepriklausomai nuo parlamentinių frakcijų,
- E. kadangi 2007 m. po Parlamento raginimo ⁽¹⁾, Komisija pateikė pasiūlymą, nustatantį politinių fondų finansavimą Europos lygmeniu (Europos politiniai fondai), kuris buvo priimtas 2007 m. gruodžio mėn. siekiant remti Europos politines partijas debatuose dėl viešųjų politikos klausimų ir Europos integracijos,
- F. kadangi iš dalies pakeistu 2007 m. reglamentu ⁽²⁾ siekiama palengvinti Europos politinių partijų integracijos procesą sudarant sąlygas politinėms partijoms Sąjungos viduje veiksmingiau nustatyti savo struktūrą ir organizavimą,
- G. kadangi iš dalies pakeistu 2007 m. reglamentu buvo žymiai padidintas Europos politinių partijų vaidmuo rinkimuose į Europos Parlamentą, numačius, kad į jų išlaidas galėtų būti įtrauktas rinkimų kampanijų finansavimas; kadangi vis dėlto ši galimybė buvo ribojama taikant sąlygą, kad atitinkami asignavimai neturėtų būti naudojami tiesioginiam ar netiesioginiam nacionalinių partijų ar kandidatų finansavimui,
- H. kadangi visos finansuojamos Europos politinės partijos pasirašė elgesio kodeksą, kurį Biuras laiko privalomu visoms šalims ir kuriuo nustatomos taisyklės, kurių jos turi laikytis per rinkimų kampanijas,
- I. kadangi Europos politinių partijų vaidmens stiprinimas yra neišvengiamai susiję su jų dalyvavimu rinkimuose į Europos Parlamentą,
- J. kadangi iš dalies pakeistame 2007 m. reglamente raginama oficialiai pripažinti Europos politines partijas,
- K. kadangi iš dalies pakeistas 2007 m. reglamentas yra orientuotas į visiškai organizuotų ir veiksmingų politinių partijų kūrimą Europos ir valstybių narių lygmeniu, pasitelkiant subalansuotą tarptautinimo procesą,
- L. kadangi iš dalies pakeistu 2007 m. reglamentu siekiama politinių partijų ir jų fondų organizacinės konvergencijos Europos lygiu, tuo pat metu pripažįstant skirtingus tikslus, kurių atitinkamai siekia politinės partijos ir politiniai fondai,
- M. kadangi organizacinės konvergencijos galima pasiekti tik Europos politinėms partijoms suteikiant tokį bendrą politinį, teisinį ir mokestinį statusą, kad Europos politinių partijų ir jų fondų organizacinė struktūra nebūtų suvienodinta, kadangi tik pačios Europos partijos ir jų fondai atsakingi už šią struktūrą,
- N. kadangi reikalavimas Europos politinėms partijoms ir jų politiniams fondams priimti teisinį statutą, paremtą Europos Sąjungos teise, yra aiškus ir esminis žingsnis siekiant stiprinti demokratiją Sąjungoje,

⁽¹⁾ 2006 m. kovo 23 d. rezolucijos dėl Europos politinių partijų 14 punktą (OL C 292 E, 2006 12 1, p. 127).

⁽²⁾ 2007 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1524/2007, OL L 343, 2007 12 27, p. 5.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- O. kadangi organizacinė ir funkcinė konvergencija ir finansavimo proceso patobulinimas gali būti atlikti tik priimant vienodą ir bendrą Europos statutą, paremtą Europos Sąjungos teise ir skirtą visoms Europos politinėms partijoms ir jų politiniams fondams,
- P. kadangi reglamente dėl Europos lygio politinių partijų neatskiriami politinių partijų pripažinimo ir jų finansavimo aspektai;
- Q. kadangi Biuras 2011 m. sausio 10 d. rašte rekomendavo sugriežtinti Europos politinių partijų finansavimo kriterijus; kadangi tai galima prilyginti partijų konkurencijos apribojimui Europos lygiu, nes politinių partijų teisinio pripažinimo ir finansavimo kriterijai yra vienodi,
- R. kadangi iš dalies pakeistu 2007 m. reglamentu nustatomas aiškus teisinis ir finansinis pagrindas dėl integruotų politinių partijų steigimo Europos Sąjungos lygmeniu, siekiant padidinti Europos informuotumą ir veiksmingai išreikšti Europos Sąjungos piliečių valią,
- S. kadangi Europos politinių partijų finansavimui taikomos Finansinio reglamento VI antraštinės dalies „Dotacijos“ ⁽¹⁾ ir jo įgyvendinimo taisyklių nuostatos ⁽²⁾,
- T. kadangi Biuras kaip organas, Parlamente atsakingas už Finansavimo reglamento įgyvendinimą, 2006 m. priėmė keletą svarbių įgyvendinimo taisyklių patobulinimų kaip antai padidino išankstinio finansavimo pasirinkimą nuo 50 % iki 80 %, kad būtų supaprastinta tvarka ir pagerintas gavėjų mokumas, ir palengvino taisyklių dėl perkėlimų tarp skyrių paramos gavėjų biudžetuose reikalavimus, kad jie galėtų pritaikyti savo biudžetus prie kintančių politinių aplinkybių,
- U. kadangi Europos politinių partijų ir su jomis susijusių Europos politinių fondų finansavimo patirtis parodė, kad jiems reikia daugiau lankstumo ir palyginamų sąlygų perkeliant lėšas į kitus finansinius metus ir kaupiant rezervus iš nuosavų išteklių, viršijančių nustatytas minimalias išlaidas, kurios turi būti finansuojamos iš jų pačių lėšų,
- V. kadangi Europos politinės partijos vidutiniškai išleidžia beveik pusę savo biudžeto centrinei administracijai (personalas, nuomos ir t. t.) ir ketvirtį partijos organų (oficialiems ir neoficialiems) posėdžiams, o likusi dalis skiriama rinkimų kampanijoms ir asocijuotoms organizacijoms remti,
- W. kadangi Europos politinių fondų išlaidų modeliai skiriasi, 40 % savo biudžeto jie vidutiniškai išleidžia centrinei administracijai ir posėdžiams, o kitus 40 % – išorinėms paslaugoms kaip antai studijoms, tyrimams, publikacijoms ir seminarams,
- X. kadangi Europos politinių partijų nuosavų išteklių pagrindinis šaltinis yra narystės mokesčiai, renkami iš partijų narių, ir kadangi mažiau nei 5 % jų visų pajamų sudaro atskirų asmenų narystės mokesčiai ir dovanojamos lėšos,
- Y. kadangi finansavimas iš Sąjungos biudžeto sudaro didesnę visų pajamų dalį Europos politinių partijų, o ne Europos politinių fondų atveju,
- Z. kadangi aukos net nesudaro reikšmingos finansavimo dalies, nes 2009 m. reguliariai gavo aukų tik trys partijos ir du fondai,

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, OL L 357, 2002 12 31, p. 1.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- AA. kadangi yra potencialus konfliktas tarp, viena vertus, siekio palengvinti ir paspartinti finansavimą, kad jis būtų veiksmingesnis, ir, kita vertus, siekio sumažinti finansinę riziką Sąjungos biudžetui,
- AB. kadangi per laikotarpį, kuriam taikomas šis pranešimas, 2008–2011 m., jokios sankcijos nebuvo taikomos jokiai finansuojamai partijai ar fondui,
- AC. kadangi Europos politinės partijos ir fondai, norintys gauti finansavimą, turi įgyti juridinio asmens statusą pagal valstybės narės, kurioje įsikūrusi jų buveinė, teisę ir kadangi jie neturi bendro teisinio statuso,
- AD. kadangi Europos politinėms partijoms ir fondams skiriamos subsidijos patenka į „dotacijų“ sąvoką, kaip tai apibrėžta Finansinio reglamento VI antraštinėje dalyje ir jo įgyvendinimo taisyklėse, bet ypatingas jų pobūdis reikalauja, kad jos nėra palyginamos su bet kokiais dotacijomis, kurias skiria ir administruoja Komisija; kadangi tai yra atspindėta daugelyje Finansinio reglamento nuostatų, kuriomis nustatomos išimtys; kadangi ši išimtis nėra patenkinama,

Nauja politinė aplinka

1. pažymi, kad politinės partijos ir su jomis susiję politiniai fondai yra pagrindinės parlamentinės demokratijos priemonės, užtikrinančios parlamentarų atskaitingumą, padedančios formuoti politinę piliečių valią, parengti politines programas, mokyti ir atrinkti kandidatus, išlaikyti dialogą su piliečiais ir suteikti piliečiams galimybę išreikšti savo požiūrį;
2. pabrėžia, kad Lisabonos sutartyje numatytas šis politinių partijų ir jų fondų vaidmuo, siekiant ES lygmeniu sukurti Europos poli, politinę erdvę, ir Europos demokratiją, kurios pagrindinė sudėtinė dalis yra Europos piliečių iniciatyva;
3. pažymi, kad Europos politinės partijos, tokios, kokios jos yra, negali visiškai atlikti šio vaidmens, nes jos yra tik nacionalines partijas apjungiančios organizacijos, o ne tiesiogiai susisiekančios su rinkėjais valstybėse narėse;
4. tačiau su malonumu pažymi, kad Europos politinės partijos ir politiniai fondai vis dėlto tapo nepakeičiamais veikėjais politiniame Europos Sąjungos gyvenime, ypač formuojant ir reiškiant atitinkamas įvairių „politinių šeimų“ pozicijas;
5. pabrėžia, kad visos Europos politinės partijos turi atitikti aukščiausius demokratijos partijos viduje standartus (susijusius su demokratiniomis partijos organų rinkimais ir demokratiniomis sprendimų priėmimo procesais, įskaitant kandidatų atranką);
6. mano, kad partijai įvykdžius Europos politinei partijai keliamus reikalavimus, tokia partija gali gauti finansavimą tik tuo atveju, jei bent vienas jos narys išrinktas Europos Parlamento nariu;
7. atkreipia dėmesį į tai, kad politinės partijos turi teises ir pareigas, ir todėl turėtų laikytis bendros organizacinės struktūros; mano, kad organizacinės konvergencijos galima pasiekti tik Europos politinėms partijoms ir jų politiniams fondams suteikiant bendrą, ES teise grindžiamą teisinį ir mokesstinį statusą;
8. įsitikinęs, kad autentiškas juridinis Europos politinių partijų statusas ir jų pačių juridinio asmens statusas, tiesiogiai pagrįstas Europos Sąjungos teise, leis Europos politinėms partijoms veikti kaip Europos visuomenės interesų atstovams;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

9. laikosi nuomonės, kad Europos politinės partijos turėtų sąveikauti ir konkuruoti klausimais, susijusiais su bendromis Europos problemomis, Europos Sąjunga ir jos vystymusi, trimis pakopomis: regionine, nacionaline ir Europos lygmenis; mano, kad itin svarbu, kad Europos politinės partijos būtų veiksmingos ir produktyvios ES ir valstybių narių bei kitais lygmenimis;

10. pabrėžia svarbius su organizaciniais pajėgumais susijusius uždavinius, kuriuos turės spręsti Europos politinės partijos atsižvelgiant į reformas, kurios gali būti atliktos Europos rinkimų sistemoje (papildomos rinkimų apygardos įsteigimas, tarpvalstybinių sąrašų sudarymas);

11. pažymi, kad pirmiau išdėstyta idėja iš esmės atitinka Europos politinių partijų, dalyvaujančių referendumo kampanijose, idėją, kai atitinkami referendumai yra tiesiogiai susiję su klausimais, susijusiais su Europos Sąjunga;

12. todėl nusprendė prašyti Komisijos pasiūlyti Europos politinių partijų statuto projektą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 straipsnį;

13. pažymi, kad trumpalaikėje perspektyvoje reikia pagerinti Europos politinių partijų ir fondų reglamentavimo aplinką, pirmuoju žingsniu laikant Europos teisinio statuso priėmimą;

Pasiūlymai dėl papildomų reformų

14. mano, kad sprendžiant dėl finansavimo sąlygų įvykdymo turėtų būti atsižvelgiama į regioninių parlamentų arba asamblėjų narius tik jei atitinkamas parlamentas arba asamblėja turi teisės aktų leidybos galių;

15. atkreipia dėmesį į tai, kad ir atsiskaitymo Europos politinių partijų ir fondų finansavimas ir sąskaitų apmokėjimas yra biurokratiškos ir varžančios procedūros; mano, kad didele dalimi taip yra dėl to, kad finansavimas patenka į „subsidių“ režimą, pagal tai kaip apibrėžta Finansiniame reglamente, kuris yra tinkamas projektų ar asociacijų, bet ne partijų finansavimui;

16. todėl laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų pasiūlyti Finansiniame reglamente sukurti naują antraštinę dalį, ypač skirtą ir pritaikytą Europos partijų ir fondų finansavimui; mano, kad Finansavimo reglamentas, kiek tai susiję su jo įgyvendinimu, turėtų nukreipti į naujos antraštinės dalies nuostatas;

17. pabrėžia, kad partijų ir fondų finansavimas iš savo pačių lėšų yra gyvybingumo ženklas; mano, kad tai turėtų būti skatinama, padidinant dabartinę 12 000 eurų per metus ribą dovanojamoms lėšoms iki 25 000 eurų per metus iš vieno dovanotojo, tačiau kartu reikalaujant gavus lėšas atskleisti, kas dovanoja, kaip reikalaujama pagal galiojančius įstatymus ir siekiant skaidrumo;

18. mano, kad šiomis aplinkybėmis reikalavimas pateikti metų veiklos programą, kaip prielaida gauti finansavimą, yra netinkamas politinėms partijoms; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad tokio reikalavimo nėra nei vienoje ES valstybėje narėje;

19. pabrėžia tai, kad siekiant įgyvendinti tikslus būtina finansavimą gauti laiku; ragina padaryti Finansinio reglamento įgyvendinimo taisyklių išimtį ir finansinių metų pradžioje sudaryti galimybes gauti 100 proc., o ne 80 proc., finansavimo; mano, kad atsižvelgiant į teigiamą patirtį praeityje Parlamento rizika itin maža;

20. atkreipia dėmesį į tai, kad Finansiniame reglamente numatyta, kad „dotacija negalima finansuoti visų veiklos sąnaudų“; pastebi, kad ypač fondams labai sunku laikytis šios taisyklės, tai lemia apgaulingą buhalterijos tvarkymą, pavyzdžiui, nurodant įnašus natūra; atkreipia dėmesį į tai, kad beveik nėra nė vienos valstybių narių finansavimo sistemos, pagal kurią būtų reikalaujama patiems iš dalies finansuoti savo veiklą, kadangi tai gali sudaryti sunkumų mažesnėms ir neseniai įsikūrusioms partijoms;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

21. atkreipia dėmesį į tai, kad nepriklausomų išteklių dalis, kurią turi įrodyti Europos politinės partijos, galėtų būti sumažinta iki 10 proc. jų bendro biudžeto, siekiant toliau skatinti jų vystymąsi; taip pat mano, kad nuosavų išteklių dalis, kurią sudaro materialinis turtas, neturėtų viršyti 75 proc. jų bendro biudžeto;
22. pažymi, kad, jeigu bus persvarstomos su Europos politiniais fondais susijusios teisinės priemonės, reikėtų pasinaudoti galimybe ir panaikinti reikalavimą įrodyti, kad jie turi nuosavų išteklių;
23. pabrėžia, kad atliekant šį persvarstymą reikėtų panaikinti Europos politiniams fondams taikomus apribojimus dėl jų lėšų naudojimo Europos Sąjungoje; taip fondams būtų sudarytos galybės atlikti savo vaidmenį ir ES viduje, ir už jos ribų;
24. tačiau pabrėžia, kad finansavimo tvarkos sušvelninimą reikėtų kompensuoti Finansavimo reglamente numatant sankcijas, kurių šiuo metu nėra; mano, kad pažeidus taisykles, pavyzdžiui, susijusias su dovanojamų lėšų skaidrumu, šios sankcijos galėtų apimti finansines baudas; pabrėžia, kad reikia nustatyti tas pačias Europos politinėms partijoms ir su jomis susijusiems Europos politiniams fondams skirtas sąlygas, taikomas rezervų iš nuosavų išteklių kaupimui virš nustatytos ribos ir lėšų perkėlimui;
25. atkreipia dėmesį į tai, kad nuo 2008 m. Europos politinės partijos turėjo teisę gautas dotacijas panaudoti kampanijų finansavimui vykstant Europos Parlamento rinkimams (Finansavimo reglamento 8 straipsnio trečia pastraipa); tačiau taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad šias lėšas draudžiama naudoti referendumų kampanijoms finansuoti; vis dėlto mano, kad jeigu Europos politinės partijos turi atlikti politinį vaidmenį ES lygiu, jos turėtų turėti teisę dalyvauti ir šiose kampanijose, su sąlyga, kad minėtieji referendumai yra tiesiogiai susiję su Europos Sąjungos klausimais;
26. ragina Europos politines partijas pradėti svarstyti pavienių piliečių tapimo tiesioginiais nariais ir tinkamo šių narių tiesioginio ar netiesioginio dalyvavimo partijų vidaus veikloje ir priimant sprendimus sąlygas;

*

* *

27. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Valdymas ir partnerystė bendrojoje rinkoje

P7_TA(2011)0144

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl valdymo ir partnerystės bendrojoje rinkoje (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas, siekiant labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos. 50 pasiūlymų, kaip pagerinti bendrą darbą, verslą ir prekybą“ (COM(2010)0608),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendroji rinka XXI a. Europai“ (COM(2007)0724) ir susijusį Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Bendroji rinka. Pasiekimų apžvalga“ (SEC(2007)1521),
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. rugsėjo 4 d. rezoliuciją dėl vienos bendros rinkos peržiūros ⁽¹⁾ ir į Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Bendrosios rinkos apžvalga: dar vieneri metai“ (SEC(2008)3064),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“ (COM(2010)0543),
 - atsižvelgdamas į Komisijos 27-ąją metinę ES teisės taikymo kontrolės ataskaitą ir į susijusį Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Padėtis įvairiuose sektoriuose“ (SEC(2010)1143),
 - atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 29 d. Komisijos rekomendaciją dėl priemonių, skirtų bendrosios rinkos veikimui gerinti ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 10 d. Tarybos išvada dėl Bendrosios rinkos akto,
 - atsižvelgdamas į profesoriaus Mario Monti pranešimą Komisijai dėl bendrosios rinkos atgaivinimo,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl bendrosios rinkos vartotojams ir piliečiams sukūrimo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į vidaus rinkos rezultatų suvestinę Nr. 21 (2010) ir į savo 2010 m. kovo 9 d. ⁽⁴⁾ ir 2008 m. rugsėjo 23 d. ⁽⁵⁾ rezoliucijas dėl vidaus rinkos rezultatų suvestinės,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Rezultatų siekianti Europa – Bendrijos teisės taikymas“ (COM(2007)0502),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 258–260 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 7, 10 ir 15 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomones (A7–0083/2011),
- A. kadangi norint atnaujinti bendrosios rinkos projektą reikia aktyvios visų piliečių, Europos institucijų, valstybių narių ir suinteresuotųjų šalių paramos,
- B. kadangi siekiant užsitikrinti aktyvią visų suinteresuotųjų subjektų paramą svarbu, kad vykstant konsultacijoms ir dialogui su Komisija, taip pat ekspertų grupėse, būtų užtikrinamas veiksmingas pilietinės visuomenės ir MVĮ atstovavimas,

⁽¹⁾ OL C 187 E, 2008 7 24, p. 80.

⁽²⁾ OL L 176, 2009 7 7, p. 17.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 25.

⁽⁵⁾ OL C 8 E, 2010 1 14, p. 7.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- C. kadangi tinkamas įvairių ES institucijų konsultacijų ir pranešimų (strategijos „Europa 2010“, 2010 m. ES pilietybės ataskaitos, integruotos pramonės politikos, Europos skaitmeninės darbotvarkės, M. Monti pranešimo, Parlamento rezoliucijos dėl bendrosios rinkos vartotojams ir piliečiams sukūrimo, F. Gonzaleso ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimų bei kt.) platinimas, formulavimas ir tvarkymas ypač svarbus siekiant sėkmingai atnaujinti bendrosios rinkos projektą;
- D. kadangi vis dar egzistuoja didelis atotrūkis tarp bendrosios rinkos taisyklių ir praktinės naudos, kurią piliečiai ir verslas galėtų gauti jas taikydami,
- E. kadangi neperkeltų į nacionalinę teisę ES teisės aktų vidurkis siekia 1,7 %, atsižvelgiant į tuos atvejus, kai direktyvos perkėlimo laikotarpis neatitinka nustatyto termino ir kai Komisija pradėjo pažeidimo tyrimo procedūrą dėl neatitikimo,

Ižanga

1. palankiai ir susidomėjęs vertina Komisijos komunikatą „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas“ ir jo trečią skyrių, kuriame siūloma taikyti visuotinį požiūrį siekiant atkurti įmonių ir piliečių pusiausvyrą bendrojoje rinkoje ir sustiprinti sprendimo priėmimo proceso demokratiškumą ir skaidrumą; pabrėžia, kad taikant šį požiūrį siekiama užtikrinti kuo daugiau pasiūlymų, pateiktų trijose komunikato dalyse, pusiausvyros;
2. mano, kad visi trys komunikato skyriai yra vienodai svarbūs ir tarpusavyje susieti, todėl turėtų būti nagrinėjami taikant nuoseklų požiūrį ir neatskiriant vieno nuo kito nagrinėjamų klausimų;
3. ragina Komisiją ir Tarybą sustiprinti holistinį požiūrį į bendrosios rinkos projekto atnaujinimą, integruojant bendrosios rinkos prioritetus į visas politikos sritis, kurios labai svarbios siekiant bendrosios rinkos, kuri atitiktų Europos piliečių, vartotojų ir verslo interesus;
4. mano, kad Europos ekonomikos valdysena, strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimas ir bendrosios rinkos projekto atnaujinimas yra vienodai svarbūs siekiant atgaivinti Europos ekonomiką, todėl turėtų būti vertinami kartu;
5. mano, jog nevaržoma kliūčių ir konkurencinga bendroji rinka turėtų būti sukurta siekiant užtikrinti konkrečią naudą darbuotojams, studentams, pensininkams ir apskritai piliečiams bei verslo subjektams, ypač MVĮ, jų kasdieniame gyvenime;
6. ragina Komisiją paskelbti Bendrosios rinkos akto įgyvendinimo tvarkaraštį ir reguliariai skelbti konkrečią pažangą siekiant atkreipti ES visuomenės dėmesį į tai, kad jis įgyvendinamas, ir nurodyti jo naudą;

Bendras vertinimas

Politinės lyderystės ir partnerystės stiprinimas

7. yra įsitikinęs, kad vienas iš didžiausių bendrosios rinkos projekto atnaujinimo iššūkių – užtikrinti politinę lyderystę, įsipareigojimus ir koordinavimą; mano, kad atnaujinant bendrosios rinkos projektą nepaprastai svarbus visapusiškas aukščiausio politinio lygio vadovavimas;
8. siūlo, kad Komisijos pirmininkui būtų suteikti įgaliojimai koordinuoti ir prižiūrėti bendrosios rinkos projekto atnaujinimą glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Vadovų Tarybos pirmininku ir valstybių narių kompetentingomis valdžios institucijomis; ragina Komisijos ir Europos Vadovų Tarybos pirmininkus atidžiai koordinuoti atitinkamus savo veiksmus, kuriais siekiama skatinti Sąjungos ekonomikos augimą, konkurencingumą, socialinę rinkos ekonomiką ir tvarumą;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

9. pabrėžia padidėjusį Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų vaidmenį pagal Lisabonos sutartį; ragina sustiprinti Parlamento vaidmenį bendrosios rinkos teisėkūros procese; ragina nacionalinius parlamentus įtraukti bendrosios rinkos taisykles į visą teisėkūros ciklą ir dalyvauti bendroje su Europos Parlamentu veikloje siekiant užtikrinti geresnę dviejų parlamentinių lygmenų sąveiką;

10. teigiamai vertina Komisijos ketinimą dialogui ir partnerystei skirti svarbiausią vietą atnaujintoje bendrojoje rinkoje ir ragina didinti visų suinteresuotųjų šalių pastangas siekiant užtikrinti, kad šis ketinimas būtų praktiškai įgyvendintas ir kad bendroji rinka galėtų atlikti savo vaidmenį skatinant augimą ir labai konkurencingą rinkos ekonomiką;

11. ragina Komisiją bendradarbiaujant su pirmininkaujančia valstybe nare kasmet rengti bendrosios rinkos forumą, kuriame dalyvautų ES institucijoms, valstybėms narėms, pilietinei visuomenei ir verslo organizacijoms atstovaujančios suinteresuotosios šalys, siekiant vertinti bendrosios rinkos atnaujinimo pažangą, keistis geriausios praktikos pavyzdžiais ir spręsti Europos piliečiams labiausiai rūpimus klausimus; ragina Komisiją toliau dėti pastangas siekiant nustatyti 20 su bendrąja rinka susijusių didžiausių nepasitenkinimų ir nusivylimą keliančių šaltinių, su kuriais susiduria piliečiai; siūlo, kad Komisija galėtų pasinaudoti bendrosios rinkos forumu siekdama pristatyti šias problemas ir pateikti atitinkamus sprendimus;

12. ragina valstybių narių vyriausybes prisiimti atsakomybę už bendrosios rinkos projekto atnaujinimą; palankiai vertina valstybių narių iniciatyvas optimizuoti būdus, kuriais jos sprendžia su bendrosios rinkos direktyvomis susijusius klausimus, t.y. koordinavimo gerinimą, paskatų sistemų kūrimą ir politinės direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę svarbos didinimą; mano, kad svarstant naujų teisės aktų prioritetus itin svarbu didinti dėmesį ir paskatas siekiant, kad bendrosios rinkos teisės aktai būtų laiku ir teisingai perkeliami į nacionalinę teisę, tinkamai taikomi ir geriau vykdomi;

13. pažymi, kad bendrosios rinkos taisykles dažnai įgyvendina vietos ir regioninės valdžios institucijos; pabrėžia, jog reikia, kad regioninės ir vietos valdžios institucijos labiau prisidėtų kuriant bendrąją rinką, laikydamosi subsidiarumo ir partnerystės principų ir dalyvaudamos visuose sprendimų priėmimo etapuose; siekdamas pabrėžti šį decentralizuotą požiūrį, siūlo kiekvienoje valstybėje narėje parengti „Vietos ir regionų valdžios institucijų teritorinį paktą dėl strategijos „Europa 2020“ siekiant užtikrinti didesnę atsakomybę įgyvendinant strategiją „ES 2020“;

14. mano, kad taikant gerą bendrosios rinkos valdymą būtina atsižvelgti į dviejų Europos lygmens patariamųjų institucijų, t. y. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto, bei socialinių partnerių vaidmenį;

15. pabrėžia, kad dialogas su socialiniais partneriais ir pilietine visuomene yra itin svarbus siekiant grąžinti pasitikėjimą bendrąja rinka; tikisi iš Komisijos naujų ir drąsių idėjų, kaip iš tikrųjų pagerinti šį dialogą; reikalauja, kad rengiant visus bendrosios rinkos teisės aktus, kurie turi įtakos darbo rinkai, būtų įtraukti socialiniai partneriai ir su jais būtų konsultuojamasi;

16. palankiai vertina Komisijos siekį intensyvinti atvirą, skaidrų ir reguliarią dialogą su pilietine visuomene;

17. ragina Komisiją paskelbti žaliąją knygą dėl ES institucijų konsultacijų su atstovaujančiomis asociacijomis ir pilietine visuomene užtikrinant, kad šio konsultacijos būtų plačios, grindžiamos dialogu ir duotų papildomos naudos vykdant siūlomą politiką;

18. ragina Komisiją kuo labiau pritaikyti dialogą ir ryšius prie paprastų piliečių poreikių, pavyzdžiui, užtikrinti, kad visos viešos Komisijos konsultacijos būtų teikiamos visomis oficialiomis ES kalbomis arba kad kalba būtų vartojama tokiu būdu, jog ją suprastų ir paprastas pilietis;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

19. ragina Komisiją pradėti informacinę ir švietimo kampaniją apie bendrosios rinkos esmę ir nustatytus tikslus, kad būtų padidintas rinkos dinamiškumas ir atsižvelgta į socialinės ir teritorinės sanglaudos aspektus; pabrėžia, kad vykdant šią ryšių kampaniją kiekvieną pilietį, darbininką ir vartotoją būtina skatinti daugiau dalyvauti (ir užtikrinti geresnius gebėjimus dalyvauti) kuriant konkurencingą, teisingą ir subalansuotą rinką;

20. mano, kad naujų Web 2.0 bendradarbiavimo priemonių ir metodų naudojimas užtikrina galimybę sukurti atviresnę, atsakingesnę, operatyvesnę ir veiksmingesnę bendrosios rinkos valdyseną;

Bendrosios rinkos reguliavimas

21. mano, kad pavienių valstybių narių iniciatyvos negali būti veiksmingos be koordinuotų veiksmų ES lygmeniu, todėl itin svarbu, kad Europos Sąjunga turėtų vieną stiprią poziciją ir imtųsi bendrų veiksmų; laikosi nuomonės, kad solidarumas, kuriuo grindžiamas europinis socialinės ekonomikos modelis, ir nacionalinių sprendimų koordinavimas buvo itin svarbūs siekiant išvengti atskirų valstybių narių trumpalaikių protekcionistinių priemonių; išreiškia susirūpinimą, kad vėl atsiradus nacionalinio lygmens ekonominiam protekcionizmui bendroji rinka greičiausiai būtų suskaidyta ir sumažėtų konkurencingumas, todėl to reikia išvengti; yra susirūpinęs, kad dabartinė ekonomikos ir finansų krizė gali būti naudojama protekcionistinių priemonių įvairiose valstybėse narėse atnaujinimui pagrįsti, nors ekonominio nuosmukio sąlygomis, priešingai, reikėtų taikyti bendrus apsaugos mechanizmus;

22. mano, kad pažanga vidaus rinkoje neturėtų remtis mažiausiuoju bendru vardikliu; taigi ragina Komisiją imtis vadovauti ir pateikti ryžtingus pasiūlymus; ragina valstybes nares naudoti tvirtesnio bendradarbiavimo metodą srityse, kuriose 27 valstybėms narėms susitarti neįmanoma; pažymi, kad kitos valstybės vėliau galėtų prisijungti prie šių novatoriškų iniciatyvų;

23. mano, kad bendrosios rinkos veiksmingumas ir teisėtumas bendrai nukenčia dėl bendrosios rinkos valdysenos sudėtingumo;

24. mano, kad daugiau dėmesio reikėtų skirti ES teisės aktų kokybei ir aiškumui, siekiant padėti valstybėms narėms taikyti bendrosios rinkos taisykles;

25. mano, kad reglamentų rengimas vietoj direktyvų atitinkamais atvejais galėtų padėti kurti aiškesnę reguliavimo aplinką ir sumažinti vykdymo išlaidas, susijusias su perkėlimu į nacionalinę teisę; ragina Komisiją parengti tikslingesnę teisėkūros priemonių parinkimo, kuris priklausytų nuo nuostatų, kurios turės būti įgyvendintos, teisinių ir dalykinių ypatybių, metodą, atsižvelgiant į subsidiarumo ir proporcingumo principus;

26. ragina Komisiją ir Tarybą dėti daugiau pastangų įgyvendinant pažangaus reglamentavimo strategiją, kad būtų galima toliau gerinti reglamentavimo kokybę visapusiškai atsižvelgiant į subsidiarumo ir proporcingumo principus;

27. ragina Komisiją tęsti nepriklausomo teisės aktų *ex-ante* ir *ex-post* vertinimo procesą, kuriame dalyvautų suinteresuotieji subjektai, siekiant pagerinti teisėkūros veiksmingumą;

28. siūlo, kad Komisija susistemintų ir patobulintų MVI tyrimą, atsižvelgdama į įvairias jų situacijas, kad būtų galima įvertinti teisėkūros pasiūlymų poveikį šioms įmonėms;

29. mano, kad atitikties lentelės padeda užtikrinti geresnę bendrosios rinkos taisyklių perkėlimą į nacionalinę teisę ir labai palengvina jų taikymo užtikrinimą; ragina valstybes nares sukurti ir viešai paskelbti bendrosios rinkos teisės aktams skirtas atitikties lenteles; pabrėžia, kad ateityje Parlamentas gali neįtraukti pranešimų dėl su Taryba suderintų kompromisinių tekstų į plenarinės sesijos darbotvarkę, jei nenumatomos nuostatos dėl atitikties lentelių;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis*Administracinis koordinavimas, problemų sprendimo mechanizmai ir informavimas*

30. pritaria pasiūlymams dėl Bendrosios rinkos akto, kuriais siekiama plėtoti tolesnį valstybių narių bendradarbiavimą administravimo srityje, įskaitant vidaus rinkos informacinės sistemos išplėtimą, kad ji apimtų kitas atitinkamas teisės aktų sritis, atsižvelgiant į sistemos saugumą ir tinkamumą naudoti; ragina Komisiją remti valstybes nares rengiant mokymus ir konsultuojant;

31. mano, kad galima būtų įtraukti vietos ir regionines valdžios institucijas į vidaus rinkos informacinės sistemos vystymo ir plėtros procesus, prieš tai kruopščiai įvertinus naudą ir problemas, kurių gali kilti išplečiant šią sistemą;

32. pabrėžia, kad labai svarbu gerinti komunikaciją ir išplėsti bendrosios rinkos informacinę sistemą, kadangi tai būtina siekiant visų pirma MVĮ teikti aiškią informaciją apie vidaus rinką;

33. palankiai vertina Komisijos ketinimą bendradarbiauti su valstybėmis narėmis siekiant konsoliduoti ir stiprinti neoficialias problemų sprendimo priemones, kaip antai SOLVIT, ES bandomuosius projektus ir Europos vartotojų centrus; ragina Komisiją parengti gaires įvairių problemų sprendimo priemonių plėtojimo ir sąsajų klausimais, kad būtų galima užtikrinti veiksmingumą, patogų naudojimą ir išvengti nereikalingo dubliavimosi; ragina valstybes nares numatyti atitinkamus išteklius problemų sprendimo priemonėms;

34. ragina Komisiją toliau plėtoti ir viešinti interneto svetainę „Jūsų Europa“, kad joje būtų teikiama viena bendra prieiga prie visos informacijos ir visų pagalbos paslaugų, kurių reikia piliečiams ir įmonėms, kad galėtų bendrojoje rinkoje pasinaudoti savo teisėmis;

35. ragina valstybes nares paversti Paslaugų direktyvoje nurodytus kontaktinius centrus į patogius naudoti ir lengvai prieinamus e. valdžios centrus, kuriuose įmonės galėtų lengvai gauti visą reikalingą informaciją atitinkamomis ES kalbomis, tvarkyti formalumus ir atlikti būtinus veiksmus elektroninėmis priemonėmis, kad galėtų teikti paslaugas atitinkamoje valstybėje narėje;

36. pripažįsta svarbų tarnybos EURES vaidmenį palengvinant laisvą darbuotojų judėjimą Sąjungoje ir užtikrinant glaudų nacionalinių įdarbinimo tarnybų bendradarbiavimą; ragina valstybes nares plėsti visuomenės žinias apie šią naudingą tarnybą siekiant, kad daugiau ES piliečių galėtų visapusiškai pasinaudoti užimtumo galimybėmis visoje ES;

37. ragina nacionalinius parlamentus, regionų ir vietos valdžios institucijas bei socialinius partnerius aktyviai dalyvauti informuojant apie bendrosios rinkos privalumus;

Taisyklių perkėlimas į nacionalinę teisę ir taikymo užtikrinimas

38. ragina Komisiją pasinaudoti visais pagal Sutarties suteiktais įgaliojimais, kad Europos piliečių, vartotojų ir įmonių labai būtų pagerintas bendrosios rinkos taisyklių perkėlimas į nacionalinę teisę, taikymas ir taikymo užtikrinimas; ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant, kad bendrosios rinkos taisyklės būtų visapusiškai ir teisingai taikomos;

39. mano, kad pažeidimo nagrinėjimo procedūra išlieka pagrindine bendrosios rinkos veikimo užtikrinimo priemone, bet pabrėžia, kad reikėtų apsvarstyti papildomas priemones, kurioms reikia mažiau laiko ir kurios yra mažiau sudėtingos;

40. ragina Komisiją atsispirti bet kokiai politinei įtakai ir nedelsiant pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūras, kai nepavyksta pasiekti rezultatų taikant ikiteisminio problemų sprendimo mechanizmą;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

41. pažymi, kad Teisingumo Teismo pastarojo meto praktika suteikia Komisijai naujų galimybių taikyti procedūrą dėl valstybių narių daromų bendrosios rinkos taisyklių „bendrų ir sistemingų pažeidimų“;
42. ragina Komisiją visapusiškai pasinaudoti pakeitimais, numatytais SESV 260 straipsniu, kuriais supaprastinamas ir paspartinamas finansinių nuobaudų taikymas, kai vykdoma pažeidimų nagrinėjimo procedūra;
43. mano, kad Komisija turėtų atlikti aktyvesnę vaidmenį užtikrinant bendrosios rinkos taisyklių taikymą vykdydama labiau sistemingą ir savarankišką stebėseną siekiant pagreitinti pažeidimų nagrinėjimo procedūras;
44. apgailestauja, kad pernelyg daug pažeidimų nagrinėjimo procedūrų ilgai užtrunka, kol jos yra užbaigiamos ar pateikiamos Teisingumo Teismui; prašo Komisijos nustatyti 12 mėnesių ribą kaip didžiausią vidutinį pažeidimų nagrinėjimo nuo bylos pradžios iki paraiškos Teisingumo Teismui pateikimo terminą; labai apgailestauja, kad šios procedūros neturi tiesioginio poveikio ES piliečiams ar gyventojams, kurie gali būti nepakankamo ES teisės aktų vykdymo užtikrinimo aukos;
45. prašo Komisijos geriau ir skaidriai informuoti apie vykdomas pažeidimo nagrinėjimo procedūras;
46. ragina Komisiją pasiūlyti terminą, per kurį valstybės narės turėtų įvykdyti Teisingumo Teismo nutarimus;
47. pritaria Komisijos iniciatyvoms toliau tobulinti alternatyvią ginčų sprendimo (ADR) priemonę siekiant vartotojams ir įmonėms suteikti galimybę greitai ir veiksmingai pasinaudoti nebrangiu neteisminiu ginčų sprendimo būdu iškilus ginčui šalies viduje ar tarpvalstybinio pobūdžio ginčui dėl pirkimo internetu ir ne internetu; palankiai vertina Komisijos pradėtas konsultacijas, pabrėžia, kad piliečius reikia geriau informuoti apie alternatyvios ginčų sprendimo priemonės buvimą;
48. ragina Komisiją taip pat skirti dėmesį ginčų prevencijai, pvz., taikant griežtesnes priemones, kurios užkirstų kelią nesąžiningai komercinei veiklai;
49. palankiai vertina Komisijos ketinimą pradėti viešąsias konsultacijas dėl Europos pozicijos kolektyvinio žalos atlyginimo klausimu ir prieštarauja tam, kad būtų pradėta taikyti kolektyvinio žalos atlyginimo sistema pagal JAV modelį, kuriam būdingos stiprios ekonominės paskatos teikti teismams nepagrįstas bylas;
50. pažymi, kad teikiant bet kokią pasiūlymą dėl kolektyvinio žalos atlyginimo už konkurencijos teisės pažeidimus turi būti atsižvelgta į Parlamento nuomonę, išreikštą 2009 m. kovo 26 d. rezoliucijoje dėl ieškinių atlyginti žalą, patirtą dėl ES antimonopolinių taisyklių pažeidimo; primygtinai reikalauja, kad Parlamentas dalyvautų priimant tokį teisės aktą pagal įprastą teisėkūros procedūrą, ir ragina Komisiją plačiau apsvarstyti būtinausius standartus, susijusius su teise į žalą, kuri padaroma pažeidus Sąjungos teisę, atlyginimą;

Stebėjimas, vertinimas ir modernizavimas

51. pritaria tikslingam ir įrodymais pagrįstam rinkos stebėjimo ir vertinimo metodui; ragina Komisiją ir toliau plėtoti rinkos stebėjimo priemones, kaip antai, Paslaugų direktyvoje numatytas išpėjimo mechanizmas, gerinant metodiką, rodiklius ir duomenų rinkimą ir kartu laikantis praktiškumo ir ekonomiškumo principų;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

52. atkreipia dėmesį į būtinybę greičiau ir aiškiau įvertinti visų bendrosios rinkos teisės aktų įgyvendinimo valstybėse narėse padėtį;

53. pabrėžia, jog Paslaugų direktyvoje numatytas savitarpio vertinimas – tai naujoviškas kolegialaus spaudimo taikymo būdas siekiant pagerinti taisyklių perkėlimo į nacionalinę teisę kokybę; pritaria tam, kad, jei tikslinga, savitarpio vertinimas būtų atliekamas kitose srityse, pvz., laisvo prekių judėjimo srityje;

54. skatina valstybes nares reguliariai persvarstyti nacionalines taisykles ir procedūras, kurios turi poveikį laisvam paslaugų ir prekių judėjimui, siekiant supaprastinti ir modernizuoti nacionalines taisykles ir pašalinti besidubliuojančias nuostatas; mano, kad nacionalinių teisės aktų, taikomų įgyvendinant Paslaugų direktyvą, tikrinimo procesas galėtų būti veiksminga priemonė ir kitose srityse siekiant pašalinti besidubliuojančias nuostatas ir nepagrįstas nacionalines kliūtis laisvam judėjimui;

55. ragina Komisiją remti pastangas, dedamas viešajame sektoriuje siekiant imtis naujoviškų metodų, naudoti naujas technologijas ir procedūras ir skleisti geriausią praktiką viešojo administravimo srityje, nes taip sumažinama biurokratija ir skatinama politika, pagal kurią dėmesys skiriamas piliečiams;

Svarbiausi prioritetai

56. prašo, kad kiekviena Europos Vadovų Tarybos pavasario sesija būtų skiriama bendrosios rinkos būklei įvertinti remiantis stebėsenos procesu;

57. ragina Komisiją paskelbti žaliąją knygą, skirtą ES institucijų konsultacijų su atstovaujančiomis asociacijomis ir pilietine visuomene gairėms, užtikrinant, kad šios konsultacijos būtų plačios, grindžiamos dialogu, skaidrios ir duotų papildomos naudos vykdant siūlomą politiką;

58. ragina valstybes nares sukurti ir viešai paskelbti bendrosios rinkos teisės aktams skirtas atitikties lenteles;

59. ragina valstybes nares iki 2012 m. pabaigos sumažinti bendrosios rinkos direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę deficitą iki 0,5 proc. neperkeltų perkeltų teisės aktų atveju ir iki 0,5 proc. sumažinti neteisingai perkeltų teisės aktų kiekį;

60. ragina Komisiją iki 2011 m. pabaigos pateikti teisėkūros pasiūlymą dėl ES alternatyvių ginčų sprendimo priemonių naudojimo ir pabrėžia, kad svarbu greitai priimti šį pasiūlymą;

*

* *

61. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Bendroji rinka Europos gyventojams

P7_TA(2011)0145

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios rinkos Europos gyventojams (2010/2278(INI))

(2012/C 296 E/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, įtrauktą į Sutartis ES sutarties 6 straipsniu,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 straipsnį, kuriame nustatyta, kad „vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje pagal Sutarčių nuostatas užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas“,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Sutarties 3 straipsnio 3 dalį, kurioje Sąjunga įpareigojama siekti didelio konkurencingumo socialinės rinkos ekonomikos, kuria siekiama visiško užimtumo ir socialinės pažangos, bei aukšto lygio aplinkos apsaugos ir aplinkos kokybės gerinimo,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 9 straipsnį, kuriame nurodyta, kad „nustatydamą ir įgyvendindama savo politikos kryptis ir veiksmus, Sąjunga atsižvelgia į reikalavimus, susijusius su didelio užimtumo skatinimu, tinkamos socialinės apsaugos užtikrinimu, kova su socialine atskirtimi, aukšto lygio švietimu, mokymu ir žmonių sveikatos apsauga“,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 11 straipsnį, kuriame nustatyta, kad „nustatant ir įgyvendinant ES politikos ir veiklos kryptis, ypač siekiant skatinti tvarią plėtrą, turi būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos reikalavimus“,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 12 straipsnį, kuriame nustatyta, kad „į vartotojų apsaugos reikalavimus atsižvelgiama nustatant bei įgyvendinant kitas ES politikos ir veiklos kryptis“,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 14 straipsnį ir 26 protokolą dėl bendrus (ekonominius) interesus tenkinančių paslaugų,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Vadovų Tarybai „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas. Siekiant labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos“ (COM(2010)0608),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Piliečių darbotvarkė. Siekiant rezultatų Europai“ (COM(2006)0211),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendroji rinka XXI a. Europai“ (COM(2007)0724) ir Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Bendroji rinka. Rezultatų apžvalga“ (SEC(2007)1521), į 2007 m. rugsėjo 4 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl vienos bendros rinkos peržiūros⁽¹⁾ ir į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Bendrosios rinkos peržiūra: po vienerių metų“ (SEC(2008)3064),

⁽¹⁾ OL C 187 E, 2008 7 24, p. 80.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisiją komunikatą „Perspektyvos, prieinamumas ir solidarumas. Nauja socialinė vizija XXI amžiaus Europoje“ (COM(2007)0726) ir į Komisijos komunikatą „Bendrus interesus tenkinančios paslaugos, įskaitant bendrus interesus tenkinančias socialines paslaugas. Naujas Europos įsipareigojimas“ (COM(2007)0725) ir į 2006 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Komisijos Baltosios knygos dėl bendro intereso paslaugų ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 29 d. Komisijos rekomendaciją dėl priemonių, skirtų bendrosios rinkos veikimui gerinti ⁽²⁾ ir į 2004 m. liepos 12 d. Komisijos rekomendaciją dėl vidaus rinkos direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos mėn. vidaus rinkos rezultatų suvestinę (SEC(2009)1007) ir į 2010 m. kovo 9 d. ⁽⁴⁾ bei 2008 m. rugsėjo 23 d. ⁽⁵⁾ Europos Parlamento rezoliucijas dėl vidaus rinkos rezultatų suvestinės,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „2007–2013 m. ES vartotojų politikos strategija. Vartotojų teisių stiprinimas, gerovės didinimas ir veiksminga jų apsauga“ ir į 2008 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl 2007–2013 m. ES vartotojų politikos strategijos ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. sausio 28 d. Komisijos komunikatą „Vartotojams teikiamos bendrosios rinkos naudos stebėseną. Antrasis Vartotojų rinkų suvestinės leidimas“ (COM(2009)0025) ir į kartu pateiktą Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Antroji vartotojų rinkų rezultatų suvestinė“ (SEC(2009)0076),
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą dėl vartotojų *acquis* vykdymo (COM(2009)0330), į 2009 m. liepos 2 d. Komisijos ataskaitą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo, taikymo (Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) (COM(2009)0336),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl tarpvalstybinės įmonių e. prekybos su vartotojais Europos Sąjungoje (COM(2009)0557),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl vartotojų apsaugos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į profesoriaus Mario Monti pranešimą Komisijai dėl bendrosios rinkos atnaujinimo,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl bendrosios rinkos vartotojams ir piliečiams sukūrimo ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 20 d. rezoliuciją dėl finansų, ekonomikos ir socialinės krizės ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Judus jaunimas“ (COM(2010)0477),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl elektroninės prekybos vidaus rinkos kūrimo užbaigimo ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OL C 306 E, 2006 12 15, p. 277.

⁽²⁾ OL L 176, 2009 7 7, p. 17.

⁽³⁾ OL L 98, 2005 4 16, p. 47.

⁽⁴⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 25.

⁽⁵⁾ OL C 8 E, 2010 1 14, p. 7.

⁽⁶⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 17.

⁽⁷⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 1.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0186.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0376.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0320.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą pavadinimu „Kliūčių ES piliečių teisėms šalinimas“ (COM(2010)0603),
 - atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto Bendrosios rinkos, gamybos ir vartojimo skyriaus pranešimą „Europos bendrosios rinkos kliūtys 2008 m.“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. SOLVIT metinę ataskaitą dėl SOLVIT tinklo plėtros ir veiklos (SEC(2009)0142), į 2008 m. gegužės 8 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl veiksmų plano dėl integruoto bendrosios rinkos rėmimo paslaugų teikimo piliečiams ir įmonėms metodo (SEC(2008)1882) ir į 2010 m. kovo 9 d. Parlamento rezoliuciją dėl SOLVIT⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 765/2008, nustatantį su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus, kuriuo siekiama sukurti taisyklių ir principų, susijusių su akreditavimu ir rinkos priežiūra, bendrąją sistemą⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Teisės reikalų komiteto, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Peticijų komiteto nuomones (A7-0072/2011),
- A. kadangi veikianti bendroji rinka yra pagrindinis variklis, kuris padės Europos Sąjungai pasiekti savo visas galimybes konkurencingumo, pažangaus, integracinio ir tvaraus augimo, daugiau geresnių darbo vietų kūrimo srityse, taip pat siekiant sudaryti vienodas sąlygas visiems Europos piliečiams ir stiprinant itin konkurencingą socialinės rinkos ekonomiką,
- B. kadangi Bendrosios rinkos aktas svarbus europiečiams kaip aktyviems Europos ekonomikos dalyviams,
- C. kadangi bendrosios rinkos negalima vertinti vien ekonominiu požiūriu, nes ji yra neatskiriama platesnės teisinės sistemos, kuria užtikrinamos konkrečios pagrindinės piliečių, vartotojų, darbuotojų, verslininkų ir įmonių, ypač mažų ir vidutinių įmonių (MVĮ), teisės, dalis,
- D. kadangi piliečiai, norintys studijuoti, dirbti kitoje valstybėje narėje, ten persikelti ar kitose valstybėse apsipirkti, ir MVĮ, norinčios išsisteigti kitoje valstybėje narėje ar vystyti tarpvalstybinę prekybą, susiduria su per daug kliūčių; kadangi šios kliūtys atsiranda dėl, be kitų priežasčių, nepakankamai suderintų nacionalinių įstatymų, nepakankamo socialinės apsaugos teisių perkėlimo ir pernelyg didelės biurokratijos, nes šie reiškiniai trukdo laisvam asmenų, prekių, paslaugų ir kapitalo judėjimui Europos Sąjungoje,
- E. kadangi norint užbaigti kurti bendrąją rinką reikia bendro požiūrio, kad būtų toliau stiprinamas jos kūrimas, kaip pabrėžiama M. Monti pranešime ir rezoliucijoje dėl bendrosios rinkos vartotojams ir piliečiams sukūrimo, visas susijusias politikos sritis įtraukiant į bendrosios rinkos strateginį tikslą, kuris apimtų ne tik konkurencijos politiką, bet ir, be kitų, pramonės, vartotojų, energetikos, transporto, skaitmeninės, socialinės, aplinkos apsaugos, klimato kaitos, prekybos, regionų, teisingumo ir pilietybės politikos sritis, kad būtų pasiektas aukštas integracijos lygis,

⁽¹⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽²⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 10.

⁽³⁾ OL L 218, 2008 8 13, p. 30.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- F. kadangi bendroji rinka Europos vartotojams, ypač tiems, kurie gyvena sunkiau prieinamose vietovėse, pvz., salose, kalnuose ir retai apgyvendintuose regionuose, ir tiems, kurių mobilumas mažesnis, turėtų suteikti didesnes pasirinkimo galimybes už mažesnę kainą,
- G. kadangi Komisijos skelbiama spausdintinė ir internete pateikiama medžiaga dažnai būna pernelyg abstrakti ar sudėtinga, kad ja tikrai susidomėtų piliečiai ir visa visuomenė,
- H. kadangi svarbu, kad Bendrosios rinkos aktą sudarytų priemonių, kurios nebūtų viena nuo kitos atskirtos, rinkinys ir kad visais pasiūlymais būtų padedama siekti suderinto tikslo,

Įvadas

1. džiaugiasi Komisijos komunikatu „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas“, ypač jo II skyriumi, „Pasitikėjimo atkūrimas bendrosios rinkos pagrindu laikant Europos gyventojus“, kuriame pateikiama 19 Europos piliečiams skirtų iniciatyvų;
2. mano, kad Komisijos komunikato pasiūlymai iš esmės atitinka Europos Parlamento lūkesčius, tačiau reikia juos sustiprinti, kad piliečiai būtų laikomi bendrosios rinkos ašimi;
3. apgailestauja, kad komunikatas buvo suskirstytas į tris skyrius, skirtus europiečių, įmonių ir valdymo klausimams, o ne pagal temas; pažymi, kad bendrosios rinkos konkurencingumas ir jos priimtumas piliečiams turėtų būti laikomi ne prieštariniais, o vienas kitą papildančiais tikslais; vis dėlto mano, kad trys komunikato skyriai yra vienodai svarbūs ir susiję tarpusavyje ir į juos reikėtų žvelgti nuosekliai, atsižvelgiant į suinteresuotųjų subjektų ES ir valstybių narių lygmenimis pateiktus pasiūlymus ir rūpesčius;
4. tvirtai įsitikinęs, kad, laikantis L. Grecho pranešimo (A7-0132/2010) ir M. Monti pranešimo dvasios, Bendrosios rinkos aktas turi sudaryti nuoseklų ir subalansuotą priemonių paketą, kuris sukurtų pagrindą Europai, kurioje suteikiama papildoma nauda piliečiams ir įmonėms;
5. teigia, kad vykdant ES kovos su finansinės ir ekonominės krizės padariniais politiką ir strategiją „ES 2020“ būtina vėl kurti ir plėtoti bendrąją rinką;
6. laikosi nuomonės, kad Europos gyventojai dar nevisiškai išnaudojo bendros rinkos galimybes daugelyje sričių, įskaitant laisvą asmenų, prekių ir paslaugų judėjimą, ir kad reikia naujų paskatų, ypač siekiant užtikrinti veiksmingą geografinį darbo jėgos judumą Europoje;
7. laikosi nuomonės, kad pagal bendros rinkos strategiją turėtų būti stiprinama socialinė gerovė, darbuotojų teisės ir užtikrintos teisingos darbo sąlygos visiems Europos gyventojams;
8. palaiko Komisijos sumanymą Bendrosios rinkos aktu visoje Europoje pradėti visuotines ir pragmatines diskusijas dėl vidaus rinkos naudos bei išlaidų ir prašo, kad Komisija užtikrintų veiksmingą vidaus rinkos taisyklių, kuriomis mažinama administracinė našta piliečiams, taikymą;
9. taip pat įsitikinęs, kad tinkamai įgyvendinus Europos bendrąją rinką būtų sukurtas pagrindas užbaigti politinės ir ekonominės integracijos procesą;
10. ypač pabrėžia šiame komunikate prisiimtą Komisijos įsipareigojimą skatinti naują požiūrį į tvarų vystymąsi,

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

11. pabrėžia, kad Europos piliečių ir kitų teisėtų gyventojų teisėms poveikį daro ne tik valstybių narių prastai įgyvendinami ir taikomi bendrosios rinkos teisės aktai, bet ir kiti teisės aktai; ypač ragina valstybes nares užtikrinti, kad būtų geriau įgyvendinama Laisvo judėjimo direktyva (2004/38/EB);
12. mano, kad siekiant užbaigti kurti bendrąją rinką reikia sutelkti pastangas sprendžiant piliečių, vartotojų, viešųjų paslaugų naudotojų ir įmonių problemas ir siekiant, kad jie gautų apčiuopiamos naudos, kad būtų atkurtas jų pasitikėjimas bendrąja rinką ir kad jie būtų labiau supažindinti su šios rinkos siūlomomis galimybėmis;
13. ragina valstybes nares ir Komisiją imtis bendrų pastangų norint informuoti bendrosios rinkos piliečius ir siekiant užtikrinti, kad būtų pripažinta jos teikiama nauda ir kad jie gerai suprastų savo, kaip vartotojų, teises ir jas įgyvendintų; atsižvelgdamas į tai, pripažįsta, kad reikia geresnių komunikacijos strategijų, kurios tikrai sudomintų ir patrauktų daugumą piliečių, ir reikia plačiai bei kūrybingai pasinaudoti šiuolaikinėmis technologijomis;
14. pabrėžia, kad bendros rinkos Europos gyventojams esmė visų pirma susijusi su darbo vietomis ir naujų darbo vietų kūrimu ir kad itin svarbu sukurti aplinką, kurioje įmonės ir piliečiai gali visiškai pasinaudoti savo teisėmis;
15. pabrėžia, kad bendroji rinka suteikia daug galimybių užimtumo, augimo ir konkurencingumo požiūriu ir kad būtina patvirtinti tvirtą struktūrinę politiką, kad šios galimybės būtų visiškai išnaudotos;
16. pabrėžia, kad siekiant spręsti demografines problemas reikia numatyti strategiją, kurią taikant būtų kuriamos darbo vietos, kurios užpildytų ES darbo rinkos spragas;
17. pritaria 2010 m. gegužės 20 d. rezoliucijoje dėl bendrosios rinkos vartotojams ir piliečiams sukūrimo išdėstytam požiūriui, kad Komisija turi skatinti rengti vartotojui palankius bendrosios rinkos teisės aktus siekiant užtikrinti visapusišką vartotojų interesų įtraukimą į bendrosios rinkos darbo dokumentus;
18. atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant, kad bendroji rinka veiktų, labai svarbus piliečių ir vartotojų pasitikėjimas, kuris neturėtų būti laikomas savaimė suprantamu dalyku, ir mano, kad jį reikia ugdyti; ypač mano, kad norėdamos tęsti savo pažadus valstybės narės ir ES institucijos privalo užtikrinti, kad būtų visapusiškai išnaudoti dabartinės bendrosios rinkos sistemos veikimo pajėgumai; pabrėžia, kad norint sėkmingai užbaigti kurti bendrąją rinką piliečių pasitikėjimas yra toks pat būtinas, kaip ir palanki terpė įmonėms; mano, kad norint pasiekti abu tikslus, reikėtų, jog socialinėmis, aplinkosauginėmis ir vartotojų apsaugos priemonėmis būtų sudarytas tinkamas pagrindas ekonominei integracijai;
19. be to, mano, kad, atsižvelgiant į pridėtinę vertę Europos piliečiams, bendrosios rinkos pasiūlymuose turi būti laikomasi subsidiarumo ir valstybių narių suverenumo principų ir valstybės narės skatinamos keistis geriausia patirtimi;
20. pabrėžia, kad trūksta tiesioginio piliečių informavimo, ir mano, kad ES atstovybes valstybėse narėse būtina įpareigoti nedelsiant reaguoti į neigiamus ir klaidinančius žiniasklaidos pranešimus pateikiant faktus, taip pat joms derėtų dėti daugiau pastangų teikiant informaciją apie Europos teisės aktus, projektus ir programas, taip skatinant faktais pagrįstas diskusijas Europos klausimais; toliau skatina kuo plačiau ir pasitelkiant vaizduotę naudoti šiuolaikines technologijas, įskaitant vaidmenų vaizdo žaidimus, kuriuos jaunimas gali žaisti rungtyniaudamas Europos lygmeniu (pvz., jie gali būti įtraukiami į mokykloms skirtus ES konkursus), tuo pat metu susipažinti, kaip veikia ekonomika ir ES;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

21. nurodo, kad gali būti pagerintas išsiplėtusios ES veiksmingumas ir demokratinis teisėtumas ir reikėtų tai padaryti, kadangi Europos piliečių parama ES akivaizdžiai mažėja; laikosi nuomonės, kad per mažai laiko ir pastangų skiriama arba taikomi netinkami metodai siekiant suvienyti Europos žmones, nors tai turėtų būti svarbiausias ES uždavinys; todėl ragina valstybes nares ir ES institucijas dėti daugiau pastangų siekiant užtikrinti daugiau paramos ES ir įtikinti Europos žmones ES vertybių reikšme ir ES naudingumu bei nauda;
22. mano, kad kovojant su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu labai svarbu, kad tinkamai veiktų vidaus rinka, ir ragina Komisiją ir valstybes nares tęsti veiklą šioje srityje ir naudotis visomis turimomis priemonėmis, įskaitant bendradarbiavimo ir patikros mechanizmą;
23. pabrėžia poreikį rengiant Bendrosios rinkos aktą įtraukti Stokholmo programos tikslus, ypač susijusius su atviromis sienomis ir laisvu prekių, kapitalo, paslaugų ir asmenų judėjimu;
24. teigia, kad valstybių narių pareiga yra patvirtinti ir įgyvendinti Europos teisės aktus dėl vidaus rinkos ir su ja susijusių Europos piliečių teisių;
25. pabrėžia, kad bendroji rinka turi būti įgyvendinama visapusiškai atsižvelgiant į Sąjungos piliečių ir gyventojų teises, kaip įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijoje;
26. mano, kad peticijų procesas gali turėti teigiamą poveikį padedant piliečiams pasinaudoti vidaus rinka;
27. ragina Komisiją patvirtinti aiškią ir lengvai suprantamą Piliečių chartiją dėl teisės gyventi ir dirbti bet kurioje ES valstybėje ir parengti įvairiomis kalbomis tikslinę informaciją apie kasdienes problemas, su kuriomis piliečiai susiduria keliaudami, pirkdami arba parduodami Europoje, ir apie socialius, sveikatos, vartotojų apsaugos ir aplinkosaugos standartus, kuriais jie gali pasitikėti;
28. mano, kad 19-ka Komisijos pasiūlytų veiksmų turėtų būti išdėstyti pagal prioritetus atsižvelgiant į galimą jų poveikį darbo vietų kūrimui ir į tai, kokių apčiuopiamų rezultatų pagal juos gali būti suteikta Europos piliečiams ir verslui per realų laikotarpį;
29. primena, kad savo rezoliucijoje dėl socialinės ekonomikos Europos Parlamentas prašė geresnio socialinės ekonomikos įmonių pripažinimo, įskaitant bendrą koncepcijos įtraukimą į ES politiką, intensyvesnį dialogą su socialinės ekonomikos atstovais, geresnes paramos priemones verslui ir pripažinimą palaikant socialinį dialogą; primena, kad toje pačioje rezoliucijoje Europos Parlamentas ragino nacionaliniuose registruose fiksuoti socialinės ekonomikos įmones ir parengti specialią statistiką apie socialinės ekonomikos įmonių veiklą;
30. ragina pradėti per televiziją transliuoti Europos tarpvalstybinio metų verslo konkursą, kad žmonės pamatytų bendrosios rinkos galimybes ir naudą ir atrastų jaunus potencialius idėjų turinčius žmones; mano, kad susižavėjimas matant žmones iš įvairių Europos vietų susirenkančius kartu kurti verslo plano, ieškoti finansavimo ir pradėti bendros veiklos padėtų propaguoti Europos idėją ir bendrąją rinką, o kartu ir verslumo idėją; be to, mano, kad laimėjusio verslo stebėjimas visus metus – taip pat stebint įmonės darbuotojus, jų draugus ir šeimas – galėtų padėti pamatyti bendrosios rinkos teikiamą naudą, jos trūkumus ir jų sprendimo būdus siekiant, kad žmonės suprastų, kokia iš tiesų yra Europa, taip pat ir žmogiškuoju požiūriu;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

31. primena, kad reikia, remiantis ES integruotomis politikos priemonėmis, atsižvelgti į regionų, turinčių specifinių teritorinių bruožų, ypač atokiausių regionų, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnyje, padėti, kad šie regionai ir jų įmonės, darbo jėga bei piliečiai būtų visapusiškai įtraukti į ES vidaus rinką ir turėtų iš to visokeriopos naudos; ragina Komisiją toliau taikyti ir kurti šiems regionams specialias išlygas; primena, jog reikia parengti platesnės apimties Europos kaimynystės veiksmų planą, numatytą Komisijos komunikate COM(2004)0343, kaip papildomą integracijos į bendrąją rinką priemonę; ragina išplėsti ir papildyti skyriuje „Bendrosios rinkos solidarumo stiprinimas“ pateiktus pasiūlymus ir ypač tinkamai atsižvelgti į bendrosios rinkos poveikį nepalankioje padėtyje esančiuose regionuose, siekiant numatyti ir paremti šių regionų pastangas prisitaikyti ir jiems padėti;

Bendras įvertinimas

32. ragina Komisiją imtis skubių veiksmų, kad būtų paskatintas piliečių judumas, siekiant propaguoti tvarų augimą, užimtumą ir socialinę įtrauktį, bei ragina sukurti judumo suvestinę, kad būtų galima pamatuoti judumą ES; atsižvelgdamas į tai, džiaugiasi Komisijos iniciatyvomis dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo, iniciatyva „Judus jaunimas“, „Europos įgūdžių pasas“, pasiūlymu dėl oro keleivių teisių, iniciatyva dėl galimybės naudotis tam tikromis pagrindinėmis bankininkystės sektoriaus paslaugomis ir siūloma iniciatyva padidinti banko mokesčių skaidrumą ir palyginamumą; siūlo, kad Komisija, rengdama poveikio vertinimą, atliktų ekonominės naudos analizę ir išnagrinėtų minėtų iniciatyvų sąsajas; ragina Komisiją didinti ir plėsti dalyvavimą, ypač jaunimo tarpe, judumo programose ir didinti šioms programoms skiriamą dėmesį;

33. pabrėžia, kad Europos piliečiams svarbiausi su gaminių sauga ir rinkos priežiūra susiję klausimai; todėl palankiai vertina Komisijos daugiametį veiksmų planą, skirtą Europos rinkos priežiūrai gerinti ir grindžiamą muitinių kontrolės ir gaminių saugos gairėmis, bei ragina Komisiją sukurti visiems gaminiams skirtą bendrosios rinkos priežiūros sistemą, pagrįstą vienu teisės aktu, kuris apimtų ir bendros gaminių saugos direktyvą, ir rinkos priežiūros reglamentą; ragina Komisiją aktyviau koordinuoti geriausių patirtį ir ją dalintis tarp nacionalinių muitinių ir rinką prižiūrinčių valdžios institucijų, siekiant padidinti iš trečiųjų šalių importuojamų prekių pasienio kontrolės efektyvumą; ragina valstybes nares ir Komisiją naudoti reikiamus išteklius, kad rinkos priežiūros veiklai būtų veiksminga;

34. ragina Komisija prašyti valstybių narių, kurios vis dar taiko savo darbo rinkų apribojimus, persvarstyti savo pereinamąsias nuostatas, kad galėtų atverti savo darbo rinkas visiems Europos darbuotojams;

35. mano, kad aukštos kvalifikacijos migrantų ir sezoninių darbuotojų antplūdis būtų naudingas Europos ekonomikai; taigi ragina valstybes nares skubiai šalinti savo darbo rinkose galiojančius apribojimus ir atverti jas visiems ES piliečiams; be to, ragina Komisiją toliau plėtoti imigracijos politiką dėl minėtųjų grupių ir atsižvelgti į poreikį neištuštinti svarbiausių jų kilmės šalių žmogiškųjų išteklių, tuo pat metu tobulinti priemones, susijusias su išorinių sienų valdymu ir nelegalios imigracijos prevencija;

36. pakartoja, kad taikant nediskriminacijos vidaus rinkoje principą kitos valstybės narės piliečiams nebetaikomas reikalavimas pateikti dokumentų originalus, patvirtintas kopijas, pilietybę patvirtinančius dokumentus arba oficialius dokumentų vertimus, kad jie galėtų pasinaudoti paslauga arba geresnėmis sąlygomis ar kainomis;

37. mano, kad Paslaugų direktyva sukuriama esminis pagrindas laisvesniam paslaugų teikėjų judėjimui, taip pat siekiama stiprinti vartotojų, kaip paslaugų gavėjų, teises ir gerinti informacijos prieinamumą, pagalbą ir skaidrumą, susijusį su paslaugų teikėjais ir jų teikiamomis paslaugomis;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

38. ragina Komisiją pateikti praktinių pasiūlymų, kad vartotojų apsauga nuo nesąžiningos komercinės praktikos būtų taikoma ir mažoms įmonėms;

39. dėliaugiasi Komisijos ketinimu pasiūlyti teisės akto iniciatyvą siekiant reformuoti profesinės kvalifikacijos pripažinimo sistemą; ragina Komisiją iki 2011 m. rugsėjo mėn. įvertinti *acquis* ir viešai paskelbti Žaliąją knygą; atkreipia dėmesį į būtinybę užtikrinti pensijos teisių perkeliamumą; ragina valstybes nares veiksmingiau koordinuoti savo pensijų politiką ir keistis geriausia patirtimi Europos lygmeniu;

40. ragina sukurti aiškesnę sąsają tarp vidurinio ir aukštojo mokslo programų bei darbo rinkos poreikių ir pabrėžia profesinio mokymo svarbą; ragina Komisiją skatinti formalųjų švietimą ir savišvietą; mano, kad profesiniai pažymėjimai galėtų būti konkreti priemonė siekiant palengvinti nors kai kurių sektorių specialistų judumą bendroje rinkoje; ragina Komisiją, prieš pradėdant ją persvarstyti, atlikti su Europos profesinių pažymėjimų sukūrimu susijusį poveikio vertinimą, į jį įtraukiant su tuo susijusią naudą, papildomą vertę, duomenų apsaugos reikalavimus ir išlaidas;

41. laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų finansuoti Europos įgūdžių keitimąsi siekdama, kad mažosios ir vidutinės įmonės galėtų pasinaudoti didesnių įmonių įgytais įgūdžiais ir tokiu būdu būtų skatinama sąveika ir patirties perdavimas;

42. teigiamai vertina Komisijos ketinimą priimti komunikatą dėl energetikos prioritetų laikotarpiui iki 2020 m. / 2030 m.; ragina Komisiją spręsti trūkstamų infrastruktūros grandžių problemą ir palengvinti atsinaujinančių energijos šaltinių integraciją siekiant sukurti visu pajėgumu veikiančią vidaus energetikos rinką;

43. palankiai vertina paskelbtą teisėkūros iniciatyvą dėl Darbuotojų komandiravimo direktyvos (96/71/EB) įgyvendinimo siekiant užtikrinti pagarbą komandiruotų darbuotojų teisėms ir paaiškinti nacionalinių valdžios institucijų ir įmonių pareigas; ragina valstybes nares šalinti trūkumus, susijusius su direktyvos įgyvendinimu ir įgyvendinimo užtikrinimu;

44. teigiamai vertina Komisijos paskelbtą priemonę užtikrinti galimybes naudotis tam tikromis pagrindinėmis bankininkystės sektoriaus paslaugomis; pažymi, kad klientams, kurie gali kelti didesnę riziką bankams, taikomos kontrolės priemonės turėtų būti objektyviai pagrįstos ir proporcingos; dėliaugiasi pasiūlyta iniciatyva pagerinti banko mokesčių skaidrumą ir palyginamumą;

45. ragina Komisiją įtraukti į savo programą pagrindines finansinių paslaugų iniciatyvas (pvz., bendros mokėjimo erdvės (SEPA) ir didesnio teisinio tikrumo, susijusio su turimais vertybiniais popieriais), kurios labai svarbios vidaus rinkai; pabrėžia, kad fragmentiška mokėjimų sistema yra kliūtis tarpvalstybinei prekybai; ragina Komisiją toliau gerinti SEPA sistemą, kad būtų apibrėžtos pagrindinės mokėjimų paslaugos, teikiamos visomis kortelėmis, didinant operacijų įkainių skaidrumą ir mažinant tarpbankinius mokesčius ES;

46. ragina sukurti tinkamą teisės sistemą fondams, savidraudos draugijoms ir asociacijoms, kad jiems būtų suteiktas Europos statusas, užkirstas kelias teisiniam netikrumui ir skatinamos kitos socialinės ekonomikos įmonės bei kiti socialiniai projektai; palankiai vertina Komisijos ketinimą persvarstyti Reglamentą (EB) Nr. 1435/2003 dėl Europos kooperatinės bendrovės (SCE) statuto ir ragina persvarstant šį reglamentą sukurti visiškai nepriklausomą statutą; pabrėžia poreikį pagerinti tarpvalstybinę prieigą socialinės ekonomikos įmonėms ir iki maksimumo padidinti jų verslumo, socialines, kultūrinės ir naujovių galimybes bendroje rinkoje;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

47. teigiamai vertina Komisijos ketinimą atsižvelgti, kai tai būtina, į siūlomų bendrąją rinką reglamentuojančių teisės aktų socialinį poveikį siekiant, kad būtų priimami labiau žiniomis ir įrodymais pagrįsti politiniai sprendimai; ragina Komisiją pasiūlyti rodiklius, kuriuos būtų galima panaudoti norint įvertinti teisės akto socialinį poveikį; mano, kad šis poveikio vertinimas turėtų būti integruoto vertinimo, kuriame aptariami visi svarbūs pasiūlymo poveikį darantys aspektai (finansinis, aplinkos, konkurencijos, darbo vietų kūrimo ir augimo), dalis;

48. ragina Komisiją, siekiančią atnaujinti bendrąją rinką ir padaryti ją konkurencingesnę, kuriant tvarų augimą ir geresnį bei didesnį užimtumą, užtikrinti, kad būtų laikomasi visų socialinių teisų; mano, kad šiuo tikslu Komisija turėtų į bendrąją rinką reglamentuojančius teisės aktus įtraukti nuorodą į socialinę politiką ir teises, jei reikia, remdamasi siūlomų teisės aktų poveikio vertinimo išvadomis; be to, pabrėžia, kad, jei reikia, turi būti tinkamai atsižvelgta į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo naujų 8 ir 9 straipsnių bendrosios rinkos teisės aktus ir į tai, kad įsigaliojo Europos Sąjungos pagrindinių teisų chartija, kuria Europos gyventojams suteikiama daug pilietinių, politinių, ekonominių ir socialinių teisų, taip pat ir teisė derėtis, sudaryti ir sustiprinti kolektyvinius susitarimus, atsižvelgiant į nacionalinę teisę ir praktiką bei atitinkamai nepažeidžiant ES teisės;

49. palankiai vertina Komisijos ketinimą pateikti teisėkūros pasiūlymą dėl hipotekos paskolų, kad būtų duotas atsakas dabartiniam vartotojų apsaugos trūkumui, su hipotekos paskolomis susijusiam teisiniu netikrumui ir nepakankamam hipotekos paskolų teikėjų siūlomų sąlygų ir pasirinkimo galimybių palyginamumui, kad būtų užtikrintas ekonominės ir finansinės sistemos stabilumas ir sumažintos kliūtys, kad hipotekos paskolų teikėjai galėtų vystyti verslą, o piliečiai gauti hipotekos paskolą kitoje valstybėje narėje;

50. apgailestauja, kad Komisijos komunikate dėl Bendrosios rinkos akto nenumatyta veiksmų dėl tarptinklinio ryšio mokesčių, nepaisant to, kad šios priemonės duotų akivaizdžių rezultatų, kurių taip tikisi piliečiai šioje srityje; ragina Komisiją pasiūlyti esamo tarptinklinio ryšio reglamento galiojimo laiką (iki 2015 m. birželio mėn.) ir išplėsti apimtį bei nustatyti viršutines duomenų perdavimo tarptinkliniu ryšiu mažmeninių kainų ribas; laikosi nuomonės, kad, norint pasiekti skaitmeninės darbotvarkės tikslus, šią iniciatyvą reikėtų įtraukti į Bendrojo rinkos akto taikymo sritį; ragina telekomunikacijų sektorių propaguoti verslo modelį, grindžiamą fiksuoto dydžio mokesčius už duomenų perdavimą, balso žinučių siuntimą ir teksto žinučių perdavimą tarptinkliniu ryšiu visoje ES;

51. ragina Komisiją nedelsiant imtis skubių priemonių finansų rinkoms stabilizuoti, užtikrinti, kad šios rinkos veiktų realiosios ekonomikos naudai, ir sukurti tinkamai reguliuojamą ir prižiūrimą bendrą mažmeninę rinką, kurioje būtų siekiama dviejų tikslų – užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą ir finansinį stabilumą siekiant, kad nesusidarytų burbulai, ypač susiję su nekilnojamoju turtu;

52. ragina Komisiją nustatyti ir pašalinti mokesčių kliūtis, su kuriomis vis dar susiduria Europos piliečiai; ragina dėti daugiau pastangų siekiant išvengti dvigubo Europos piliečių apmokestinimo;

53. palankiai vertina Komisijos iniciatyvą pradėti viešas konsultacijas dėl įmonių valdymo ir padidinti informacijos, kurią teikia įmonės socialiniais ir aplinkos bei pagarbos žmogaus teisėms klausimais, skaidrumą, tačiau pabrėžia, kad svarbu imtis tolesnių konkrečių priemonių siekiant skatinti patikimą ir atsakingą atlyginimų politiką, tinkamą moterų dalyvavimą valdybose ir vykdomosiose tarybose, ilgalaikių akcininkų išpareigojimų valorizaciją ir konsultavimąsi su darbuotojais, jų dalyvavimą valdant ir išigyjant akcijų; ypač ragina skatinti taikyti akcijų turinčių darbuotojų sistemą, stiprinti ilgalaikius akcininkų išpareigojimus ir skatinti darbuotojų bei jų atstovų teisę į informaciją ir konsultacijas, įskaitant teisę dalyvauti tarybose ir valdybose; pabrėžia, kad didesnis skaidrumas, geri santykiai su personalu ir gamybos procesai, kurie atitinka tvarų vystymąsi, yra taip pat naudingi įmonėms, jų savininkams ir tiems, kas į jas investuoja;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

54. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą dėl socialinio verslo iniciatyvos ir rekomenduoja pradėti konsultacijas dėl šio projekto siekiant įvertinti šios priemonės potencialą ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo srityse;

55. mano, kad Bendrosios rinkos akte turėtų būti pasiūlyta veiksmy, kaip viešasis sektorius galėtų geriau įtraukti įmones į veiklą siekiant skatinti viešųjų paslaugų teikimo naujoviškus sprendimus; ragina Komisiją ir valstybes nares, remiantis turima kompetencija, užtikrinti, kad visuotinės ekonominės svarbos paslaugos (VESP), įskaitant socialines visuotinės svarbos paslaugas (SVSP), būtų teikiamos užtikrinant visuotinę prieigą, aukštą kokybę, prieinamumą ir aiškias finansavimo taisykles, pateikiant valdžios institucijoms priemonių rinkinį, kurį pasitelkusios jos galėtų įvertinti šių paslaugų kokybę; mano, kad Komisija turėtų imtis konkrečių šiam sektoriui pritaikytų veiksmy ir išnaudoti visas turimas galimybes, paremtas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 14 straipsniu ir jos 26 Protokolu ir juos atitinkančias, taip pat užtikrinti, kad VESP ir SVSP būtų tinkamo lygio ir kad būtų laikomasi subsidiarumo principo;

56. ragina Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas ES taisyklių taikymui paaiškinant valstybės paramos teikimo ir viešųjų pirkimų, susijusių su visuotinės svarbos socialinėmis paslaugomis (VSSP), atitikimo vidaus rinkos taisyklėms kriterijus;

57. ragina strategiškai ir tinkamai naudoti struktūrinių fondų ir sanglaudos fondų lėšas ir plėsti transeuropinius tinklus siekiant vystyti bendrąją rinką;

58. atkreipia ypatingą dėmesį į papildomą TEN-T tinklo naudą, ypač tarpvalstybinio pobūdžio projektams, kurie padeda sumažinti kliūtis; nurodo, kad TEN-T sudaro veiksmingą sistemą asmenų ir prekių judėjimui ES, ir pažymi, kad strategijoje „Europa 2020“ pripažįstama greitesnio strateginių tarpvalstybinių projektų, kuriuos įgyvendinant pašalinamos kliūtys ir remiami mišraus transporto mazgai (miestai, uostai, oro uostai, logistikos platformos), vykdymo papildoma nauda Europai;

59. pritaria pagrindinio tinklo, kurį sudaro prioritetingi projektai, kuriuos vykdant laikomasi šių principų ir kurie turėtų būti pagrindiniai ES finansavimo gavėjai, koncepcijai ir ragina, kad ES remiamos investicijos į transportą būtų suderintos su kitais susijusiais transporto infrastruktūros projektais, kuriems skiriamas ES finansavimas iš kitų šaltinių;

60. teigiamai vertina tikrųjų keleivio teisių sukūrimą keliaujant ES teritorijoje oro, geležinkelio ir kelių transportu ir pripažįsta, kad šios teisės yra labai svarbios lengvinant laisvą asmenų judėjimą bendrojoje rinkoje;

61. ragina, kad peržiūrėjus, kaip užtikrinamas šių teisių aviacijos srityje įgyvendinimas, prireikus pateikti teisėkūros pasiūlymų, kuriais būtų paaiškinamos ir sutvirtinamos šios teisės siekiant užtikrinti jų vienodą taikymą visoje Europos Sąjungoje ir pašalinti konkurencijos iškraipymo bendrojoje rinkoje pavojų ir transporto rūšių viduje, ir tarp jų; ragina, kad į šiuos pasiūlymus būtų įtraukta tinkama vartotojų apsauga tokiose srityse kaip organizuotos kelionės, bankrotai ir pernelyg dideli mokesčiai už paslaugas;

62. pažymi, kad būtina patvirtinti geresnes esamų oro transporto keleivių teises reglamentuojančių teisės aktų įgyvendinimo užtikrinimo priemones tam, kad piliečiai, ypač ribotos judėsenos asmenys, galėtų visapusiškai pasinaudoti savo teisėmis; ragina Komisiją patvirtinti pasiūlymą, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas dėl oro transporto keleivių teisių, siekiant padidinti vartotojų apsaugą, ir komunikatą dėl keleivių, kurie naudojami visų rūšių transportu, teisių bei vėliau pateikti teisėkūros pasiūlymų;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

63. ragina Komisiją kritiškai įvertinti iki šiol įgytą patirtį keleivių teisių srityje, nustatyti bendrus transporto rūšių modelius ir kitiems metams parengti bendras politikos gaires, ypatingą dėmesį skiriant tam, kaip padidinti keleivių informuotumą apie jų teises ir jų panaudojimo būdus;

64. ragina Komisiją skatinti naudoti naujas technologijas kuriant veiksmingą, pažangią ir tvarią transporto sistemą, pagal kurią remiamas integruotas bilietų pardavimas ir taip padedama keleiviams;

65. pabrėžia, kad reikia baigti kurti skaitmeninę bendrąją rinką, ir pažymi, kad jos nauda turės tiesioginės įtakos kasdieniam Europos gyventojų gyvenimui; ragina imtis priemonių, skirtų elektroninėms sveikatos priežiūros paslaugoms teikti, taip pat užtikrinti prieigą prie plačiajuosčio interneto paslaugų prieinamomis kainomis; palankiai vertina pasiūlytą sprendimą, kuriuo nustatoma Europos radijo spektro veiksmų programa, ypač 800 MHz skaitmeninio dividendo juostos atlaisvinimas iki 2013 m., siekiant belaidžio plačiajuosčio ryšio rinkos augimo ir siekiant užtikrinti, kad spartus internetas būtų prieinamas visiems piliečiams, ypač gyvenantiems sunkiau pasiekiamose Europos dalyse, kaip antai salos, kalnai, kaimo ir netankiai apgyvendintos vietovės;

66. ragina valstybes nares Komisijos pasiūlymą dėl direktyvos dėl vienodo požiūrio į asmenis (COM(2008)0426) traktuoti ne tik atsižvelgiant į sąnaudas, bet ir į tai, kokios naudos bus galima gauti, jeigu asmenys, tam tikrose srityse nesijautę saugūs ar apsaugoti, pradėtų naudotis paslaugomis;

67. tvirtai remia 2010 m. ES pilietybės ataskaitoje (COM(2010)0603) numatytus 25 veiksmus ES piliečių kasdieniam gyvenimui pagerinti, ypač veiksmus, susijusius su didesne nukentėjusiųjų, įtariamųjų ir kaltinamųjų asmenų apsauga;

68. palankiai vertina direktyvą dėl pacientų teisių teikiant tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas ir ragina valstybes nares ją visapusiškai įgyvendinti;

Pagrindiniai prioritetai

69. ragina Komisiją patvirtinti toliau pateikiamą pasiūlymų, kurie būtų pagrindiniai Parlamento prioritetai, sąrašą;

— ragina Komisiją imtis priemonių, kad būtų padidintas Europos piliečių judumas, ypač iki 2011 m. rugsėjo mėn. paskelbiant Žaliąją knygą dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, įskaitant esamos sistemos vertinimą, ir prireikus pasiūlyti teisėkūros iniciatyvą siekiant 2012 m. pertvarkyti šią sistemą bei tuo pačiu metu įvertinti ES mastu naudojamų profesinės tapatybės kortelių ir Europos igūdžių paso įgyvendinamumą ir papildomą naudą 2011 m. bei parengti judumo suvestinę siekiant įvertinti judumą ES;

— ragina Komisiją aktyviau koordinuoti nacionalinių rinką prižiūrinčių valdžios institucijų ir muitinių veiklą, siekiant padidinti iš trečiųjų šalių importuojamų prekių pasienio kontrolės efektyvumą, bei 2011 m. parengti daugiamečių veiksmingos Europos rinkos priežiūros sistemos, skirtos visiems gaminiams, veiksmų planą, tuo pat metu leidžiant valstybėms narėms lanksčiai įgyvendinti savo teisinius įsipareigojimus;

— ragina Komisiją pasiūlyti esamo tarptinklinio ryšio reglamento galiojimo laiką (iki 2015 m. birželio mėn.) ir išplėsti apimtį bei nustatyti viršutines duomenų perdavimo tarptinkliniu ryšiu mažmeninių kainų ribas, kad būtų sumažinti visuomenės narių ir įmonių mokesčiai už tarptinklinį ryšį;

— ragina Komisiją iki 2011 m. birželio mėn. pateikti teisėkūros pasiūlymą dėl galimybių naudotis tam tikromis pagrindinėmis bankininkystės sektoriaus paslaugomis užtikrinimo ir iki 2011 m. pabaigos padidinti banko mokesčių skaidrumą ir palyginamumą;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- ragina Komisiją pateikti teisėkūros pasiūlymą siekiant panaikinti kliūtis, su kuriomis susiduria judūs darbuotojai, kad būtų užtikrintas visiškas pensijos teisių perkeliamumas;

*

* *

70. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Bendroji rinka siekiant skatinti verslą ir augimą

P7_TA(2011)0146

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios rinkos siekiant skatinti verslą ir augimą (2010/2277(INI))

(2012/C 296 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas. Siekiant labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos. 50 pasiūlymų, kaip pagerinti bendrą darbą, verslą ir prekybą“ (COM(2010)0608),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 20 d. Parlamento rezoliuciją dėl bendrosios rinkos vartotojams ir piliečiams sukūrimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 9 d. profesoriaus Mario Monti pranešimą „Nauja bendrosios rinkos ataskaita“,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pžangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010)0546),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“ (COM(2010)0543),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos skaitmeninė darbotvarkė“ (COM(2010)0245),
- atsižvelgdamas į ataskaitą „MVI prieigos prie ES viešųjų pirkimų rinkos vertinimas“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl tarpvalstybinės įmonių e. prekybos su vartotojais Europos Sąjungoje (COM(2009)0557),
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 29 d. Komisijos rekomendaciją dėl priemonių, skirtų bendrosios rinkos veikimui gerinti ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Viešieji pirkimai geresnei aplinkai užtikrinti“ (COM(2008)0400),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0186.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

⁽³⁾ OL L 176, 2009 7 7, p. 17.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Visų pirma galvokime apie mažuosius“. Europos iniciatyva „Small Business Act“ (COM(2008)0394),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendroji rinka XXI a. Europai“ (COM(2007)0724) ir Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Bendroji rinka. Laimėjimų apžvalga“(SEC(2007)1521),
 - atsižvelgdamas į Komisiją komunikatą „Perspektyvos, prieinamumas ir solidarumas. Nauja socialinė vizija XXI amžiaus Europoje“ (COM(2007)0726),
 - atsižvelgdamas į Komisijos aiškinamąjį komunikatą „Dėl viešąjį pirkimą ir koncesijas reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų taikymo oficialiai patvirtintai viešojo ir privačiojo sektorių partnerystei (OPVVP)“ (C(2007)6661),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Metas judėti sparčiau. Naujoji partnerystė vystymosi ir užimtumo labui“ (COM(2006)0030),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 10 d. Tarybos išvadas dėl Bendrosios rinkos akto (angl. SMA),
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl elektroninės prekybos vidaus rinkos kūrimo užbaigimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 18 d. rezoliuciją dėl naujovių viešųjų pirkimų sistemoje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl vidaus rinkos rezultatų suvestinės ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 3 d. rezoliuciją dėl ikiprekybinių viešųjų pirkimų. Naujovių skatinimas siekiant užtikrinti ilgalaikes kokybiškas viešąsias paslaugas Europoje ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. lapkričio 30 d. rezoliuciją „Metas judėti sparčiau: naujos partnerystės kūrimas verslumo ir vystymosi labui“ ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos Žaliąją knygą dėl ES viešųjų pirkimų politikos modernizavimo (COM(2011)0015),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir į Tarptautinės prekybos komiteto, Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Regioninės plėtros komiteto ir Teisės reikalų komiteto nuomones (A7-0071/2011),
- A. kadangi bendroji rinka, pagrįsta laisva ir sąžininga konkurencija, yra pagrindinis ES ekonominės reformos tikslas ir sudaro pagrindinį ES konkurencingumo privalumą pasaulio ekonomikoje,
- B. kadangi vienas iš didžiausių vidaus rinkos privalumų – kliūčių judumui pašalinimas ir institucinio reglamentavimo suderinimas, taip pat kultūrinio sąmoningumo, integracijos, ekonomikos augimo ir Europos solidarumo skatinimas,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0320.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0173.

⁽³⁾ OL C 349 E, 2010 10 22, p. 25.

⁽⁴⁾ OL C 67 E, 2010 3 18, p. 10.

⁽⁵⁾ OL C 316 E, 2006 12 22, p. 378.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- C. kadangi svarbu didinti pasitikėjimą bendrąja rinka visais lygmenimis ir pašalinti esamas kliūtis, kurių patiria įmonės, pradėdamos verslą; kadangi didelė administracinė našta atbaido naujus verslininkus,
- D. kadangi svarbu, kad Bendrosios rinkos aktą sudarytų priemonių, kurios nebūtų viena nuo kitos atskirtos, rinkinys ir kad visais pasiūlymais kartu būtų siekiama suderinto tikslo,
- E. kadangi rinkos susiskaldymas daro įtaką visoms įmonėms, tačiau MVĮ labiausiai pažeidžiamos, kai kyla su tuo susijusių problemų,
- F. kadangi bendroji rinka dažnai suvokiama kaip rinka, kuri iki šiol daugiausia naudos davė didelėms įmonėms, nors ES augimo varomoji jėga yra MVĮ,
- G. kadangi naujovių ES trūkumas yra pagrindinis lėto augimo pastaraisiais metais veiksnys; kadangi naujovės, susijusios su ekologiškomis technologijomis, suteikia galimybę suderinti ilgalaikį augimą ir aplinkos apsaugą,
- H. kadangi norint pasiekti strategijos „ES 2020“ tikslų bendroji rinka turi sudaryti sąlygas pažangiam, tvariam ir integraciniam augimui; kadangi bendroji rinka turėtų tapti geresne terpe naujovėms ir ES įmonių atliekamiems moksliniams tyrimams,
- I. kadangi konkurencijos politika yra itin svarbi priemonė užtikrinant, kad ES turėtų dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką bei galėtų konkuruoti pasauliniu lygmeniu,
- J. kadangi rizikos kapitalas yra svarbus naujų novatoriškų įmonių finansavimo šaltinis; kadangi esama kliūčių rizikos kapitalo fondams, kurie nori investuoti įvairiose ES valstybėse narėse,
- K. kadangi siekiant augimo ateityje būtina plėtoti informacines ir ryšių technologijas ir siekti, kad ES įmonės jas plačiau naudotų,
- L. kadangi ES lygmens elektroninė prekyba ir elektroninės paslaugos, įskaitant elektroninės vyriausybės ir e. sveikatos paslaugas, vis dar nepakankamai išvystytos,
- M. kadangi pašto sektorius ir pašto sistemų sąveikumo bei bendradarbiavimo skatinimas gali turėti didelį poveikį plėtojant tarpvalstybinę e. prekybą,
- N. kadangi dėl reguliavimo kliūčių, kurios trukdo veiksmingai licencijuoti nuosavybės teises, garso ir vaizdo produktų rinka gerokai susiskaidžiusi, o tai kenkia ES įmonėms; kadangi sukūrus tikrą garso ir vaizdo produktų ir paslaugų bendrąją rinką, kurioje būtų visapusiškai gerbiamos interneto vartotojų pagrindinės teisės, naudos gautų ir įmonės, ir vartotojai,
- O. kadangi dėl klastojimo ir piratavimo mažėja verslo pasitikėjimas e. prekyba ir skatinamas susiskaidymas, susijęs su intelektinės nuosavybės apsaugos taisyklėmis, o tai slopina naujoves bendrojoje rinkoje,
- P. kadangi mokesčių nuostatų skirtumai gali tapti didele kliūtimi tarpvalstybiniams sandoriams; kadangi nacionalinės mokesčių politikos koordinavimas, kaip siūlo Mario Monti savo pranešime, suteiktų didelės papildomos vertės įmonėms ir piliečiams,

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- Q. kadangi skatinant ekonominį augimą svarbus vaidmuo tenka viešajam pirkimui, kuriam priskiriama apie 17 % ES BVP; kadangi tarpvalstybiniai viešieji pirkimai sudaro mažą visos viešųjų pirkimų rinkos dalį, nepaisant to, kad tai gera proga ES įmonėms; kadangi MVĮ prieiga prie viešųjų pirkimų rinkos vis dar ribota,
- R. kadangi paslaugos – labai svarbus sektorius ekonomikos augimui ir užimtumui, tačiau bendroji paslaugų rinka, visų pirma dėl Paslaugų direktyvos spragų ir sunkumų, su kuriais susidūrė valstybės narės ją įgyvendindamos, vis dar nepakankamai išvystyta,

Ižanga

1. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas“; mano, kad trys komunikato skyriai yra vienodai svarbūs ir susiję tarpusavyje ir todėl į juos reikėtų žvelgti nuosekliai, neatskiriant vieno nuo kito įvairių jame nagrinėjamų klausimų;
2. ypač pabrėžia šiame komunikate parodytą Komisijos išsipareigojimą propaguoti naujus požiūrius, kuriais siekiama tvaraus vystymosi;
3. ragina Komisiją atlikti kitos finansinės programos ES biudžeto prioritetų finansinį auditą ir teikti pirmenybę Europos pridėtinės vertės projektams, kurie gali padidinti ES konkurencingumą ir integraciją mokslinių tyrimų, žinių ir inovacijų srityse;
4. pabrėžia, ypač atsižvelgdamas į ekonomikos ir finansų krizę, bendrosios rinkos svarbą ES įmonių konkurencingumui ir Europos ekonomikos augimui bei stabilumui, ragina Komisiją ir valstybės nares užtikrinti, kad būtų pakankamai išteklių bendrosios rinkos taisyklių įgyvendinimui gerinti, ir palankiai vertina holistinį požiūrį, kurio laikomasi komunikate; pabrėžia, kad įvairios priemonės, pateiktos M. Monti pranešime, papildoma viena kita, o jų dermė nevisiškai atspindėta Bendrosios rinkos akte;
5. todėl ragina Komisiją pateikti ambicingą priemonių paketą, prie kurio būtų pridėta aiški ir nuosekli vidaus rinkos konkurencingumo skatinimo strategija; ragina Komisiją laikytis Mario Monti pranešimo esmės, kuriuo skatinamas liberalizavimas ir konkurencija kartu remiant mokestinę ir socialinę konvergenciją;
6. pabrėžia, kad svarbu pagerinti Europos Sąjungos ekonomikos valdyseną siekiant įmonėms sudaryti ekonomines sąlygas, kad jos galėtų pasinaudoti bendrosios rinkos teikiamomis galimybėmis, leidžiančiomis joms augti ir tapti konkurencingesnėmis, ir ragina šį ryšį aiškiau pateikti Bendrosios rinkos akte; ragina Komisiją atidžiai stebėti didėjančių skirtumų ES valstybėse narėse poveikį bendrosios rinkos vidaus sanglaudai;
7. pabrėžia, kad reikia patvirtinti ambicingą Europos pramonės politiką, kurios tikslas – stiprinti tikrąją ekonomiką ir įgyvendinti perėjimą prie pažangesnės ir tvaresnės ekonomikos;
8. pabrėžia, kad Europos strategijos išorės lygmuo, kuris taip pat apima tarptautinę prekybą, tampa vis svarbesnis dėl rinkų integracijos, taigi taip pat pabrėžia, kad tinkama išorės strategija gali būti iš tikrųjų naudinga siekiant tvaraus augimo, užimtumo ir stipresnės bendrosios rinkos įmonėms, kaip nurodyta ES 2020 m. strategijos tiksluose; pabrėžia, kad reikia pertvarkyti ES prekybos politiką taip, kad ji taptų tikra varomąja jėga siekiant tvaraus vystymosi ir kuriant daugiau ir geresnių darbo vietų; prašo Komisijos parengti prekybos politiką, derančią su stipria pramonės politika, pagal kurią būtų kuriamos darbo vietos;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

9. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos Sąjungos bendrosios rinkos ir regioninės plėtros politika viena kitą labai papildo, taip pat pabrėžia, kad pažanga kuriant vidaus rinką ir tolesnis Sąjungos regionų vystymas yra tiesiogiai susiję, jie abu padeda skatinti Europoje sanglaudą ir konkurencingumą ir atitinkamai bendrąją rinką; palankiai vertina Komisijos pasiūlymus dėl bendrosios rinkos plėtojimo; pabrėžia, kad visų ES regionų prieiga prie realios ir veiksmingos bendrosios rinkos yra būtina laisvo asmenų, prekių, kapitalo ir paslaugų judėjimo, taigi ir stiprios bei dinamiškos bendrosios rinkos sąlyga; atsižvelgdamas į tai pabrėžia Sąjungos regioninės politikos atliekamą vaidmenį vystant infrastruktūrą ir siekiant užtikrinti ekonominiu ir socialiniu požiūriu darnų ir nuoseklų šių regionų vystymąsi;

Bendras įvertinimas*Naujoviška bendroji rinka*

10. ragina Komisiją bendradarbiaujant su atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis priimti nuoseklią ir suderintą strategiją siekiant skatinti inovacijas, remti naujoviškas įmones, nes tai geriausias atlygio už kūrybą būdas, bei apsaugoti pagrindines teises, pvz., teisę į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą;

11. tvirtai remia mintį sukurti MVĮ palankų visoje ES taikomą patentą ir suvienodintą Europos masto bylinėjimosi patentų srityje sistemą, siekiant, kad bendroji rinka taptų naujovių lyderė ir būtų skatinamas Europos konkurencingumas; pabrėžia, kad patentų vertimas į kitas kalbas sukuria papildomų išlaidų našta, kuri kliudytų diegti naujoves bendrojoje rinkoje, ir kad kuo greičiau reikėtų rasti kompromisą kalbų klausimu;

12. pritaria tam, kad būtų sukurtos ES projektų obligacijos, siekiant remti ilgalaikes naujoves ir skatinti darbo vietų kūrimą bendrojoje rinkoje ir finansuoti stambiųjų tarpvalstybinių infrastruktūros projektų įgyvendinimą, visų pirma energetikos, transporto ir telekomunikacijų srityse, remiant ekologinę mūsų ekonomikos pertvarką; pabrėžia poreikį sukurti atitinkamas rizikos valdymo sistemas ir visiškai atskleisti visus galimus išipareigojimus;

13. pabrėžia, kad siekiant didesnės energijos tiekimo autonomijos, svarbu sukurti gerai veikiančią energetikos vidaus rinką; mano, kad tą būtų galima pasiekti taikant regionų grupėmis paremtą metodą, taip pat diversifikuojant energijos tiekimo maršrutus ir šaltinius; pabrėžia, kad Rytų Europos infrastruktūrą reikėtų pagerinti, kad ji būtų analogiška Vakarų Europos valstybių narių infrastruktūrai; pabrėžia, kad energetikos vidaus rinka turėtų padėti išsaugoti vartotojams ir įmonėms prieinamas energijos kainas; mano, kad norint įgyvendinti ES kovos su klimato kaita ir energetikos politikos tikslus, reikalingas naujas požiūris, taikant tinkamus minimalius akcizo dydžius pagal CO₂ teršalus ir energetinį turinį; atkreipia dėmesį į tai, kad norint žymiai padidinti energijos taupymą, būtini papildomi energijos vartojimo efektyvumo planai ir priemonės; pabrėžia, kad būtina skatinti pažangiųjų tinklų ir atsinaujinančios energijos šaltinių naudojimą ir raginti vietas ir regionines valdžios institucijas naudoti IRT savo energijos vartojimo efektyvumo planuose; ragina Komisiją, siekiant užtikrinti ir taikyti bendrą Europos masto sisteminių požiūrį, atidžiai stebėti direktyvų dėl energetinio ženklavimo, ekologinio projektavimo bei transporto, pastatų ir infrastruktūros įgyvendinimą;

14. palankiai vertina produktų poveikio aplinkai iniciatyvą ir ragina Komisiją skubiai pasiūlyti parengti tikrą bendrą vertinimo ir ženklavimo sistemą;

15. ragina Komisiją skatinti tarpvalstybines investicijas ir parengti sistemą, siekiant paskatinti rizikos kapitalo fondus veiksmingai investuoti bendrojoje rinkoje, apsaugoti investuotojus ir sukurti paskatas, kad šių fondų lėšos būtų investuojamos į tvarius projektus, kurie leistų pasiekti ambicingus strategijos „ES 2020“ tikslus; ragina Komisiją nagrinėti galimybes sukurti Europos rizikos kapitalo fondą, kad būtų galima investuoti į ankstyvojo etapo bandomąsias programas ir verslo plėtrą anksčiau už komercinius investuotojus; prašo Komisijos kasmet pateikti viešųjų ir privačiųjų investicijų poreikio įvertinimą ir pasiūlyti, kaip šis poreikis yra arba turėtų būti patenkintas;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

16. pripažįsta viešųjų pirkimų, ypač ikiprekybinių pirkimų, svarbą ir vaidmenį, kurį jie atlieka skatinant naujoves bendrojoje rinkoje; ragina valstybes nares pasinaudoti ikiprekybiniais viešaisiais pirkimais ir suteikti lemiamą pradinį postūmį naujoms inovacinių ir ekologiškų technologijų rinkoms ir drauge pagerinti viešųjų paslaugų kokybę ir efektyvumą; ragina Komisiją ir valstybes nares geriau informuoti valdžios institucijas apie esamas ikiprekybinių viešųjų pirkimų galimybes; ragina Komisiją iširti, kaip būtų galima lengviau vykdyti bendrus tarpvalstybinius pirkimus;

17. primygtinai ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant sukaupti išteklių naujovėms diegti, t. y. kurti naujovių diegimo grupes ir imtis veiksmų skatinti MVĮ dalyvavimą ES mokslinių tyrimų programose; pabrėžia, jog būtina remti mokslinių tyrimų ir naujovių rezultatų sklaidą ir tarptautinį panaudojimą;

Skaitmeninė bendroji rinka

18. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą persvarstyti Elektroninių parašų direktyvą, siekiant sukurti saugių e. tapatumo nustatymo sistemų tarpvalstybinio pripažinimo ir sąveikumo teisinę sistemą; pabrėžia, kad būtinas abipusis e. atpažinties ir e. tapatumo nustatymo pripažinimas visoje ES, ir prašo Komisijos šioje srityje ypač kovoti su problemomis, susijusiomis su paslaugų gavėjų diskriminacija dėl jų pilietybės ar gyvenamosios vietos;

19. mano, kad baltojoje knygoje dėl transporto politikos turėtų būti daug dėmesio skiriama pasiūlymams stiprinti tausias transporto rūšis, įskaitant įvairių rūšių transporto naudojimą; pabrėžia siūlomo e. judumo paketo, kuriuo siekiama panaudoti naujas technologijas efektyvioms ir tvarioms transporto sistemoms remti, ypač panaudojant integruoto bilietų pardavimo sistemas, svarbą; ragina valstybes nares sparčiai įgyvendinti direktyvą dėl pažangiųjų transporto sistemų;

20. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis tinkamų priemonių siekiant padidinti įmonių ir piliečių pasitikėjimą e. prekyba, būtent užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą šioje srityje; pabrėžia, kad tą būtų galima pasiekti kruopščiai įvertinus vartotojų teisių direktyvą ir atlikus visų žaliuojoje knygoje dėl Europos sutarčių teisės numatytų politinių sprendimų poveikio vertinimą; pabrėžia, kad siekiant skatinti elektroninę prekybą visoje ES taip pat būtų naudinga supaprastinti tarpvalstybinį domeno įregistravimą internete veikiančioms verslo įmonėms ir gerinti mokėjimų internetu sistemas bei palengvinti tarpvalstybinį skolos išieškojimą;

21. pabrėžia, kad būtina reikia ES informacijos ir ryšių technologijų (IRT) standartizacijos politiką pritaikyti prie rinkos ir politikos pokyčių, norint pasiekti Europos politikos tikslų, kurių siekiant reikalinga sąveika;

22. pabrėžia, kad reikia įveikti esamas kliūtis tarpvalstybinei e. prekybai ES; pabrėžia, kad reikia aktyvios politikos, kuria būtų sudaromos sąlygos visuomenei ir įmonėms visapusiškai naudotis šia jiems prieinama priemone, kuri gali jiems pasiūlyti kokybiškų produktų ir paslaugų konkurencingomis kainomis; mano, kad ši prekyba nepaprastai svarbi esant dabartinei ekonomikos krizei ir kad ji labai padėtų užbaigti bendrosios rinkos kūrimą, kaip priemonė, padedanti kovoti su augančia nelygybe, ir apsaugoti vartotojus, kurie yra pažeidžiami, gyvena atokiose vietovėse ar kenčia dėl ribotos judėsenos, taip pat mažas pajamas gaunancias grupes ir MVĮ, kurioms integracija į e. prekybos erdvę yra ypač svarbi;

23. pabrėžia, kad ES regionai gali atlikti svarbų vaidmenį padėdami Komisijai sukurti bendrąją skaitmeninę rinką; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog svarbu, kad ES regionams skiriamos lėšos būtų naudojamos siekiant sumažinti jų vystymosi spragas tokiose srityse, kaip antai elektroninė prekyba ir elektroninės paslaugos, kurios galėtų paskatinti ekonomikos augimą šiuose regionuose;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

24. mano, kad MVĮ turėtų būti sudarytos sąlygos plačiai naudotis e. prekyba Europoje; apgailestauja dėl to, kad Komisija pateiks pasiūlymą dėl skaitmeninėms operacijoms taikytinos Europos interneto ginčų sprendimo sistemos tik 2012 m. – praėjus dvylikai metų nuo tada, kai Parlamentas ragino imtis tokios iniciatyvos (2000 m. rugsėjo mėn.)⁽¹⁾;

25. ragina valstybes nares iki galo įgyvendinti trečiąją Pašto paslaugų direktyvą (2008/6/EB); pabrėžia, jog reikia užtikrinti universalią prieigą prie aukštos kokybės pašto paslaugų, vengti socialinio dempingo ir skatinti pašto sistemų ir paslaugų sąveikumą bei bendradarbiavimą siekiant, kad būtų galima lengviau efektyviai paskirstyti internetu įsigytus pirkinius ir juos atsekti, nes tai sustiprintų vartotojų pasitikėjimą tarpvalstybine prekyba;

26. pabrėžia, jog būtina sukurti bendrąją garso ir vaizdo prekių internetu rinką propaguojant atvirusius IKT standartus ir remti inovacijas bei kūrybiškumą veiksmingai valdant nuosavybės teises, įskaitant visos Europos licencijavimo sistemos sukūrimą, siekiant garantuoti piliečiams platesnę ir sąžiningesnę prieigą prie kultūros prekių bei paslaugų ir užtikrinti, kad teisių turėtojai gautų tinkamą atlygį už savo kūrybos darbus ir kad būtų gerbiamos interneto vartotojų pagrindinės teisės; pabrėžia, kad reikia suderinti su interneto aplinka susijusias teises su esamais ne interneto aplinkos teisės aktais, ypač dėl prekės ženklų, tam, kad vartotojai ir įmonės galėtų labiau pasitikėti e. prekyba;

27. pabrėžia, jog būtina griežtinti kovą su internetiniu piratavimu siekiant apginti kūrėjų teises, taip pat gerbti pagrindines vartotojų teises; pabrėžia, kad įstaigos ir piliečiai turi būti tinkamai informuojami apie klastojimo ir piratavimo pasekmes; palankiai vertina Komisijos paskelbtą iniciatyvą, kuria siekiama kovoti su prekės ženklų ir produktų piratavimu, o ypač pasiūlymus dėl teisės aktų, kurie turi būti pateikti 2011 m. ir kuriais siekiama koreguoti teisinę sistemą atsižvelgiant į naujus interneto iššūkius ir stiprinti muitų institucijų priemones šioje srityje; pažymi, kad šioje srityje taip pat būtų galima pasiekti sinergiją su būsimo veiksmų planu dėl Europos rinkos priežiūros stiprinimo;

28. taip pat pabrėžia, kad intelektinės nuosavybės teisių apsaugos ir įgyvendinimo nuostatos turėtų būti parengtos laikantis platesnio požiūrio ir atsižvelgiant į vartotojų ir ES piliečių teises ir poreikius bei nepažeidžiant kitų ES vidaus ir išorės politikos nuostatų, pvz., informacinės visuomenės propagavimo, švietimo, sveikatos priežiūros, trečiųjų šalių vystymosi ir biologinės bei kultūrų įvairovės skatinimo tarptautiniu mastu;

Verslui palanki bendroji rinka

29. pabrėžia, kad norint sukurti tvarią vidaus rinką, reikia veiksmingai įgyvendinti ir įvykdyti finansinės priežiūros teisės aktų rinkinį; ragina Komisiją atlikti įvertinimą siekiant užtikrinti, kad šie teisės aktai būtų įgyvendinti visoje ES, ir kiekvienais metais skelbti atitikties lentelę; šiuo tikslu mano, kad nacionalines ir ES priežiūros institucijas reikėtų skatinti taikyti geriausią praktiką;

30. ragina Komisiją gerinti MVĮ prieigą prie kapitalo rinkų, t. y. skleisti turimą informaciją apie įvairias ES finansavimo galimybes, pvz., tokias, kurias suteikia Konkurencingumo ir inovacijų programa, Europos investicijų bankas ar Europos investicijų fondas, taip pat supaprastinti, paspartinti finansavimo procedūras ir siekti, kad jos būtų mažiau biurokратиškos; atsižvelgdamas į tai, rekomenduoja laikytis kur kas labiau holistinio požiūrio skiriant finansavimą, visų pirma siekiant remti perėjimą prie tvaresnės ekonomikos;

31. mano, kad daugialypė Europos bankininkystės sektoriaus struktūra geriausiai atitinka MVĮ finansavimo poreikių įvairumą ir kad teisinių modelių ir verslo tikslų įvairovė gerina prieigą prie finansavimo;

⁽¹⁾ OL C 146, 2001 5 17, p. 101.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

32. pabrėžia MVĮ ir mikroįmonių ekonominę svarbą Europos ekonomikai; todėl primygtinai ragina užtikrinti, kad Smulkiojo verslo aktu skatinamas principas „pirmiausia galvokime apie mažuosius“ būtų gerai įgyvendinamas ir pritaria Komisijos numatytiems priemonėms, kuriomis siekiama pašalinti bereikalingą administracinę našą MVĮ; siūlo remti konkrečias augimo galimybes turinčias, didelius atlyginimus ir geras darbo sąlygas siūlančias MVĮ ir „Smulkiojo verslo akte“ numatyti šių įmonių diferenciaciją, siekiant suderinti jį su strategija „Europa 2020“;
33. atkreipia dėmesį į didelę vietos įmonių reikšmę gerinant socialinius ryšius, užimtumą ir dinamiką mažiau palankiose vietovėse, ypač miesto rajonuose, kuriuose susiduriama su sunkumais, arba retai apgyvendintose vietovėse; reikalauja, kad joms būtų teikiama tinkama parama pagal Sąjungos regioninę politiką;
34. pabrėžia, kad būtina stiprinti MVĮ pajėgumą kurti projektus ir formuluoti pasiūlymus, įskaitant techninę paramą ir tinkamas mokymo programas;
35. ragina priimti Europos privačių įmonių įstatus, siekiant palengvinti mažų ir vidutinių įmonių įsisteigimą ir jų tarpvalstybinę veiklą bendrojoje rinkoje;
36. mano, kad nuosavo kapitalo investuotojai bus labiau paskatinti finansuoti mažas ir labai mažas įmones joms pradėdant savo veiklą, jei bus pateikti veiksmingesni pasitraukimo būdai nacionalinėse ar visos Europos augimo biržose, kurios šiuo metu neveikia tinkamai;
37. ragina visas valstybes nares visapusiškai įgyvendinti teisės aktų dėl prekių paketą;
38. pažymi susietų verslo registrų svarbą ir ragina Komisiją parengti aiškią teisinę sistemą, kuria būtų užtikrinama, kad informacija tokiuose verslo registruose būtų išsami ir teisinga;
39. pripažįsta svarbų mažmeninės prekybos sektoriaus indėlį į augimą ir darbo vietų kūrimą; ragina Komisiją į Bendrosios rinkos aktą įtraukti pasiūlymą dėl Europos mažmeninės prekybos veiksmų plano, kuriame būtų nustatyta ir sprendžiama daugelis problemų, su kuriomis mažmeniniai prekybininkai ir tiekėjai susiduria bendrojoje rinkoje; mano, kad veiksmų planas turėtų būti grindžiamas Parlamento veiklos dėl „veiksmingesnės ir sąžiningesnės mažmeninės prekybos rinkos“ išvadomis;
40. pabrėžia, kad svarbu pašalinti bereikalingas mokesťines, administracines ir teisines tarpvalstybinės veiklos kliūtis; mano, kad, siekiant paskatinti tvaresnę gamybą ir vartojimo modelius, apriboti prisitaikymo sąnaudas, kovoti su sukčiavimu PVM ir padidinti ES įmonių konkurencingumą, reikia nustatyti aiškesnę su PVM susijusių reguliavimo sistemą ir įmonių prievolę teikti ataskaitas;
41. palankiai vertina Komisijos ketinimą paskelbti žaliąją knygą dėl bendrovių valdymo ir pradėti viešąsias konsultacijas dėl informacijos apie įmonių investicijų socialinius, aplinkosaugos ir žmogaus teisių aspektus; ragina Komisiją pateikti konkrečių pasiūlymų dėl privačių investicijų, siekiant sukurti veiksmingų paskatų vykdyti ilgalaikes, tvarias ir etiškas investicijas, geriau koordinuoti įmonių mokesťinę politiką ir paskatinti įmones prisiimti atsakomybę;
42. palankiai vertina Energijos mokesčių direktyvos persvarstymą siekiant klimato kaitos tikslų, su sąlyga, kad mokesčių našta nebus netinkamai užkrauta pažeidžiamiesiems vartotojams;
43. labai palankiai vertina Komisijos iniciatyvą dėl direktyvos, kuria būtų nustatoma bendra konsoliduota įmonių pelno mokesčių bazė, ir pabrėžia, kad taip būtų galima sumažinti mokesčių vengimą ir slėpimą bei užtikrinti didesnę skaidrumą ir įmonių pelno mokesčio tarifų palyginamumą, taigi sumažėtų tarpvalstybinės veiklos kliūtys;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

44. ragina Komisiją užtikrinti, kad viešųjų pirkimų procedūros būtų veiksmingesnės ir ne tokios biurokratinės, siekiant paskatinti ES įmones dalyvauti tarpvalstybiniuose viešuosiuose pirkimuose; pabrėžia, kad jas reikia dar labiau supaprastinti, ypač vietos ir regioninėms valdžios institucijoms, ir sudaryti geresnes sąlygas MVĮ dalyvauti viešuosiuose pirkimuose; ragina Komisiją pateikti duomenis apie viešųjų konkursų atvirumo lygį ir užtikrinti tarpusavio sąveiką su kitomis pramoninėmis šalimis bei sparčiai augančios ekonomikos šalimis; ragina Komisiją nagrinėti naujus būdus, kaip gerinti Europos įmonių prieigą prie viešojo pirkimo rinkų už ES ribų, siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas tiek Europos, tiek užsienio įmonėms, kurios konkuruoja dėl viešojo pirkimo sutarčių;

45. apskritai siūlo, kad būsimuose prekybos susitarimuose, dėl kurių Sąjunga derasi, būtų skyrius dėl tvaraus vystymosi, kuris būtų parengtas remiantis įmonių socialinės atsakomybės principais, kaip apibrėžta 2010 m. atnaujintose EBPO gairėse tarptautinėms įmonėms;

46. ragina Komisiją labiau koordinuoti su MVĮ susijusias priemones ES ir tarptautiniu lygmenimis ir nustatyti bei skatinti MVĮ, kurios turi prekybos potencialą; mano, kad valstybės narės turėtų labiau stengtis skatinti MVĮ naudotis esamomis iniciatyvomis ir priemonėmis, pvz., patekimo į rinkas duomenų baze ir eksporto pagalbos tarnyba;

47. mano, kad Komisija turėtų gerinti savo pastangas palengvinti tarptautinę bankininkystę, pašalindama esamas kliūtis naudoti konkuruojančias tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemas ir prekybai taikydama bendras taisykles;

48. mano, kad Komisija turėtų skatinti Europos gebėjimų mainus, kuriuose dalyvaudamos mažos ir vidutinės įmonės gali pasinaudoti gebėjimais, kurių esama didesnėse įmonėse, taip skatinant sinergiją ir kuravimą;

49. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą persvarstyti apskaitos direktyvas tam, kad būtų išvengta brangiai kainuojančio ir neveiksmingo pernelyg didelio reglamentavimo, ypač MVĮ, siekiant veiksmingiau panaudoti jų konkurencingumo ir augimo potencialą;

Bendroji paslaugų rinka

50. pabrėžia, kad būtina visiškai ir tinkamai įgyvendinti Paslaugų direktyvą, įskaitant visapusiškai veikiančių kontaktinių centrų įsteigimą, sudarant galimybę baigti procedūras ir formalumus internetu, nes dėl to gerokai sumažėtų įmonių veiklos sąnaudos ir būtų duotas postūmis bendrajai paslaugų rinkai; ragina Komisiją ir valstybes nares dirbti kartu ir imtis tolesnių veiksmų plėtojant bendrąją paslaugų rinką, remiantis abipusio vertinimo procesu; primygtinai ragina Komisiją skirti ypatingą dėmesį bendrosios internetinių paslaugų rinkos plėtrai;

51. ragina Komisiją skatinti plėtoti verslo paslaugų sektorių ir imtis reikalingų reguliavimo priemonių siekiant apsaugoti, ypač MVĮ, nuo nesąžiningos didelių tiekimo grandinės įmonių prekybinės veiklos; ragina Komisiją, pasikonsultavus su suinteresuotosiomis šalimis, apibrėžti „aiškiai nesąžiningą komercinę veiklą“ tiekimo grandinėje ir pasiūlyti naujų priemonių kaip užkirsti kelią nesąžiningai komercinei veiklai, susijusiai su konkurencija ir laisve sudaryti sutartis; primena savo 2008 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl klaidinančių žinytų leidėjų ⁽¹⁾ ir dar kartą ragina Komisiją pateikti pasiūlymą, kaip užkirsti kelią nesąžiningai klaidinančių įmonių žinytų veiklai;

52. mano, kad bet koks teisės akto pasiūlymas dėl paslaugų koncesijos turėtų sudaryti teisinę sistemą, pagal kurią būtų užtikrinama skaidrumas, veiksminga teisminė tiek ekonominės veiklos subjektų, tiek sutartį sudarančių institucijų apsauga visoje ES; prašo Komisijos prieš pasiūlant teisės aktą įrodyti, kad Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo nustatyti bendrieji principai (diskriminacijos draudimas, vienodo požiūrio ir skaidrumo principai) praktikoje nėra pakankamai taikomi paslaugų koncesijai;

⁽¹⁾ OL C 45E, 2010 2 23, p. 17.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

53. palankiai vertina Komisijos ketinimą pasiūlyti standartizacijos sistemos teisės aktų reformą, kuri apimtų ir paslaugas; pabrėžia, kad vykdant paslaugų standartizaciją turėtų būti siekiama užbaigti bendrosios rinkos kūrimą tose srityse, kuriose tai pasiteisino, o ypač turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į MVĮ poreikius; pripažįsta gaminių standartų svarbą veikiančioje Europos vidaus rinkoje ir laiko standartus pagrindine priemone siekiant skatinti vartotojams ir įmonėms teikti tvarias ir aukštos kokybės prekes bei paslaugas; ragina parengti priemones, kuriomis būtų skatinamas skaidrumas, sąnaudų mažinimas ir geriau įtraukiami suinteresuotieji subjektai;

54. pabrėžia regionų „pažangiosios specializacijos“ svarbą skatinant regionų konkurencingumą; mano, kad ES bendroji rinka galės klestėti tik tuomet, jeigu bus ištrauktos visos suinteresuotosios šalys ir visi regionai, taip pat visų sektorių, įskaitant viešąjį, MVĮ, socialinės ekonomikos dalyviai ir patys piliečiai; taip pat mano, kad dalyvauti turėtų ne tik keli aukštųjų technologijų sektoriai, bet visi Europos regionai ir visos valstybės narės, kiekviena sutelkdama dėmesį į savo stipriausias puses („pažangioji specializacija“) visoje Europoje;

55. atkreipia dėmesį į vidaus rinkos išorės lygmens svarbą ir ypač į dvišalio ar daugiašalio lygmens bendradarbiavimo reguliavimo srityje su pagrindiniais prekybos partneriais svarbą skatinant derinti reglamentuojamuosius aktus, trečiųjų šalių tvarkos atitiktį ir platesnį tarptautinių standartų taikymą; ragina Komisiją nagrinėti esamus susitarimus su trečiosiomis šalimis, kuriais vidaus rinkos elementai taikomi už Sąjungos ribų, dėl jų veiksmingumo suteikiant teisinį tikrumą galimiems naudos gavėjams;

Pagrindiniai prioritetai

ES patento ir bendros bylinėjimosi sistemos sukūrimas

56. pabrėžia, kad ES patento ir bendros bylinėjimosi sistemos sukūrimas, taip pat patobulinta nuosavybės teisių valdymo sistema yra būtini siekiant remti inovacijas ir kūrybiškumą bendrojoje rinkoje (Bendrosios rinkos akto 1 ir 2 pasiūlymai);

Naujovių finansavimas

57. ragina Komisiją ir valstybes nares tinkamai atsižvelgti į naujovių svarbą tvirtam ir dar tvaresniam augimui bei darbo vietų kūrimui ir užtikrinti, kad naujovės būtų tinkamai finansuojamos, t. y. leidžiamos ES projektų obligacijos, visų pirma energetikos, transporto ir telekomunikacijų srityse, skatinančios ekologinę mūsų ekonomikos pertvarką, ir sukuriama teisinė sistema, kuri paskatintų rizikos kapitalo fondus veiksmingai investuoti visoje ES; pabrėžia, jog reikia sukurti paskatas ilgalaikėms investicijoms novatoriškuose ir darbo vietas kuriančiuose sektoriuose (Bendrosios rinkos akto 15 ir 16 pasiūlymai);

Elektroninės prekybos skatinimas

58. ragina Komisiją imtis visų reikalingų priemonių siekiant didinti įmonių ir vartotojų pasitikėjimą elektronine prekyba ir skatinti jos plėtojimą bendrojoje rinkoje; pabrėžia, kad ES veiksmų planas, skirtas kovai su klastojimu ir piratavimu, taip pat pagrindų direktyva dėl autorinių teisių administravimo yra ypač svarbūs norint pasiekti šiuos tikslus (Bendrosios rinkos akto 2, 3 ir 5 pasiūlymai);

Geresnis MVĮ dalyvavimas bendrojoje rinkoje

59. atkreipia dėmesį į tai, jog būtina imtis papildomų priemonių, kad bendroji rinka taptų geresne verslo aplinka MVĮ; mano, jog reikėtų imtis tokių priemonių, kurios padėtų gerinti jų prieigą prie kapitalo rinkų, šalinti administracines ir mokesčių kliūtis jų tarptautinei veiklai, patvirtinant aiškesnę PVM sistemą ir bendrą konsoliduotą įmonių pelno mokesčių bazę, taip pat peržiūrėti viešuosius pirkimus reglamentuojančią sistemą, siekiant užtikrinti lankstesnes ir mažiau biurokratinės procedūras (Bendrosios rinkos akto 12, 17, 19 ir 20 pasiūlymai);

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis*Viešųjų pirkimų procedūrų racionalizavimas*

60. prašo Komisijos persvarstyti teisės aktus, susijusius su viešaisiais pirkimais ir viešojo bei privačiojo sektoriaus partneryste, siekiant skatinti pažangų, tvarų ir įtraukų augimą bendrojoje rinkoje, taip pat skatinti tarpvalstybinius viešuosius pirkimus; pabrėžia, jog reikia pasiūlyti aiškesnę sistemą, kuri suteiktų teisinį tikrumą tiek ekonominės veiklos subjektams, tiek sutartį sudarančioms institucijoms; ragina valstybes nares taikyti ikiprekybinį viešąjį pirkimą siekiant skatinti inovatyvių ir ekologiškų technologijų rinką; mano, jog viešųjų pirkimų srityje būtina užtikrinti pramoninių šalių ir sparčiai augančios ekonomikos šalių tarpusavio sąveiką (Bendrosios rinkos akto 17 ir 24 pasiūlymai);

*

* *

61. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

Padėtis Sirijoje, Bahreine ir Jemene

P7_TA(2011)0148

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Sirijoje, Bahreine ir Jemene

(2012/C 296 E/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Sirijos ir Jemeno,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 24 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos ir Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos santykių ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 26 d. rezoliuciją, kurioje Europos Parlamentas rekomenduoja Tarybai sudaryti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių asociacijos sutartį tarp Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Sirijos Arabų Respublikos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento Pirmininko Jerzy Buzeko pareiškimą dėl negailestingų protestuotojų puolimų Sirijoje 2011 m. kovo 23 d.,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, prie kurio Sirija prisijungusi,
- atsižvelgdamas į 1975 m. JT konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, prie kurios prisijungę Bahreinas, Sirija ir Jemenas,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 21 d. Tarybos išvadas dėl Bahreino ir Jemeno,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės 2011 m. kovo 10, 15 ir 17 d. pareiškimus dėl Bahreino, 2011 m. kovo 18, 22, 24 ir 26 d. pareiškimus dėl Sirijos ir 2011 m. kovo 10, 12 ir 18 d. ir balandžio 5 d. pareiškimus dėl Jemeno,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos bendrą komunikatą „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“,
- atsižvelgdamas į 2004 m. patvirtintas ir 2008 m. atnaujintas ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0109.

⁽²⁾ OL C 313 E, 2006 12 20, p. 436.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- A. kadangi po panašių įvykių kitose arabų šalyse demonstracijų Bahreine, Sirijoje ir Jemene dalyviai išreiškė teisėtus demokratinis siekius ir tvirtus liaudies reikalavimus vykdyti politines, ekonomines ir socialines reformas, kuriomis būtų siekiama sukurti tikrą demokratiją, kovoti su korupcija ir nepotizmu, užtikrinti pagarbą teisinei valstybei, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, mažinti socialinę nelygybę ir sukurti geresnes ekonomines ir socialines sąlygas,
- B. kadangi šių valstybių vyriausybės reagavo padidindamos smurtines represijas, paskelbdamos ypatingą padėtį ir taikydamos kovos su terorizmu įstatymus, kad pateisintų sunkius nusikaltimus, įskaitant be teismo vykdomus žudymus, grobimus ir dingimus, savavališkus sulaikymus, kankinimus ir nesąžiningo teismo procesus,
- C. kadangi Bahreino, Sirijos ir Jemeno saugumo pajėgos perdėtai naudojo jėgą prieš protestuotojus ir dėl to daug žmonių žuvo, buvo sužeista ir įkalinta, ir tai pažeidžia Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, prie kurio šios šalys prisijungė,
- D. kadangi demonstracijos Sirijoje prasidėjo šalies pietuose esančiame Daros mieste ir po to išplito visoje šalyje; kadangi Sirijos valdžios institucijos nuslopino demonstracijas naudodamos tikras kulkas siekiant išsklaidyti taikius susibūrimus ir areštavo šimtus civilių gyventojų, taip pat Damaske ir kituose miestuose mobilizavo režimui palankius demonstrantus; kadangi Sirijos vyriausybė atsistatydino 2011 m. kovo 29 d. ir Adel Safar buvo paskirtas formuoti naują vyriausybę; kadangi 2011 m. kovo 30 d. prezidento Basharo al-Assado Sirijos parlamente pasakyta kalba neatitiko lūkesčių ir nepatenkino vilčių, kad bus atliktos svarbios reformos,
- E. kadangi Sirijoje nuo 1963 m. taikomas nepaprastosios padėties įstatymas; kadangi taikant nepaprastosios padėties įstatymą ribojamos piliečių galimybės naudotis savo civilinėmis ir politinėmis teisėmis ir Sirijos valdžios institucijoms suteikiama galimybė kontroliuoti teismų sistemą,
- F. kadangi Sirijos vyriausybė padarė tam tikrus viešus pareiškimus, įsipareigodama užtikrinti išraiškos laisvę ir sudaryti sąlygas politiniam dalyvavimui (atšaukti nepaprastosios padėties įstatymo taikymą, panaikinti Sirijos Konstitucijos 8 straipsnį, kuriame nustatyta, kad partija Baath vadovauja šaliai ir visuomenei, išspręsti problemas, kurios kilo dėl 1962 m. atlikto gyventojų surašymo Hasekės gubernijoje, po kurio iš šimtų tūkstančių kurdų buvo atimti pasai ir jie įregistruoti kaip užsieniečiai), tačiau jai nepavyko pasiekti apčiuopiamų rezultatų šiais klausimais; kadangi iškilus Sirijos žmogaus teisių aktyvistas ir vyriausybės kritikas Haitham al-Maleh 2011 m. kovo mėn. paleistas iš kalėjimo ir ragino tarptautinę bendruomenę daryti Sirijos režimui spaudimą siekiant, kad šis laikytųsi savo tarptautinių įsipareigojimų žmogaus teisių srityje,
- G. kadangi dar turi būti pasirašytas Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Sirijos Arabų Respublikos asociacijos susitarimas; kadangi nuo 2009 m. spalio mėn. šio susitarimo pasirašymas atidėtas Sirijos prašymu; kadangi pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms yra pagrindinė šio susitarimo dalis,
- H. kadangi Bahreine demonstracijos prasidėjo 2011 m. vasario 14 d., demonstracijų dalyviai ragino pradėti politines reformas, pavyzdžiui, įvesti konstitucinę monarchiją ir renkamą vyriausybę, taip pat panaikinti korupciją ir šiuos, kurie sudaro daugiau kaip 60 proc. visų gyventojų, atskirti; kadangi padėtis Bahreine vis dar įtempta ir pranešta, kad pereitą savaitę dingo maždaug 50–100 asmenų; kadangi, kaip teigiama pranešimuose, Bahreine sulaikomi medicinos darbuotojai, žmogaus teisių gynėjai ir politikos veikėjai ir saugumo pajėgos užėmė ligoninės palatas,
- I. kadangi Bahreino vyriausybės prašymu Bahreine buvo dislokuotos Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos saugumo pajėgos iš Saudo Arabijos, Jungtinių Arabų Emyratų ir Kuveito,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- J. kadangi nuo 2011 m. sausio mėn. Jemene milijonai piliečių dažniausiai taikiai demonstravo ir įtariama, kad nuo to laiko buvo nužudyta beveik šimtas žmonių ir šimtai sužeisti, daugiausiai saugumo pajėgų, kurios šaudė į minią naudodamos tikrus šaudmenis; kadangi saugumo pajėgos trukdė Jemeno greitosios medicinos pagalbos automobiliams į ligonines vežti prieš vyriausybę protestavusius asmenis,
- K. kadangi Jemeno prezidentas Ali Abdullah Saleh, kuris valdo šalį 32 metus, pažadėjo atsistatydinti; kadangi, vis dėlto, prezidentas dar nesiėmė jokių konkrečių veiksmų, kad įvykdytų savo pažadus taikiai pereiti prie demokratijos,
- L. kadangi Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos nariai nusprendė pakviesti Jemeno vyriausybės ir opozicijos atstovus į derybas Rijade siekiant spręsti kai kuriuos konkrečius sunkiai išsprendžiamus klausimus,
- M. kadangi Jemenas yra neturtingiausia Artimųjų Rytų šalis, kurioje daugeliui žmonių trūksta maisto, mažėja naftos atsargų, auga gyventojų skaičius, centrinė vyriausybė silpna, vis labiau trūksta vandens ir mažai investuojama į šalies ekonomiką; kadangi didelį susirūpinimą kelia galimas Jemeno valstybės skilimas, nes vasario mėnesį su šių sukilėliais šiaurėje pasiektos paliaubos yra trapios, pietuose vyksta separatistų judėjimas ir pranešama, kad daugybė Al Qaidos kovotojų naudoja Jemeną kaip bazę,
- N. kadangi Bahreine ir Jemene neseniai buvo paskelbta nepaprastoji padėtis; kadangi nepaprastosios padėties paskelbimas bet kurioje šalyje neatleidžia tos šalies vyriausybės nuo jos pagrindinės pareigos laikytis teisinės valstybės principų ir savo tarptautinių įsipareigojimų dėl žmogaus teisių,
1. griežtai smerkia saugumo pajėgų vykdytas taikių demonstrantų smurtines represijas Bahreine, Sirijoje ir Jemene ir reiškia užuojautą nukentėjusiųjų šeimoms; pareiškia solidarumą su šių šalių žmonėmis ir pasigėrėjimą jų drąsa ir apsisprendimu, ir ryžtingai remia jų teisėtus demokratinius siekius;
 2. ragina Bahreino, Sirijos ir Jemeno valdžios institucijas nustoti naudoti smurtą prieš protestų dalyvius ir gerbti jų teisę į susirinkimų ir žodžio laisvę; smerkia tai, kad Bahreino ir Jemeno valdžios institucijos trukdo teikti gydymo paslaugas ir neleidžia naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis ir riboja galimybes jomis naudotis; pabrėžia, kad asmenys, atsakingi už tai, kad žuvo ir buvo sužeisti žmonės, turėtų atsakyti už savo veiksmus ir būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn; ragina valdžios institucijas nedelsiant paleisti visus politinius kalinius, žmogaus teisių gynėjus ir žurnalistus bei visus, kurie sulaikyti dėl savo taikios su protestais susijusios veiklos;
 3. tvirtina, kad tai, jog valstybė naudoja smurtą prieš savo pačios gyventojus, turi turėti tiesioginės įtakos jos dvišaliams santykiams su Europos Sąjunga; primena ES Komisijos pirmininko pavaduotojai-vyriausiajai įgaliotinei, kad ES gali naudoti daug priemonių siekdama atgrasyti nuo tokios veiklos, pavyzdžiui, išaldyti lėšas, uždrausti įvažiuoti ir kt.; vis dėlto primena, kad tokia dvišalių santykių peržiūra niekuomet neturėtų kenkti visai visuomenei;
 4. ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares visapusiškai atsižvelgti į naujausius ir besitęsiančius įvykius Bahreine, Sirijoje ir Jemene plėtojant dvišalius santykius su šiomis šalimis, įskaitant tolimesnių derybų dėl vis dar nesudaryto ES ir Sirijos asociacijos susitarimo pasirašymo sustabdymą; mano, kad tokio susitarimo sudarymas priklauso nuo Sirijos valdžios institucijų gebėjimo konkrečiai vykdyti laukiamas demokratines reformas;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

5. ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares remti raginimus nepriklausomai ištirti šiose šalyse vykdytus protestų dalyvių puolimus, ypatingą dėmesį skiriant 2011 m. kovo 18 d. Sanoje įvykdyto protesto dalyvių puolimo, per kurį žuvo 54 žmonės ir daugiau kaip 300 sužeista, nepriklausomam tyrimui, kurį turi atlikti Jungtinės Tautos (JT) arba Tarptautinis Baudžiamasis Teismas; ragina ES nedelsiant imtis iniciatyvos, kad būtų sušaukta Žmogaus teisių tarybos ypatingoji sesija, siekiant apvarstyti Bahreine, Sirijoje ir Jemene kovojuojant su demonstrantais ir slopinant skirtingai maštančius įvykdyto piktnaudžiavimo jėga atvejus;

6. ragina Bahreino, Sirijos ir Jemeno vyriausybes nedelsiant ir nekeliant išankstinių sąlygų pradėti atvirą ir prasmingą politinį procesą ir dialogą su visų demokratiškos politinių jėgų ir pilietinės visuomenės atstovais, siekiant pasirengti tikros demokratijos įgyvendinimui, atšaukti nepaprastąją padėtį ir įgyvendinti tikras, ambicingas ir prasmingas politines, ekonomines ir socialines reformas, kurios labai svarbios siekiant ilgalaikio stabilumo ir plėtros;

7. ES ragina Bahreino, Sirijos ir Jemeno valdžios institucijas laikytis savo tarptautinių įsipareigojimų žmogaus teisių ir pagrindinių laisvų srityje; ragina šių šalių valdžios institucijas nedelsiant atšaukti nepaprastąją padėtį, nedelsiant paleisti visus politinius kalinius, žmogaus teisių gynėjus, žurnalistus ir taikius demonstrantus, žodžio laisvę ir susirinkimų laisvę įtvirtinti teisės aktuose ir įgyvendinti praktikoje, sustiprinti kovos su korupcija priemones, užtikrinti lygias mažumų teises, užtikrinti galimybes naudotis komunikavimo priemonėmis, pavyzdžiui, internetu ir mobiliaisiais telefonais, ir užtikrinti prieigą prie nepriklausomos žiniasklaidos;

8. atkreipia dėmesį į Sirijos vyriausybės atsistatydinimą 2011 m. kovo 29 d., tačiau mano, kad to nepakaks siekiant numalšinti vis didėjantį Sirijos gyventojų nusivylimą; ragina prezidentą Basharą al-Assadą nutraukti šiuo metu vykdomą politinės opozicijos ir žmogaus teisių gynėjų slopinimą, tikrai atšaukti nuo 1963 m. taikomą nepaprastąją padėtį, skatinti Sirijos perėjimo prie demokratijos procesą ir parengti konkrečią politinių, ekonominių ir socialinių reformų darbotvarkę;

9. ragina Bahreino vyriausybę ir kitas šalis nedelsiant ir nekeliant išankstinių sąlygų pradėti prasmingą ir konstruktyvų dialogą siekiant pradėti reformas; palankiai vertina JT Generalinio Sekretoriaus pranešimą, kad JT yra pasirengusios paremti nacionalines pastangas, jei bus to prašoma;

10. reiškia susirūpinimą dėl Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos įgaliotų užsienio karinių pajėgų buvimo Bahreine; ragina Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybą naudoti savo, kaip regioninio kolektyvinio veikėjo, turimus išteklius siekiant vykdyti konstruktyvią veiklą ir tarpininkauti vykdam taikias reformas Bahreine;

11. ragina Jemeno prezidentą A. A. Salehą imtis konkrečių veiksmų siekiant įvykdyti savo įsipareigojimą parduoti valdžią taikiai per konstitucines institucijas; ragina visas šalis, įskaitant opoziciją, veikti atsakingai, nedelsiant pradėti atvirą ir konstruktyvų dialogą siekiant, kad politinis perėjimas vyktų ramiai, ir į šį dialogą įtraukti visas Jemeno gyventojams atstovaujančias šalis ir judėjimus;

12. reiškia didelį susirūpinimą dėl skurdo ir nedarbo lygio ir vis didėjančio politinio ir ekonominio nestabilumo Jemene; primygtinai reikalauja pagreitinti 2006 m. donorų konferencijos įsipareigojimų įgyvendinimą; be to, ragina ES ir Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybą ypač aktyviai teikti finansinę ir techninę paramą, kai tik prezidentas A. A. Saleh bus pasirengęs leisti demokratiškai sudarytai vyriausybei veikti;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

13. ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares remti taikius demokratinius Bahreino, Sirijos ir Jemeno piliečių lūkesčius, peržiūrėti šių šalių atžvilgiu vykdomą savo politiką, laikytis ES elgesio kodeksas ginklų eksporto srityje ir, jei nacionalinės valdžios institucijos rimtai išsipareigotų, būti pasirėngusias padėti šiose šalyse įgyvendinti konkrečią politinių, ekonominių ir socialinių reformų darbotvarkę;

14. ragina Komisiją visapusiškai ir veiksmingai naudoti paramą, kurią galima teikti pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę, Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę ir Stabilumo priemonę, ir nedelsiant parengti konkrečius pasiūlymus, kaip ateityje teikiant ES finansinę pagalbą būtų galima geriau padėti Artimųjų Rytų ir Persijos įlankos šalims ir pilietinėms visuomenėms, siekiančioms pokyčių, susijusių su demokratija ir pagarba žmogaus teisėms;

15. pabrėžia Sąjungos vyriausiosios įgaliosinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos bendrame komunikate „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ nurodytus išsipareigojimus toliau remti demokratinius pokyčius ir pilietinę visuomenę, reaguojant į dabartinius įvykius regione; ragina ES remti demokratijos procesus Viduržemio jūros ir Persijos įlankos regionuose siekiant užtikrinti visišką visų gyventojų, ypač moterų, kurios atliko labai svarbų vaidmenį siekiant demokratinių pokyčių, dalyvavimą politiniame gyvenime;

16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliosinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Bahreino Karalystės vyriausybei ir parlamentui, Sirijos Arabų Respublikos vyriausybei ir parlamentui ir Jemeno Respublikos vyriausybei ir parlamentui.

Ketvirtoji Jungtinių Tautų konferencija mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu

P7_TA(2011)0149

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ketvirtosios Jungtinių Tautų konferencijos mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu

(2012/C 296 E/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į tai, kad 1971 m. JT pripažino mažiausiai išsivysčiusias šalis „neturtingiausia ir silpniausia“ tarptautinės bendruomenės dalimi,
- atsižvelgdamas į JT Vystymosi politikos komiteto apibrėžtus kriterijus mažiausiai išsivysčiusioms šalims nustatyti,
- atsižvelgdamas į 1990 m. rugsėjo mėn. priimtą Paryžiaus deklaraciją, skirtą mažiausiai išsivysčiusioms šalims,
- atsižvelgdamas į JT Generalinio Sekretoriaus pranešimą dėl mažiausiai išsivysčiusioms šalims skirtos 2001–2010 m. dešimtmečio veiksmų programos įgyvendinimo (A/65/80),
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo mėn. įvykusio JT aukšto lygio susitikimo Tūkstantmečio vystymosi tikslų klausimais rezultatus,
- atsižvelgdamas į mažiausiai išsivysčiusioms šalims skirtą Briuselio veiksmų programą, patvirtintą 2001 m. gegužės mėn. Briuselyje vykusios trečiosios JT konferencijos mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu metu,
- atsižvelgdamas į 2008 m. priimtą JT Generalinės Asamblėjos sprendimą surengti ketvirtąją JT konferenciją mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- kadangi ketvirtosios Jungtinių Tautų konferencijos mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu metu bus įvertinti Briuselio veiksmų programos rezultatai atsižvelgiant į tai, kad šios programos įgyvendinimo laikotarpis artėja prie pabaigos, pasidalinta geriausia praktika ir sukaupta patirtimi bei nustatytos politikos kryptys ir iššūkiai, su kuriais susidurs mažiausiai išsivysčiusios šalys per ateinantį dešimtmetį, ir numatyti reikalingi veiksmai,
 - atsižvelgdamas į 1986 m. JT deklaraciją dėl teisės į vystymąsi,
 - atsižvelgdamas į Tūkstantmečio vystymosi tikslą iki 2015 m. per pusę sumažinti skurdą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi šiuo metu 48 šalys priskiriamos mažiausiai išsivysčiusių šalių kategorijai, iš jų 33 yra Afrikoje, 14 – Azijoje ir 1 – Lotynų Amerikoje; kadangi 16 iš šių šalių neturi prieigos prie jūros, o 12 iš jų yra mažos salos,
- B. kadangi 75 proc. iš 800 mln. mažiausiai išsivysčiusių šalių gyventojų išgyvena už mažiau nei 2 JAV dolerius per dieną ir nuo to laiko, kai JT 1971 m. nustatė šią kategoriją, mažiausiai išsivysčiusių šalių skaičius išaugo nuo 25 iki 48; kadangi tik Botsvana (nuo 1994 m.), Žalioji Kyšulys (nuo 2007 m.) ir Maldyvai (nuo 2011 m. sausio mėn.) nebepriskiriami mažiausiai išsivysčiusių šalių kategorijai,
- C. kadangi vidutinis žmogaus socialinės raidos indekso rodiklis mažiausiai išsivysčiusiose šalyse 2000–2010 m. išaugo tik nuo 0,34 iki 0,39; kadangi mažiausiai išsivysčiusios šalys vidutiniškai gali įgyvendinti tik du iš septynių Tūkstantmečio vystymosi tikslų,
- D. kadangi surengus trečiąją JT konferenciją mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu ir priėmus Briuselio veiksmų programą įvyko keletas teigiamų pokyčių, pvz., sukurta iniciatyva „Viskas, išskyrus ginklus“, padidinta oficiali parama vystymuisi (2000–2008 m. ši parama padidėjo dvigubai), tiesioginės užsienio investicijos padidėjo nuo 6 iki 33 mlrd. JAV dolerių, tokiu būdu 19 šalių augimo rodiklis padidėjo iki 3 proc.,
- E. kadangi ketvirtosios JT konferencijos mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu rekomendacija gali būti įgyvendinta tik tuo atveju, jei bus tinkamai sprendžiami svarbiausi su mažiausiai išsivysčiusiomis šalimis susiję klausimai, pvz., politikos nuoseklumas apimant prekybos ir vystymosi, žemės ūkio, žuvininkystės, investicijos ir klimato kaitos sritis, ir jei į darbotvarkę bus įtraukti kiti svarbūs klausimai, pvz., valdymas ir kova su korupcija, ypač partnerių ir paramą teikiančių šalių vadinamosios valdymo sutarties koncepcija (visų pirma įtraukiant socialinio minimumo sąvoką) ir žmogiškųjų gebėjimų stiprinimas,
- F. kadangi ketvirtosios JT konferencijos mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu metu bus dar kartą patvirtintas visuotinis įsipareigojimas dėl partnerystės siekiant patenkinti mažiausiai išsivysčiusių šalių poreikius; kadangi šiuo metu rengiantis ketvirtajai JT konferencijai mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu vyksta nacionalinės konsultacijos, regioniniai susitikimai ir konferencijos, kuriose dalyvauja įvairūs suinteresuotieji subjektai, pvz., parlamentų nariai, pilietinės visuomenės ir privataus sektoriaus atstovai,
- G. kadangi parama tvariam vystymuisi reiškia, kad remiama sveikatos apsauga, švietimas ir mokymas, skatinama laikytis demokratijos ir teisinės valstybės principų bei gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves, kurios yra esminiai ES vystymosi politikos elementai,
- H. kadangi greta egzistuojančių struktūrinių sunkumų padėtis mažiausiai išsivysčiusiose šalyse dar labiau pablogėjo dėl neseniai kilusios pasaulinės finansų, apsirūpinimo maistu, klimato kaitos ir energetikos krizės,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- I. kadangi nepaisant to, kad žemės ūkis sudaro daugelio mažiausiai išsivysčiusių šalių ekonomikos pagrindą ir šioje srityje dirba beveik 90 proc. darbo jėgos, apsirūpinimo maistu saugumui kyla pavojus,
- J. kadangi valstybėms neatliekant svarbaus vaidmens, paremto didesniais pajėgumais skatinti ekonomikos vystymąsi, gerovės kūrimą ir sąžiningą turto persikirstymą, privačiojo ir viešojo sektoriaus partnerystę ir tinkamai suplanuotas užsienio investicijas visapusiškai laikantis pagrindinių TDO darbo standartų ir aplinkos apsaugos principų, negali vykti jokių reikšmingų pokyčių, kadangi valstybė turi priimti atsakomybę už tai, kad būtų užtikrintas stabilumas ir sukurtas teisinis pagrindas,
- K. kadangi kiekviena mažiausiai išsivysčiusi šalis privalo nustatyti prioritetus ir rasti sprendimus, kurie būtų tinkami atsižvelgiant į jų nacionalines aplinkybes ir grindžiami demokratiško gyventojų dalyvavimo priimanant sprendimus principu,
- L. kadangi Stambulo konferencijos sėkmė priklauso nuo konkrečių rezultatų (pvz., valdymo sutarties, socialinio minimumo, skolos sumažinimo, paramos vystymuisi, novatoriško finansavimo) ir nuo dalyvių indėlio kokybės,
1. mano, kad ketvirtoji JT konferencija mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu turėtų būti orientuota į rezultatus, remtis aiškiais rodikliais ir siekti tikslo iki 2020 m. per pusę sumažinti mažiausiai išsivysčiusių šalių skaičių, kartu vykdamas veiksmingą ir skaidrią stebėseną bei įgyvendinant tolesnes priemones;
 2. pabrėžia, kad ES pagalba mažiausiai išsivysčiusioms šalims pirmiausia turėtų būti skirta gerovei kurti ir rinkos ekonomikai plėtoti, nes tai pagrindinės sąlygos norint panaikinti skurdą;
 3. ragina teikti pirmenybę ekonomikos augimui, nes tai yra pagrindinis vystymosi ir bendro skurdo mažinimo mažiausiai išsivysčiusiose šalyse veiksnys;
 4. mano, kad ketvirtojoje JT konferencijoje mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu reikėtų skirti daug dėmesio politikos nuoseklumui vystymosi labui, nes tai svarbus veiksnys siekiant politikos pokyčių nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis; todėl ragina visose srityse (prekybos, žuvininkystės, aplinkos, žemės ūkio, klimato kaitos, energetikos, investicijų ir finansų) parengti tokią politiką, būtų tenkinami mažiausiai išsivysčiusių šalių vystymosi poreikiai siekiant kovoti su skurdu, užtikrinti tinkamas pajamas ir pragyvenimo lygį;
 5. primygtinai ragina ES įvykdyti įsipareigojimus dėl rinkos prieigos ir skolos mažinimo; dar kartą patvirtina, kad svarbu padidinti oficialios paramos vystymuisi mažiausiai išsivysčiusioms šalims rodiklį nuo 0,15 iki 0,20 proc. BNP, šiuo tikslu sutelkti vidinius išteklius ir kaip papildomą priemonę taikyti naujoviškus finansavimo mechanizmus;
 6. primena apie tikslą padėti šalims, kad jos nebeprisiklausytų mažiausiai išsivysčiusių šalių kategorijai, ir atkreipia dėmesį į 2010 m. rugsėjo mėn. aukšto lygio susitikimo Tūkstantmečio vystymosi tikslų klausimais metu numatytas priemones, kuriomis siekiama paspartinti skurdo panaikinimą, skatinti tvarų ekonomikos vystymąsi siekiant pagerinti mažiausiai išsivysčiusių šalių gyventojų gyvenimo lygį, gerą valdymą ir pajėgumų kūrimą;
 7. pabrėžia, kad būtinos naujos priemonės siekiant integruoti mažiausiai išsivysčiusias šalis į pasaulio ekonomiką ir pagerinti jų prieigą prie ES rinkų; ragina Komisiją padidinti su prekyba susijusią pagalbą siekiant padėti neturtingiausioms šalims spręsti liberalizavus rinką atsirandančius uždavinius konkurencijos srityje;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

8. primena, kad taika ir saugumas itin svarbūs siekiant užtikrinti vystymosi politikos veiksmingumą ir kad ES turėtų laikytis labiau koordinuoto požiūrio, siekdama spręsti stabilumo klausimus mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, taip pat remti pastangas įgyti pajėgumų siekiant kurti taikingas, demokratines ir integracines valstybes;

9. primena apie būtinybę teikti pirmenybę apsirūpinimo maistu saugumui, žemės ūkiui, infrastruktūrai, pajėgumų didinimui, integraciniam ekonomikos augimui, galimybei naudotis technologijomis, taip pat žmogaus ir socialiniam vystymuisi mažiausiai išsivysčiusiose šalyse;

10. ragina nustatyti sąžiningos ir lygiateisės prekybos taisykles ir įgyvendinti integruotą politiką sprendžiant įvairiausių ekonominius, socialinius ir aplinkos klausimus, kad būtų skatinamas tvarus vystymasis;

11. primena apie būtinybę imtis veiksmingų priemonių dėl kainų svyravimų ir skaidrumo, taip pat dėl geriau reguliuojamų finansų rinkų, siekiant apsaugoti mažiausiai išsivysčiusias šalis ir mažinti jų pažeidžiamumą;

12. primena apie būtinybę padėti kurti nacionalines mokesčių sistemas ir užtikrinti gerą valdymą sprendžiant mokesčių klausimus bei ragina JT numatyti tinkamas priemones šioje srityje;

13. ragina ES ir valstybes nares Ketvirtosios Jungtinių Tautų konferencijos mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu metu aptarti naujoviškų vystymosi finansavimo mechanizmų, kaip antai finansinių sandorių mokestis, įgyvendinimą; pabrėžia, kad OPV įsipareigojimai ir naujoviški finansavimo mechanizmai turi būti laikomi esminėmis ir viena kitą papildančiomis kovos su skurdu priemonėmis;

14. primygtinai ragina JT ir ES, vykstant ketvirtajai JT konferencijai mažiausiai išsivysčiusių šalių klausimu, iš esmės spręsti problemas, susijusias su neigiamais žemės ūkio paskirties sklypų įsigijimo padariniais, pvz., smulkių ūkių nusavinimu ir netvariu žemės ir vandens išteklių naudojimu;

15. primena, kad ilgalaikis vystomojo bendradarbiavimo tikslas – sukurti sąlygas tvariam ekonominiam vystymuisi ir sąžiningam turto persikirstymui; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad būtina nustatyti mažiausiai išsivysčiusių šalių poreikius ir rengti strategijas, įvairinti prekybą užtikrinant labiau sąžiningas mažiausiai išsivysčiusių šalių produktų kainas bei spręsti su pasiūla susijusių suvaržymų problemas, kad būtų galima padidinti mažiausiai išsivysčiusių šalių prekybos pajėgumus ir gebėjimą pritraukti investicijas, kurias vykdant būtų laikomasi pagrindinių TDO darbo standartų ir saugoma aplinka;

16. supranta, kad nebuvo pasiekti visi pradiniai iniciatyvos „Viskas, išskyrus ginklus“ tikslai, taigi prekybos mažiausiai išsivysčiusių šalių prekėmis ES rinkose kokybė ir apimtis netenkina lūkesčių, ypač dėl tinkamos prekybos ir uostų infrastruktūros trūkumo; pritaria tam, kad būtų plėtojama ši infrastruktūra, kuri išlieka pagrindinis veiksnys siekiant didinti prekybos pajėgumus;

17. pabrėžia, kad reikia didinti vystymosi pagalbos veiksmingumą, laikantis Paryžiaus deklaracijos ir Akros darbotvarkės;

18. pabrėžia Europos Parlamento vaidmenį ir sprendžiamąjį vaidmenį tvirtinant ES vystymosi biudžetą; todėl yra įsitikinęs, kad Parlamentas turėtų būti labiau įtrauktas rengiant ES vystymosi strategiją; be to, mano, jog svarbu, kad būtų taikomas ataskaitų teikimo mechanizmas;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

19. mano, kad naujojo JAV įstatymo dėl konfliktų zonos išgautų naudingųjų iškasenų priėmimas yra didžiulis žingsnis į priekį kovojant su nelegalia naudingųjų iškasenų Afrikoje gavyba ir prekyba jomis, nes tokiu būdu finansuojami pilietiniai karai ir konfliktai; mano, kad JT turėtų pateikti panašų pasiūlymą, kuriuo būtų siekiama užtikrinti į pasaulio rinką importuojamų naudingųjų iškasenų atsekamumą;
20. ragina atlikti su klimato kaita susijusios rizikos vertinimą kalbant apie svarbius vystymosi politikos planavimo ir sprendimų priėmimo aspektus, pvz., prekybos, žemės ūkio, apsirūpinimo maistu saugumo srityse, ir prašo, kad šio vertinimo rezultatai būtų naudojami siekiant suformuluoti aiškias gaires, skirtas vystomojo bendradarbiavimo politikai;
21. reiškia susirūpinimą, kad didėja gamtinių katastrofų tikimybė, dėl kurios kyla masinė migracija ir būtinybė teikti skubią pagalbą šiems naujos kategorijos perkeltiems asmenims;
22. pabrėžia regionų bendradarbiavimo ir integracijos svarbą ir ragina stiprinti regionų sistemą, kurią taikant visų pirma mažesnėms šalims būtų suteikta galimybė kaupti išteklius, praktinę patirtį ir kompetenciją;
23. pabrėžia, jog dėl to, kad nėra pažangos, susijusios su viešųjų finansų valdymu, daugelis šių šalių vis dar negauna biudžeto paramos, kuri yra esminis veiksnys vykstant kiekvienos šalies pajėgumų kūrimo procesui;
24. pabrėžia, kad mažiausiai išsivysčiusioms šalims svarbu plėtoti trišalį bendradarbiavimą, ypač su kylančios ekonomikos šalimis, palaiapsniui siekiant visapusiško bendradarbiavimo, kad būtų užtikrinta abipusė nauda ir bendras vystymasis;
25. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

2010 m. Islandijos pažangos ataskaita

P7_TA(2011)0150

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2010 m. Islandijos pažangos ataskaitos

(2012/C 296 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, pagal kurį Islandija įtraukiama į sąrašą šalių, kurioms gali būti suteikta ES pasirengimo narystei pagalba siekiant, kad šalys kandidatės atitiktų Europos teisės aktus,
- atsižvelgdamas į 2010 m. vasario 24 d. Komisijos nuomonę dėl Islandijos paraiškos dėl narystės Europos sąjungoje (SEC(2010)0153),
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą pradėti derybas dėl Islandijos stojimo į ES,
- atsižvelgdamas į Bendrąją ES poziciją ir Bendrąją Islandijos vyriausybės poziciją, priimtas per ministrų susitikimą, kuriuo 2010 m. liepos 27 d. pradėta Islandijos stojimo į Europos Sąjungą tarpvyriausybė konferencija,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „2010–2011 m. plėtros strategija ir pagrindiniai uždaviniai“ (COM(2010)0660) ir į 2010 m. lapkričio 9 d. priimtą 2010 m. Islandijos pažangos ataskaitą,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl 2009 m. plėtros strategijos Vakarų Balkanų šalims, Islandijai ir Turkijai ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl Islandijos paraiškos dėl narystės Europos Sąjungoje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio mėn. pirmajame ES ir Islandijos jungtinio parlamentinio komiteto posėdyje priimtas rekomendacijas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Islandija tenkina Kopenhagos kriterijus ir 2010 m. liepos 27 d., gavus Tarybos sutikimą, su Islandija pradėtos stojimo derybos,
- B. kadangi 2010 m. lapkričio 15 d. pradėta *acquis* peržiūra, kurią planuojama tęsti iki 2011 m. birželio 17 d.,
- C. kadangi, kaip pabrėžiama atnaujintame sutarime dėl plėtros, kiekvienos šalies pažanga siekiant narystės Europos Sąjungoje grindžiama nuopelnais,
- D. kadangi Islandija jau glaudžiai bendradarbiauja su ES kaip Europos ekonominės erdvės (EEE), Šengeno susitarimų ir Dublino reglamento narė, todėl ji jau priėmė didelę dalį *acquis communautaire*,
- E. kadangi Islandija prisideda prie Europos sanglaudos ir solidarumo taikant finansinį mechanizmą pagal EEE ir bendradarbiauja su ES vykdant taikos palaikymo ir krizių valdymo operacijas,
1. palankiai vertina tai, kad 2010 m. liepos mėn. pradėtos stojimo derybos su Islandija, kadangi itin svarbu sudaryti sąlygas, reikalingas siekiant užbaigti Islandijos stojimo procedūras ir užtikrinti, kad jos stojimas būtų sėkmingas;

Politiniai kriterijai

2. teigiamai vertina perspektyvą, kad nauja ES valstybė narė bus narė, turinti tvirtą demokratinę tradiciją ir pilietinę kultūrą; pabrėžia, kad Islandijos narystė ES ir toliau stiprins Sąjungos, kaip pasaulinio masto žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių skatintojos ir gynėjos, vaidmenį;
3. gerai vertina Islandijos laimėjimus saugant žmogaus teises ir užtikrinant aukšto lygio bendradarbiavimą su tarptautinėmis žmogaus teisių apsaugos organizacijomis;
4. palaiko dedamas pastangas stiprinti teisėkūros aplinką žodžio laisvės ir prieigos prie informacijos aspektais; todėl palankiai vertina Islandijos šiuolaikinės žiniasklaidos iniciatyvą, kuri suteikia Islandijai ir ES galimybę turėti tvirtą poziciją žodžio ir informacijos laisvių teisinės apsaugos klausimais;
5. palankiai vertina tai, kad 2010 m. spalio mėnesį buvo įsteigtas ES ir Islandijos jungtinis parlamentinis komitetas ir yra įsitikinęs, kad šis forumas padės plėtoti Islandijos parlamento (Althingi) ir Europos Parlamento bendradarbiavimą vykstant stojimo procesui;
6. itin skatina Islandijos valdžios institucijas suderinti ES piliečių teises, susijusias su jų teise balsuoti Islandijos vietos rinkimuose;

⁽¹⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 47.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0278.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

7. pažymi padarytą didelę pažangą stiprinant teismų nepriklausomumą ir palankiai vertina priemonės, kurių 2010 m. gegužės mėn. ėmėsi Islandijos valdžios institucijos, siekdamos spręsti teisingumo ministro dominavimo skiriant teismų pareigūnus klausimą, taip pat padarytus teismų įstatymo pakeitimus, kurie padeda stiprinti teismų nepriklausomumą, drauge pabrėžia, kad būtina nuosekliai taikyti šias priemones;

8. palankiai vertina Specialiojo prokuroro tarnybos atliktą darbą ir Specialiosios tyrimo komisijos, kurią 2008 m. gruodžio mėn. įsteigė Islandijos Parlamentas, siekdamas ištirti ir išnagrinėti procesus, dėl kurių žlugo bankų sistema, ataskaitą bei pažangą, padarytą sprendžiant klausimus, susijusius su Islandijos bankininkystės sistemos žlugimo politiniais, instituciniais ir administraciniais padariniais, drauge pažymi, kad šios tarnybos rekomendacijos vis dar įgyvendinamos ir kad pastangos siekiant jas įgyvendinti neturi mažėti;

Ekonominiai kriterijai

9. pažymi, kad Islandijos laimėjimai įgyvendinant su EEE susijusius įpareigojimus ir gebėjimas atsilaukyti prieš konkurencinį spaudimą ir rinkos jėgas ES apskritai yra patenkinami;

10. vis dėlto pažymi, kad iš paskutiniosios ELPA suvestinės ataskaitos matyti, jog į nacionalinę teisę neperkeltų teisės aktų skaičius truputį padidėjo ir siekė 1,3 proc., o tai vis dar daugiau negu 1 proc. pereinamojo laikotarpio tikslas, nors perkelti vėluojama mažiau;

11. palankiai vertina tai, kad buvo pasiektas Islandijos, Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės vyriausybės susitarimas banko Icesave klausimu, visų pirma dėl išlaidų, patirtų siekiant išmokėti būtiniausias garantijas banko Landsbanki Islands hf. Filialų JK ir Nyderlanduose depozitoriams, grąžinimo; palankiai vertina tai, kad Islandijos Parlamentas trijų ketvirtadalių balsų dauguma 2011 vasario 17 d. patvirtino susitarimą; atkreipia dėmesį į Islandijos Prezidento sprendimą pateikti įstatymo projektą referendumui ir tikisi, kad bus baigta pažeidimo procedūra, ELPA priežiūros institucijos pradėta prieš Islandijos Vyriausybę 2010 m. gegužės 26 d.;

12. palankiai vertina tai, kad buvo sprendžiamos institucinės finansų sektoriaus problemos ir padaryta pažanga stiprinant bankų reguliavimą ir priežiūrą, visų pirma pažanga, susijusi su finansų priežiūros institucija;

13. teigiamai vertina Islandijos Europos Komisijai pateiktą pirmąją Pasirengimo narystei ekonominę programą, kuri yra svarbus žingsnis etape prieš narystę, taip pat tikisi, kad paskelbtas metinis dvišalis ekonominis dialogas sutvirtins abiejų šalių bendradarbiavimą;

14. ragina Islandijos institucijas tęsti veiklą parengiant kapitalo srautų kontrolės liberalizavimo strategiją, kuri yra svarbi šios šalies narystės ES sąlyga;

15. palankiai vertina teigiamą naujausią ketvirtąją TVF rezervinio susitarimo peržiūrą, kurią atlikus pažymimi teigiami fiskalinio ir ekonominio konsolidavimo Islandijoje pokyčiai, taip pat tai, kad Islandijos ekonomika, kuri smuko septynis ketvirčius iš eilės, nustojo smukti ir 2010 m. liepos – rugpjūčio mėn. užregistruotas 1,2 proc. faktinio bendrojo vidaus produkto augimas, palyginti su ankstesniu ketvirčiu;

16. Palankiai vertina tolesnio Islandijos ekonomikos įvairinimo politiką kaip būtiną priemonę siekiant ilgalaikės šalies ekonominės gerovės; ragina Islandijos valdžios institucijas toliau vystyti turizmo verslą, kuris laikomas perspektyviu ilgalaikio augimo sektoriumi ir kurio dalis gamyboje ir užimtume apskritai pastebimai padidėjo;

17. atkreipia dėmesį į Islandijos ketinimą tapti euro zonos dalimi; tai tikslas, kurį galima pasiekti po to, kai ji taps ES nare, ir kai bus įgyvendintos visos būtinos sąlygos;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

18. yra susirūpinęs aukštu nedarbo, ypač jaunimo, lygiu Islandijoje, taip pat tuo, kad dėl ekonominės ir finansų krizės sumažėjo investicijų ir vidaus vartojimas, nors ir mato gerėjančios padėties požymius kai kuriose iš šių sričių; pastebi, kad Islandijos gaminama pigi ekologiška energija ir ekologiškos energetikos technologijos galėtų būti svarbesnis ekonomikos atgaivinimo veiksnys;

19. gerai vertina Islandiją už dideles jos investicijas į švietimą, mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą ir už tai, kad ji remia Lisabonos strategiją ir prisideda prie jos, taip pat tai, kad ji patvirtino Islandijos strategiją 2020 m., kurioje pabrėžiama švietimo, mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos svarba ir apibrėžiami pamatuojami tikslai;

Gebėjimas prisiimti narystės įsipareigojimus

20. Pažymi, kad Islandija, kaip EEE narė, padarė didelę pažangą, susijusią su 10 derybinių skyrių reikalavimų ir iš dalies vykdo 11 derybinių skyrių reikalavimų; pabrėžia, kad Islandijos įsipareigojimų vykdymas pagal EEE susitarimą yra svarbus stojimo derybų reikalavimas;

21. ragina Islandiją sustiprinti parengiamuosius veiksmus siekiant suderinti savo teisės aktus su ES teisynu, ypač tose srityse, kurioms netaikomas EEE susitarimas, ir užtikrinti jo įgyvendinimą bei galiojimą iki stojimo;

22. ragina Islandiją pasiręsti dalyvauti ES žemės ūkio ir kaimo plėtros politikoje, o ypač dėti daug pastangų siekiant iki stojimo sukurti šios politikos įgyvendinimui būtinas administracines struktūras; vis dėlto pabrėžia, kad Islandijos ekosistema yra savitumą ir ragina Komisiją ir Islandijos valdžios institucijas rasti abipusiškai patenkinamą susitarimą, kuriuo būtų atsižvelgta į unikalias Islandijos aplinkos savybes;

23. atsižvelgdamas į tai, kad šiuo metu persvarstoma bendra žuvininkystės politika ir kad teisynas gali būti keičiamas iki Islandijos stojimo, ragina Islandiją ir ES konstruktyviai spręsti šio derybinio skyriaus klausimus siekiant rasti sprendimą, kaip tvariai valdyti ir panaudoti žuvų išteklius, kuris tenkintų abi šalis;

24. pažymi Islandijos laimėjimus tvariai ir remiantis moksliniais tyrimais valdant žuvų išteklius;

25. ragina Islandijos valdžios institucijas suderinti savo teisės aktus su vidaus rinkos *acquis*, ypač įsisteigimo teisės, laisvės teikti paslaugas ir laisvo kapitalo judėjimo žuvininkystės gamybos ir perdirbimo sektoriuose klausimais;

26. ragina Islandiją tęsti konstruktyvų dialogą su ES ir Norvegija, kurio tikslas būtų rasti ginčo dėl skumbrių sprendimą, pagrįstą realiais siūlymais, kurie padėtų apsaugoti išteklius ateityje, apsaugoti ir išlaikyti darbo vietas pelaginės žuvininkystės sektoriuje ir užtikrinti ilgalaikę tvarią žuvininkystę;

27. pažymi, kad Islandija gali vertingai prisidėti prie ES aplinkos ir energetikos politikos, nes turi patirties atsinaujinančių energijos šaltinių, ypač geoterminės energijos panaudojimo, aplinkos apsaugos ir kovos su klimato kaita srityse;

28. tačiau pažymi, kad vis dar labai skiriasi ES ir Islandijos politika dėl jūros gyvybės formų valdymo, ypač banginių medžioklės, klausimais; pažymi, kad banginių medžioklės draudimas yra ES *acquis* dalis ir ragina rengti daugiau diskusijų šiuo klausimu siekiant uždrausti banginių medžioklę ir prekybą produktais iš banginių;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

29. pažymi, kad Islandija ne karinė valstybė ir negamina ginklų; teigiamai vertina Islandijos paramą pilietinėms BSGP operacijoms ir jos pritarimą daugeliui pareiškimų ir sprendimų BUSP srityje;
30. teigiamai vertina Islandijos užsienio politikos tradiciją, pagrįstą tarptautine teise, žmogaus teisėmis, lyčių lygybe, vystomuoju bendradarbiavimu ir civilinėmis vertybėmis paremta saugumo politikos koncepcija;

Regioninis bendradarbiavimas

31. mano, kad Islandijos priėmimas į ES padidintų Sąjungos galimybes atlikti aktyvesnę ir konstruktyvesnę vaidmenį Šiaurės Europoje ir Arktyje ir taip prisidėtų prie daugiašalio valdymo ir tvarių politinių sprendimų regione; teigiamai vertina Islandijos dalyvavimą Šiaurės taryboje ir ES Šiaurės dimensijos politikoje, Barenco jūros Europos Arkties taryboje, taip pat Arkties taryboje, kuri yra pagrindinis daugiašalis bendradarbiavimo Arktyje forumas; mano, kad dėl Islandijos įstojimo į ES dar labiau sustiprėtų ES dalyvavimas Arkties tarybos veikloje;
32. pabrėžia, kad Europos Sąjungai būtina vykdyti veiksmingesnę koordinuotą Arkties politiką, ir reiškia nuomonę, kad Islandijos įstojimas į ES sustiprintų Sąjungos išorės politikos Šiaurės Atlanto dimensiją;

Viešoji nuomonė ir parama plėtrai

33. ragina Islandijos valdžios institucijas plėtoti viešas diskusijas apie stojimą į ES, kuriose būtų atsižvelgiama į būtinybę tvirtai įsipareigoti norint, kad derybos būtų sėkmingos; gerai vertina Islandiją už visuo-menei skirtos tinklavietės eu.mfa.is sukūrimą ir palankiai vertina vis platesnes ir proporcingesnes diskusijas ES narystės privalumų ir trūkumų tema Islandijos žiniasklaidoje;
34. ragina Komisiją teikti materialinę ir techninę paramą, jei paprašytų Islandijos valdžios institucijos, siekiant padėti joms padidinti stojimo proceso skaidrumą ir su juo susijusią atskaitomybę ir padėti surengti visapusišką ir plačios apimties informacijos, kuri būtų aiški, tiksli ir grindžiama faktais, apie narystės ES pasekmes kampaniją visoje Islandijos teritorijoje, kad Islandijos piliečiams būtų sudarytos sąlygos būsime referendume dėl stojimo priimti sprendimą remiantis išsamia informacija;
35. tikisi, kad ne tik skirtingos politinės nuomonės, bet ir gerai informuotos visuomenės nuomonė gali teigiamai paveikti Islandijos valdžios nusistatymą narystės ES klausimu;
36. mano, kad itin svarbu ES piliečiams teikti aiškią ir išsamią bei faktais grindžiamą informaciją apie Islandijos narystės ES pasekmes; ragina Komisiją ir valstybes nares dėti pastangas siekiant šio tikslo ir mano, kad taip pat svarbu išgirsti piliečiams susirūpinimą keliančias problemas ir klausimus ir juos spręsti, taip pat reaguoti į jų nuomonę ir atsižvelgti į jų interesus;

*

* *

37. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Islandijos parlamento pirmininkui ir Islandijos vyriausybei.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

2010 m. Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pažangos ataskaita

P7_TA(2011)0151

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2010 m. Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pažangos ataskaitos

(2012/C 296 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 2005 m. gruodžio 16 d. sprendimą suteikti Buvusiajai Jugoslavijos Respublikai Makedonijai ES narystės siekiančios šalies kandidatės statusą ir Europos Vadovų Tarybos 2006 m. birželio 15–16 d. ir 2006 m. gruodžio 14–15 d. susitikimams pirmininkavusios valstybės išvadas,
 - atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas 845 (1993), 817 (1993) ir į 1995 m. laikinąjį Graikijos Respublikos ir Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Komisijos parengtą Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos 2010 m. pažangos ataskaitą (SEC(2010)1332) ir į 2010 m. lapkričio 9 d. Komisijos komunikatą „2010-2011 m. plėtros strategija ir pagrindiniai uždaviniai“ (COM(2010)0660),
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. vasario 10 d. rezoliuciją dėl Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pažangos 2009 m. ataskaitos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į ES ir Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos jungtinio parlamentinio komiteto 2010 m. lapkričio 30 d. rekomendacijas,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 18 d. Tarybos sprendimą 2008/212/EB dėl principų, prioritetų ir sąlygų, įvardytų Stojimo partnerystėje su Buvusiaja Jugoslavijos Respublika Makedonija ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 13 ir 14 d. vykusių Bendrųjų reikalų tarybos ir Užsienio reikalų tarybos posėdžių išvadas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi ES plėtros procesas yra galingas taikos, stabilumo ir susitaikymo regione variklis,
- B. kadangi 2005 m. Europos Vadovų Taryba Buvusiajai Jugoslavijos Respublikai Makedonijai suteikė kandidatės statusą, tačiau po to nenustatė derybų pradžios datos nepaisant to, kad ši šalis atliko didelę pažangą savo kelyje į ES; kadangi dvišaliai klausimai, nors ir turėtų būti išspręsti iki narystės, neturėtų sudaryti kliūčių ir trukdyti stojimo procesui; kadangi tęsiant stojimo procesą būtų prisidedama prie Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos stabilumo ir būtų toliau stiprinamas etninių grupių dialogas,
- C. kadangi stiprindama ekonominį dialogą ir bendradarbiavimą su šalimis kandidatėmis ES gali susitelkti įveikiant ekonominę krizę ir pagerinti bendrą Sąjungos konkurencingumą,

⁽¹⁾ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 54.

⁽²⁾ OL L 80, 2008 3 19, p. 32.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- D. kadangi 2010 m. plėtros strategijoje kaip prioritetai pabrėžiama viešojo administravimo ir teismų sistemos reforma, taip pat kova su organizuotu nusikalstamumu ir korupcija bei politinių veikėjų dialogas,
- E. kadangi ES vykdo visapusiškas patvirtinimo procedūras, siekdama užtikrinti, kad naujos narės būtų priimtos tik jei atitiko visus reikalavimus ir tik aktyviai pritarus ES institucijoms ir ypač ES valstybėms narėms,
- F. kadangi žodžio laisvė ir žiniasklaidos nepriklausomumas vis dar kelia susirūpinimą daugelyje šalių kandidačių,

Politiniai pokyčiai

1. pritaria Komisijos parengtos Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos 2010 m. pažangos ataskaitos teiginiams ir apgailestauja, kad Taryba nepriėmė sprendimo pradėti stojimo derybas, kaip antrus metus iš eilės rekomendavo Komisija ir kaip nurodyta ankstesnėse Parlamento rezoliucijose; primena savo ankstesnes rekomendacijas Tarybai derybas pradėti nedelsiant;
2. atkreipia dėmesį į pastarojo meto politinius įvykius, dėl kurių prireikė pirmalaikių rinkimų; ragina visas partijas atlikti aktyvų ir konstruktyvų vaidmenį rinkimų rengimo procese; pabrėžia, kad laisvi ir sąžiningi rinkimai, kurie yra visiškai skaidrūs ir rengiami laikantis tarptautinių standartų, yra svarbus tvirtos demokratijos elementas; ragina partijas aktyviai dalyvauti šiuose rinkimuose; reiškia susirūpinimą dėl dabartinės politinės padėties ir ragina visus politinius lyderius siekti bendro sutarimo remiantis demokratinėmis institucijomis;
3. pabrėžia, kad dvišales problemas suinteresuotosios šalys turi spręsti palaikydamos geros kaimynystės santykius ir atsižvelgdamos į bendrus ES interesus; ragina visus pagrindinius dalyvius ir susijusias šalis dėti daugiau pastangų ir veikti atsakingai ir ryžtingai sprendžiant visus neišspręstus klausimus, kurie ne tik stabdo šalies kandidatės stojimo procesą ir ES politiką regione, bet ir gali padaryti įtaką etninių grupių santykiams, regiono stabilumui ir ekonominiam vystymuisi;
4. sveikina šalį su 10-osiomis Ochrido pagrindų susitarimo pasirašymo metinėmis, kuris yra šalies etninių grupių santykių kertinis akmuo, ir ragina vyriausybę ir visas valstybės institucijas pasinaudoti šių svarbių metų proga kaip priemone paskatinti nuolatinį glaudesnę etninių grupių bendradarbiavimą ir pasitikėjimą; tačiau yra susirūpinęs dėl didėjančios įtampos tarp etninių grupių dėl pastato statybos Kale tvirtovės vietoje Skopjėje; kreipiasi į visus politinius ir religinius vadovus ir žiniasklaidos priemones, kad jie ragintų elgtis atsakingai ir susilaikyti nuo bet kokių veiksmų, kurie galėtų padidinti įtampą tarp etninių grupių; su susirūpinimu pažymi, kad kyla pavojus, jog stiprės izoliavimosi mentalitetas, kuris, nesant apčiuopiamos ES perspektyvos, gali tapti pakaitine politika;
5. ragina vyriausybę puoselėti visapusišką etninių bendruomenių dialogą ir priimant sprendimus, pvz., miesto plėtros planą „Skopjė 2014“, deramai atsižvelgti į opius visų bendruomenių ir mažumų klausimus bei vengti veiksmų ir iniciatyvų, skirtų nacionalinei tapatybei stiprinti kitų bendruomenių sąskaita; atkreipia dėmesį į tai, kad būtina, jog parlamento komitetas, atsakingas už etninių grupių santykius, veiktų veiksmingai įtraukiant mažumas į teisėkūros procesą, ir pabrėžia, kad reikia imtis papildomų pastangų siekiant decentralizavimo procesą suderinti su Ochrido pagrindų susitarimu;
6. apgailestauja, kad JT tarpininkavimo pastangos siekiant išspręsti ginčą dėl pavadinimo dar nedavė konkrečių rezultatų;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

Demokratija, teisinė valstybė ir žmogaus teisės

7. primena, kad sveika politinė kultūra – tai demokratijos pagrindas, todėl ragina opozicijos partijas nutraukti nacionalinio parlamento boikotą ir atnaujinti politinį dialogą institucijose; mano, kad vyriausybė ir opozicija yra atsakingos už tai, kad būtų užtikrintas skubus ir atviras dialogas dėl visų esamų problemų, su kuriomis šiuo metu susiduria šalis; atkreipia dėmesį į tai, kad politinis nestabilumas gali pakenkti Europos integracijos procesui, kuris turėtų būti bendras visų visuomenės dalyvių prioritetas; palankiai vertina parlamento darbo tvarkos taisyklių pakeitimus, pagal kuriuos opozicija gali aktyviau dalyvauti parlamento veikloje; tačiau yra susirūpinęs dėl nepakankamo vyriausybės ir opozicinių partijų dialogo ir bendros nepsitikėjimo ir konfrontacijos atmosferos; ragina abi šalis skatinti pasitikėjimo atmosferą ir tvirtai įsipareigoti panaudoti naujas parlamento darbo tvarkos taisykles siekiant stiprinti politinį dialogą ir konstruktyvų bendradarbiavimą vykdant teisėkūros procesą bei parlamentui vykdant vyriausybės veiklos kontrolę;

8. palankiai vertina politinę valią baigti skelbti agentų, susijusių su buvusios Jugoslavijos slaptosiomis tarnybomis, pavardes, nes tai jau seniai reikėjo padaryti, ir tai būtų pagrindinis žingsnis baigiant senąją komunistinę erą; vis dėlto, pažymi, kad padaryta nepakankamai pažangos, kad būtų visiškai užtikrintas atitinkamų įstatymų vykdymas; ragina vyriausybę nedelsiant baigti liustracijos procesą ir nenaudoti jo tik politiniais tikslais, pvz., savo politinio teisėtumo patvirtinimui ar politinių oponentų šmeižimui;

9. reiškia pagarbą kadenciją baigiančiam ES specialiajam įgaliotiniui ir ES delegacijos vadovui už puikiai atliktą darbą; smerkia nederamus valdančiosios partijos politikų išpuolius prieš ES atstovus ir apgailastauja, kad vyriausybė aiškiai ir viešai neatsiribojo nuo tokių įžeidimų; mano, kad tokie incidentai itin kenkia šalies įvaizdžiui;

10. atkreipia dėmesį į būtinybę patobulinti rinkimų teisės aktus siekiant juos suderinti su ESBO Demokratinė institucijų ir žmogaus teisių tarnybos ir Venecijos komisijos rekomendacijomis, kurios pateiktos pranešime dėl 2009 m. prezidento ir vietos valdžios rinkimų;

11. dar kartą pakartoja, kad laisva ir nepriklausoma žiniasklaida yra būtina išankstinė stabilios demokratijos vystymosi sąlyga; atkreipia dėmesį į viešų ir privačių žiniasklaidos priemonių plėtimą ir mišinį; vis dėlto, reiškia susirūpinimą dėl žiniasklaidos politizavimo ir kišimosi į jos darbą; nerimauja dėl ekonominės priklausomybės politinės valdžios koncentracijos žiniasklaidoje, nes dėl to leidėjai dažnai tampa priklausomi ir suprastėja žurnalistikos standartai; yra susirūpinęs dėl didelio žiniasklaidos laisvės pablogėjimo šalyje, kurį parodo žymus nuosmukis iš 34 į 68 poziciją organizacijos „Žurnalistai be sienų“ 2010 m. spaudos reitinge; pažymi, kad vidaus reikalų ministras savo svetainėje ragina piliečius atkreipti dėmesį į „neobjektyvius“ spaudos pranešimus, ir ragina žurnalistus dirbant laikytis aukštų profesinių standartų, atsiriboti nuo politinės įtakos ir sukurti profesionalias žurnalistų asociacijas. Taip pat primygtinai ragina atsakingas valdžios institucijas stiprinti žiniasklaidos nepriklausomumą ir laisvę, visoms žiniasklaidos priemonėms taikyti vienodus standartus bei padidinti jų nuosavybės skaidrumą;

12. palankiai vertina daugelį įstatymų, kurie buvo priimti vykdant teismų sistemos reformą, ir ragina ir toliau dėti pastangas reformuojant sistemą, siekiant užtikrinti jos profesionalumą, veiksmingumą ir nepriklausomumą nuo politinio spaudimo; todėl pabrėžia, kad esama teisinė sistema turi būti sparčiai ir veiksmingai įgyvendinama; yra susirūpinęs dėl to, kad Teisingumo ministerija vis dar atlieka svarbų vaidmenį Teismų taryboje, taip pat dėl to, kad vyriausybė ir parlamento nariai kritikuoja Konstitucinį teismą, ir dėl to iškyla politinio kišimosi į teismų sistemą pavojus; tačiau su pasitenkinimu pažymi, kad nepaisant šių nesutarimų visi teismo sprendimai buvo įgyvendinti; palankiai vertina pastangas didinti teismų sistemos veiksmingumą ir skaidrumą ir ypač mažinti nebaigtų sprendimų bylų skaičių daugumoje teismų; taip pat palankiai vertina įstatymo dėl teisinės pagalbos įsigaliojimą;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

13. džiaugiasi nuolatinėmis kovos su korupcija pastangomis, tarp kurių – Valstybių prieš korupciją grupės (GRECO) rekomendacijų antros dalies įgyvendinimas ir pasiekimas, kad išgaliojo Baudžiamojo kodekso pataisos; ragina valdžios institucijas toliau įgyvendinti kovos su korupcija teisės aktus bei padidinti teismų sistemos nepriklausomumą, veiksmingumą ir išteklius; tačiau primena, kad korupcija tebėra paplitusi ir ragina dėti dar daugiau pastangų, kad ji būtų išnaikinta; pabrėžia, kad būtina nedelsiant veiksmingai ir nešališkai įgyvendinti kovos su korupcija teisės aktus, ypač susijusius su politinių partijų finansavimu ir interesų konfliktais; atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu užtikrinti, jog teismų sistema būtų laisva nuo politinio kišimosi; pritaria pastangoms padidinti teismų sistemos veiksmingumą ir skaidrumą; pabrėžia, kad būtina parengti patraukimo baudžiamajon atsakomybėn ir nuteisimo atvejų suvestinę, kad būtų galima įvertinti pažangą; ragina suvienodinti teismų praktiką siekiant užtikrinti nuspėjamą teismų sistemą ir visuomenės pasitikėjimą;

14. ragina Komisiją į kitą pažangos ataskaitą įtraukti teismų reformos ir kovos su korupcija srityse skiriamų ES lėšų poveikio ir rezultatų įvertinimą; ragina Komisiją pateikti Tarybai ir Parlamentui išsamesnį kovos su korupcija priemonių, kurias Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija taiko viešųjų pirkimų ir sukčiavimo srityse, veiksmingumo įvertinimą ir pristatyti jį kartu su kita pažangos ataskaita;

15. palankiai vertina pastangas vykdant viešojo administravimo reformą, tačiau ragina toliau dirbti šioje srityje, kuri tebėra politizuota ir kurią vykdant nepakanka gebėjimų ir profesionalumo; palankiai vertina vyriausybės patvirtintą Nacionalinę viešojo administravimo reformos strategiją ir tai, kad įsteigtas Stabilizacijos ir asociacijos susitarimo dėl viešojo administravimo reformos pakomitetas; yra susirūpinęs dėl to, kad neskaidriai ir laikantis *ad hoc* tvarkos laikinos pareigos tampa nuolatinėmis, dėl to administracija dar labiau politizuojama; ragina parengti aiškia žmogiškųjų išteklių strategiją, kurioje būtų apibrėžti administracijos poreikiai, t. y. reikiami gebėjimai ir kvalifikacija, ir ją įgyvendinti priimant darbuotojus ir aukštinant jų pareigas pagal nuopelnus; palankiai vertina tai, kad įdarbinama vis daugiau asmenų iš mažumų bendruomenių, tačiau pabrėžia, kad tai turi būti daroma remiantis administracijos poreikių įvertinimu siekiant užtikrinti, kad naujų darbuotojų kvalifikacija atitiktų pareigybėms keliamus reikalavimus;

16. palankiai vertina tolesnę pažangą decentralizavimo srityje; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad atsakomybę perduodant žemesnėms valdžios institucijoms turėtų būti skiriamas atitinkamas biudžetas;

17. palankiai vertina pažangą, pasiektą pertvarkant įkalinimo įstaigų sistemą, tačiau išlieka itin susirūpinęs dėl žeminančių sąlygų kai kuriuose kalėjimuose, ypač dėl perpildymo ir netinkamos sveikatos priežiūros sistemos; pabrėžia, kad reikia gerbti principą, jog su sulaikytais asmenimis turi būti elgiamasi tinkamai ir laikantis JT principų;

18. palankiai vertina įstatymą dėl 2011 m. gyventojų ir namų ūkių surašymo, pabrėžia poreikį užtikrinti tinkamą pasirengimą ir organizavimą, kad surašymas būtų atliktas tiksliai; ragina vyriausybę skirti pakankamai lėšų jo organizavimui ir pabrėžia klausimo depolitizavimo svarbą, kad surašymas būtų nešališkas ir kad jame dalyvautų kuo daugiau asmenų;

19. pabrėžia, kad itin svarbu užtikrinti, jog švietimo sistema remtų etninę integraciją; todėl pritaria integruoto švietimo strategijai ir ragina ją sparčiai įgyvendinti, be kitų priemonių, palaipsniui naikinant etninę segregaciją ir gerinant visų oficialių kalbų mokymąsi Buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje; ragina vyriausybę gerinti konsultavimosi su įvairiomis bendruomenėmis procesą ir glaudžiai su jomis bendradarbiauti įgyvendinant šią strategiją;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

20. pabrėžia, kad trūksta pažangos siekiant kartu su kaimyninėmis ES valstybėmis narėmis švesti bendras istorines sukaktis, nors tai padėtų geriau suprasti istoriją ir pagerinti kaimyninius santykius, kaip pabrėžiama ankstesniame pranešime; ragina pradėti naudoti mokyklinius vadovėlius, kuriuose nebūtų likusių ideologinių istorijos interpretacijų;

21. yra labai susirūpinęs dėl romų bendruomenės padėties, nes jie ir toliau gyvena varganomis sąlygomis ir susiduria su diskriminacija norėdami patekti į darbo rinką, pasinaudoti sveikatos ir socialinėmis paslaugomis; ypač pabrėžia sunkią romų mergaičių ir moterų padėtį, nes jos ir toliau patiria dvigubą diskriminaciją – dėl etninės kilmės ir lyties; ragina vyriausybę dėti daugiau pastangų įgyvendinant romų strategiją ir romų integracijos dešimtmečio veiksmų planą; šiuo aspektu palankiai vertina vyriausybės veiksmus siekiant politinės romų integracijos, įskaitant tai, kad paskirtas romų kilmės ministras, kuris atsakingas už klausimus, susijusius su romų bendruomene; rekomenduoja vyriausybei per jos pirmininkavimo Europos Vadovų Tarybai kadenciją surengti specialų susitikimą romų integracijos klausimu;

22. džiaugiasi, kad priimtas kovos su diskriminacija įstatymas, nes tai yra esminis žingsnis kovojant su diskriminacine praktika, kuri vis dar plačiai paplitusi, ir ragina ją sparčiai ir veiksmingai įgyvendinti; tačiau apgailestauja, kad, priešingai nei Europos teisės aktuose, diskriminacija dėl lytinės orientacijos nepripažinta kaip diskriminacijos rūšis; ragina nacionalines nuostatas šioje srityje skubiai suderinti su *acquis*, taip pat ragina stiprinti stebėsenos mechanizmus ir pabrėžia, kai tai būtina stojimo sąlyga; yra susirūpinęs dėl Apsaugos nuo diskriminacijos komisijos narių atrankos procedūros eigos; apgailestauja, kad į šią komisiją nebuvo paskirtas nė vienas pilietinės visuomenės narys; ragina ir toliau dėti pastangas gerinant moterų padėtį, didinti jų dalyvavimą darbo rinkoje ir priimant politinius ir verslo sprendimus, taip pat saugoti moteris ir vaikus nuo smurto namuose;

23. ragina dėti daugiau pastangų lyčių lygybės ir moterų teisių srityse; ragina valdžios institucijas visiškai įgyvendinti Vyrų ir moterų lygių galimybių įstatymą ir užtikrinti nacionalinio lyčių lygybės veiksmų plano nuoseklumą; palankiai vertina tai, kad patvirtinta kovos su smurtu namuose strategija; ragina įgyvendinti nukentėjusiųjų paramos sistemą; ragina vyriausybę ir nevyriausybinį sektorių skatinti informuotumą šiais klausimais;

24. smerkia neseniai pasitaikiusius pilietinės visuomenės organizacijų bauginimo atvejus, tiesioginius išpuolius prieš jas ir šmeižtą, nukreiptą prieš jų lyderius; džiaugiasi tuo, kad vyriausybė numatė konsultavimosi su pilietinės visuomenės organizacijomis mechanizmą, tačiau yra susirūpinęs dėl to, kad nėra sisteminio ir skaidraus konsultavimosi su pilietine visuomene dėl nacionalinės plėtros politikos, teisėkūros, programų ir kitų strateginių dokumentų mechanizmo; pabrėžia, kad būtina pilietinės visuomenės organizacijos nedarant atrankos įtraukti į politikos formavimo procesą, siekiant skatinti veiksmingas viešąsias diskusijas ir siekiant suinteresuotąsias šalis įtraukti į stojimo į ES procesą; pabrėžia, kad prisidedant prie stipresnio regionų bendradarbiavimo socialiniais ir politiniais klausimais esminis vaidmuo tenka pilietinei visuomenei; palankiai vertina tai, kad priimtas naujas įstatymas dėl piliečių asociacijų, ir ragina valdžios institucijas įgyvendinti nuostatas, susijusias su visuomenei naudą tiekiančiomis organizacijomis, t. y. nedelsiant įdiegti finansavimo sistemas;

25. su pasitenkinimu pažymi, kad parama pagal PNP Buvusioje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje tinkamai įgyvendinama; ragina jos vyriausybę ir Komisiją supaprastinti PNP lėšų administravimo procedūrą siekiant ją padaryti prieinamesnę mažesnėms ir necentralizuotoms pilietinėms organizacijoms, profesinėms sąjungoms ir kitiems gavėjams;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

26. pabrėžia, kad Buvusi Jugoslavijos Respublika Makedonija ratifikavo aštuonias pagrindines Tarptautinės darbo organizacijos darbo teisių konvencijas; yra susirūpinęs dėl to, kad darbo teisių ir profesinių sąjungų srityje padaryta nedidelė pažanga; ragina Buvusios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos valdžios institucijas toliau stiprinti darbo ir profesinių sąjungų teises ir, atsižvelgdamas į tai, ragina ir vyriausybę numatyti pakankamai administracinių pajėgumų siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai įgyvendinama ir vykdoma darbo teisė; pabrėžia, kad svarbu vykdyti socialinį dialogą, todėl ragina Buvusios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos vyriausybę užsibrėžti ambicingesnius tikslus šioje srityje ir pradėti visapusišką socialinį dialogą su atitinkamais partneriais;

27. pabrėžia, kad svarbu saugoti ir prižiūrėti kultūros paveldą, kuris yra Europos vertybių ir principų pagrindas; apgailestaudamas pažymi, kad daug kapinių, freskų ir materialiosios kultūros paminklų, kurie priklauso Bulgarijos kultūriniam paveldui, visiškai apleista ir suniokota;

28. palankiai vertina tai, kad šalis pamažu tampa veikiančios rinkos ekonomikos šalimi, ir tai, kad ji pasiekė bendrą sutarimą dėl pagrindinių šalies ekonomikos politikos aspektų; palankiai vertina vyriausybės pastangas išlaikyti makroekonominį stabilumą nepaisant neigiamo pasaulinės finansų krizės poveikio, ir pažymi, kad ateinančiais metais ekonomika turi gerų perspektyvų augti;

Socialiniai ir ekonominiai pokyčiai

29. yra susirūpinęs dėl išliekančio labai didelio nedarbo, ypač jaunų žmonių nedarbo, lygio, kuris būdingas daugeliui šiame regione esančių šalių; ragina vyriausybę greitai įgyvendinti veiksmingesnes priemones siekiant gerinti valstybės investicijas, skirtas užimtumo politikai ir darbo jėgos įdarbinimui aukštos kokybės, stabiliose ir tinkamose darbo vietose; ragina Komisiją padėti valdžios institucijoms teikiant daugiau pagalbos pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonę;

30. pažymi, kad dėl praėjusiais metais įvykdytų ekonomikos reformų pagerėjo verslo aplinka ir pabrėžia, kad būtina nuolat šalyje vykdyti struktūrines reformas; tuo pat metu pažymi, kad ir taip buvęs žemas užsienio investicijų lygis dar labiau sumažėjo ir padėtis pablogėjo dėl pasaulinės finansų krizės; ragina valstybines agentūras, kurios atsakingos už tiesioginių užsienio investicijų pritraukimą, suaktyvinti savo pastangas siekiant pritraukti galimus užsienio investuotojus;

31. sveikina vyriausybę su veiksmingu ir sklandžiu Stabilizacijos ir asociacijos susitarimo su ES įgyvendinimu; džiaugiasi vyriausybės neseniai priimtu sprendimu panaikinti daugiau nei šimto įvairių gaminių muitų tarifus, nes tai žingsnis visiško prekybos su ES liberalizavimo linkme; tikisi, kad dėl šių pokyčių padidės šalies gamintojų konkurencingumas ir bus paskatintas didesnis ekonomikos augimas; tokį pokytį laiko svarbiu etapu, parodančiu šalies pastangas pasirengti padidėjusiai konkurencijai, su kuria ji susidurs tapusi ES nare;

32. pabrėžia, kad naudojant biudžeto lėšas būtina taikyti geros valdysenos principus – gerinti laisvą prieigą prie viešos informacijos, sudarant biudžetą konsultuotis su suinteresuotosiomis šalimis ir įdiegti ataskaitų teikimo sistemą taip užtikrinant atskaitomybę už išleistas lėšas; primena, kad neskaidrus biudžeto lėšų naudojimas yra socialinės atskirties ir konfliktų priežastis, ir abejoja kai kurių nacionalinių kampanijų teisėtumu;

33. teigiamai vertina tai, kad neseniai priimtas Energetikos įstatymas siekiant liberalizuoti valstybės elektros energijos rinką ir laikantis atitinkamų Europos direktyvų;

34. pabrėžia, kad svarbu kurti veiksmingą ir patikimą viešojo transporto sistemą tiek šalies viduje, tiek regiono lygmeniu (įskaitant geležinkelio atkarpą Sofija–Skopjė–Tirana); šiuo tikslu dar kartą ragina valdžios institucijas investuoti į geležinkelių tinklo, kuris yra perspektyvus kelių transporto sistemos pakaitalas,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

priežiūrą ir modernizavimą; apgailestauja dėl vyriausybės sprendimo sumažinti investicijas į metinę geležinkelio infrastruktūros programą ir ragina Komisiją teikti būtiną techninę ir finansinę pagalbą panaudojant Pasirengimo narystei pagalbos priemonę;

35. ragina Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ir Bulgarijos valdžios institucijas pėstiesiems ir dviratininkams vėl atidaryti sieną tarp Staro Konjarevo ir Gabrenės siekiant pagerinti Geležinės uždangos kelio atkarpą tarp Strumicos ir Petričiaus;

36. džiaugiasi, kad patvirtinta nacionalinė tvarios plėtros strategija, tačiau ragina labiau stengtis įgyvendinti teisės aktus aplinkos apsaugos srityje ir šiuo tikslu skirti atitinkamų lėšų; ypač atkreipia dėmesį į uždavinius vandens kokybės, atliekų tvarkymo ir gamtos apsaugos srityse; ragina glaudžiau bendradarbiauti tarpvalstybiniais aplinkosaugos klausimais, remiantis ES standartais; atsižvelgdamas į tai dar kartą ragina veiksmingai stebėti pasienyje esančių Ochrido, Prespos ir Doirano ežerų, taip pat Vardaro upės vandens kokybę ir lygį; teigiamai vertina trišalę Europos regiono iniciatyvą dėl Prespos ežero, kurioje dalyvauja Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Graikija ir Albanija; ragina vyriausybę sėkmingą Ochrido nuotekų rinkimo sistemos patirtį pradėti taikyti ir kituose regiono ežeruose; be to, teigiamai vertina pažangą, padarytą statant nuotekų valymo įmonę Gevgelijoje;

37. reiškia didelį susirūpinimą dėl užterštos dirvos Veleso mieste, kurį Pasaulio sveikatos organizacija paskelbė kaip pavojingą vietą gyventi; ragina vyriausybę pradėti spręsti šią problemą ir imtis atitinkamų priemonių siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą šioje srityje; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę šiuo ypatingu atveju panaudoti lėšas pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonę;

Regioniniai klausimai

38. teigiamai vertina nuolat šios šalies atliekamą vaidmenį stabilizuojant regioną; pabrėžia jos dalyvavimą ES civilinėse ir karinėse misijose, tačiau primena vyriausybei jos išipareigojimą prisijungti prie BUSP bendrųjų pozicijų, ypač susijusių su ribojančiomis priemonėmis, pvz., ypatingu Zimbabvės atveju;

39. palankiai vertina neseniai Serbijos ir Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos valdžios institucijų siekiant vykdyti bendrą jų bendros sienos kontrolę priimtą sprendimą dėl reikalavimo piliečiams, keliaujantiems iš vienos valstybės į kitą, turėti tarptautinius pasus panaikinimo;

40. labai apgailestauja dėl to, kad ginčas su Graikija dėl šalies pavadinimo ir toliau yra kliūtis šalies kelyje į ES, ir primena savo rekomendaciją Tarybai nedelsiant pradėti stojimo derybas; pabrėžia gerų kaimyninių santykių ir supratimo, kad klausimas opus kaimyninėms šalims, svarbą šiame procese; ragina atitinkamas vyriausybes vengti poelgių, kontraversiškų veiksmų ir pareiškimų, kurie gali turėti neigiamą poveikį ir sukelti įtampą geruose kaimyniniuose santykiuose; pažymi, kad vyksta intensyvus abiejų šalių ministrų pirmininkų dialogas, ir ragina juos parodyti politinę išmintį ir norą siekti kompromiso ir skubiai rasti abiem šalims priimtina sprendimą;

41. primena, kad vadovaujantis 2010 m. gruodžio 14 d. Bendrųjų reikalų tarybos susitikimo išvadomis labai svarbu palaikyti gerus kaimyninius santykius, be kita ko, derybomis rasti abipusiškai priimtina klausimo dėl pavadinimo sprendimą, remiant JT;

42. ragina Komisiją ir Tarybą pradėti kurti bendrai taikytiną arbitražo mechanizmą, skirtą dvišaliams klausimams tarp stojančių šalių, tarp valstybių narių ir stojančių šalių ir tarp valstybių narių spręsti;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

43. susirūpinęs pažymi, kad vykstančiose diskusijose naudojami istoriniai argumentai, įskaitant siejimo su antika reiškinių, kadangi dėl to gali padidėti įtampa tarp kaimyninių šalių ir atsirasti naujų vidinių susiskaldymų;

44. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir už plėtrą bei kaimynystės politiką atsakingą Komisijos narį padėti rasti susitarimą dėl pavadinimo ir imtis politinių patarėjų vaidmens, visiškai laikantis vykstančių derybų procedūros ir JT chartijos nuostatų; mano, kad kiek įmanoma greičiau rasti abiem šalims priimtina sprendimą yra bendros užsienio politikos uždavinys laikotarpiu po Lisabonos sutarties įsigaliojimo, parodysiantis Sąjungos gebėjimą spręsti ilgalaikius tarptautinius ginčus, vykstančius prie jos sienų;

45. ragina Tarybą ir Komisiją laikytis savo įsipareigojimų trečiosioms šalims ir atlyginti šalims, kurios vykdo Sąjungos reikalavimus, už jų daromą pažangą ir pastangas vykdyti reformas; pažymi, kad, jei tai nebus daroma, šių šalių noras vykdyti reformas gali išblėsti;

46. laikosi nuomonės, kad užsitęsęs dabartinei padėčiai, susijusiai su pavadinimo klausimu ir kitais neišspręstais klausimais su kaimyninėmis šalimis, gali būti pakenkta ne tik šalies ir regiono stabilumui, bet ir plėtos politikos patikimumui, todėl ragina visas susijusias šalis parodyti geranoriškumą, solidarumą ir atsakingumą sprendžiant neišspręstas problemas; atsižvelgdamas į tai, ragina šalies valdžios institucijas paspartinti iniciatyvos kartu su Bulgarija ir Graikija įsteigti jungtinį istorijos ir švietimo ekspertų komitetą įgyvendinimą;

*

* *

47. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos vyriausybei ir parlamentui.

Padėtis Dramblio Kaulo Krante

P7_TA(2011)0152

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Dramblio Kaulo Krante

(2012/C 296 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl Dramblio Kaulo Kranto, ypač į 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 3 d. Bamako deklaraciją dėl demokratijos, žmogaus teisių ir laisvių frankofoniškose šalyse,
- atsižvelgdamas į atitinkamas Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (JT ST) rezolucijas dėl Dramblio Kaulo Kranto, ypač į rezolucijas Nr. 1946 ir 1951 (2010 m.) bei rezolucijas Nr. 1967, 1968 ir 1975 (2011 m.),
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės baronienės Catherine Ashton pareiškimus dėl padėties Dramblio Kaulo Krante, ypač į jos 2011 m. kovo 3, 10, 12, 19 d. ir 2011 m. balandžio 1 d. pareiškimus,
- atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 31 d. Užsienio reikalų Tarybos 3058-ajame posėdyje priimtas išvadas dėl Dramblio Kaulo Kranto,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0492.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į ES Tarybos sprendimą 2011/18/BUSP ir į 2011 m. sausio 14 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 25/2011, kuriame nustatomas turto iššaldymas ir tam tikros konkrečios ribojančios priemonės, taikytinos tam tikriems asmenims ir subjektams atsižvelgiant į padėtį Dramblio Kaulo Krante,
 - atsižvelgdamas į sprendimą, kurį 2011 m. kovo 10 d. Adis Abeboje priėmė Afrikos Sąjungos (AS) Taikos ir saugumo taryba,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 3 ir 11 d. JT Saugumo Tarybos pareiškimus dėl Dramblio Kaulo Kranto,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 18 d. bendrą AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkų pareiškimą, kuriame smerkiamas smurtas ir žmogaus teisių pažeidimai Dramblio Kaulo Krante,
 - atsižvelgdamas į Parlamento pirmininko Jerzy Buzeko 2011 m. kovo 18 d. pareiškimą, kuriame jis ragina nutraukti bet kokią smurtą prieš civilius Dramblio Kaulo Krante,
 - atsižvelgdamas į rezoliuciją dėl padėties Dramblio Kaulo Krante, kurią 2011 m. kovo 25 d. Abudžoje priėmė Vakarų Afrikos valstybių ekonominės bendrijos (angl. ECOWAS) valstybių ir vyriausybių vadovų institucija,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 25 d. Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos rezoliuciją, kuria įsteigiama tarptautinė tiriamoji komisija, kurios užduotis – ištirti nuo prezidento rinkimų padarytus žmogaus teisių pažeidimus Dramblio Kaulo Krante,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi per pastaruosius keturis mėnesius Dramblio Kaulo Krantas atsidūrė gilioje politinėje krizėje, kurią sukėlė prezidento postą užimančio Laurento Gbagbo atsisakymas perduoti valdžią teisėtam prezidentui Alassanui Ouattarai, nepaisant to, kad šis laimėjo 2010 m. lapkričio mėn. įvykusius prezidento rinkimus ir kad nugalėtoju jį pripažino tarptautinė bendruomenė, kai Jungtinės Tautos patvirtino rezultatus,
- B. kadangi visos politinės pastangos rasti taiką išeitį iš aklavietės, susidariusios po rinkimų, įskaitant AS ir ECOWAS bei Pietų Afrikos prezidento pastangas, buvo nesėkmingos,
- C. kadangi nuo vasario mėn. vidurio kovos suintensyvėjo tiek sostinėje, tiek šalies vakaruose ir pateikiami nerimą keliantys pranešimai, kuriuose teigiama, kad karinės pajėgos vis dažniau prieš civilius gyventojus naudoja sunkiąją artileriją,
- D. kadangi pastarosiomis dienomis prezidento A. Ouattaros respublikoniškos pajėgos pradėjo didelį puolimą, kuriuo siekia įvesti jo valdžią, ir perėmė kelių svarbių vietovių, įskaitant politinę sostinę Jamusukrą ir San Pedrą, kuris yra svarbiausias kakavos eksporto uostas, kontrolę, kadangi A. Ouattarą palaikančios pajėgos jau išžengė į Abidžaną ir dėl to įvyko intensyvi kova su buvusį prezidentą palaikančiomis pajėgomis,
- E. kadangi, pasak JT šaltinių, nuo 2010 m. gruodžio mėn. Dramblio Kaulo Krante žuvo šimtai žmonių; kadangi tikėtina, jog tikrasis aukų skaičius yra žymiai didesnis, nes spaudoje ne visada pranešama apie šalies viduje vykstantį smurtą,
- F. kadangi tyčiniai puolimai prieš JT taikdarius ir institucijas yra karo nusikaltimai; kadangi JT misijai Dramblio Kaulo Krante (ONUCI) nuolat gresia pavojus ir L. Gbagbo palaikančių saugumo pajėgų išpuoliai, o buvęs prezidentas ėmėsi kurstančių kalbų, kuriomis skatina gyventojų smurtą prieš Dramblio Kaulo Krante esančias JT pajėgas ir užsieniečius; kadangi keli JT taikdariai rimtai sužeisti ar netgi paimti įkaitais,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- G. kadangi Dramblio Kaulo Krante vykdomi žiaurumai, įskaitant seksualinio smurto atvejus, grobimus, žudymus be teismo, pernelyg didelį ir beatodairišką jėgos naudojimą prieš civilius gyventojus, kuriuos galima prilyginti nusikaltimams žmogiškumui,
- H. kadangi 2003 m. balandžio 18 d. Dramblio Kaulo Kranto vyriausybės pagal Romos statuto 12 straipsnio 3 dalį pateiktame pareiškime Dramblio Kaulo krantas pripažino Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) jurisdikciją jo teritorijoje nusikaltimų, įvykdytų po 2002 m. rugsėjo 19 d., atveju, kadangi Dramblio Kaulo Krante vis dar vykdomi parengiamieji TBT Prokuroro Biuro tyrimai,
- I. kadangi Dramblio Kaulo krante toliau blogėja teisinės valstybės principų padėtis, vis labiau ribojama žodžio, saviraiškos ir spaudos laisvė,
- J. kadangi Dramblio Kaulo Kranto ekonominė padėtis per pastaruosius keturis mėnesius labai pablogėjo, nes Laurent Gbagbo neteisėtai atliko nacionalizaciją bankininkystės ir kakavos sektoriuose bei savavališkai eksproprijavo pinigus ir privačią nuosavybę; kadangi neseniai Tarptautinis valiutos fondas (TVF) įspėjo, kad padėtis Dramblio Kaulo Krante turės rimtų ekonominių pasekmių visam Vakarų Afrikos regionui,
- K. kadangi dėl šalyje paplitusio smurto apie 1 milijonas gyventojų išsikėlė iš savo namų į kitas vietas tiek šalies viduje, tiek kaimyninėse šalyse, pvz., Liberijoje, Ganoje, Toge, Malyje ir Gvinėjoje,
- L. kadangi 2011 m. kovo 17 d. Komisija penkis kartus padidino ES humanitarinę pagalbą Dramblio Kaulo Krantui,
- M. kadangi vienbalsiai priimtoje JT ST rezoliucijoje 1975(2011) L. Gbagbo raginamas nedelsiant pasitraukti ir raginama nedelsiant nutraukti smurtą prieš civilius, taip pat L. Gbagbo, jo žmonai ir trims jo bendrininkams nustatomos tikslinės finansinės ir kelionių sankcijos,
1. smerkia buvusio prezidento Gbagbo ir jo rėmėjų pastangas smurtu užgožti Dramblio Kaulo Kranto gyventojų valią; dar kartą ragina L. Gbagbo atsistatydinti ir nedelsiant perduoti valdžią Alassanui Ouattarai; palankiai vertina priimtą rezoliuciją 1975/(2011), kurioje JT Saugumo Taryba pateikė griežčiausią savo pareiškimą nuo porinkiminės krizės Dramblio Kaulo Krante pradžios ir kurioje ji ragina L. Gbagbo nedelsiant pasitraukti;
 2. apgailestauja dėl to, kad nebuvo rasta jokie diplomatinio sprendimo, įskaitant ir tokio už kurį pasisakė Afrikos Sąjunga, o porinkiminės krizės metu vyravo prievarta ir ginkluoti konfliktai;
 3. laiko pagirtinu Vakarų Afrikos moterų raginimą taikiai spręsti politinį konfliktą Dramblio Kaulo Krante ir patraukti atsakomybėn asmenis, kurie vykdo smurto veiksmus prieš eilinius šalies gyventojus; apgailestauja, kad moterų organizacijos bei religiniai ir bendruomenių lyderiai skyrė nepakankamai pastangų vidaus spaudimo sukūrimui ir tarpininkavimo skatinimui ieškant taikios išeities iš politinės aklavietės šalyje;
 4. primena, kad vienintelis demokratinio teisėtumo šaltinis yra visuotiniai rinkimai ir kad Alassano Ouattaros išrinkimas atspindi nepriklausomą Dramblio Kaulo Kranto gyventojų valią; ragina visas Dramblio Kaulo Kranto institucijas, įskaitant Dramblio Kaulo Kranto gynybos ir saugumo pajėgas nedelsiant perduoti valdžią demokratiškai išrinktam prezidentui Ouattarai ir jo vyriausybei;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

5. griežčiausiai smerkia prievartos skatinimą Dramblio Kaulo Krante, o ypač sunkiosios ginkluotės naudojimą prieš civilius gyventojus ir su tuo susijusias mirtis; reiškia savo didžiausią solidarumą su visomis nekaltomis neteisėtumo ir smurto aukomis bei jų šeimomis Dramblio Kaulo Krante; pabrėžia, kad smurtas prieš civilius, įskaitant moteris, vaikus ir į kitas šalis pasitraukusius asmenis, nebus toleruojamas ir turi būti nedelsiant nutrauktas;
6. griežtai smerkia žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus, kurie buvo įvykdyti civilių piliečių atžvilgiu, įskaitant be teismo vykdomas egzekucijas ir seksualinės prievartos atvejus; pažymi, kad pagal JTST šiuos veiksmus galima prilyginti nusikaltimams žmonijai; griežtai prieštarauja dėl bet kokio spaudos panaudojimo neapykantai kurstyti; ragina panaikinti visus teisės naudotis žodžio laisve apribojimus; smerkia keturių asmenų iš kurių du yra ES piliečiai, pagrobimą iš viešbučio Abidžane, kuris yra vietovėje kontroliuojamoje buvusiam prezidentui L. Gbagbo ištikimų pajėgų ir ragina nedelsiant juos paleisti;
7. primygtinai nurodo, kad negali būti nebaudžiamumo ir kad reikia negailėti visų pastangų siekiant nustatyti ir patraukti atsakomybėn, įskaitant tarptautiniu lygiu visus, kurie yra atsakingi už nusikaltimus prieš civilius gyventojus; todėl palankiai vertina tai, kad JT Žmogaus teisių taryba įsteigė tiriamąją komisiją; pažymi, kad JTST nurodė, jog TBT gali spręsti dėl savo jurisdikcijos padėties Dramblio Kaulo Krante klausimu; ragina visus subjektus Dramblio Kaulo Krante bendradarbiauti su šiais organais, kad būtų įvykdytas teisingumas; ragina ES šiems tyrimams suteikti visą reikalingą paramą;
8. griežtai smerkia bauginimo ir trukdymo aktus Jungtinių Tautų taikos palaikymo misijos Dramblio Kaulo Krante (ONUCI) ir ES atžvilgiu;
9. pritaria papildomoms kryptingoms Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos, Afrikos Sąjungos ir Europos Sąjungos Tarybos sankcijoms – vizų neišdavimui ir lėšų užšaldymui, kurios būtų taikomos visiems asmenims ir subjektams, prieštaraujantiems teisėtai prezidento institucijai bei pritaria Pasaulio banko ir Tarptautinio valiutos fondo sprendimams nebendradarbiauti su neteisėta vyriausybe; pabrėžia, kad šios sankcijos privalo likti iki teisėtos valdžios institucijų grįžimo į valdžią;
10. palankiai vertina tai, kad JTST Tarybos rezoliucijoje 1975/(2011) dar kartą patvirtinti įgaliojimai veikti ir išreiškiama visapusiška Saugumo Tarybos parama ONUCI, kad ji panaudotų visas priemones, kurių reikia savo įgaliojimus apsaugoti civilius, įskaitant siekį užkirsti kelią tolimesniam sunkiosios ginkluotės naudojimui; į tai atsižvelgdamas ragina sparčiai ir ženkliai pastiprinti ONUCI pajėgumus, siekiant užtikrinti veiksmingą civilių apsaugą Dramblio Kaulo Krante;
11. pastebi, kad vadovaujantis savo įgaliojimais ir JT Generalinio sekretoriaus prašymu, ONUCI jau ėmėsi veiksmų Abidžane, siekiant sustabdyti sunkiosios ginkluotės naudojimą ir apsaugoti civilius bei JT personalą, padedant Prancūzijos pajėgoms „Licorne“;
12. palankiai vertina ir remia Afrikos Sąjungos ir ECOWAS tarpininkavimo pastangas siekiant išvengti konfrontacijos ir dar kartą ragina visas politines jėgas Dramblio Kaulo Krante aktyviai remti taikų perėjimą ir taip išvengti tolesnio kraujo praliejimo; išreiškia savo paramą Afrikos Sąjungos siūlomam taikaus krizės sprendimo planui ir pabrėžia, kad visos Afrikos valstybės privalo pasirodyti esančios vieningos ir vieningai veikti, kad Dramblio Kaulo Krante būtų atkurta taika;
13. ragina prezidentą A. Ouattara skatinti taiką nacionalinį susitaikymą, tuo pat metu primindamas, kad karo nusikaltimams ir nusikaltimams prieš žmoniją nėra taikomas senaties terminas;
14. yra giliai susirūpinęs dėl humanitarinės padėties Dramblio Kaulo Krante ir kaimyninėse šalyse, ypač Liberijoje, blogėjimo; ragina visus subjektus Dramblio Kaulo Krante užtikrinti saugią ir netrukdomą vietovę dirbančių humanitarinių organizacijų prieigą į visas šalis teritorijas; pritaria Komisijos narės K. Georgievos išsakytiems ES įsipareigojimams padėti sprendžiant humanitarinę krizę;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

15. pabrėžia poreikį imtis skubių politinių veiksmų sprendžiant humanitarinę padėtį Dramblio Kaulo Krante ir užkirsti kelią naujai migracijos krizei regione; ragina Komisiją ir valstybes nares koordinuoti savo pastangas su kitais tarptautiniais pagalbos teikėjais; ragina tarptautinę bendruomenę gerbti savo pažadus suteikti humanitarinę pagalbą, siekiant reaguoti į skubius Dramblio Kaulo Kranto ir kaimyninių šalių gyventojų poreikius;

16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, JT Saugumo Tarybai ir JT Generaliniam Sekretoriui, Jungtinių Tautų palaikymo misijai Dramblio Kaulo Krante (ONUCI), Afrikos Sąjungos institucijoms, Vakarų Afrikos valstybių ekonominei bendrijai (ECOWAS), AKR ir ES jungtinei parlamentinei asamblėjai, valstybių narių vyriausybėms ir išrinktajam Dramblio Kaulo Kranto prezidentui Alassane Ouattara.

Europos kaimynystės politikos peržiūra. Rytų aspektas

P7_TA(2011)0153

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros rytų aspekto

(2012/C 296 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 13 d. Rytų partnerystės užsienio reikalų ministrų susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas: 2006 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos ⁽¹⁾, 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo ⁽²⁾, 2006 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės ⁽³⁾, 2008 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl metinio Europos Parlamentui teikiamo Tarybos pranešimo dėl pagrindinių BUSP aspektų ir pasirinkimų ⁽⁴⁾, 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvarstymo ⁽⁵⁾, 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl požiūrio į Juodosios jūros regioninę politiką ⁽⁶⁾ ir 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl ES Juodosios jūros strategijos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl Pietų Kaukazui skirtos ES strategijos būtinybės ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į Europos kaimynystės politikos (EKP) plėtrą nuo 2004 m. ir ypač į Komisijos pažangos ataskaitas dėl EKP įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Armėnijos, Azerbaidžano, Baltarusijos, Gruzijos, Moldovos Respublikos ir Ukrainos, taip pat į Parlamentinių bendradarbiavimo su šiomis šalimis (išskyrus Baltarusiją) komitetų rekomendacijas,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliucijos 41 dalį, kurioje raginama įsteigti ES ir Rytų kaimyninių šalių parlamentinę asamblėją (EURONEST),
- atsižvelgdamas į kartu su Armėnija, Azerbaidžanu, Gruzija ir Moldova priimtus veiksmų planus ir į kartu su Ukraina sudarytą asociacijos darbotvarkę,

⁽¹⁾ OL C 287 E, 2006 11 24, p. 312.

⁽²⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 443.

⁽³⁾ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 760.

⁽⁴⁾ OL C 285 E, 2009 11 26, p. 11.

⁽⁵⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 83.

⁽⁶⁾ OL C 41 E, 2009 2 19, p. 64.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0193.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos 2010 m. liepos 26 d. posėdžio išvadas dėl Europos kaimynystės politikos,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 7 d. įvykusiame Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 12 d. Komisijos komunikatą „Europos kaimynystės politikos apžvalga“(COM(2010)0207),
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 3 d. Komisijos komunikatą „Rytų partnerystė“ (COM(2008)0823),
 - atsižvelgdamas į Komisijos 2007 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Ryžtinga Europos kaimynystės politika“ (COM(2007)0774), 2006 m. gruodžio 4 d. komunikatą dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo (COM(2006)0726), 2004 m. gegužės 12 d. strateginį dokumentą dėl Europos kaimynystės politikos (COM(2004)0373) ir 2003 m. kovo 11 d. komunikatą „Platesnė Europos kaimynystė: naujos ribos ES santykiuose su rytinėmis ir pietinėmis kaimynėmis“ (COM(2003)0104),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurias nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialųjį pranešimą Nr. 13/2010 „Ar naujoji Europos kaimynystės politikos priemonė pradėta taikyti sėkmingai ir ar pasiekiami rezultatų Pietų Kaukaze (Armėnijoje, Azerbaidžane ir Gruzijoje)?“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi pagal Lisabonos sutartį ES sudaromos būtinos sąlygos gerinti jos santykių su visais dalyviais ir partneriais, ypač su kaimynais, veiksmingumą ir darnumą,
 - B. kadangi, kaip nustatyta ES sutarties 8 straipsnyje, Europos Sąjunga pirmenybę turi plėtoti ypatingus santykius su kaimyninėmis šalimis, siekdama sukurti Europos Sąjungos vertybėmis paremtą klestėjimo ir geros kaimynystės erdvę, kuriai būdingi artimi bei taikūs santykiai, pagrįsti bendradarbiavimu,
 - C. kadangi 2004 m. pradėjus įgyvendinti EKP atsirado tvirtesni ryšiai su šalimis partnerėmis ir gauta akivaizdžios naudos; kadangi vis dar susiduriama su sunkumais ir dabar reikėtų daugiausia dėmesio skirti įgyvendinimui aiškiai nustatant veiklos prioritetus, aiškias gaires ir rezultatais grindžiamą diferenciaciją,
 - D. kadangi Rytų partnerystė yra reikšmingas politinis pagrindas, kuriuo remiantis galima plėtoti santykius su šalimis partnerėmis ir šių šalių santykius, grindžiamus bendrų išipareigojimų ir atsakomybės principais, taip pat sąlygų laikymusi; kadangi siekiant stiprinti santykius reikalingi tvirtesni bendri išipareigojimai ir juntama pažanga gero valdymo ir demokratinių standartų srityje,
 - E. kadangi Rytų partnerystės dėmesio centras – keturios teminės bendradarbiavimo platformos: demokratija, geras valdymas ir stabilumas; ekonominė integracija ir konvergencija su ES politikos kryptimis; aplinkos apsauga, klimato kaita ir energetinis saugumas; ir žmonių ryšiai,
 - F. kadangi bendradarbiavimu pasitelkiant EURONEST parlamentinę asamblėją kaip forumą siekiama gauti teigiamų rezultatų, keistis nuomonėmis, sutarti dėl bendrų pozicijų dėl visuotinių mūsų laikų išbandymų, susijusių su demokratija, politika, ekonomika, energetiniu saugumu ir socialiniais reikalais, taip pat stiprinti regiono valstybių ir ES ryšius bei Rytų partnerystės šalių tarpusavio ryšius,

⁽¹⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- G. kadangi ES turėtų skatinti ir pastebimai stiprinti metodą „iš apačios į viršų“, teikti daugiau ekonominės paramos pilietinei visuomenei ir skatinti spaudos laisvę bei susirinkimų laisvę siekdama remti demokratizavimo procesus, kurie yra ilgalaikio stabilumo prielaida,
- H. kadangi neišspręsti regioniniai konfliktai ES kaimynystėje kenkia tvariam ekonominiam, socialiniam ir politiniam susijusių šalių vystymuisi bei sudaro rimtą kliūtį regioniniam bendradarbiavimui, stabilumui ir saugumui; kadangi jie taip pat yra rimta kliūtis visapusiškam EKP potencialo ir prioritetų vystymuisi; kadangi šie konfliktai kenkia EKP tikrojo ir veiksmingo daugiašalio aspekto vystymuisi; kadangi pilietinės visuomenės vaidmuo susijusiose šalyse vis dar nepakankamai įvertinamas,
- I. kadangi pastarųjų dienų piliečių demonstracijos prieš represinius režimus Baltarusijoje, Tunise ir Egipte aiškiai parodė teisėtą žmonių demokratijos siekį,
- J. kadangi ES ir valstybių narių politika, kuria buvo remiami nedemokratiniai režimai Tunise ir Egipte ir pagal kurią buvo bendradarbiaujama su šiomis šalimis, nepasiteisino ir todėl tai turėtų pasitarnauti kaip pamoka vystant ES santykius su Baltarusija, be to, visa ES EKP politika turėtų būti grindžiama vertybėmis,
- K. kadangi dėl EKPP paprasčiau teikti EKP finansavimą; kadangi rengiant vėlesnę priemonę reikėtų atsižvelgti į EKP strateginės peržiūros išvadas ir vykdyti plataus masto konsultacijas,

EKP peržiūra. Bendrai

1. teigiamai vertina pažangą, pasiektą plėtojant ES ir EKP valstybių santykius, ir dar kartą patvirtina vertybes, principus ir įsipareigojimus, kuriais grindžiama EKP ir kurie apima demokratiją, teisinę valstybę, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, rinkos ekonomiką, tvarų vystymąsi ir gerą valdymą; pabrėžia, kad EKP vis dar yra strateginės svarbos pagrindas siekiant plėtoti ir stiprinti santykius su mūsų artimiausiais partneriais bei remti jų politines, socialines ir ekonomines reformas, taip pat pabrėžia, kad rengiant ir vykdytą veiksmus ir programas svarbu toliau laikytis bendrų įsipareigojimų principo;
2. palankiai vertina EKP peržiūrą ir pabrėžia, kad dėl šio proceso turėtų toliau stiprėti ES ryšiai su kaimyninėmis šalimis ir kad, nors tų šalių siekiai ir tikslai gali skirtis, visos gali tapti ES glaudžiausiais sąjungininkais;
3. pažymi, kad du EKP aspektai (pietų ir rytų) turėtų būti vertinami kaip tos pačios prioritetinės politikos sudėtinės dalys; pažymi, kad reikalingas lankstumas ir būtina diferencijuoti požiūrį atsižvelgiant į atskirus partnerius bei tinkamiau leisti lėšas;
4. atkreipia dėmesį į tai, kad atliekant EKP strateginę peržiūrą reikėtų atsižvelgti į didesnius visų partnerių įsipareigojimus ir aiškesnį jų diferencijavimą pagal rezultatus, pasiektus remiantis aiškiai apibrėžtomis gairėmis;
5. mano, jog labai vertėtų nuolat vertinti ir įvertinti ne tik rezultatus, iki šiol pasiektus įgyvendinus programas, bet ir išteklių, naudojamų plėtojant partnerystę, tinkamumą; laikosi nuomonės, kad taikant šią procedūrą atsirastų galimybė ateityje atitaisyti trūkumus ir neteisingus pasirinkimus;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

6. pabrėžia, kad reikia pripažinti pokyčius, kuriems atvėrė kelią Lisabonos sutartis, ypač tai, kad tapo svarbesnis Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai vaidmuo, kad įsteigta Europos išorės veiksnių tarnyba (EIVT), paskirtas Komisijos narys plėtros ir kaimynystės politikos klausimais ir Europos Parlamentui suteiktos naujos galios siekiant, kad ES užsienio politika būtų darnesnė ir kad jos išorinis aspektas ir veiksmai būtų veiksmingesni ir labiau teisėti; tikisi, kad valstybės narės neužmegs dvišalių iniciatyvų su EKP šalimis, kurios galėtų pakenkti ES veiksnių efektyvumui;

7. ragina EIVT ir ES delegacijas visame pasaulyje dėti daug pastangų siekiant užtikrinti, kad žmogaus teisės ir politiniai principai būtų tvirčiau integruoti į trečiųjų šalių politinės padėties analizes ir taip pat įtraukti į galimą pertvarkos politiką pasitelkiant pagalbos projektus;

EKP. Rytai

8. teigiamai vertina tai, kad pradėta įgyvendinti Rytų partnerystės iniciatyva, nes ji suteikia politinį pagrindą EKP rytų aspekto pažangai, kurios tikslas – vystyti ir stiprinti ES ir jos rytinių kaimynų santykius plėtojant politinius ryšius, ekonominę integraciją ir teisės aktų derinimą tuo pačiu šalyse partnerėse remiant politines, socialines ir ekonomines reformas; ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT parengti aiškias tokių ribų stebėsenos gaires atsižvelgiant į tai, kad šios gairės turėtų būti nustatomos atsižvelgiant į kiekvieno partnerio ypatumus, įskaitant jų skirtingus tikslus ir galimybes; ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT įtraukti Parlamentą į šių gairių rengimo procesą; pažymi, kad ekonominės reformos turi būti vykdomos kartu su politinėmis reformomis, o geras valdymas gali būti užtikrintas tik užtikrinus atvirą ir skaidrų sprendimų priėmimo procesą, kurį vykdytų demokratinės institucijos;

9. pabrėžia būtinybę įgyvendinant Rytų partnerystės projektą toliau skatinti stabilumą ir kurti daugiašalį pasitikėjimą, kaip buvo nustatyta Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtoje bendroje deklaracijoje;

10. pabrėžia, kad europinė perspektyva, įskaitant Europos Sąjungos sutarties 49 straipsnį, galėtų būti reformų šiose šalyse varomoji jėga ir toliau skatinti jas tvirčiau išsipareigoti laikytis bendrų vertybių ir principų, pvz., demokratijos, teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir gero valdymo principų;

11. primena, kad bendros pagrindinės vertybės, įskaitant demokratiją, teisinę valstybę ir pagarbą žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms, teismų sistemos nepriklausomumą, kovą su korupcija, žiniasklaidos laisvės užtikrinimą ir NVO veiklos skatinimą, kurios yra EKP ir Rytų partnerystės pagrindas, turėtų ir toliau būti kriterijai, pagal kuriuos vertinamas šalių, kurios yra mūsų partnerės, rezultatyvumas; todėl ragina visus EKP partnerius imtis konkrečių priemonių šioje srityje; ragina Komisiją ir EIVT šioje srityje laikytis ryžtingo požiūrio vykdamas metines veiksnių programas;

12. pabrėžia, kad nuo EKP pradžios 2004 m. užfiksuoti įvairūs rezultatai: kai kuriose šalyse partnerėse įvyko teigiamų su žmogaus teisėmis ir demokratizacija susijusių pokyčių, o kai kuriose, ypač Baltarusijoje, būta neigiamų pokyčių;

13. pažymi, kad Baltarusija ir toliau yra vienintelė Rytų šalis partnerė, nedaug dalyvaujanti EKP ir Rytų partnerystės dvišalėje veikloje, ir kad aktyvesnis jos dalyvavimas šiose programose priklausys nuo jos pasirengimo laikytis bendrų vertybių ir pagrindinių principų; mano, kad pastarieji įvykiai Baltarusijoje buvo iššūkis ES žmogaus teisių gerbimo, demokratijos ir teisinės valstybės vizijai; pritaria 2011 m. sausio 31 d. Užsienio reikalų Tarybos posėdžio išvadoms dėl Baltarusijos; ragina ES imtis visų reikiamų priemonių, kad šios išvados būtų visiškai įgyvendintos, taip pat siekti, kad eiliniai baltarusiai remtų biurokratizmo ir

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

sąnaudų, susijusių su Šengeno vizų gavimu, mažinimo ir žmonių tiesioginių ryšių lengvinimo idėjai; atsižvelgdamas į tai ragina valstybes nares išduodant Šengeno vizas pasitelkti visas lanksčias priemones, kuriomis galima pasinaudoti pagal ES vizų kodeksą; ragina Komisiją ir kitus paramos teikėjus remti į demokratiją orientuotų politinių partijų vystymąsi Baltarusijoje ir didesnių NVO ir pilietinės visuomenės organizacijų kūrimą, taip pat remti bendruomenės ir pilietinės iniciatyvas Baltarusijos regionuose;

14. pabrėžia, kad kaip kuriose šalyse teisinė rinkimų sistema ir rinkimų rengimas neatitiko tarptautinių standartų; pakartoja, kad itin svarbu, jog rinkimai būtų laisvi ir teisingi, surengti laikantis tarptautinių standartų ir įsipareigojimų;

15. pabrėžia, kad kova su korupcija, ypač teismų ir policijos srityse, turėtų būti pagrindinis ES prioritetas vystant jos santykius su rytinėmis partnerėmis ir kad tai turi būti aiškiai įtvirtinta išsamioje institucijų kūrimo programoje; taip pat pabrėžia, kad būtina sustiprinti kovą su tarptautiniais organizuoto nusikaltamumo tinklais, ir ragina plėtoti policijos ir teisminių bendradarbiavimą su ES agentūromis;

16. pabrėžia, kad svarbu ES dvišalius santykius papildyti ryšiais su Rytų partnerystės šalimis ir jos suteikiamu daugiašaliu aspektu vykdant daugiau veiklos ir iniciatyvų, įtrauktų į temines grupes, ypatingą dėmesį skiriant tarptautiniams projektams, žmonių tiesioginių ryšių plėtojimo programoms, regioninio bendradarbiavimo paskatų vystymui ir tolesniam aktyvaus dialogo su pilietine visuomene stiprinimui, kad būtų skatinamas būtinas atvirų nevyriausybinė institucijų steigimas ir stiprinama socialinė sanglauda; vis dėlto pažymi, kad dvišalis aspektas ir toliau lieka itin svarbus, ir ragina vykdyti aiškesnę ir kruopštesnę diferenciaciją, kuriai vykstant būtų laikomasi siekių ir įsipareigojimų, o padarius tikrą pažangą būtų imamasi konkrečių veiksmų, susijusių su europine perspektyva; tvirtai tiki, kad intensyvesni santykiai su veiksmingiausiais partneriais darys teigiamą poveikį kitiems ir galėtų sustiprinti daugiašalį bendradarbiavimą;

17. ragina Europos Vadovų Tarybą ir Komisiją užtikrinti, kad Rytų partnerystės šalims pateikti pasiūlymai (atsižvelgiant į jų turinį ir terminus) liberalizuoti vizų išdavimo tvarką būtų bent tokie pat palankūs kaip pasiūlymai kitoms šalims, kurių valstybinės sienos ribojasi su minėtų šalių sienomis, kad nebūtų skatinama išduoti užsienio pasų Rytų partnerystės šalių piliečiams, nes tai galėtų destabilizuoti tokias šalis, kaip antai Gruzija, Ukraina ir Moldova, taigi, galėtų prieštarauti ir pačios ES saugumui ir interesams;

18. pabrėžia, kad itin svarbu toliau skatinti regioninį bendradarbiavimą Juodosios jūros regione ir plėtoti ES politikos kryptis, susijusias su šiuo regionu, visų pirma pradėdant įgyvendinti visapusišką ES strategiją, skirtą Juodosios jūros regionui, ir užtikrinant, kad veiksmingam šios strategijos įgyvendinimui būtų pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių; pabrėžia, kad ES politika, skirta Juodosios jūros regionui, ir Rytų partnerystė viena kitą papildo, ir ragina Europos Komisiją ir Europos išorės veiksnių tarnybą (EIVT) tinkamai pasinaudoti šių dviejų iniciatyvų skirtingais požiūriais ir visais lygmenimis išaiškinti, kaip pasinaudoti šiuo dideliu papildomumu;

19. ragina regiono valstybes glaudžiau bendradarbiauti tarpusavyje ir visais reikšmingais lygmenimis pradėti platesnio masto ir ilgalaikį dialogą, susijusį su laisve, saugumu ir teisingumu ir ypač su sienų valdymu, migracija ir prieglobsčiu, kova prieš organizuotą nusikalstamumą, prekybą žmonėmis, nelegalia imigracija, terorizmu, pinigų plovimu ir prekyba narkotikais, taip pat policijos bei teisiniu bendradarbiavimu; primena, kad geri kaimyniški santykiai yra viena iš svarbiausių išankstinių sąlygų Europos kaimynystės šalims siekiant pažangos tapimo ES narėmis kelyje;

20. pabrėžia, kad daugumoje šalių ir toliau yra didelių problemų, susijusių su pagarba saviraiškos laisvei, ypač žiniasklaidoje, taip pat susivienijimų ir susirinkimų laisvei, ir kad erdvė, teikiama pilietinės visuomenės veikėjams ir žmogaus teisių gynėjams, ir toliau lieka nepagrįstai ribota;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

21. pritaria aktyviam pilietinės visuomenės organizacijų vaidmeniui, kurį jos atlieka skleidžiant vertybes, kuriomis grindžiama EKP, ypač žmogaus teises, žiniasklaidos laisvę ir demokratizaciją; pabrėžia, kad šių vaidmenį, taip pat jų dalyvavimą įgyvendinant ir stebint pagal EKPP ir EKP veiksmų planus vykdomus projektus reikėtų toliau remti joms skiriant finansinę ir institucinę paramą; džiaugiasi aktyviu pilietinės visuomenės organizacijų, ypač iš šalių partnerių, dalyvavimu Pilietinės visuomenės forume; ragina Pilietinės visuomenės forumą dalyvauti Rytų partnerystės oficialiuose atstovų susitikimuose ir teminėse darbo grupėse;
22. mano, kad būtina atlikti kruopštų visų pilietinės visuomenės organizacijų, dalyvaujančių šiame procese, patikimumo vertinimą, kad galima būtų užtikrinti mūsų veiksmų teisėtumą ir veiksmingumą;
23. pabrėžia, kad vietinės valdžios institucijos svarbios vykstant šalių, kurios yra mūsų partnerės, demokratiniam vystymuisi, ir ragina Komisiją aktyviai remti šias institucijas siekiant stiprinti vietinę demokratiją ir vietinį valdymą; ragina plėsti ES ir šalių partnerių vietos valdžios institucijų porines programas ir įsteigti Rytų Europos ir Pietų Kaukazo vietinę ir regioninę asamblėją;
24. pabrėžia profsąjungų ir socialinio dialogo svarbą, nes tai yra Rytų partnerių demokratinio vystymosi dalis; pabrėžia, kad profsąjungų teisės yra ribotos, ir ragina Rytų partnerius toliau didinti darbuotojų ir profesinių sąjungų teises; rekomenduoja vykdyti aktyvesnį dialogą ir konsultuotis su socialiniais partneriais konsultacijas;
25. pabrėžia, kad demokratinių šalių vystymuisi svarbi žodžio laisvė ir laisva ir nepriklausoma žiniasklaida, įskaitant internetą, jos taip pat skatina regiono visuomenių bei šių visuomenių ir ES bendravimą ir mainus; ragina ES ir toliau skirti lėšų „Belsar“, „Radyo Racyja“ ir Europos radijui Baltarusijai, taip pat remti kitų žiniasklaidos priemonių kūrimą ir stiprinimą, be kita ko, teikiant finansinę paramą, taip skatinant tiesioginį įvairių šalių visuomenės bendravimą; pabrėžia, kad būtina liautis teikus paramą kontroliuojamai, valstybei priklausančiai žiniasklaidai, pavyzdžiui, tokiai, kokia yra Baltarusijoje;
26. primena, jog mano, kad asociacijos susitarimai yra svarbi reformų skatinimo priemonė ir kad jie turėtų apimti konkrečias sąlygas, tvarkaraščius ir rezultatyvumo rodiklius, ir kad kartu su jais turėtų būti numatytas reguliarios stebėsenos procesas siekiant veiksmingai plėtoti dvišalius santykius su ES holistiniu būdu ir siekiant geriau suderinti visus tokių susitarimų komponentus, t. y. politinius, ekonominius, socialinius ir kultūrinius komponentus bei su žmogaus teisėmis susijusius įsipareigojimus; pabrėžia, kad ku greičiau reikėtų pradėti išsamias institucijų kūrimo programas; pabrėžia, kad, atsižvelgdama į asociacijos susitarimų ryžtingą pobūdį ir jų lemiamą svarbą būsimai Rytų partnerystei, ES turėtų remti šias šalis teikdama techninę ir finansinę paramą ir taip padėti joms vykdyti su įgyvendinimu susijusius įsipareigojimus; primena Komisijai apie jos pareigą deramai informuoti Parlamentą ir atitinkamus pranešėjus apie įgaliojimus vesti derybas dėl asociacijos susitarimų ir pačias derybas;
27. palankiai vertina aukšto lygio ES patariamosios grupės vykdomą darbą Armėnijoje ir tai, kad panaši grupė pradėjo veiklą Moldovoje; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisiją aptarti galimybę teikti tokią paramą kitiems Rytų partneriams;
28. mano, kad glaudesnė ekonominė integracija gali būti veiksmingas socialinių ir politinių pokyčių faktorius; pabrėžia, kad išsamios ir visapusiškos laisvosios prekybos erdvės kartu su ES turi būti kuriamos tik tuomet, kai įvykdomos reikalingos sąlygos; pabrėžia, kad šios erdvės yra vienas iš svarbiausių Rytų partnerystės patrauklumo šalims partnerėms veiksmų ir veiksminga reformų paskata, jei laiku bus visapusiškai įvertintas jų socialinis poveikis ir poveikis aplinkai; pripažįsta, kad išsamių ir visapusiškų laisvosios prekybos erdvių koncepciją atitinkamai reikėtų pritaikyti prie kintančių aplinkybių Rytų šalyse partnerėse;
29. pabrėžia EKP šalių partnerių intensyvesnio dvišalio ir daugiašalio ekonominio bendradarbiavimo svarbą, nes jis duotų apčiuopiamos naudos piliečiams, pagerintų regiono politinį klimatą ir paskatintų šalių partnerių ekonominį vystymąsi; todėl ragina kurti šalių partnerių laisvosios prekybos zonas;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

30. atkreipia dėmesį į didėjančią Kinijos ekonominę įtaką Rytų partnerystės šalyse;
31. pabrėžia, kad svarbu remti piliečių judumą, išlaikyti žmonių tiesioginius ryšius ir valdyti migracijos srautus, visų pirma supaprastinant vizų išdavimo tvarką ir vykdant readmisijos susitarimus, kad palaipsniui būtų galima visiškai liberalizuoti vizų išdavimo tvarką, jei bus visapusiškai įvykdytos visos atitinkamos sąlygos; ragina ES aktyviai ir sparčiai derėtis siekiant šio tikslo kartu užtikrinant vizų išdavimo tvarkos supaprastinimo susitarimų geresnį įgyvendinimą; rekomenduoja, kad dvišaliai susitarimai apimtų nuostatas dėl nacionalinių migracijos įstatymų atnaujinimo EKP šalyse; primygtinai pabrėžia, kad įgyvendinant šiuos susitarimus ir politiką, ypač suteikiant prieglobstį, turi būti visapusiškai laikomasi tarptautinių įpareigojimų ir pareigų bei ES standartų, ypač susijusių su žmogaus teisėmis;
32. be to, pabrėžia, kad vizų išdavimo tvarkos liberalizavimu gali būti pasinaudojama kaip didžiule paskata propaguoti demokratizaciją ir žmogaus teisių reformas šalyse partnerėse, taip pat kaip priemonė, kurią taikant pripažįstami konkretūs žingsniai siekiant politinio ir ekonominio susijungimo su ES pagal Europos kaimynystės politikos programą;
33. siūlo, kad Komisija paskelbtų metinę vertinimo ataskaitą, susijusią su Europos readmisijos susitarimais;
34. mano, kad būtinas intensyvesnis Europos kaimynystės politikos šalių ir agentūros FRONTEX bendradarbiavimas;
35. ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti studentų, akademikų, mokslininkų ir verslininkų judumui užtikrinant pakankamus išteklius ir stiprinant bei plėtojant esamas stipendijų programas; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad svarbu pagal Rytų partnerystę plėtoti naujus projektus, kuriuos vykdant dėmesys skiriamas sistemingesniam bendradarbiavimui aukštojo mokslo ir mokslinių tyrimų srityse skatinant universitetų mainus ir viešojo ir privataus sektoriaus partnerystę mokslinių tyrimų srityje; palankiai vertina, tai kad su Moldova ir Gruzija sudaryta partnerystė judumo srityje, ir ragina tokią partnerystę sudaryti su kitais Rytų partneriais vadovaujantis ES visuotiniu požiūriu į migraciją; atsižvelgdamas į tai, mano, kad reikėtų geriau pasinaudoti Šengeno vizų išdavimo taisyklėse numatytais lanksčiomis galimybėmis ir jas taikyti siekiant palengvinti šių grupių asmenų judumą;
36. dar kartą patvirtina, kad labai remia ES finansuojamą projektą, pagal kurį teikiamos stipendijos Europos kaimynystės politikos šalių ir ES universitetų diplomantams, studijuojantiems Europos kolegijoje; mano, kad tai suteiks galimybę mokytis būsimus dialogo partnerius Europos Sąjungoje ir kaimyninėse šalyse, t. y. parengti personalą darbui, susijusiam su ES ir Europos kaimynystės politika, ir šie asmenys bus visapusiškai ir profesiniu požiūriu susipažinę su ES politikos idėjomis, teise ir institucijomis;
37. pabrėžia sektorinio bendradarbiavimo svarbą atsižvelgiant į didėjančią savitarpio priklausomybę, ypač energetinio saugumo, aplinkos apsaugos ir klimato kaitos, švietimo, informacijos technologijų, mokslinių tyrimų, transporto, socialinio vystymosi ir įtraukties, užimtumo, darbo vietų kūrimo ir su sveikata susijusio bendradarbiavimo srityse; pabrėžia, kad intensyvesnis sektorinis bendradarbiavimas galėtų sustiprinti ES ir EKP šalių sąveiką vidaus politikos srityje; taigi mano, kad daugiau šalių partnerių turėtų būti skatinamos sudaryti protokolus su ES dėl dalyvavimo Bendrijos programose ir dėl agentūrų; todėl palankiai vertina Moldovos Respublikos ir Ukrainos įstojimą į Energijos bendriją;
38. mano, kad būtina sustiprinti bendradarbiavimą energetikos srityje, pagerinti energijos vartojimo efektyvumą ir labiau skatinti naudoti atsinaujinančius energijos šaltinius, nes tai bus pagrindiniai bendradarbiavimo su EKP Rytų partneriais susitarimų tikslai; pabrėžia strateginę Nabucco projekto ir jo greito įgyvendinimo bei skystintų gamtinių dujų transportavimo pagal AGRI projektą svarbą;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

39. pabrėžia, kad būtina numatyti pakankamą ES finansavimą bendradarbiavimui su kaimyninėmis šalimis, ir dar kartą pabrėžia EKPP, kaip EKP finansavimo priemonės, vertę, ir tai, kad ši priemonė turėtų būti plėtojama taip, kad būtų galima lanksčiau reaguoti į įvairius kaimyninių šalių ir regionų poreikius, užtikrinti tiesioginį ryšį tarp EKP tikslų ir EKPP planavimo ir kad ji atitiktų rezultatais grindžiamos būsimosios EKP pobūdį; pabrėžia, jog visgi reikia lanksčiau ir aktyviau reaguoti į krizes, taip pat užtikrinti tikslingesnę paramą, ypač, kai ji skiriama pilietinei visuomenei ir teikiama vietos lygmenimis, užtikrinant, kad būtų taikomas metodas „iš apačios į viršų“ ir kad teikiant finansinę paramą nepagrįstai nesikištų valstybė; pabrėžia įvairių EKPP programų vadybos ir įgyvendinimo stebėsenos svarbą ir pažymi, jog pagrindinis projektų finansavimo kriterijus turi būti jų pridėtinė nauda vietos ekonomikos vystymuisi, atsižvelgiant į kiekvieno projekto faktines išlaidas ir realų indėlį; ragina Komisiją ir EIVT kuo anksčiau pradėti konsultacijas su Parlamentu ir pilietinės visuomenės suinteresuotaisiais subjektais, kai bus pradėta kurti vėlesnė priemonė;

40. ragina skirti daugiau lėšų taikant Demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę ir geriau pasinaudoti šia priemone, siekiant stiprinti pilietinės visuomenės gebėjimą skatinti žmogaus teises ir demokratines reformas, ir taikant nevalstybiniais subjektams skirtą priemonę, pagal kurią remiama nedidelio masto vietos vystymo veikla, kurią turėtų vykdyti pilietinės visuomenės organizacijos, ypač Baltarusijoje;

41. pabrėžia, kad svarbu išlaikyti tinkamą finansavimo lygį, ir džiaugiasi pagerėjusiu tarptautinių finansinių institucijų bei kitų paramos teikėjų darbo koordinavimu siekiant pagerinti veiksmingumą ir sukurti sąveikas; pabrėžia, kad ES taip pat turėtų prisidėti prie to, kad šalys partnerės geriau naudotų turimus išteklius, skirdama daugiau dėmesio praktiniam bendradarbiavimui, kuris suteiktų geresnes galimybes šių šalių institucijoms įgyvendinti reformas ir išsipareigojimus, prisiimtus sudarant įvairius susitarimus su ES; pažymi, kad reikia sustiprinti tiesioginį rezultatų ir finansinės paramos (pvz., valdymo priemonės pagal EKPP) ryšį, ypač demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės srityse;

42. mano, kad paramą iš biudžeto būtų galima apsvarstyti kaip naudingą galimybę, kuri ateityje galėtų teikti realių paskatų; vis dėlto mano, kad parama turėtų būti teikiama taikant diferenciacijos principą ir laikantis tam tikrų sąlygų, įskaitant tai, kad paramą gaunančios šalys turi pripažinti bendras vertybes ir principus, taikyti veiksmingas biudžeto valdymo ir kontrolės procedūras, užtikrinti žemą korupcijos lygį ir gebėjimą šią paramą naudoti skaidriai, veiksmingai ir atskaitingai;

43. reikalauja, kad būtų gerokai padidinta pagal 4 išlaidų kategoriją skiriamų lėšų viršutinė riba, ypač numatyta išlaidoms, susijusioms su Europos kaimynystės ir partnerystės priemone (EKPP), kadangi nepaisant per pastaruosius metus padarytos tam tikros pažangos skatinant glaudesnę Europos Sąjungos ir šalių partnerių bendradarbiavimą ir laipsnišką jų ekonominę integraciją, reikia padaryti dar daugiau, nes atsiranda naujų sunkumų ir naujų bendradarbiavimo sričių;

44. ragina Europos Komisiją didinti finansinę paramą Rytų šalims pagal Europos kaimynystės politiką siekiant pasiekti numatytus tikslus ir užtikrinti veiksmingą Rytų partnerystės įgyvendinimą, bet tai daryti ragina nemažinant Viduržemio jūros šalių sąjungai skiriamo finansavimo;

45. pažymi, kad nors paramą galima naudoti kaip svertą EKP šalims, to nepakanka norint užtikrinti tvarų ir ilgalaikį vystymąsi; taigi ragina EKP šalis stiprinti ir telkti savo vidaus išteklius, aktyviai į EKP darbotvarkę įtraukti privatų sektorių, vietos vyriausybes ir pilietinę visuomenę ir užtikrinti, kad jie prisiimtų didesnę atsakomybę už EKP projektus;

46. pažymi, kad Rytų partnerystės iniciatyvos jaunimo aspekto stiprinimas – svarbi investicija į būsimus ES ir Rytų kaimynystės santykius, turinčius daug galimybių ateityje, ir į šių partnerių demokratizavimą ir jų teisės aktų derinimą, kad jie atitiktų Europos standartus; dar kartą primena, kad iš ES 2011 m. biudžeto Europos kaimynystės ir partnerystės priemonei 2011 m. papildomai numatyti 1 000 000 mln. eurų Komisija turėtų išleisti stiprindama Rytų partnerystės jaunimo aspektą ir skirdama;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

a) nedideles dotacijas, kurios turėtų būti suteikiamos Komisijai arba ES delegacijai surengus konkursą teikti pasiūlymus ir turėtų būti skiriamos Europos Sąjungos ir Rytų partnerystės šalių jaunimo organizacijų bendriems projektams finansuoti;

b) stipendijas studentams iš EKP Rytų šalių;

47. džiaugiasi paramos teikėjų Baltarusijai konferencijos, vykusios 2011 m. vasario 2 d., rezultatais: maždaug 87 mln. eurų numatyta žmogaus teisių gynėjams remti, profesinėms sąjungoms, mokslinių tyrimų centrums ir studentų organizacijoms stiprinti;

48. pažymi, kad, įsteigus Europos Sąjungos pasienio pagalbos misiją (EUBAM) Moldovoje ir Europos Sąjungos stebėsenos misiją (EUMM) Gruzijoje, ES labiau išitraukė sprendžiant kaimyninių rytinių šalių saugumo klausimus; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ir EIVT, remiantis tarptautinės teisės – visų pirma jėgos nenaudojimo, tautų apsisprendimo ir teritorinio vientisumo – principais, aktyviau dalyvauti sprendžiant užsitęsčius Padniestrės ir Pietų Kaukazo konfliktus priimant aktyvesnę politinę poziciją, aktyviau dalyvaujant ir atliekant pastebimesnį vaidmenį nuolatinėse ir *ad hoc* konfliktų sprendimo struktūrose, įskaitant jau vykdomas derybas, ypač Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) derybas;

49. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ir EIVT parengti daugiau pasitikėjimą didinančių priemonių ir programų, taip pat pradėti įgyvendinti naujas misijas ir komunikavimo su gyventojais strategijas ir apsvarstyti praktiškas iniciatyvas bei naujus metodus, kaip antai neformalus santykiai ir konsultacijos su atsisiskyrusių teritorijų visuomene toliau laikantis ES nepripažinimo politikos, siekiant remti pilietinę kultūrą ir bendruomenės dialogą; pabrėžia, kad svarbu stiprinti gerų santykių su kaimyninėmis šalimis principą ir aktyviau plėtoti regioninį bendradarbiavimą įgyvendinant EKP, EKPP ir derantis dėl asociacijos susitarimų; mano, kad ES specialieji įgaliotiniai vis dar turi atlikti svarbų vaidmenį, ypač tada, kai jų įgaliojimai susiję su regioniniu aspektu, pvz., Pietų Kaukazo atveju; mano, kad reikėtų įgyvendinti daugiau ir geresnių priemonių norint išspręsti užsitęsčius regioninius konfliktus, kurie kliudo taikyti daugiašalį aspektą;

50. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl to, jog nebuvo jokios pažangos sprendžiant konfliktus Pietų Kaukaze buvo pakenkta įvairių sričių bendradarbiavimo plėtojimui šiame regione, išskyrus Regioninio aplinkos centro veiklą, taigi susilpnėjo EKP; mano, kad itin svarbu nustatyti bendradarbiavimo, į kurį būtų galima įtraukti tris šalis, sritis, ypač atsižvelgiant į pilietinių visuomenių, jaunimo organizacijų, nepriklausomų žiniasklaidos priemonių dialogą ir ekonominius ryšius, ir ragina EIVT dėti visas įmanomas pastangas siekiant į šią iniciatyvą įtraukti taip pat Rusijos Federaciją ir Turkiją;

51. mano, kad norint sumažinti ES delegacijų šiose šalyse darbo krūvį ir siekti, kad ES aktyviau dalyvautų tarptautinėse derybose dėl užsitęsusių konfliktų sprendimų, naudinga priemone gali būti Europos Sąjungos specialiųjų įgaliotinių (ESSĮ) skyrimas, ypač Padniestrės ir Pietų Kaukazo atvejais; pabrėžia, kad Europos Sąjungos specialiųjų įgaliotinių darbą turėtų koordinuoti Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė;

52. yra susirūpinęs dėl to, kad dėl ginkluotų konfliktų šalių partnerių teritorijose prievarta perkeltiems asmenims (ir pabėgėliams, ir šalies viduje perkeltiems asmenims) vis dar neleidžiama naudotis savo teisėmis, pvz., teise sugrįžti, nuosavybės teise ir teise į asmens saugumą; ragina visas šalis vienareikšmiškai ir besąlygiškai pripažinti šias teises ir tai, kad reikia skubiai jas įgyvendinti ir skubiai spręsti šią problemą laikantis tarptautinės teisės principų; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir ES valstybes nares toliau teikti ir didinti ES pagalbą ir finansinę paramą tokioje padėtyje atsidūrusioms Rytų partnerystės šalims, visų pirma padedant atnaujinti ir statyti būtinus pastatus ir kelius, vandens ir elektros tiekimo infrastruktūrą, liginines ir mokyklas;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

Europos Parlamento vaidmuo

53. pabrėžia, kad Europos Parlamento vaidmuo labai svarbus skatinant politines diskusijas ir stiprinant laisvę ir demokratiją kaimyninėse šalyse partnerėse, įskaitant parlamento rinkimų stebėjimo misijas; pabrėžia savo išpareigojimą didinti įvairių Parlamento tarnybų darbo nuoseklumą, stiprinti savo santykius su pilietine visuomene ir gerinti savo tarnybų darbo efektyvumą, be kita ko, geriau naudojantis savo delegacijomis tarpparlamentinėse organizacijose;

54. dar kartą patvirtina, kad labai remia EURONEST parlamentinę asamblėją, pabrėždamas šios institucijos vaidmenį stiprinant demokratiją ir demokratines institucijas ir suteikiančios Rytų partnerystei parlamentinį aspektą; mano, kad ši asamblėja bus naudinga įgyvendinant sustiprintą EKP ir suteiks papildomos naudos visoms šalims, suinteresuotoms stiprinti bendradarbiavimą, solidarumą ir tarpusavio pasitikėjimą ir skatinti gerą patirtį; teigia, kad Baltarusijos parlamento nariai kviečiami prisijungti prie EURONEST parlamentinės asamblėjos, tačiau tik po to, kai Baltarusijos parlamentas bus išrinktas demokratiškai ir kai ši demokratinių parlamentą pripažins Europos Sąjunga;

55. pabrėžia Europos Parlamento vaidmenį visais EKP plėtros etapais ir visose jos srityse priimant strateginius sprendimus ir kontroliuojant EKP įgyvendinimą ir pakartoja, kad išpareigoja įgyvendinant EKP toliau naudotis parlamentinės patikros teise, taip pat reguliariai rengti diskusijas su Komisija dėl EKPP taikymo; vis dėlto apgailestauja, kad ribojama konsultacijų ir priegios prie dokumentų galimybė rengiant susijusius programavimo dokumentus; ragina Parlamentui suteikti galimybę susipažinti su visais derybų dėl tarptautinių susitarimų su EKP šalimis partnerėmis, dėl kurių vyksta derybos, įgaliojimais pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 10 dalį, kurioje teigiama, kad būtina nedelsiant ir išsamiai informuoti Parlamentą visais procedūros etapais;

56. palankiai vertina Tarybos sprendimą sukviesti antrąjį Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimą 2011 m. antroje pusėje; atsižvelgdamas į tai, ragina ES valstybes nares pasinaudoti šia galimybe siekiant įvertinti padarytą pažangą ir toliau peržiūrėti Rytų partnerystės strategines gaires taip, kad ji ir ateityje teiktų apčiuopiamų rezultatų;

*

* *

57. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Europos išorės veiksnių tarnybai (EIVT), Regionų komitetui, EKP šalių vyriausybėms ir parlamentams, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai (ESBO) ir Europos Tarybai.

Europos kaimynystės politikos peržiūra. Pietų aspektas

P7_TA(2011)0154

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto

(2012/C 296 E/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos kaimynystės politikos (EKP) plėtrą nuo 2004 m. ir ypač į Komisijos pažangos ataskaitas dėl EKP įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į bendrai patvirtintus veiksnių planus su Egiptu, Izraeliu, Jordanija, Libanu, Maroku, Palestinos savivalda ir Tunesu,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2003 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą „Platesnė Europos kaimynystė: naujos ribos ES santykiuose su rytinėmis ir pietinėmis kaimynėmis“ (COM(2003)0104), 2004 m. gegužės 12 d. komunikatą „Europos kaimynystės politika – strategijos dokumentas“ (COM(2004)0373), 2006 m. gruodžio 4 d. komunikatą dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo (COM(2006)0726), 2007 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Ryžtinga Europos kaimynystės politika“ (COM(2007)0774) ir 2010 m. gegužės 12 d. komunikatą „Europos kaimynystės politikos apžvalga“ (COM(2010)0207),
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ (COM(2011)0200),
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. Užsienio reikalų tarybos posėdžio išvadas dėl Europos kaimynystės politikos,
- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezolucijas: 2006 m. sausio 19 d. rezoluciją dėl Europos kaimynystės politikos ⁽¹⁾, 2006 m. liepos 6 d. rezoluciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės ⁽²⁾, 2007 m. lapkričio 15 d. rezoluciją dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo ⁽³⁾, 2009 m. vasario 19 d. rezoluciją dėl iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ ⁽⁴⁾, 2009 m. vasario 19 d. rezoluciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvarstymo ⁽⁵⁾, 2010 m. gegužės 20 d. rezoluciją dėl Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos ⁽⁶⁾ ir 2010 m. rugsėjo 9 d. rezoluciją dėl Jordano upės, ypač Jordano žemupio, padėties ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 3 d. rezoluciją dėl padėties Tunise ⁽⁸⁾, 2011 m. vasario 17 d. rezoluciją dėl padėties Egipte ⁽⁹⁾ ir 2011 m. kovo 10 d. rezoluciją dėl kaimyninių pietų šalių, ypač Libijos, įskaitant humanitarinius aspektus ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 13 d. ES ir Maroko asociacijos tarybos išvadas, kuriose Marokui su teiktas aukštesnio lygio statusas,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 26 d. ES ir Jordanijos asociacijos tarybos išvadas, kuriose Jordanijai su teiktas aukštesnio lygio statusas,
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 13–14 d. Briuselyje vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime išreikštą pritarimą iniciatyvai „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ (COM(2008)0319),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 3–4 d. Marselyje vykusio Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos užsienio reikalų ministrų susitikimo galutinę ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Paryžiuje 2008 m. liepos 13 d. vykusio Paryžiaus aukščiausiojo lygio susitikimo Viduržemio jūros regiono tema deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1995 m. lapkričio 27–28 d. vykusioje Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių užsienio reikalų ministrų konferencijoje patvirtintą Barselonos deklaraciją, kuria sukuriama Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystė,

⁽¹⁾ OL C 287 E, 2006 11 24, p. 312.

⁽²⁾ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 760.

⁽³⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 443.

⁽⁴⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 76.

⁽⁵⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 83.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0095.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinės asamblėjos pareiškimus, padarytus susitikimų Paryžiuje (2008 m. liepos 12 d.), Kaire (2009 m. lapkričio 20 d.), Rabate (2010 m. sausio 22 d.), Palerme (2010 birželio 18 d.) ir Romoje (2010 m. lapkričio 12 d.) metu,
 - atsižvelgdamas į APEM rekomendaciją, priimtą 2008 m. spalio 13 d. Amane ir perduotą pirmajam Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos užsienio reikalų ministrų Barcelonos proceso susirinkimui,
 - atsižvelgdamas į Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinės asamblėjos rekomendacijas, priimtas 6-ojoje plenarinėje sesijoje, vykusioje 2010 m. kovo 13–14 d. Amane,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 21 d. Barselonoje vykusio Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių vietos ir regionų valdžios institucijų asamblėjos (ARLEM) steigiamojo posėdžio išvadas,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (EKPP) ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rekomendaciją Tarybai dėl derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi pagarba demokratijai, žmogaus teisėms, ypač moterų teisėms, ir jų skatinimas, teisinė valstybė, saugumo stiprinimas, demokratinis stabilumas, gerovė, sąžiningas pajamų, visuomenės turto ir galimybių paskirstymas, taigi ir kova prieš korupciją bei gero valdymo skatinimas yra pagrindiniai Europos principai ir tikslai ir jie turi būti bendros ES ir EKP šalių partnerių vertybės bei tapti pagrindiniais EKP tikslais,
- B. kadangi EKP peržiūroje turėtų būti atsižvelgiama į demonstracijas, kuriomis siekiama laisvės, demokratijos ir reformų kai kuriose ES pietų kaimyninėse šalyse, kadangi jos rodo, kad gyventojai siekia tikrų pokyčių ir geresnių gyvenimo sąlygų regione,
- C. kadangi daugeliu atvejų dėl nevienodo turto ir ekonomikos augimo vaisių padalijimo ir laisvių trūkumo po visą regioną išplito pilietiniai neramumai, kilę dėl bendro žmonių nepasitenkinimo valdančiais režimais,
- D. kadangi ekonomikos ir finansų krizės padariniai įtraukti tarp jau esamų šalių partnerių politinių, ekonominių ir socialinių uždavinių, ypač susijusių su nedarbo problema ir kainų kilimu, dėl kurio regione kilo sukilimai,
- E. kadangi dėl įvykių Tunise, Egipte, Libijoje, Sirijoje, Alžyre, Maroke, Jordanijoje ir kitose šalyse, kuriose reikalaujama demokratinų reformų, ES turi tinkamai pakeisti EKP siekdama veiksmingai paremti politinių, ekonominių ir socialinių reformų procesą ir aiškiai pasmerkti jėgos naudojimą slopinant taikias demonstracijas,
- F. kadangi 2004 m. pradėjus įgyvendinti EKP ji pasirodė esanti neveiksminga norint pasiekti žmogaus teisių ir demokratinius tikslus ir ją taikant nesugebėta iki galo įvykdyti politines, socialines ir institucines reformas; kadangi savo santykiuose su šiuo regionu ES buvo apleidusi dialogą su pilietinėmis visuomenėmis ir demokratinėmis jėgomis Viduržemio jūros pietinių pakrančių šalyse; kadangi vis dar susiduriama su klaidomis ir sunkumais ir reikėtų daugiausia dėmesio skirti įgyvendinimui, stengiantis veikti kartu su partneriais, kurie tikrai atstovauja piliečių visuomenei ir su svarbiausiomis institucijomis, kurioms tenka lemiamas vaidmuo kuriant demokratiją, aiškiai nustatant veiklos prioritetus, aiškius rodiklius ir rezultatais bei pasiekimais grindžiamą diferenciaciją,

⁽¹⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- G. kadangi esama rimtų ekonominių, socialinių ir demografinių skirtumų tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir EKP vykdančių pietų šalių, kuriuos norint išspręsti reikalingi ryžtingi žingsniai siekiant bendrų visų partnerių interesų,
- H. kadangi reikia, kad ES tiksliau apibrėžtų savo strateginius tikslus ir prioritetus, vykdant partnerystę su rytų ir pietų kaimynėmis ir kad ji skirtų tinkamą dėmesį klausimams, susijusiems su politine darbotarke ir biudžeto planavimu,
- I. kadangi EKP turi apimti platesnio užmojo ir veiksmingesnes priemones siekiant paskatinti ir paremti politines, ekonomines ir socialines reformas ES kaimynystėje,
- J. kadangi pagal Lisabonos sutartį ES sudaromos sąlygos gerinti savo politikos ir veiklos darną ir veiksmingumą, ypač išorės ryšių srityje įsteigus Komisijos pirmininko pavaduotojo-Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio postą ir Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), ir kadangi Komisijos pirmininko pavaduotojas-Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis turi užtikrinti, kad ES balsas bus girdimas tarptautiniu lygmeniu,
- K. kadangi ES sutartyje, ir visų pirma jos 3 ir 21 straipsniuose toliau plėtojami Sąjungos užsienio politikos tikslai ir skatinama laikytis žmogaus teisių, ypač žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinumą ir nedalomumo principo, Sąjungos išorės veiksmų srityje,
- L. kadangi, kaip nustatyta ES sutarties 8 straipsnyje, Europos Sąjunga pirmenybę turi teikti santykių su kaimyninėmis šalimis plėtrai, siekiant sukurti Europos Sąjungos vertybėmis paremtą klestėjimo ir geros kaimynystės erdvę, kuriai būdingi artimi bei taikūs santykiai, pagrįsti bendradarbiavimu,
- M. kadangi neišspręsti konfliktai ir tarptautinio žmogaus teisių įstatymo pažeidimai trukdo įgyvendinti EKP, kenkia ekonominiams, socialiniams ir politikos vystymuisi ir regioniniam bendradarbiavimui, stabilumui ir saugumui,
- N. kadangi pastaraisiais metais stabilumo siekis dažnai nustelbė demokratines vertybes, socialinį teisingumą ir žmogaus teises, ES palaikant santykius su kaimyninėmis pietų šalimis,
- O. kadangi ES turėtų taikyti principą „iš apačios į viršų“, teikti daugiau paramos institucijų kūrimui, pilietinei visuomenei ir siekti pradėti demokratizacijos procesus, ypač moterų dalyvavimui, socialinei ir ekonominei plėtrai, kurie laikomi ilgalaikio stabilumo išankstinėmis sąlygomis,
- P. kadangi pagarba žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinės valstybės principams, įskaitant ir kovą su kankinimais, žiauriu, nežmogišku ar žeminančiu elgesiu, taip pat kova su mirties bausme yra pagrindiniai ES principai,
- Q. kadangi šiuo metu Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga yra mirties taške, ypač po antrojo jos valstybių ir vyriausybės vadovų susitikimo ir ministrų susitikimų atidėjimo neapibrėžtam laikui, taip pat ir po jos generalinio sekretoriaus atsistatydinimo; kadangi regionas, kuriame vystosi Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga, paženklintas teritorinių konfliktų, politinių krizių ir vis didėjančios socialinės įtampos ir regioną sukūrė visuotiniai sukilimai, vykę Tunise, Egipte ir kitose Viduržemio jūros regiono šalyse, visi šie reiškiniai trukdo veikti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos institucijoms ir atideda valstybių ir vyriausybės vadovų Paryžiaus susitikime, vykusiame 2008 m. liepos mėn., ir Viduržemio jūros šalių sąjungos užsienio reikalų ministrų susitikime, vykusiame 2008 m. lapkričio 3–4 d. Marselyje, numatytų pagrindinių regioninės integracijos projektų įgyvendinimo pradžią; kadangi Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga, iš kurios buvo tikimasi pagalbos stiprinant ES politiką regione, nesugebėjo sumažinti didėjančio nepasitikėjimo ir patenkinti susijusių tautų pagrindinių poreikių,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- R. kadangi įkūrus Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą atsirado galimybė stiprinti, viena vertus, dvišalių politikų papildomumą ir, kita vertus, regionų politiką siekiant veiksmingesnių Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių bendradarbiavimo tikslų,
- S. kadangi kitos pasaulio šalys, ir ypač BRİK šalys ir toliau stiprino savo ekonominį dalyvavimą ir politinę įtaką ES pietų kaimynystėje,
- T. kadangi politinės, ekonominės, socialinės ir finansų krizės poveikis prisidėjo prie buvusių politinių, ekonominių ir socialinių sunkumų, su kuriais susiduria pietinės EKP šalys; kadangi reformų išlaidos, susijusios su konvergencija su *acquis* ir su prisitaikymu prie laipsniškai artimesnių ekonominių bei socialinių santykių yra papildomas iššūkis ES pietų kaimynėms; kadangi kai kuriose šalyse šie veiksniai smarkiai prisidėjo prie pilietinių neramumų ir demokratizacijos bei reformų poreikio,
- U. Kadangi vandentvarkos klausimas, ypač teisingas vandens paskirstymas siekiant patenkinti visų regiono gyventojų reikmes, yra labai svarbus norint užtikrinti ilgalaikę taiką ir stabilumą Artimuosiuose Rytuose,
- V. kadangi iš demografinių tendencijų galima spręsti, kad artimiausius dvidešimt metų ES valstybių narių gyventojų skaičius bus stabilus, tačiau augs vyresnių gyventojų dalis, o pietinių EKP šalių gyventojų, ypač darbingo amžiaus gyventojų, skaičius augs; kadangi ekonomikos augimas ir naujų darbo vietų kūrimas šiose šalyse gali būti nepakankamas atsižvelgiant į gyventojų skaičiaus augimo prognozes, ypač tose šalyse, kuriose jau dabar aukštas bendras nedarbo lygis ir ypač aukštas jaunimo nedarbo lygis,
- W. kadangi korupcija pietinėse EKP šalyse išlieka rimta problema, įtraukianti didelę visuomenės dalį ir valstybės institucijas,
- X. kadangi dėl EKPP paprasčiau teikti EKP finansavimą; kadangi rengiant vėlesnę priemonę reikėtų atsižvelgti į pastarojo meto įvykius regione, ir ypač į gyventojų teisėtą demokratijos siekį, į EKP strateginės peržiūros išvadas ir remiantis konsultacijomis su visais suinteresuotais asmenimis ir ypač su vietos veikėjais,

EKP peržiūra. Bendrai

1. dar kartą patvirtina vertybes, principus ir įsipareigojimus, kuriais pagrįsta EKP ir kurie apima demokratiją, teisinės valstybės principą, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir pagarbą moters teisėms, gerą valdymą, rinkos ekonomiką ir tvarų vystymąsi, taip pat pakartoja, kad EKP turi tapti tinkama sistema stiprinti ryšiams su artimiausiais partneriais siekiant skatinti jų politines, socialines ir ekonomines reformas, kurios būtų sukurtos siekiant įdiegti ir įtvirtinti demokratiją, progresą ir vienodas socialines bei ekonomines galimybes; pabrėžia, kad labai svarbu, jog būtų laikomasi bendros atsakomybės ir bendros nuosavybės, susijusių su EKP programų rengimu ir įgyvendinimu, principų; mano, kad nuo vykdymo pradžios 2004 m. EKP, kaip viena bendra politikos sistema, savo atsižvelgiant į rezultatus grindžiamu diferencijavimu ir paramos individualizavimu jau atnešė apčiuopiamos naudos tiek EKP partneriams, tiek ES;

2. primena, atsižvelgdamas į dabartinius įvykius Viduržemio jūros pietų regione, ypač Tunise, Egipte, Libijoje, Sirijoje, Alžyre, Maroke, Jordanijoje ir kitose šalyse, kuriose reikalaujama demokratinių reformų, kad vykdant EKP nepavyko paskatinti ir apsaugoti žmogaus teisių trečiojoje šalyse; ragina ES pasimokyti iš šių įvykių ir peržiūrėti savo demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo politiką, siekiant sukurti į visus susitarimus su trečiosiomis šalimis įtrauktos žmogaus teisių sąlygos įgyvendinimo mechanizmą; primygtinai reikalauja, kad persvarstant Europos kaimynystės politiką būtų teikiama pirmenybė kriterijams, susijusiems su teismų nepriklausomumu, pagarba pagrindinėms laisvėms, pliuralizmu ir spaudos laisve ir kova su korupcija; ragina Sąjunga geriau koordinuoti kitas politikos kryptis tų šalių atžvilgiu;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

3. Ragina ES stipriai remti politinių ir ekonominių reformų procesą regione, naudojant visas esamas priemones EKP kontekste ir, kur reikia, patvirtinti naujas priemones siekiant kaip galima veiksmingiau padėti vykdyti perėjimo prie demokratijos procesą, atkreipiant dėmesį į pagrindines laisves, gerą valdymą, teismų nepriklausomumą ir kovą su korupcija, tokiu būdu patenkinant pietų kaimyninių šalių gyventojų poreikius ir lūkesčius;
4. pabrėžia poreikį būsimojoje ES daugiametėje finansinėje programoje padidinti EKP skiriamas lėšas, dėl pastarojo meto įvykių pirmenybę teikiant EKP lėšoms, skirtoms Pietų aspektui; mano, kad naujojoje daugiametėje finansinėje programoje turėtų būti atsižvelgiama į konkrečius kiekvienos šalies ypatybes ir poreikius;
5. pabrėžia, kad ES kaimyninėms šalims reikia pateikti konkretų glaudesnės politinės partnerystės ir ekonominės integracijos pasiūlymą, grindžiamą atvirumo, bendros atsakomybės ir sąlygų laikymosi principais; ragina šį pasiūlymą pritaikyti skirtingiems konkrečių šalių ir regionų poreikiams, siekiant sudaryti sąlygas labiausiai pažengusiems partneriams greičiau perimti ES standartus ir vertybes;
6. ragina daugiau dėmesio skirti bendradarbiavimui su pilietinės visuomenės organizacijomis, kadangi jos buvo visuotinių sukilimų šiame regione varančiosios jėgos;
7. pabrėžia, kad reikia numatyti pakankamą ES finansavimą bendradarbiavimui su kaimyninėmis šalimis ir dar kartą pabrėžia EKPP, kaip pagrindinės EKP finansavimo priemonės, vertę, ir tai, kad ši priemonė turėtų būti plėtojama taip, kad būtų galima lanksčiau reaguoti į skirtingus kaimyninių šalių ir regionų poreikius, užtikrinti tiesioginį ryšį tarp EKP tikslų ir EKPP planavimo ir kad ji atitiktų rezultatais grindžiamos būsimosios EKP pobūdį; tačiau pabrėžia, kad reikia užtikrinti, jog pagalba būtų skiriama tikslingiau, ypač ją skiriant pilietinei visuomenei ir vietos bendruomenėms, laikantis principo „iš apačios į viršų“; pabrėžia įvairių EKPP programų stebėsenos, vadybos ir įgyvendinimo svarbą;
8. pabrėžia, kad reikia užtikrinti, kad būtų imtasi visų priemonių, įskaitant deramų finansinių, žmogiškųjų ir techninių išteklių skyrimą, kurių reikia norint garantuoti, kad ES galėtų tinkamai reaguoti bet kokio masinio migracinio judėjimo atveju pagal SESV 80 straipsnį;
9. atkreipia dėmesį į tai, kad atliekant EKP strateginę peržiūrą reikėtų tinkamai spręsti politikos trūkumų problemą ir remti didesnius visų partnerių išsipareigojimus tuo tarpu stiprinant jų diferencijavimą pagal rezultatus remiantis aiškiai apibrėžtomis gairėmis; ragina, kad atliekant peržiūrą būtų skiriama daug dėmesio būtinybei plėtoti daugiašališkumą, stengiantis sukurti glaudesnę, nenutrūkstamą ir rezultatų teikiančią politinį dialogą su šalimis partnerėmis;
10. mano, kad labai svarbu, kad būtų vertinami ne tik rezultatai, iki šiol pasiektus įgyvendinus programas, bet ir išteklių, naudojamų plėtojant partnerystę, tinkamumas; laikosi nuomonės, kad taikant šią procedūrą atsirastų galimybė ateityje atitaisyti trūkumus ir neteisingus pasirinkimus;
11. ragina Tarybą ir Komisiją persvarstyti Europos kaimynystės politiką dėl pietinių kaimyninių valstybių siekiant teikti priemones ir pagalbą perėjimui prie demokratinio valdymo ir parengti pagrindą ilgalaikėms politinėms, socialinėms ir institucinėms reformoms; primygtinai reikalauja persvarstant kaimynystės politiką pirmenybę teikti kriterijams, susijusiems su teisminės valdžios nepriklausomumu, pagarba pagrindinėms laisvėms, įskaitant žiniasklaidos laisvę, ir kovą su korupcija;
12. pripažįsta ir pabrėžia esamą skirtumą tarp „kaimynų Europoje“ - šalių, kurios oficialiai gali įstoti į ES, kai atitiks Kopenhagos kriterijus, ir „Europos kaimynų“ – valstybių, negalinčių prisijungti prie ES dėl savo geografinės padėties;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

13. mano, kad todėl itin svarbu ir būtina permąstyti ir nuodugniai persvarstyti ES strategiją dėl Viduržemio jūros ir kad ši nauja strategija turėtų sustiprinti politinį dialogą ir paramą visoms demokratinėms ir socialinėms jėgoms, įskaitant pilietinės visuomenės veikėjus; atsižvelgdamas į tai, ragina Tarybą apibrėžti politinius kriterijus, kuriuos EKP šalys turi atitikti, kad joms būtų galima skirti „aukštesnio lygio statusą“;

14. pabrėžia, kad reikia pripažinti ir išnaudoti dėl Lisabonos sutarties atsiradusius pokyčius, ypač svarbesnį Komisijos pirmininko pavaduotojo-Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai vaidmenį, tai, kad buvo įsteigta EIVT, ir Parlamentui suteiktas naujas galias siekiant didesnės ES užsienio politikos darnos ir padidinti išorinio aspekto ir veiksmų efektyvumą ir teisėtumą; mano, kad ES bus pasirengusi plėtoti patikimą ir veiksmingą politiką Viduržemio jūros regiono partnerių atžvilgiu tik jei Taryba ir Komisija galės pasimokyti iš praeities ir dabartinių įvykių ir atlikti nuodugnią ir visapusišką esamos ENP trūkumų analizę;

15. pabrėžia ES ir pietinių kaimyninių šalių partnerystės svarbą ir pažymi, kad šis glaudus bendradarbiavimas yra naudingas abiem pusėms;

16. mano, kad ES turėtų pasimokyti iš įvykių pietinėse kaimyninėse šalyse ir kad EKP turėtų būti persvarstyta atsižvelgiant į juos ir siekiant sukurti partnerystę su visuomenėmis, o ne tik su valstybėmis;

Pietų aspektas

17. pabrėžia, kad svarbu sukurti darbo grupę, kurioje dalyvautų ir Parlamentas, atsiliepiant į demokratinį pokyčių siekiančių veikėjų raginimus stebėti perėjimo prie demokratinio valdymo procesus, visų pirma laisvus ir demokratinis rinkimus ir institucijų, įskaitant nepriklausomus teismus, kūrimą;

18. atsižvelgdamas į pastarojo meto įvykius regione tvirtai remia teisėtą demokratijos siekį, kurį išreiškė kelių šalių ES pietinėje kaimynystėje žmonės, ir ragina šių šalių valdžios institucijas kiek galima greičiau užtikrinti taikų perėjimą prie tikros demokratijos; pabrėžia, kad atliekant EKP strateginę peržiūrą reikia visiškai atsižvelgti į šias permainas ir jas apmąstyti;

19. todėl ragina užtikrinti tvirtą ES paramą demokratinėms pokyčiams pietinėse kaimyninėse šalyse plėtojant partnerystę su jų visuomenėmis ir sutelkiant, persvarstant ir pritaikant esamas priemones, kuriomis siekiama skatinti politinę, ekonominę ir socialinę reformą; taigi ragina Tarybą ir Komisiją toms šalims, kurios dėl staigių demokratinį pokyčių ir likvidumo ypatingo sumažėjimo išreikštų poreikį, sudaryti galimybes naudotis trumpalaikėmis pereinamojo laikotarpio finansinės paramos priemonėmis, įskaitant paskolas; taip pat ragina Komisiją kuo greičiau peržiūrėti 2011–2013 m. Tuniso ir Egipto nacionalines orientacines programas siekiant atsižvelgti į šių partnerių skubius poreikius, susijusius su demokratijos įtvirtinimu;

20. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti aktyvesnį politinį dialogą su ES pietinėmis kaimynėmis; dar kartą pabrėžia, kad demokratijos stiprinimas, teisinė valstybė, geras valdymas, kova su korupcija ir pagarba žmogaus teisėms yra esminiai šio dialogo klausimai; todėl pažymi, kad svarbu gerbti sąžinės, religijos ir minties laisvę, žodžio laisvę, spaudos ir žiniasklaidos laisvę, asociacijų laisvę, užtikrinti moterų teises ir lyčių lygybę, mažumų apsaugą ir kovą su diskriminacija dėl seksualinės orientacijos;

21. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurios šalims partnerėms jau suteiktas aukštesnio lygio statusas arba dėl jo deramasi; pabrėžia, kad labai svarbu diferencijuoti skaidriau ir darniau siekiant užtikrinti svarbų, rezultatų duodantį procesą ir, siekiant išvengti dvigubų standartų, nustatyti aiškius kriterijus, kuriuos reikia atitikti, kad būtų suteiktas aukštesnio lygio statusas;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

22. pabrėžia, jog būtina Kopenhagos kriterijus pritaikyti prie reikalavimų, susijusių su aukštesnio lygio statuso suteikimu; ragina Komisiją užtikrinti, kad trečiosios šalys, atitinkančios šiuos kriterijus, gautų aukštesnio lygio statusą;
23. pabrėžia, kad kova su korupcija, ypač teismų ir policijos sistemose, turėtų būti svarbiausias ES prioritetas plėtojant santykius su pietinėmis partnerėmis;
24. reikalauja, kad visais etapais šalims partnerėms suteikiant aukštesnio lygio statusą ir rengiant EKP veiklos planus būtų konsultuojamasi su Europos Parlamentu, atsižvelgiant į jo pagal Lisabonos sutartį įgytą naują vaidmenį; ragina Tarybą ir EIVT įtraukti Parlamentą į sprendimų dėl aukštesnio lygio statuso suteikimo procesą nustačius aiškų konsultavimosi mechanizmą, kuris bus naudojamas visais derybų etapais, taip pat nustatant kriterijus, kuriuos reikia atitikti, ir veiklos planų prioritetus bei gaires;
25. pabrėžia, kad veiksminga ES ir pietinių kaimynių partnerystė gali būti grindžiama tik tarpusavyje susijusių šio bendradarbiavimo proceso dvišalių ir daugiašalių aspektų sąveika, todėl apgailestauja, kad EKP nepakankamai atsižvelgiama į būtinybę stiprinti daugiašalį aspektą;
26. reiškia pagarbą drąsiems Tuniso, Egipto ir Libijos žmonėms, stojusiems reikalauti demokratijos ir laisvės, ir ragina visas ES institucijas teikti savo tvirtiausią paramą perėjimo prie demokratinio valdymo procesui šiose šalyse;
27. apgailestauja, kad per taikius sikilimus Tunise ir Egipte žuvo žmonių, ir ragina valdžios institucijas atlikti deramą incidentų tyrimą ir patraukti į teismą už tai atsakingus asmenis;
28. mano, kad Izraelio ir palestiniečių konfliktas yra politinės įtampos Artimuosiuose Rytuose ir apskritai Viduržemio jūros regione priežastis;
29. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai aktyviai dalyvauti sprendžiant konfliktus ir didinant pasitikėjimą šiame regione ir užtikrinti aktyvų ES vaidmenį ne tik skiriant lėšas, ypač itin svarbiame Artimųjų Rytų taikos procese ir Vakarų Sacharos konflikte; mano, kad konfliktų sprendimas yra itin svarbus siekiant politinių, ekonominių ir socialinių pokyčių šiame regione, taip pat EKP regioninio aspekto plėtros pažangai ir daugiašaliam bendradarbiavimui, pvz., Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos bendradarbiavimui; pažymi, kad siekiant visiškos EKP sėkmės svarbiausia rasti visapusišką įvairių konfliktų ES pietinėje kaimynystėje, ypač arabų ir Izraelio konflikto, sprendimą laikantis tarptautinės teisės būdų;
30. mano, kad kultūrų dialogas Viduržemio jūros regione yra itin svarbus skatinant šio regiono gyventojų tarpusavio supratimą, solidarumą, toleranciją ir gerovę; tikisi, kad atliekant peržiūrą bus apsvaistytos galimybės šiuo tikslu parengti priemones;
31. yra labai susirūpinęs, kad neapibrėžtam laikui vis atidedamas antrasis Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos valstybių ir vyriausybės vadovų susitikimas ir ministrų susitikimai, tai – bloga žinia regiono gyventojams ir institucijoms; mano, jog generalinio sekretoriaus atsistatydinimas rodo, kad būtina išaiškinti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos procedūrų ir institucijų pobūdį; primena, kad politinė įtampa ir regioniniai konfliktai Viduržemio jūros regione neturėtų stabdyti konkrečios pažangos siekiant sektorinio ir daugiašalio bendradarbiavimo ir kad įgyvendindama svarbius integracijos projektus ir vykdydama atvirą politinį dialogą Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga gali prisidėti kuriant pasitikėjimo atmosferą, palankią siekti bendro teisingumo ir saugumo laikantis solidarumo ir taikos nuostatų;
32. apgailestauja, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungai skiriamas nepakankamas finansavimas ir kad valstybės narės abiejose Viduržemio jūros pusėse nerodo didelio pasišventimo; apgailestauja, kad ES požiūris į Viduržemio jūros regiono politiką nėra apibrėžtas, ir ragina ES laikytis ilgalaikio strateginio požiūrio į šio regiono vystymąsi ir stabilizavimą; tvirtina, jog būtina Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių integracijos procesą laikyti Europos darbotvarkės politiniu prioritetu;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

33. yra įsitikinęs, kad reikia atnaujinti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos veiklą atsižvelgiant į pokyčius šiame regione; mano, kad ši nauja Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga turėtų skatinti teisingas ekonomines, socialines ir demokratines permainas ir sukurti tvirtą bendrą pagrindą glaudiems ES ir jos pietinių kaimynių santykiams; mano, kad ši naujai sukurta bendrija taip pat atvertų naujų galimybių tvariai taikai Artimuosiuose Rytuose, kuri bus įtvirtinta skirtingose regiono visuomenėse, o ne tik priklausoma nuo trapios šio regiono autoritarinių vadovų politinės valios;

34. pažymi, kad atliekant peržiūrą reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungai nepavyko pateisinti lūkesčių, ir įvertinti būsimus uždavinius, taip pat apsvarstyti naujus dvišalių EKP priemonių stiprinimo būdus; todėl mano, kad reikėtų skirti daugiau išteklių toms sritims, kuriose galima padaryti akivaizdžią pažangą;

35. Yra susirūpinęs dėl to, kad trūksta pažangos kuriant Europos ir Viduržemio jūros regiono laisvosios prekybos zoną; ragina vykdyti bendras derybas, kai tik bus patenkinti reikalavimai, būtini išsamioms ir visapusiškoms laisvosios prekybos zonoms, kurios turėtų sudaryti Europos ir Viduržemio jūros regiono laisvosios prekybos zonos pagrindą, tinkamai atsižvelgiant į kiekvienos šalies partnerės socialinę ir ekonominę realybę ir su sąlyga, kad šių susitarimų socialinis poveikis ir poveikis aplinkai bus tinkamai ir tinkamu laiku įvertintas; apgailestauja, kad įvairūs veikėjai nepasiekė jokios realios pažangos kuriant reikalingas sąlygas; taip pat, ragina vystyti pietuose esančių valstybių dvišalių ir daugiašalių ekonominį bendradarbiavimą, kas šių šalių piliečiams galėtų suteikti apčiuopiamos naudos ir pagerinti politinį klimatą regione;

36. pabrėžia, kad yra būtina spręsti pačius svarbiausius specifinius klausimus kiekvienoje susijusioje šalyje, tačiau pakartoja, kad į socialinę ir ekonominę padėtį (ypač jaunosios kartos) Europos kaimynystės politikos veiksmais būtina atkreipti ypatingą dėmesį;

37. mano, kad sustiprintas subregionų bendradarbiavimas valstybių narių ir EKP šalių tarpe, vadovaujantis konkrečiais bendrais interesais, vertybėmis ir rūpesčiais, galėtų sukurti teigiamą postūmį visam Viduržemio jūros regionui; ragina valstybes nares išnagrinėti įvairias bendradarbiavimo galimybes ir pabrėžia, kad ateityje EKP turėtų padėti šį požiūrį įgyvendinti ir jį skatinti, ypač teikdama regionų finansavimą;

38. mano, kad įgyvendinant Pietų kaimynystės politiką reikia spręsti neteisėtos imigracijos problemą; prašo Tarybos ir Komisijos stebėti, kaip įgyvendinami dabartiniai susitarimai su visomis Pietų kaimyninėmis šalimis bei dvišaliai susitarimai tarp ES valstybių narių ir visų regiono veikėjų, susiję su imigracijos ir ypač readmisijos klausimais;

39. apgailestauja dėl ES patvirtinto nevienodo požiūrio į Rytuose ir Pietuose esančius kaimynus mobilumo ir vizų politikos srityse; pasisako už vizų išdavimo procedūros palengvinimą pietinėms EKP šalims (ypač jų studentams, mokslininkams ir verslininkams) ir sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių judumo partnerystę; pabrėžia, jog kai kurios EKP šalys gali atlikti labai svarbų vaidmenį valdant migracinius srautus; pabrėžia, kad bendradarbiaujant migracijos srautų valdymo srityje būtina visapusiškai gerbti ES vertybes ir tarptautinius teisinius įsipareigojimus; primygtinai reikalauja, kad grąžinimo susitarimai su šalimis partnerėmis būtų taikomi tik nelegaliems imigrantams, taigi netaikomi tiems asmenims, kurie teigia, kad ieško prieglobsčio, yra pabėgėliai arba asmenys, kuriems reikia apsaugos, taip pat pakartoja, kad negrąžinimo principas taikomas visiems asmenims, kuriems gresia mirties bausmė, nežmoniškas elgesys arba kankinimai; ragina stiprinti bendradarbiavimą siekiant sustabdyti prekybą žmonėmis ir gerinti darbuotojų migrantų sąlygas tiek ES, tiek pietinėse EKP šalyse;

40. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIVT ir Komisiją bendraujant su pietinėmis EKP šalimis pirmenybę teikti ES politikos prioritetams kovoti su mirties bausme, už pagarbą žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises bei pagrindines

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

laisves, sąžinės ir religijos laisvę, susirinkimų laisvę ir spaudos laisvę, pagarbą teisei valstybei, teismų sistemos nepriklausomumą, kovą su kankinimais ir žiauriu, nežmonišku elgesiu, kovą su nebaudžiamumu ir keleto tarptautinių teisinių priemonių ratifikavimą, įskaitant TBT Romos statutą ir 1951 m Konvenciją dėl pabėgėlių statuso;

41. ragina persvarstyti susitarimus su pietinėmis EKP šalimis, siekiant suteikti daugiau svarbos tikėjimo laisvei, ypač susijusiose šalyse gyvenančių religinių mažumų tikėjimo laisvei; pabrėžia, kad tikėjimo laisvė apima laisvę asmeniškai ar bendruomenėje su kitais asmenimis, viešai ir privačiai išpažinti savo religiją atliekant apeigas, mokant, praktikuojant ir stebint, ir kad tokia laisvė taip pat apima teisę keisti savo religiją;

42. pabrėžia, kad ES susitarimuose su visomis EKP šalimis yra nuostatos, skirtos rengti nuolatinį dialogą žmogaus teisių klausimais, steigiant žmogaus teisių pakomitečius; prašo EIVT kiekvienose derybose visiškai pasinaudoti šiais susitarimais ir įtraukti veikiančius pakomitečius bei siekti, kad šie pakomitečiai būtų veiklesni ir labiau orientuoti į rezultatus, ir užtikrinti pilietinės visuomenės organizacijų bei žmogaus teisių gynėjų dalyvavimą; rekomenduoja suteikti ES ir Izraelio neoficialiai žmogaus teisių darbo grupei įprasto pakomitečio statusą; ragina EIVT taip pat dalyvauti Tarybos žmogaus teisių darbo grupės (COHOM) ir Europos Parlamento žmogaus teisių komiteto struktūrinio bendradarbiavimo veikloje;

43. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, EIVT ir Komisiją aktyviai siekti, kad būtų skatinama ir ginama komunikacijos laisvė ir prieiga prie informacijos, įskaitant informaciją internete;

44. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIVT ir Komisiją stiprinti pilietinės visuomenės organizacijų, ypač žmogaus teisių organizacijų ir moterų organizacijų, vaidmenį stebint politiką ir pagalbos programų rengimą bei įgyvendinimą taikant pajėgumų stiprinimo priemonę; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog būtina suteikti daugiau teisių moterims ir ragina EIVT ir Komisiją nuolat analizuoti savo projektus ir programas lyčių aspektu ir ginti moterų teises bei lyčių lygybės principą vykdant konstitucines, baudžiamosios teisės kodekso, šeimos teises, civilinės teisės reformas, taip pat vykstant dialogams žmogaus teisių klausimais su EKP šalimis partnerėmis; primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę, EIVT ir Komisiją nestiprinti ryšių tarp trečiųjų šalių ir ES, jeigu šios šalys nepakankamai įtraukia pilietinės visuomenės organizacijas į savo politiką; pažymi, kad pilietinės visuomenės organizacijos yra ištikimiausios ir galingiausios ES sąjungininkės, padedančios skatinti šalyse partnerėse demokratines vertybes, gerą valdymą ir žmogaus teises; ragina į ES bendradarbiavimą su pietinėmis kaimynėmis labiau įtraukti regionines ir vietos valdžios institucijas, taip pat profesines organizacijas ir socialinius partnerius; ragina Tarybą ir Komisiją toliau stiprinti ir veiksmingiau išnaudoti šiam tikslui Europos priemonę demokratijai ir žmogaus teisėms remti;

45. pabrėžia, jog reikia įgyvendinti lyčių aspekto integravimą ir remti konkrečius veiksmus, kuriais EKP šalyse būtų užtikrintas veiksmingas ir sistemingas taikomas lyčių lygybės principas; ragina vyriausybes ir pilietinę visuomenę didinti moterų socialinę įtrauktį, kovoti su moterų neraštingumu ir skatinti moterų užimtumą, siekiant užtikrinti tinkamą moterų dalyvavimą visais lygmenimis;

46. pabrėžia, kad labai svarbus struktūruotas bendradarbiavimas aukštojo mokslo ir mokslinių tyrimų srityje, kad būtų skatinamas diplomų ir švietimo sistemų pripažinimas, ypač siekiant padidinti studentų, mokslininkų ir dėstytojų judumą ir taikyti kovos su protų nutekėjimu priemones; į tai atsižvelgdamas džiaugiasi programos TEMPUS teikiama pagalba aukštajam mokslui ir ERASMUS Mundus 2 veiksmų programos teikiama pagalba, taip pat, kad įkurtas Europos ir Viduržemio jūros regiono universitetas (angl. EMUNI), kuris yra įkurtas kaip Europos ir Viduržemio jūros regiono universitetų abejose Viduržemio jūros pakrantėse tinklas;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

47. pabrėžia vietos valdžios institucijų svarbą užtikrinant demokratinį mūsų šalių partnerių vystymąsi ir ragina toliau plėsti porinių projektų programas tarp ES ir šalių partnerių vietos valdžios institucijų;

48. pabrėžia profsąjungų ir socialinio dialogo svarbą užtikrinant demokratinį pietinių partnerių vystymąsi; ragina juos stiprinti darbo ir profesinių sąjungų teises; atkreipia dėmesį į tai, kokią svarbą vaidmenį sprendžiant regione socialines ir ekonomines problemas gali atlikti socialinis dialogas;

49. primygtinai teigia, kad siekiant spręsti socialinius ir ekonominius regiono sunkumus labai svarbu suderinti investicijas, mokymą, mokslinius tyrimus ir naujoves ir ypatingą dėmesį atkreipti į mokymus, pritaikytus prie darbo rinkos poreikių; ragina ypatingą dėmesį atkreipti į moteris ir nepalankioje padėtyje esančias grupes, pvz., jaunimą; taip pat pabrėžia, jog labai svarbu toliau remti vietos vystymosi projektus, siekiant padėti atgaivinti tuos miestus ir regionus, kuriems labiausiai reikia pagalbos;

50. pabrėžia, kad gerai veikianti, efektyvi, saugi ir patikima daugiarūšio transporto sistema yra augimo ir vystymosi prielaida, skatinanti Europos Sąjungos ir jos pietinių Viduržemio jūros regiono partnerių prekybą ir integraciją; ragina Komisiją pateikti Viduržemio jūros regiono šalių regioninio veiksmų transporto srityje plano (2007–2013) laikotarpio vidurio vertinimą ir atsižvelgti į jame pateikiamas išvadas rengiant bet kokią transporto veiksmų planą;

51. mano, kad persvarstant EKP tvarus vystymasis turėtų būti vertinamas visose srityse, ypač atkreipiant dėmesį į aplinkos apsaugos gerinimą, regiono energijos iš atsinaujinančių išteklių galimybių didinimą ir politikos bei projektų, skirtų nedidelių vandens išteklių problemai spręsti, skatinimą;

52. dar kartą ragina Tarybą, Komisiją ir ES valstybes nares skatinti ir remti išsamaus plano, kuris padėtų atitaisyti Jordano upei padarytą žalą, parengimą, ir toliau teikti finansinę ir techninę pagalbą siekiant atgaivinti Jordano upę, ypač Jordano žemupį, taip pat ir vykdant Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos iniciatyvą;

53. pabrėžia, kad daug galimybių turi bendradarbiavimas energetikos ir atsinaujinančių energijos išteklių, pavyzdžiui, vėjo, saulės ir bangų energijos, srityse; remia koordinuotą Viduržemio jūros regiono saulės energijos naudojimo plano ir pramonės iniciatyvų, pagal kurias turėtų būti siekiama patenkinti svarbiausius partnerių poreikius, įgyvendinimą ir remia tai, kad buvo patvirtinta Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių energetinio našumo strategija; pabrėžia, kad labai svarbu, jog būtų skatinamos Europos ir Viduržemio jūros regiono elektros, dujų ir naftos sektorių savitarpio jungtys siekiant užtikrinti saugesnę energijos tiekimą, kai diegiamas išmanusis tinklas, kuris turi sujungti visą Europos ir Viduržemio jūros regioną;

54. primena žemės ūkio, kai pirmenybė teikiama vietos ūkininkams, kaimo plėtrai, maisto saugumo ir apsirūpinimo maistu, prisitaikymo prie klimato kaitos, galimybių naudotis vandens ištekliais ir racionalaus energijos naudojimo klausimams, svarbą; rekomenduoja vykdant EKP pirmenybę suteikti bendradarbiavimui žemės ūkio srityje siekiant remti Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių žemės ūkio gairių įgyvendinimą ir stabilizuoti kainas nacionaliniu, regioniniu ir pasauliniu lygmeniu;

55. dar kartą ragina sukurti Europos ir Viduržemio regiono civilinės saugos pajėgas, nes padidėjus gaivalinių nelaimių mastui ir skaičiui labai svarbu skirti pakankamai lėšų; mano, kad tokia iniciatyva padėtų didinti Europos ir Viduržemio jūros regiono gyventojų solidarumą;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

56. pabrėžia, kad svarbu tvirčiau bendradarbiauti su daugiašalėmis regioninėmis organizacijomis iš Pietų, ypač su Arabų lyga, taip pat su Afrikos Sąjunga, siekiant sėkmingai spręsti uždavinius pirmiau minėtoje srityse; ragina Komisiją peržiūrėti EKP svarstyti naujo struktūruoto dialogo su šiais forumais galimybę;

57. pakartoja, kad EKPP yra svarbi EKP finansavimo priemonė; tačiau pabrėžia, kad reikia užtikrinti daugiau lankstumo ir tai, jog pagalba būtų skiriama tikslingiau, ypač ją skiriant pilietinei visuomenei ir vietos bendruomenėms, laikantis principo „iš apačios į viršų“; taip pat ragina atlikti išsamią Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės veiksmingumo analizę siekiant geriau pasinaudoti turimomis finansinėmis priemonėmis ir lėšomis, kurių ES turi santykių su pietiniais kaimynais palaikymui, ir užtikrinti, kad šalys paramos gavėjos tinkamai naudotų paramą ir pagalbą vystymuisi; mano, kad svarbiausia finansuoti skaidriai ir į finansavimo priemones įtraukti kovos su korupcija mechanizmus; pabrėžia įvairių EKPP programų stebėsenos, vadybos ir įgyvendinimo svarbą; pabrėžia, kad svarbu stiprinti tarpvalstybinius projektus, įgyvendinti gyventojų tarpusavio ryšius skatinančias programas ir rengti regioninio bendradarbiavimo paskatas; ragina Komisiją ir EIVT rengiant vėlesnę priemonę kuo anksčiau kreiptis į Parlamentą ir į suinteresuotus pilietinės visuomenės asmenis dėl konsultacijų;

58. ragina Tarybą patvirtinti teisėkūros pasiūlymą, kuriuo siūloma pakeisti EKPI reglamento 23 straipsnį, kurį Komisija pateikė 2008 m. gegužės mėnesį ir Europos Parlamentas patvirtino 2008 m. liepos 8 d., kuris sudarytų galimybę iš naujo investuoti grąžintas ankstesnės veiklos lėšas, taigi suteiktų ES labai reikalingą priemonę, skirtą palengvinti finansų krizės pasekmėms tikrajai ekonomikai ir poveikiui, kurį kaimynystės regione, ypač pietuose, sukėlė staigus maisto kainų kilimas;

59. pabrėžia, kad EKPP nėra vienintelė EKP programų ir veiksmų finansavimo priemonė, todėl atkakliai tvirtina, kad visas finansines priemones reikia naudoti nuosekliai; taigi ragina EIVT ir Komisiją pateikti aiškia kiekvienai šaliai gavėjai skirtų pinigų apžvalgą, taip pat pateikti lėšų paskirstymą priemonėms;

60. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti, jog finansavimas atitiktų politinius siekius, ir nuostatas įgyvendinti aukštesniu lygiu nekenkiant kitiems EKP prioritetams, naujojoje ES 2014 – 2020 m. finansinėje perspektyvoje būtina padidinti Europos kaimynystės politikos lėšas, skirtas Pietų aspektui; atkakliai teigia, kad būtina laikytis susitarimo pagal 2006 m. COREPER pateiktą Komisijos deklaraciją, kurioje nustatoma, kad dvi trečiosios visų pagal EKPP skiriamų lėšų tenka Pietų šalims ir viena trečioji Rytų šalims, atsižvelgiant į demografinius rodiklius;

61. vis dėlto pabrėžia, kad skiriamų lėšų didinimas turėtų būti grindžiamas tikslu poreikių įvertinimu ir turėtų atitikti vykdomų programų efektyvumo didėjimą, kuris turėtų būti atitinkamai pritaikytas šalių paramos gavėjų poreikiams ir skiriamas atsižvelgiant į jų prioritetus;

62. teigiamai vertina pagal EIB Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių investicijų ir partnerystės priemonę vykdomą veiklą ir pabrėžia, kad reikia daugiau sąveikos su kitomis regione veikiančiomis tarptautinėmis finansinėmis institucijomis, taip pat dar kartą siūlo įsteigti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių bendro vystymo finansinę instituciją, kurios pagrindinė akcininkė ir toliau būtų EIB; pritaria tam, kad būtų padidinta viršutinė EIB teikiamos garantijos riba, siekiant, kad veiksmai, kurių regione imamasi pagal šią priemonę, išliktų tokie pat intensyvūs per ateinančius keletą metų; ragina ERPB pakeisti savo nuostatus siekiant sudaryti galimybę taip pat dalyvauti teikiant finansinę pagalbą;

Europos Parlamento vaidmuo

63. pabrėžia, kad užtikrinant, jog Europos stabilumas ir gerovė būtų glaudžiai susiję su demokratiniu EKP pietinių kaimynių valdymu ir jų ekonomine bei socialine pažanga, skatinant politines diskusijas, laisvę, demokratines reformas ir teisinės valstybės principo taikymą kaimyninėse šalyse partnerėse labai svarbus Europos Parlamento vaidmuo, kurį jis atlieka dalyvaudamas parlamentinėse delegacijose ir Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinėje asamblėjoje;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

64. pakartoja išipareigojimą toliau įgyvendinti savo teisę į parlamentinę priežiūrą įgyvendinant EKP, taip pat nuolat su Komisija aptarti EKPP taikymą; džiaugiasi, kad vyko daug konsultacijų su Komisija ir EIVK dėl EKP peržiūros ir tikisi, kad Komisija ir EIVK taip pat užtikrins, kad būtų sistemingai ir visais klausimais konsultuojamasi su Parlamentu rengiant atitinkamus dokumentus, pavyzdžiui, EKP veiklos planus; be to ragina Europos Parlamentui suteikti galimybę susipažinti su visais įgaliojimais, susijusiais su tarptautiniais susitarimais, kuriuos stengiamasi sudaryti su EKP šalimis partnerėmis, pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį, kurioje teigiama, kad būtina nedelsiant ir išsamiai informuoti Parlamentą visais procedūros etapais;

*

* *

65. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių ir EKP vyriausybėms ir parlamentams bei Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos generaliniam sekretoriui.

Seksualinės prievartos naudojimas per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose

P7_TA(2011)0155

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl seksualinės prievartos naudojimo per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose

(2012/C 296 E/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl padėties Demokratinėje Kongo Respublikoje ir išžaginimo kaip karo nusikaltimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl 10-ųjų JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo metinių ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl padėties Egipte ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl kaimyninių pietų šalių, ypač Libijos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai (PP/VĮ) Catherine Ashton deklaraciją Europos Sąjungos vardu dėl 2010 m. lapkričio 25 d. – Tarptautinės smurto prieš moteris panaikinimo dienos,
- atsižvelgdamas į PP/VĮ Catherine Ashton deklaraciją Europos Sąjungos vardu dėl 2011 m. kovo 8 d. – Tarptautinės moters dienos,

⁽¹⁾ OL C 41E, 2009 2 19, p. 83.

⁽²⁾ OL C 285E, 2010 10 21, p. 53.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0095.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 (2000) ir Nr. 1820 (2008) dėl moterų, taikos ir saugumo ir į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1888 (2009) dėl lytinio smurto prieš moteris ir vaikus ginkluoto konflikto metu,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2010 m. kovo mėn. paskirtas Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus specialusis atstovas seksualinio smurto per ginkluotus konfliktus klausimams ir įkurtas naujas JT padalinys, atsakingas už lyčių klausimus (JT Moterys),
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir jų diskriminacijos ir ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų,
- atsižvelgdamas į 1984 m. gruodžio 10 d. JT Generalinės Asamblėjos Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą ir į 1974 m. gruodžio 14 d. JT Generalinės Asamblėjos deklaraciją Nr. 3318 dėl moterų ir vaikų apsaugos ypatingų situacijų ir ginkluotų konfliktų metu, ypač į jos 4 dalį, kurioje raginama imtis veiksmingų priemonių siekiant apsaugoti moteris nuo persekiojimo, kankinimo, smurto ir žeminančio elgesio,
- atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių, ypač moterų teisių, srities teisines priemones, pvz., JT Chartiją, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją dėl kovos su žmonių prekyba ir trečiųjų asmenų išnaudojimu prostitucijos tikslams, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW) ir jos fakultatyvinį protokolą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso,
- atsižvelgdamas į kitas JT smurto prieš moteris priemones, pvz., Vienos deklaraciją, Pasaulio žmogaus teisių konferencijos 1993 m. birželio 25 d. priimtą veiksmų programą (A/CONF. 157/23) ir 1993 m. gruodžio 20 d. deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo (A/RES/48/104),
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 1997 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl nusikaltimo ir baudžiamosios teisės prevencijos priemonių, taikomų siekiant panaikinti smurtą prieš moteris (A/RES/52/86), 2002 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją dėl moterų orumo įžeidimo panaikinimo (A/RES/57/179) ir 2003 m. gruodžio 22 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris namuose panaikinimo (A/RES/58/147),
- atsižvelgdamas į 1995 m. rugsėjo 15 d. Pekine vykusioje ketvirtojoje pasaulinėje moterų konferencijoje priimtą veiksmų platformą ir į 2000 m. gegužės 18 d. Parlamento rezoliuciją dėl Pekino veiksmų platformos įgyvendinimo ⁽¹⁾, 2005 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų po Ketvirtosios pasaulinės konferencijos moterų klausimais – veiksmų platforma (Pekinas + 10) ⁽²⁾ ir 2010 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl Pekino +15 – JT veiksmų programos siekiant lyčių lygybės ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl pastangų panaikinti visų formų smurtą prieš moteris suintensyvavimo (Nr. A/RES/61/143) ir į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 ir Nr. 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo,

⁽¹⁾ OL C 59, 2001 2 23, p. 258.

⁽²⁾ OL C 320 E, 2005 12 15, p. 247.

⁽³⁾ OL C 348E, 2010 12 21, p. 11.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1998 m. priimtą Romos statutą, pagal kurį įsteigiamas Tarptautinis baudžiamasis teismas, ir ypač į jo 7 ir 8 straipsnius, kuriuose seksualinė vergovė, prievartinė prostitucija, prievartinis nėštumas ir prievartinė sterilizacija arba bet kurios formos seksualinis smurtas apibrėžti kaip nusikaltimai žmoniškumui ir karo nusikaltimai bei prilyginami tam tikros formos kankinimams ir dideliems karo nusikaltimams, nesvarbu, ar tarptautinių arba vidaus konfliktų metu šie veiksmai buvo vykdomi sistemingai, ar ne,

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

- A. kadangi moterys aktyviai dalyvavo sukilimuose, kuriais reikalauta daugiau demokratijos, teisių ir laisvių Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose,

- B. kadangi tuometiniai valdžios režimai Libijoje ir Egipte griebsi seksualinio smurto prieš moteris kaip ginklo konfliktuose, kilusiuose šių revoliucijų metu, siekiant, visų pirma, kad jos būtų pažeidžiamos,

- C. kadangi panašu, kad seksualinis smurtas naudojamas siekiant įbauginti ir pažeminti moteris, taip pat pabėgėlių stovyklose, kadangi dėl susidariusio valdžios vakuumo gali pablogėti moterų ir mergaičių teisių padėtis,

- D. kadangi Libanietė Iman-al-Obeidi, kuri Tripolio viešbutyje žurnalistams sakė tapusi grupinio išprievartavimo ir kareivių piktnaudžiavimo auka, 2011 m. kovo 26 d. buvo laikoma nežinomoje vietoje, o dabar vyrai, kuriuos ji kaltina išprievartavimu, jai iškėlė baudžiamąją bylą dėl šmeižto,

- E. kadangi egiptietės protestuotojos tvirtina, kad kariškiai joms surengė nekaltybės testą, 2011 m. kovo 9 d. apsupę jas Tahriro aikštėje, vėliau kankino ir žagino, o nekaltybės testai buvo atliekami ir fotografuojami dalyvaujant vyriškos lyties kariams, kadangi kai kurios egiptietės turės stoti prieš karinį teismą dėl to, kad neišlaikė nekaltybės testo, o kai kurioms gresia kaltinimai dėl prostitucijos,

- F. kadangi prievartavimas ir seksualinė vergovė, jei jie yra plačiai paplitusios ir sistemingos praktikos dalis, pagal Ženevos konvenciją yra pripažįstami nusikaltimais žmoniškumui ir karo nusikaltimais, už kuriuos turėtų būti baudžiama Tarptautiniame baudžiamajame teisme (TBT); kadangi prievartavimas dabar taip pat pripažįstamas genocido dalimi, kai yra vykdomas siekiant visiškai ar iš dalies sunaikinti tam tikrą žmonių grupę; kadangi ES turėtų remti veiksmus, kuriais siekiama nutraukti kaltų dėl seksualinio smurto prieš moteris ir vaikus nebaudžiamumą,

- G. kadangi įrodyta, kad ginkluoti konfliktai daro neproporcingai didelį ir specifinį poveikį moterims; kadangi moterų vaidmuo kuriant taiką ir užkertant kelią konfliktams turėtų būti didinamas, o moterims ir vaikams teikiama geresnė apsauga karų ir konfliktų zonose užtikrinant dalyvavimą, prevenciją ir apsaugą,

- H. kadangi JT Saugumo Tarybos rezoliucijose 1820, 1888, 1889 ir 1325 nustatyti išpareigojimų įgyvendinimas yra bendras kiekvienos JT valstybės narės, nepaisant to, ar ji kenčia nuo konfliktų, ar ji yra pagalbos teikėja, ar kt., rūpestis ir uždavinys; kadangi šiuo atžvilgiu reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad 2008 m. gruodžio mėn. buvo priimtos ES gairės dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir kovos su visų formų moterų diskriminacija ir ES gairės dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų, kurios yra stiprus politinis signalas, jog šiems klausimams Sąjunga teikia pirmenybę,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

1. ragina Komisiją ir valstybių narių vyriausybes griežtai pasmerkti seksualinės prievartos, bauginimo ir prieš moteris nukreiptų veiksmų Libijoje ir Egipte naudojimą;
2. griežtai smerkia Egipto armijos Tahriro aikštėje vykdytus priverstinius moterų protestuotojų nekaltybės testus ir mano, kad tokie veiksmai nepriimtini, nes jie prilygsta kankinimui; ragina Egipto Aukščiausiąją karinę tarybą nedelsiant imtis priemonių, kad būtų nutraukta ši žeminanti veikla, ir užtikrinti, jog visoms saugumo ir karinėms pajėgoms būtų aiškiai nurodyta, kad kankinimai ir kitoks netinkamas elgesys, įskaitant priverstinius nekaltybės testus, negali būti toleruojami ir bus visapusiškai ištirti;
3. ragina Egipto valdžios institucijas imtis skubių veiksmų, kad būtų nutraukti kankinimai, ištirti visi prievartos prieš taikius protestuotojus atvejai ir civiliai gyventojai nebebūtų teisiami kariniuose teismuose; reiškia ypatingą susirūpinimą dėl žmogaus teisių organizacijų pranešimų, kuriuose nurodoma, kad nepilnamečiai buvo sulaikomi ir nuteisiami kariniuose teismuose;
4. rekomenduoja, kad būtų atliktas nepriklausomas tyrimas ir kad nusikaltimų vykdytojai būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn, ypatingai atidžiai ištiriant nusikaltimus, apibrėžtus Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statute, padarytus Muammaro al Kaddafio; mano, kad už tokius veiksmus atsakingi asmenys turi stoti prieš teismą, o moterys, kurios praneša apie tokią prievartą, privalo būti apsaugotos nuo atsakomųjų veiksmų;
5. pabrėžia, kad kiekvienam turėtų būti suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę dėl demokratinės savo šalies ateities ir už tai asmuo neturi būti sulaikytas, kankinamas, žeminamas arba diskriminuojamas;
6. yra tvirtai įsitikinęs, kad Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose vykstantys pokyčiai turi padėti panaikinti moterų diskriminaciją ir pasiekti, kad jos galėtų visapusiškai dalyvauti visuomenėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir vyrai, laikantis Jungtinių Tautų konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW);
7. pabrėžia, kad reikia bendrai užtikrinti moterų teises naujose šių visuomenių demokratinėse ir teisinėse struktūrose;
8. pabrėžia, kad moterų vaidmuo revoliucijose ir demokratizacijos procesuose turėtų būti pripažintas, ir pabrėžtos konkrečios grėsmės, kurias jos patiria, bei būtinybė remti ir ginti jų teises;
9. ragina ES valstybes nares aktyviai ir tvariai, politiškai ir finansiškai skatinti visiškai įgyvendinti JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1325 ir Europos lygmeniu įsteigti joje numatytas kontrolės institucijas ir įdiegti mechanizmus, taip pat ragina Jungtines Tautas užtikrinti šios rezoliucijos įgyvendinimą visais tarptautiniais lygmenimis;
10. pabrėžia, kad taikant Europos kaimynystės politikos (EKP) priemones prioritetą reikia teikti žmogaus teisėms, nes jos yra neatskiriama demokratizacijos proceso dalis, ir pabrėžia, kad būtina dalytis ES patirtimi lygybės politikos klausimais ir kovos su smurtu, susijusiu su lytimi, srityje;
11. pabrėžia, kad reikia įgyvendinti vyrų ir moterų lygybės principą ir remti konkrečius veiksmus, siekiant EKP šalyse užtikrinti veiksmingą ir sistemingai taikomą lygybės principą; ragina vyriausybes ir pilietinę visuomenę didinti moterų socialinę įtrauktį, įskaitant kovą su moterų neraštingumu ir moterų užimtumo skatinimą, siekiant užtikrinti tinkamą moterų dalyvavimą visais lygmenimis; pabrėžia, kad lygybė turi tapti neatsiejama demokratizacijos proceso dalimi, be to, prioritetinę reikšmę reikėtų suteikti moterų ir mergaičių švietimui, įskaitant informuotumo apie jų teises didinimą;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

12. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIVT ir Komisiją bendraujant su pietinėmis EKP šalimis pirmenybę teikti ES politikos prioritetams dėl mirties bausmės panaikinimo, pagarbai žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises, ir pagrindinėms laisvėms bei keleto tarptautinių teisinių priemonių ratifikavimui, įskaitant Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą ir 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso;

13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai.

2009 m. EIB metinė ataskaita

P7_TA(2011)0156

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos investicijų banko 2009 m. metinės ataskaitos (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas 2009 m. į EIB grupės metinę ataskaitą (Veiklos ir banko atsakomybės ataskaita, finansų ataskaita ir statistikos ataskaita),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl Europos investicijų banko 2008 m. metinės ataskaitos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 25 d. rezoliuciją dėl 2007 m. Europos investicijų banko ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko metinių ataskaitų ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 16 d. rezoliuciją dėl ES 2020 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto nuomonę (A7-0073/2011),

EIB naujasis statusas

1. pritaria pokyčiams, kuriuos įvedė Lisabonos sutartis, suteikdama daugiau lankstumo EIB finansavimui, įskaitant: įprastinė banko veikla papildyta dalyvavimu nuosavo kapitalo valdyme; galimybė steigti patronuojamąsias įmones ir kitus padalinius, skirtus kontroliuoti vadinamąją specialią veiklą ir suteikti plataus masto techninės paramos paslaugas; bei sustiprinti Audito komitetą;

2. primena, kad į Lisabonos sutartį įtraukti pokyčiai, kuriuose paaiškinami EIB finansavimo trečiojoje šalyje tikslai, kurie, kaip numatyta Europos Sąjungos Sutarties 3 straipsnio 5 dalyje, skirti pagrindiniams ES santykių su platesniu pasauliu principams remti ir užtikrinti, kad bus siekiama Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje numatytų ES išorės santykių tikslų;

⁽¹⁾ OL C 81E, 2011 3 15, p. 135.

⁽²⁾ OL C 117E, 2010 5 6, p. 147.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0223.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

3. supranta, kad kai kurios valstybės narės EIB prašo imtis daugiau rizikos jo finansų veikloje, bet taip pat pripažįsta koks EIB yra svarbus AAA reitingavimas, taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad tai neturėtų sukelti grėsmės šiam AAA reitingavimui, nes jis yra pagrindinis veiksnys, dėl kurio EIB turi galimybę teikti paskolas palankiausiomis sąlygomis;
4. primena, kad EIB tikslas yra remti ES politikos tikslus ir, kad jis atsako Audito rūmams, OLAF ir ES valstybėms narėms bei neprivalomai Europos Parlamentui;
5. tačiau rekomenduoja apsvarstyti pasiūlymą taikyti EIB finansinės padėties kokybės, tikslaus rezultatų vertinimo ir geros profesinės praktikos taisyklių paisymo rizikos ribojimu pagrįstą reguliavimo priežiūrą;
6. siūlo, kad minėtąją reguliavimo priežiūrą:
 - vykdytų Europos centrinis bankas pagal SESV 127 straipsnio 6 dalį;
 - arba, pirmajam variantui nepavykus, EIB savanoriška iniciatyva – Europos bankininkystės institucija dalyvaujant ar nedalyvaujant vienai ar daugiau nacionalinių reguliavimo institucijų ar nepriklausomas auditorius;
7. prašo Komisiją iki 2011 m. lapkričio 30 d. pateikti Europos Parlamentui galimų rizikos ribojimu pagrįstos EIB priežiūros variantų teisinę analizę;
8. siūlo Komisijai, bendradarbiaujant su EIB ir atsižvelgiant į jo žmogiškųjų išteklių kokybę ir patirtį finansuojant dideles infrastruktūras, vykdyti strateginio investicijų finansavimo planavimo funkciją, neatmetant jokių galimų sprendimų: dėl subsidijų, valstybių narių pasirašytųjų EIB kapitalo sumų mokėjimo, Europos Sąjungos įmokų į EIB kapitalą, paskolų, inovacinių priemonių, ilgalaikiams ne iš karto atsiperkančiams projektams pritaikytos finansinės inžinerijos, garantijų sistemų kūrimo, investicijų skirsnio įrašymo į ES biudžetą, Europos, nacionalinių ir vietos valdžios institucijų finansinių konsorciūmų, viešojo ir privataus sektorių partnerystės;
9. vis dėlto primena savo perspėjimą ir susirūpinimą, kad kai kurie EIB valdymo aspektai, susiję su Europos programomis ir fondais, nebuvo įtraukti į biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą, todėl atsiranda konkretus Komisijos ir EIB veiklos koordinavimo poreikis ir yra sunku gauti pasiektų rezultatų bendrą vaizdą; vėl prašo EIB pateikti išsamią informaciją apie rezultatus: nustatytus ir pasiektus tikslus, galimų nukrypimų priežastis ir atliktų įvertinimų rezultatus; ragina Komisiją pateikti išsamią informaciją apie veiklos su EIB koordinavimo procedūras ir jų veiksmingumą;
10. ragina Komisiją gauti iš EIB oficialią ataskaitą, susijusią su didžiulį dauginamąjį poveikį turinčia veikla, kurią užtikrina Europos biudžetas;
11. pabrėžia, kad ES biudžeto garantijos EIB suteiktoms paskoloms 2009 m. pabaigoje pasiekė 19,2 milijardų eurų; pabrėžia, kad ši suma ES biudžetui yra gana didelė, ir tikisi sulaukti išsamaus susijusios rizikos išaiškinimo; mano, kad EIB taip pat turėtų pateikti paaiškinimą dėl asignavimų paskolos palūkanoms, kurios yra didelio garantijų skaičiaus rezultatas;
12. prašo išsamiai paaiškinti administracinių mokesčių, kurių EIB gavo iš ES biudžeto;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

13. pakartoja savo pasiūlymą suteikti Europos Sąjungai galimybę tapti EIB nare;

EIB finansavimas ES***Pasaulinė finansų krizė ir jos pasekmės EIB***

14. pritaria banko susitelkimui ties trimis sritimis, kurias Europoje labiausiai palietė krizė, t. y. mažomis ir vidutinio įmonėmis, konvergencijos regionais ir klimato kaitos veikla;

15. pripažįsta svarbų EIB vaidmenį remiant MVĮ, ypač finansinės krizės ir ekonomikos nuosmukio metu, ir ragina EIB palengvinti savo bendrosios paskolų priemonės ir struktūrinių fondų lėšų sąveiką;

16. atkreipia dėmesį į MVĮ svarbą Europos ekonomikai, taigi pritaria tam, kad MVĮ nuo 2008 m. iki 2011 m. paskolintos sumos būtų padidintos iki 30,8 milijardų eurų ir pripažįsta, kad ši suma viršija šiam laikotarpiui numatytą metinę 7,5 milijardų eurų sumą; pritaria, kad 2010 m. kovo mėn. buvo sukurta Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrofinansų skyrimo priemonė, kuriai Komisija ir bankas paskyrė 200 milijonų eurų; tačiau pabrėžia, kad MVĮ susidūrė su sunkumais dėl paskolų skyrimo ir todėl ragina EIB ir toliau didinti skaidrumą dėl paskolų skyrimo per finansinius tarpininkus; todėl ragina nustatyti aiškias finansines sąlygas finansiniams tarpininkams ir jiems taikomus griežtus skolinimo veiksmingumo kriterijus; be to, ragina EIB išsipareigoti kasmet pateikti paskolų teikimo MVĮ ataskaitą, įskaitant jų prieinamumo ir veiksmingumo vertinimą bei priemonių, kuriomis būtų siekiama didesnės skolinimo skverbties;

17. rekomenduoja, kad EIB būtų labiau susitelkęs, išrankesnis, veiksmingesnis ir labiau orientuotas į rezultatus; laikosi nuomonės, kad dirbdamas su mažomis ir vidutinėmis įmonėmis jis turėtų ypatingai bendradarbiauti su skaidriais ir atskaitingais finansiniais tarpininkais, susijusiais su vietos ūkiu; mano, kad skolinimo MVĮ klausimu EIB turėtų savo tinklavietėje aktyviai teikti informaciją, ypač informaciją apie išmokėtas sumas, iki to meto paskirtų asignavimų skaičių bei lėšas gavusius regionus ir pramonės sektorius; mano, kad taip pat reiktų teikti informaciją apie sąlygas, kurias turėtų atitikti finansiniai tarpininkai;

18. džiaugiasi dėl to, kad buvo susitarta dėl EIB prieigos prie ECB likvidumo per Centrinį Liuksemburgo banką siekiant palengvinti EIB skolinimo programų įgyvendinimą ir likvidumo valdymą;

19. atkreipia dėmesį į tai, kad pagrindinis EIB siekis yra ES sanglaudos politikos konvergencijos tikslas; pabrėžia EIB ir Komisijos bendrų veiksmų techninės pagalbos srityje (JASPERS) naudą teikiant papildomą paramą ir postūmį struktūrinių fondų intervencinėms priemonėms;

20. ragina EIB regionams, kurie priskiriami konvergencijos tikslui, ir toliau suteikti būtiną techninę paramą ir bendrą finansavimą, siekiant, kad jie galėtų įsisavinti didžiąją dalį jiems skirtų lėšų, ypač prioritetinių sektorių projektams, pavyzdžiui, transporto infrastruktūros sektoriui ir kitiems augimą ir užimtumą skatinantiems projektams ir projektams, kurie sudaro dalį Europa 2020 strategijos, vadovaujantis aukštais socialiniais, skaidrumo ir aplinkos standartais;

21. ragina EIB visiškai suderinti savo veiklą su ES tikslu sklandžiai pereiti prie tokios ekonomikos, kai išmetami nedideli anglies dioksido kiekiai, ir priimti planą laipsniškai nutraukti paskolų teikimą išskatinio kuro projektams bei dėti dvigubai daugiau pastangų siekiant didinti atsinaujinančios energijos technologijų ir energijos požiūriu veiksmingų technologijų perdavimo mastą;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

22. reiškia susirūpinimą dėl to, kad nuolat trūksta bendrųjų paskolų skyrimo būdų ir stebėsenos skaidrumo mokesčių valdymo klausimu, taigi mano, kad būtina užtikrinti, jog paskolų gavėjai nesinaudotų mokesčių rojumi ar kitais būdais, siekdami išvengti mokesčių;

23. ragina labiau derinti EIB ir EIF veiklą, ypač labiau nukreipti EIF link Europa 2020 strategijos tikslų ir uždavinių ir todėl ragina šias institucijas pasidalinti darbus ir optimizuoti atitinkamus balansus;

24. džiaugiasi EIB grupės sprendimu artimiau bendradarbiauti su Komisija pagal sanglaudos politiką įgyvendinant tris bendras iniciatyvas: JESSICA, JEREMIE ir JASMINE, skirtas sanglaudos politikos efektyvumui ir veiksmingumui didinti ir struktūrinių fondų poveikiui stiprinti; pripažįsta, kad pasirodė, jog minėtasis bendradarbiavimas naudingas ir veiksmingas, ypač atsižvelgiant į ekonominę krizę;

EIB finansavimas po 2013 metų

25. mano, kad atėjo laikas gerokai padidinti strategines ilgalaikes investicijas Europoje ypatingą dėmesį skiriant pagrindinėms Europos infrastruktūros ir sanglaudos sritims; taigi prašo:

— užtikrinti Europos Parlamentui didesnę banko veiklos skaidrumą;

— užtikrinti aiškią EIB atskaitomybę Europos Parlamentui;

— tikslingai naudoti finansines priemones;

26. skatina EIB parengti jo po 2013 m. Veiklos strategiją, suderintą su Europa 2000 strategija;

27. mano, kad Europa 2020 strategija pateikia įdomų ir teigiamą požiūrį į finansų priemones; siekiant pagerinti jų veiksmingumą ragina EIB ir Komisiją atsižvelgti į šiuos tikslus: supaprastinti procedūras ir padidinti koeficientus ir EIB grupės kanalizuojantį poveikį, siekiant pritraukti valstybės lėšas ir privataus sektoriaus investuotojus;

28. ragina EIB toliau aktyviai teikti bendras iniciatyvas kartu su Komisija, ypač sanglaudos politikos srityje; pripažįsta, kad šios iniciatyvos skatina tolesnį vystymąsi, *inter alia* padeda ruošti naujam programavimo laikotarpiui, kuris bus po 2013 m.;

29. ragina EIB paskelbti savo investicinių projektų prioritetus, kad naudojantis tokiais metodais, kaip ekonominės naudos analizė, būtų galima pasiekti didžiausio BVP augimo;

30. remia aukštos kokybės investicijų subjektus, pvz., EIB, už jų patirtį naudojant inovacines priemones, tokias kaip struktūrinė finansavimo priemonė, rizikos pasidalijimo finansinė priemonė ir Europos netaršaus transporto priemonė;

31. ragina dažniau drauge naudoti ES dotacijas ir EIB finansines priemones, kurios gali pagerinti turimų išteklių poveikį, jeigu naujosios finansinės priemonės bus išmanios, integruotos ir lanksčios;

32. mano, kad sukaupusi patirties rengiant ir taikant finansines priemones per šį programavimo laikotarpį Komisija ir EIB turėtų sugebėti išplėtoti šių priemonių apimtį ir taikymo mastą ir pasiūlyti daugiau įvairių produktų;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

33. mano, kad EIB išleidžiamoms obligacijoms, skirtoms savi-finansavimui, turi būti nustatyti aiškūs ir atskirti tikslai bei teisinė sistema, o ateityje tas pats parengiama ir „projektų obligacijoms“;

34. atkreipia dėmesį į tai, kad EIB pats save finansuoja sėkmingai leisdamas bendras obligacijas, kurias remia visos ES valstybės narės;

35. pritaria „projektų obligacijoms“, skirtoms ne tik pagerinti obligacijų, kurias išleido įmonės pagal strategiją „Europa 2020“, kredito rizikos reitingui, bet ir finansuoti Europos transporto, energetikos ir informacinių technologijų infrastruktūroms bei paversti ekonomiką labiau tausojančią aplinką; mano, kad šios „projektų obligacijos“ galėtų turėti teigiamą poveikį kapitalo, skirto augimui ir darbo vietas didinančioms tvarioms investicijoms, papildančioms nacionalines ir sanglaudos fondo investicijas, pasiekiamumui; mano, kad ši priemonė turėtų pagerinti atrinktų projektų kredito reitingus ir pritraukti privatų finansavimą, kuris papildytų nacionalines ir sanglaudos fondo investicijas;

36. ragina Komisiją ir EIB pateikti realius pasiūlymus, skirtus sukurti „projektų obligacijoms“; pabrėžia, kad kuriant šias priemones Parlamentas turi aktyviai dalyvauti ir ragina apsvarstyti kaip per kitą daugiametę finansų programą galėtų būti naudotas ES biudžetas, kaip pirmoji nuostolių rizikos mažinimo buferinė priemonė, o EIB taptų pavaldžiu finansuotoju;

37. mano, kad šiose srityse EIB galėtų skirti papildomą paramą: MVĮ, vidutinėms įmonėms, infrastruktūrai ir kitiems pagrindiniams augimo ir užimtumo skatinimo projektams, kurie sudaro Europa 2020 strategijos dalį;

38. ragina EIB investuoti į Europos geležinkelių sektoriaus krovinių transportą ir į kitus transeuropinius krovinio transporto tinklus, siekiančius Viduržemio jūros, Juodosios ir Baltijos jūrų uostus, siekiant juos tvirtai susieti su Europos rinkomis;

39. ragina EIB teikti daugiau paramos TEN-T tiesimui siekiant paskatinti viešąjį ir privatų sektorių daugiau investuoti; mano, kad ir šioje srityje projektų obligacijos gali būti papildoma investicijų priemonė, naudojama kartu su TEN-T skirto biudžeto lėšomis; ragina ateityje investicijas sutelkti į TEN-T tarpvalstybines jungtis siekiant padidinti sukuriamą pridėtinę Europos vertę;

40. ragina EIB investuoti į Nabucco dujotiekį ir kitus svarbius TEN-E projektus, kurie padėtų patenkinti Europos ateities energetikos poreikius, diversifikuotų Europos tiekėjų sąrašą, pagerindami ES politikos derinį bei padėtų įgyvendinti Europos aplinkosaugos išipareigojimus;

EIB finansavimas ne ES teritorijoje***EIB vaidmuo šalyse kandidatėse***

41. mano, kad šalyse kandidatėse EIB viena iš veiklos sričių galėtų būti didesnio dėmesio skyrimas energijos efektyvumo priemonėms, atsinaujinančiam energijai ir ekologiškai infrastruktūrai, TEN ir TEN-E, PPP, vadovaujantis aukštais socialiniais, skaidrumo ir aplinkosaugos standartais ir taip pat atsižvelgiant į ES klimato tikslus skirti pirmenybę tvarioms transporto, ypač geležinkelių transporto, priemonėms;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

42. mano, kad EIB turėtų suteikti techninę pagalbą šalims kandidatėms, kaip tai nurodyta banko Statuto 18 straipsnyje;

EIB vaidmuo vystymesi

43. teigiamai vertina pakeitimus, padarytus Lisabonos sutarties EB 209 straipsnyje, skaitomame kartu su EB 208 straipsniu, kuriame numatyta, kad EIB pagal jo statute nustatytas sąlygas prisideda prie priemonių, reikalingų Bendrijos politikos bendradarbiavimo vystymosi labai srityje tikslams pasiekti, įgyvendinimo;

44. primena, kad EIB finansavimo strategija ir veiksmais turėtų būti prisidedama prie bendrų, ES išorės veiksams taikomų principų įgyvendinimo, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje, tikslo vystyti ir stiprinti demokratiją bei teisinės valstybės principus, gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves bei laikytis tarptautinių susitarimų aplinkos srityje, kurių šalimi yra Europos Sąjunga arba jos valstybės narės; EIB turėtų užtikrinti, kad atitinkamose projektų stadijose būtų laikomasi Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkos apsaugos klausimais nuostatų;

45. pritaria kompetentingų asmenų valdymo komiteto išvadai, kad reikėtų apmąstyti galimybes vystyti „ES išorės bendradarbiavimo ir vystymosi platformą“; tačiau ragina EIB ir kitas Europos institucijas atsargiai įvertinti šios naujos iniciatyvos galimybes ir ilgalaikį poveikį visos ES išorės veiksams siekiant užkirsti kelią tam, kad visos vystymosi politikos sritys ir tikslai, būtų sumenkinti numatant priemones, kurių tikslai ir prioritetai nebuvo iš anksto įvertinti;

46. pritaria naujai pasiūlytam sprendimui, kuris sustiprintų EIB pajėgumus ES vystymosi tikslams įgyventi, pakeistų regioninius tikslus horizontaliais aukšto lygio tikslais ir pagal išorės įgaliojimus padėtų parengti veiklos gaires, skirtas atskiriems regionams; primena, kad reikia numatyti aiškius prioritetus, įskaitant atsinaujinančiąją energiją, miestų infrastruktūrą, savivaldybių vystymąsi, vietos finansines institucijas;

47. EIB vaidmeniui vystymosi srityje padidinti rekomenduoja:

— skirti didesnę skaičių atsidavusių ir kvalifikuotų darbuotojų, kurie specializuojasi vystymosi srityje ir besivystančiose šalyse, ir padidinti personalo matomumą trečiose šalyse;

— padidinti vietos subjektų dalyvavimą projektuose,

— padidinti tikslinį kapitalą projektų, skirtų vystymosi problemoms spręsti, srityje,

— skirti daugiau išmokų,

— išnagrinėti galimybę sugrupuoti EIB veiklą trečioiose šalyse į vieną atskirą subjektą;

48. rekomenduoja EIB daugiau dėmesio skirti investicijoms į atsinaujinančios energijos projektus besivystančiose šalyse, ypač Afrikoje į pietus nuo Sacharos;

EIB, tarptautinių, regioninių ir nacionalinių finansinių institucijų bendradarbiavimas

49. pripažįsta, kad EIB, daugiašalių plėtros bankų, regioninių plėtros bankų, Europos dvišalių vystymosi agentūrų ir besivystančių šalių valstybinių bei privačių finansų institucijų bendradarbiavimą būtina didinti, remiant ES politikos sritis;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

50. mano, kad didesnis bendradarbiavimas, suteikiant tas pačias sąlygas, pagrįstas regioninių ir nacionalinių finansų institucijų abipusiškumu, yra būtinas siekiant veiksmingiau panaudoti išteklius ir tenkinti specifinius vietos poreikius;

51. ragina pasirašyti Supratimo memorandumą, dėl kurio šiuo metu derasi EIB, ERPB ir Komisija, siekiant sustiprinti bendradarbiavimą visose ne ES teritorijoje vykdomos veiklos srityse, taip pat siekiant, kad paskolų politikos būtų suderinamos tarpusavyje ir su ES politikos tikslais, pavyzdžiui, sanglaudos ir aplinkos apsaugos politikos, tikslais;

Ofšoriniai finansiniai centrai

52. ragina EIB nustatyti aiškias finansavimo sąlygas finansiniams tarpininkams ir pranešti apie pažangą siekiant skaidrumo ir didesnės atskaitomybės, ypač skolinant per finansinius tarpininkus; mano, kad EIB turėtų persvarstyti ir sugriežtinti savo politiką lengvatinių mokesčių finansinių centrų atžvilgiu, neapsiriboti dabartinėmis EPBO sąrašuose nustatytomis vienodomis sąlygomis bei atsižvelgti į visas jurisdikcijas, kuriose gali būti leidžiama išvengti mokesčių ar jų nemokėti;

53. mano, kad nėra pakankama pasitikėti tik EPBO ofšorinių finansų centrų sąrašu ir, kad būtina taikyti visus tarptautiniu mastu pripažintus sąrašus tok, kol ES neparengs savo sąrašo; tačiau mano, kad EIB turėtų vykdyti savo nepriklausomą nebendradarbiaujančių šalių vertinimą ir stebėseną ir nuolat viešinti šio vertinimo rezultatus, kurie papildytų tarptautinius ir ES informacinius sąrašų tyrimų rezultatus;

54. mano, kad EIB neturėtų dalyvauti jokiame veikloje, kuri yra įgyvendinama nebendradarbiaujančiose šalyse ir teritorijose, kaip nustatyta EPBO, FATF ir kitų atitinkamų tarptautinių organizacijų, taip pat atliekant savo nepriklausomą vertinimą ir stebėseną;

55. mano, kad EIB turėtų labai griežtai taikyti atnaujintą ir paskelbtą Ofšorinių finansų centrų (angl. Offshore Financial Centres, OFC)/NCJ (nebendradarbiaujančių šalių) politiką, siekiant, kad jo vykdoma finansinė veikla joku būdu neprisidėtų prie mokesčių slėpimo ar pinigų plovimo;

56. prašo EIB į savo metinę ataskaitą EP įtraukti detales, dėl savo politikos, susijusios su ofšoriniais finansų centrais, ypač informuoti apie prašymų, atmestų dėl to, kad jie neatitiko reikalavimų, skaičių ir pateiktų bei patenkintų įmonių perkėlimo prašymų skaičių;

57. ragina EIB toliau aktyviai ir laiku atskleisti projektų informaciją, įskaitant savo vertinimus, susijusius su projektų poveikiu aplinkai, socialinei apsaugai, žmogaus teisėms ir vystimuisi, stebėsenos ataskaitas ir ex-post vertinimo ataskaitas;

*

* *

58. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos investicijų bankui, Pasaulio banko grupei, visiems regioninės plėtros bankams, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

Ai WeiWei byla Kinijoje

P7_TA(2011)0157

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Ai Weiwei bylos

(2012/C 296 E/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo dabartinės kadencijos ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių pažeidimų Kinijoje,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi dėl raginimų internetu kelti vadinamąją „Jazminų revoliuciją“ Kinijoje bangos (kuri kilo dėl politinių įvykių Tunise, Egipte ir Libijoje) Kinijos valdžios institucijos ėmėsi atitinkamų veiksmų ir plačiu mastu taikė griežtas priemones prieš žmogaus teisių aktyvistus ir disidentus,
- B. kadangi niekas nematė tarptautiniu mastu garsaus menininko ir režimo kritiko Ai Weiwei nuo tada, kai jis buvo sulaikytas einantis pro apsaugos patikrinimo postą Pekino oro uoste 2011 m. balandžio 3 d., sekmadienį,
- C. kadangi be to, kad Ai Weiwei buvo suimtas, turimomis žiniomis taip pat į jo studiją įsiveržė policija, kuri konfiskavo keletą daiktų,
- D. kadangi pastaruoju metu Ai Weiwei nebuvo leista vykti į Oslą į Nobelio taikos premijos teikimo iškilmes ir jam buvo taikomas namų areštas po to, kai Londone atidaryta jo saulėgrąžų sėklų paroda, taip pat jo studija Šanchajuje apieškota,
- E. kadangi Ai Weiwei plačiai žinomas už Kinijos ribų, tačiau jam kaip menininkui neleidžiama rengti parodų Kinijoje, nors jo darbai tapo žinomi dėl to, kad jis bendrai su kitais sukūrė Olimpinių žaidynių stadiono „Paukščio lizdą“,
- F. kadangi Ai Weiwei tapo žymus šalyje ir tarptautiniu mastu paskelbęs vaikų Sičuanu žemės drebėjimo aukų vardus ir vėliau nežinomi asmenys jį sumušė ir dėl to menininkas buvo paguldytas į ligoninę Vokietijoje,
- G. kadangi Ai Weiwei yra vienas iš garsiausių asmenų, pasirašiusių „Chartiją 08“ – peticiją, kurioje Kinija raginama toliau vykdyti politinę reformą ir ginti žmogaus teises,
1. smerkia nepagrįstą ir nepriimtina režimo kritiko ir tarptautiniu mastu garsaus menininko Ai Weiwei įkalinimą;
 2. ragina skubiai ir besąlygiškai išlaisvinti Ai Weiwei ir išreiškia savo pritarimą jo taikiai vykdomai veiklai ir iniciatyvomis, kuriomis siekiama paskatinti vykdyti demokratines reformas ir ginti žmogaus teises;
 3. pabrėžia, kad policija atsakė suteikti Ai Weiwei žmonai informaciją apie jo įkalinimo priežastis;
 4. pažymi, kad Ai Weiwei įkalinimas yra pastaruoju metu plačiai taikomų griežtų priemonių prieš žmogaus teisių aktyvistus ir disidentus pavyzdys, kai buvo areštuota daug žmonių, jie nuteisti pernelg ilgai kalėti, žmonės labiau sekami ir užsienio reporteriams taikomi didesni represiniai apribojimai;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

5. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton susitikimuose su Kinijos valdžios institucijomis ir toliau kelti žmogaus teisių pažeidimų klausimą pačiu aukščiausiu lygmeniu, įskaitant pastarojo meto nuosprendžius, pagal kuriuos Lui Xianbin nuteistas 10 metų kalėti, o Liu Xiaobo – 11 metų, taip pat, pavyzdžiui, klausimus dėl Liu Xia, Chen Guangcheng, Gao Zhisheng, Liu Xianbin, Hu Jia, Tang Jitian, Jiang Tianyong, Teng Biao, Liu Shihui, Tang Jingling, Li Tiantian, Ran Yunfei, Ding Mao ir Chen Wei, atkreipiant dėmesį ir į represines sąlygas, kuriomis gyvena šių nuteistųjų sutuoktiniai ir šeimos nariai; taip pat prašo pateikti Europos Parlamentui ataskaitą apie šias bylas po būsimo ES ir Kinijos aukšto lygio politinio dialogo, kuriame Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliotinė dalyvaus;
6. pabrėžia, kad Kinijos padėtis žmogaus teisių srityje vis dar kelia didelį susirūpinimą; pažymi, kad reikia visapusiškai įvertinti ES ir Kinijos dialogą žmogaus teisių klausimais, įskaitant ES ir Kinijos teisinį seminarą žmogaus teisių tema, siekiant įvertinti taikomą metodiką ir pasiektą pažangą;
7. ragina EP delegaciją ryšiams su Kinijos Liaudies Respublika kito tarpparlamentinio susitikimo metu iškelti ir nuodugniai aptarti žmogaus teisių pažeidimų klausimą, ypač atsižvelgiant į šioje rezoliucijoje nurodytus atvejus;
8. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai persvarstyti šį dialogą siekiant, kad jis būtų veiksmingas ir orientuotas į rezultatus, taip pat imtis visų būtinų priemonių, kad greitai būtų organizuotas kitas dialogas žmogaus teisių tema, per kurį būtų keliamas šių Europos Parlamento rezoliucijoje nurodytų žmogaus teisių pažeidimo atvejų klausimas;
9. primena, kad Kiniją nuo 1949 m. valdo viena partija, ir atsižvelgdamas į šiuos naujausius politinius įvykius bei į blogėjančią žmogaus teisių padėtį Kinijoje, pareiškia, kad ES politinės partijos turėtų persvarstyti atitinkamus savo santykius;
10. mano, kad plėtojant ES ir Kinijos santykius, kartu būtina vykdyti nuoširdų, rezultatyvų ir veiksmingą politinį dialogą, taigi reikalauja, kad naujojo pagrindų susitarimo, dėl kurio dabar deramasi su Kinija, viena iš sudedamųjų dalių būti pagarba žmogaus teisėms;
11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, einančiam Europos Sąjungos Tarybos pirmininko pareigas, Komisijai ir Kinijos Liaudies Respublikos prezidentui, ministrui pirmininkui ir Liaudies Atstovų Susirinkimui.

Draudimas išrinkti Tibeto vyriausybę tremtyje Nepale

P7_TA(2011)0158

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl draudimo išrinkti Tibeto vyriausybę tremtyje Nepale

(2012/C 296 E/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl Nepalo ⁽¹⁾ ir 2006 m. spalio 26 d. rezoliuciją dėl Tibeto ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 1948 m. paskelbtą Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0245.

⁽²⁾ OL C 313 E, 2006 12 20, p. 463.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į JT Generalinio sekretoriaus Ban Ki-moono 2010 m. gegužės 29 d. pareiškimą dėl politinės padėties Nepale,

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,

- A. kadangi tai, kad Kinijos Liaudies Respublika yra okupavusi Tibetą, neleidžia tibetiečiams demokratiškai išrinkti savo atstovus Tibeto teritorijoje,

- B. kadangi daugiau nei 82 000 ištremtų tibetiečių visame pasaulyje buvo pakviesti 2011 m. kovo 20 d. balsuoti ir išrinkti naująjį Tibeto vyriausybės tremtyje premjerą (tib. *Kalon Tripa*),

- C. kadangi didėjant Kinijos vyriausybės spaudimui keletas tūkstančių tibetiečių Nepale negavo Nepalo valdžios institucijų Katmandu leidimo balsuoti,

- D. kadangi jau per ankstesnį balsavimo turą Nepale 2010 m. spalio 3 d. Katmandu policija konfiskavo balsavimo urnas ir uždarė Tibeto bendruomenės balsavimo vietas,

- E. kadangi 2011 m. kovo 10 d. Dalai Lama pareiškė, kad oficialiai atsisakys savo politinės lyderystės Tibeto vyriausybėje tremtyje, kuri įsikūrusi Indijoje, Daramsaloje, norėdamas sustiprinti demokratinę tibetiečių judėjimo prieš rinkimus, kuriuose turės būti išrinkta nauja Tibeto politinių vadovų karta, sąrangą,

- F. kadangi Nepalo vyriausybė teigė, jog tibetiečių demonstracijos pažeidžia jos principu „viena Kinija“ grindžiamą politiką, dar kartą pabrėžė įsipareigojimą savo teritorijoje neleisti „prieš Pekiną nukreiptos veiklos“, taigi, norėdama nuraminti Kinijos valdžios institucijas, nustatė bendrąjį tibetiečių grupių judėjimo draudimą,

- G. kadangi ne kartą pranešta, kad Nepalo valdžios institucijos, ypač policija, pažeidė pagrindines žmogaus teises, kaip antai tremtyje Nepale esančių tibetiečių žodžio, susirinkimų laisvę ir teisę laisvai burtis į asociacijas; kadangi tarptautinės žmogaus teisių konvencijos, kurių šalis yra Nepalas, įskaitant Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą, užtikrina šias teises visiems Nepale esantiems asmenims,

- H. kadangi daugelio pabėgėlių, ypač tibetiečių, bendra padėtis Nepale kelia susirūpinimą,

- I. kadangi ES dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą plėtodama išorės santykius remti demokratinių ir dalyvaujamojo valdymo 2009 m. lapkričio 17 d. Tarybai priėmus išvadas dėl paramos demokratijai plėtojant ES išorės santykius,
 - 1. pabrėžia teisę dalyvauti demokratinuose rinkimuose, nes tai yra pagrindinė visų piliečių teisė, kuri turi būti gerbiama, saugojama ir užtikrinama kiekvienoje demokratinėje valstybėje;

 - 2. ragina Nepalo vyriausybę gerbti demokratines tibetiečių, kurie vykdo unikalų vidaus rinkimų procesą, egzistuojantį nuo 1960 m., teises organizuoti demokratinius rinkimus ir juose dalyvauti;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

3. pabrėžia taikių demokratinių rinkimų svarbą stiprinant ir saugant tibetiečių tapatybę ir Tibeto teritorijoje, ir už jos ribų;
4. ragina Nepalo valdžios institucijas gerbti Nepalo tibetiečių žodžio, susirinkimų laisvę ir teisę laisvai burtis į asociacijas, nes jos užtikrinamos visiems Nepale esantiems asmenims pagal tarptautines žmogaus teisių konvencijas, kurių šalis yra Nepalas;
5. ragina valdžios institucijas netaikyti prevencinių areštų ir demonstracijų bei žodžio laisvės apribojimų, nes tai atima teisę į teisėtą taikią saviraišką ir susirinkimų laisvę tibetiečių bendruomenei vykdant bet kokią veiklą šioje šalyje, ir ragina Nepalo vyriausybę įtraukti šias teises į naująją Nepalo konstituciją, kuri bus priimta 2011 m. gegužės 28 d., ir užtikrinti joje religijos laisvę;
6. ragina Nepalo valdžios institucijas elgtis su tibetiečių bendruomene laikantis savo prisiimtų tarptautinių žmogaus teisių įsipareigojimų bei vidaus įstatymų ir ragina vyriausybę nepasiduoti Kinijos vyriausybės daromam stipriam spaudimui nutildyti tibetiečių bendruomenę Nepale taikant apribojimus, kurie ne tik nepateisunami, bet ir, atsižvelgiant į vidaus ir tarptautinę teisę, nelegalūs;
7. mano, kad, norint palaikyti Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro ir tibetiečių bendruomenių ryšius, labai svarbu, jog Nepalo valdžios institucijos ir toliau visapusiškai įgyvendintų žodinių susitarimą dėl Tibeto pabėgėlių;
8. ragina Europos išorės veikslių tarnybą naudojantis savo delegacija Katmandu atidžiai stebėti politinę padėtį Nepale, ypač, kaip elgiamasi su Tibeto pabėgėliais ir ar gerbiamos jų teisės, nustatytos konstitucijoje ir tarptautinėje teisėje, ir ragina ES vyriausiąją įgaliotinę išreikšti Nepalo ir Kinijos valdžios institucijoms susirūpinimą dėl veikslių, kurių ėmėsi Nepalo vyriausybė siekdama sustabdyti Tibeto rinkimus;
9. paveda pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybėms narėms, Komisijos pirmojo pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Nepalo vyriausybei ir Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

Zimbabvė

P7_TA(2011)0159

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Zimbabvės

(2012/C 296 E/22)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Zimbabvės, kurių naujausia dėl priverstinių iškeldinimų Zimbabvėje ⁽¹⁾ buvo priimta 2010 m. spalio 21 d.,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 15 d. Tarybos sprendimą 2011/101/BUSP ⁽²⁾, pagal kurį ribojamųjų priemonių Zimbabvei, nustatytų pagal Bendrąją poziciją 2004/161/BUSP ⁽³⁾, taikymas pratęsiamas iki 2012 m. vasario 20 d., ir į 2008 m. gruodžio 8 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1226/2008 ⁽⁴⁾, iš dalies keičiantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 314/2004 dėl tam tikrų ribojančių priemonių Zimbabvei,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0388.

⁽²⁾ OL L 42, 2011 2 16, p. 6.

⁽³⁾ OL L 50, 2004 2 20, p. 66.

⁽⁴⁾ OL L 331, 2008 12 10, p. 11.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į pareiškimą dėl Zimbabvės, kurį 2011 m. vasario 15 d. Europos Sąjungos vardu paskelbė Vyriausioji įgaliotinė,
 - atsižvelgdamas į Pietų Afrikos vystymosi bendrijos (SADC) trejeto aukščiausiojo lygio susitikimo dėl bendradarbiavimo politikos, gynybos ir saugumo srityse 2011 m. kovo 31 d. Livingstono komunikatą,
 - atsižvelgdamas į Zimbabvės nacionalinės vienybės vyriausybės 2009 m. vasario mėn. sudarytą Visuotinį politinį susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Afrikos Chartiją dėl žmogaus ir tautų teisių, kurią Zimbabvė ratifikavo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi per pastaruosius mėnesius pastebėta, kad labai padaugėjo bauginimo, savavališko arešto, partijos ZANU-PF politinių oponentų dingimo atvejų, kai imamasi veiksmų prieš partijos MDC narius, kai kuriuos MDC partijai priklausančius parlamento narius ir pagrindinius MDC partijos lyderius, pvz., Energijos ministrą Eltoną Mangomą, vieną iš Vidaus reikalų ministrų Theresą Makone ir išvartą Zimbabvės Parlamento pirmininką Lovemore Moyo,
- B. kadangi Zimbabvės ministras pirmininkas Morgan Tsvangirai pats patvirtino, kad prezidentui Robertui Mugabei ir partijai ZANU-PF nepavyko įvykdyti 2009 m. Visuotinio politinio susitarimo sąlygų ir kad jie agresyviai baugina nacionalinės vienybės vyriausybei priklausančius MDC-T ir MDC-M narius,
- C. kadangi per pastaruosius dvejus metus nacionalinės vienybės vyriausybė dėjo pastangas siekdama užtikrinti šalies stabilumą ir jai nepavyko sudaryti sąlygų perėjimui prie demokratijos surengus įtikinamus rinkimus dėl tyčia daromų partijos ZANU-PF kliūčių, kadangi jau ir taip kraupi politinė, ekonominė ir humanitarinė padėtis Zimbabvėje dar labiau pablogėjo nuo 2010 m. gruodžio mėn.,
- D. kadangi Zimbabvės saugumo tarnybos neseniai surengė kratas kai kurių NVO biuruose (Žmogaus teisių NVO forumas, Krizės Zimbabvėje koalicija), taip pat partijos MDC būstinėje, konfiskavo NVO dokumentus ir savavališkai sulaukė NVO ir partijos MDC darbuotojus, kad jie būtų apklausti ir vėliau paleisti nepareiškus kaltinimų,
- E. kadangi dvi pilietinės visuomenės organizacijos „Zimbabvės moterys, pakilkite“ (WOZA) lyderės Jenni Williams ir Magodonga Mahlangu, taip pat Zimbabvės žmogaus teisių NVO forumo direktorius Abel Chikomo ir kiti žmogaus teisių gynėjai nuolat patiria policijos bauginimus,
- F. kadangi 2011 m. vasario 19 d. saugumo tarnybos areštavo 46 pilietinės visuomenės aktyvistus ir apkaltino juos išdavyste dėl to, kad jie organizavo viešą vaizdo įrašo apie neseniai įvykusius sukilimus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose transliaciją; kadangi sulaukymo įstaigoje kai kurie iš šių aktyvistų buvo mušami, kankinami ir kalinami vienutėje,
- G. kadangi Zimbabvės saugumo tarnybos apribojo partijos MDC teisę rengti politinius mitingus, o partija ZANU-PF ir toliau gali juos organizuoti – tai tiesioginis Zimbabvės Konstitucijos pažeidimas,
- H. kadangi partija ZANU-PF šiuo metu vykdo agresyvią nacionalinę kampaniją siekdama priversti Zimbabvės piliečius pasirašyti peticiją, kurioje reikalaujama atšaukti tarptautines ribojamąsias priemones, taikomas pagrindiniams R. Mugabės gaujos nariams; pažymi, kad atsakę pasirašyti peticiją asmenys buvo žiauriai sumušti arba areštuoti,

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- I. kadangi ES nustatytos ribojamosios priemonės taikomos tikslingai 163 pagrindiniams išnaudotojiško R. Mugabės režimo nariams ir jo rėmėjams ir šios priemonės neturi poveikio Zimbabvės žmonėms platesniu mastu arba Zimbabvės ekonomikai,
- J. kadangi ES, JAV, Australija ir Kanada ir toliau išreiškia susirūpinimą dėl žmogaus teisių padėties Chiadzwa (Marange) deimantų laukuose, ypač dėl žmogaus teisių pažeidimų, kuriuos vykdo Zimbabvės saugumo tarnybų nariai, ir todėl jos nelinkusios suteikti Kimberlio proceso (angl. *Kimberley Process*) sertifikato Chiadzwa regione surastiems deimantams,
- K. kadangi Zimbabvė yra nualinta dėl daugelį metų trunkančio bloko R. Mugabės režimo ekonominio valdymo ir toliau gauna didelę humanitarinę ir kitokią pagalbą ir iš ES, ir iš Jungtinės Karalystės, Nyderlandų, Vokietijos, Prancūzijos ir Danijos, taip pat iš JAV, Australijos ir Norvegijos – visa ši pagalba skiriama didelės Zimbabvės gyventojų dalies pagrindiniams poreikiams patenkinti,
- L. kadangi Zimbabvės ministras pirmininkas ragino ES nepatvirtinti Zimbabvės ambasadorės ES Margaret Muchada įgaliojimų, nes ją vienašališkai paskyrė prezidentas R. Mugabė pažeisdamas Zimbabvės Konstituciją ir Visuotinio politinio susitarimo sąlygas,
 1. reikalauja, kad nedelsiant būtų nutraukti visi Zimbabvės valstybinių saugumo tarnybų ir milicijos, kurios yra arba tiesiogiai kontroliuojamos, arba lojalios R. Mugabei ir ZANU-PF partijai, politškai motyvuoti bauginimo, arešto ir smurto veiksmai; pabrėžia, kad asmenys, atsakingi už tokią prievartą ir pažeidimus, privalo atsakyti už savo veiksmus;
 2. primygtinai reikalauja suteikti Zimbabvės žmonėms žodžio ir susirinkimų laisvę, nutraukti bet koki politikų ir pilietinės visuomenės aktyvistų (ypač žmogaus teisių aktyvistų) bauginimą ir suteikti laisvę kiekvienam išrinktam atstovui, neatsižvelgiant į jo politinius įsitikinimus, taip pat NVO, politiniams aktyvistams, spaudos atstovams ir paprastiesiems piliečiams laisvai reikšti savo nuomonę, nesibaiminant žiauraus persekiojimo, savavališko įkalinimo arba kankinimo;
 3. ragina nedelsiant ir besąlygiškai paleisti visus asmenis, kurie buvo sulaikyti savavališkai, ypač partijos MDC atstovus ir jos rėmėjus; smerkia visas arešto ir sulaikymo sąlygas, kurios prieštarauja tarptautinių žmogaus teisių konvencijų nuostatoms;
 4. ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares aktyviai bendradarbiauti su Afrikos Sąjunga (AS) ir su SADC, ypač su Pietų Afrika siekiant užkirsti kelią bauginimo ir smurto veiksams, susijusiems su būsimais Zimbabvės rinkimais; tačiau laikosi nuomonės, kad pirmalaikiai rinkimai neišspręstų didelių politinės ir ekonominės reformos klausimų; laikosi nuomonės, kad kiekvieni rinkimai turi būti grindžiami tarptautiniais standartais, įskaitant pagarbą žmogaus teisėms, žodžio ir judėjimo laisvę, ir kad nedelsiant turėtų liautis bauginimai ir asmenų sulaikymas dėl politinių įsitikinimų;
 5. pritaria SADC trejeto 2011 m. kovo 31 d. Livingstono komunikatui ir ragina SADC imtis vadovaujančio vaidmens siekiant užtikrinti, kad visos Zimbabvės šalys visapusiškai įgyvendintų komunikate nurodytas rekomendacijas siekdamos šalyje surengti laisvus ir teisingus rinkimus;
 6. ragina Zimbabvės politines partijas pasiekti susitarimą dėl plano, kaip Zimbabvėje surengti laisvus ir tinkamai tarptautinių atstovų stebimus rinkimus;
 7. ragina visas Zimbabvės politines partijas vėl visapusiškai dalyvauti vykstančiame konstitucijos reformų procese siekiant iki kitų rinkimų parengti naują Zimbabvės Konstituciją, kuri būtų priimtina Zimbabvės žmonėms;

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

8. pritaria tam, kad neseniai (2011 m. vasario mėn.) ES atnaujino draudžiamų asmenų ir organizacijų, susijusių su R. Mugabės režimu, sąrašą; pabrėžia, kad šios ribojamosios priemonės yra taikomos tik Zimbabvės kleptokratijos atstovams ir jokia būdu neturės įtakos visiems Zimbabvės žmonėms;
 9. ragina ES toliau taikyti ribojamąsias priemones asmenims ir organizacijoms, kurie turi ryšių su R. Mugabės režimu, kol bus tikrų įrodymų, kad Zimbabvėje vyksta teigiami pokyčiai; ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares imtis veiksmų siekiant paaiškinti šias priemones Zimbabvėje ir tarptautiniu mastu, taip pat aktyviau siekti paramos skubiems pokyčiams šalyje tikros demokratijos ir ekonominės pažangos link;
 10. ragina ES atsisakyti priimti kiekvieną Zimbabvės ambasadorių ES, kuris paskirtas nesilaikant tinkamos konstitucinės tvarkos ir Visuotinio politinio susitarimo;
 11. primygtinai ragina Zimbabvės valdžios institucijas laikytis Kimberlio proceso išsipareigojimų, visiškai demilitarizuoti Marange regiono deimantų laukus ir, turint mintyje pajamas iš deimantų gamybos, pradėti laikytis skaidrumo principo;
 12. pritaria ES ir toms valstybėms narėms bei kitoms šalims, kurios ir toliau finansuoja Zimbabvės žmones, teikdamos tiesioginę paramą; pabrėžia poreikį užtikrinti, kad tokia parama ir toliau būtų teikiama per *bona fide* NVO, taip pat, kad ji būtų skiriama vengiant vyriausybinių įstaigų ir kad ji būtų tinkamai apskaitoma;
 13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Didžiojo aštuoneto šalių vyriausybėms, Zimbabvės ir Pietų Afrikos Respublikos vyriausybėms ir parlamentams, Britanijos tautų sandraugos generaliniam sekretoriui, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, Afrikos Sąjungos Komisijos ir Vykdomosios tarybos pirmininkams, Visos Afrikos Parlamentui, Pietų Afrikos vystymosi bendrijos generaliniam sekretoriui, jos šalių vyriausybėms ir jos parlamentiniam forumui.
-

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimas. Lenkija. Pakarpatė (mašinių gamyba)

P7_TA(2011)0120

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Lenkijos paraiška „EGF/2010/013 PL/Podkarpackie machinery“) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))

(2012/C 296 E/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0062–C7–0056/2011),
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ⁽²⁾ (EGF reglamentas),
- atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7–0059/2011),
- A. kadangi Europos Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir jiems padėti vėl integruotis į darbo rinką, nustatė atitinkamas teisėkūros ir biudžetines priemones,
- B. kadangi EGF taikymo sritis buvo laikinai išplėsta – nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio,
- C. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti EGF priėmimo, Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir prieinama kaip galima greičiau ir veiksmingiau,

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- D. kadangi Lenkija paprašė pagalbos atvejais, kurie susiję su 594 darbuotojų (200 iš jų teiktina parama) atleidimu iš trijų įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame Europos ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus (NACE) 2 red. 28 skyriui (mašinų ir įrangos gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Pakarpatės regione Lenkijoje,
- E. kadangi paraiška atitiko EGF reglamente nustatytus finansinės paramos teikimo kriterijus,
1. ragina visas susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant paspartinti EGF lėšų mobilizavimą; šiuo atžvilgiu palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento prašymą pagreitinoti išmokų suteikimą, patobulino procedūrą, kuri taikoma biudžeto valdymo institucijai teikiant Komisijos įvertinimą dėl EGF paraiškos tinkamumo kartu su siūlymu mobilizuoti EGF lėšas; tikisi, kad persvarstant EGF bus atlikta dar daugiau procedūros patobulinimų;
 2. primena institucijų išsipareigojimą užtikrinti sklandžią ir greitą sprendimų dėl EGF mobilizavimo priėmimo procedūrą suteikiant vienkartinę ribotos trukmės individualią paramą, skirtą padėti dėl globalizacijos ar finansų ir ekonomikos krizės padarinių iš darbo atleistiems darbuotojams; atkreipia dėmesį, kad EGF gali atlikti svarbų vaidmenį į darbo rinką iš naujo integruojant iš darbo atleistus darbuotojus; vis dėlto, ragina atlikti šių darbuotojų ilgalaikės integracijos į darbo rinką kaip tiesioginio EGF finansuotų priemonių įgyvendinimo rezultato vertinimą;
 3. pabrėžia, kad vadovaujantis EGF reglamento 6 straipsniu turėtų būti užtikrinta, kad EGF lėšomis būtų remiamas pavienių iš darbo atleistų darbuotojų reintegravimas į darbo rinką; primena, kad EGF pagalba neturi pakeisti nei veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsako įmonės, nei įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
 4. pažymi, kad informacija apie suderintą iš EGF finansuotinių individualiems poreikiams pritaikytų paslaugų paketą apima išsamią informaciją apie priemonių, finansuojamų iš struktūrinių fondų, papildomumą; primena savo raginimą Komisijai taip pat ir metinėse ataskaitose pateikti lyginamąjį šių duomenų vertinimą;
 5. palankiai vertina tai, kad buvo atsižvelgta į pakartotinius Parlamento reikalavimus, ir pirmą kartą 2011 m. biudžete EGF biudžeto eilutėje 04 05 01 nurodyti mokėjimų asignavimai – 47 608 950 EUR; primena, kad EGF buvo sukurtas kaip atskira priemonė ir kad buvo nustatyti konkretūs šio fondo tikslai ir terminai, dėl to jam turi būti atskirai skiriama lėšų, ir taip bus išvengta perkėlimų iš kitų biudžeto eilučių, kaip tai būdavo daroma anksčiau, nes dėl to gali nepasisekti pasiekti tikslų kitose politikos srityse;
 6. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
 7. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 8. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (paraiška EGF/2010/013 PL/Podkarpacie – mašinų gamyba)

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2011/249/ES.)

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimas. Čekijos Respublika – UNILEVER

P7_TA(2011)0124

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Čekijos paraiška „EGF/2010/010 CZ/Unilever“) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))

(2012/C 296 E/24)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0061 – C7-0055/2011),
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, kuriuo įsteigiamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas ⁽²⁾ (EGF reglamentas),
- atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0060/2011),
- A. kadangi Europos Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir jiems padėti vėl integruotis į darbo rinką, nustatė atitinkamas teisėkūros ir biudžetines priemones,
- B. kadangi EGF taikymo sritis buvo laikinai išplėsta – nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio,

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

- C. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti EGF priėmimo, Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir prieinama kaip galima greičiau ir veiksmingiau,
- D. kadangi Čekijos Respublika paprašė paramos atvejais, kurie susiję su 634 darbuotojų (visiems skirtina parama) atleidimu iš įmonės *Unilever ČR spol. sr.o.*, vykdančios veiklą mažmeninės prekybos sektoriuje Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) regione Vidurio Čekijoje,
- E. kadangi paraiška atitiko EGF reglamente nustatytus finansinės paramos teikimo kriterijus,
1. ragina visas susijusias institucijas dėti reikiamas pastangas siekiant paspartinti EGF lėšų mobilizavimą; šiuo atžvilgiu palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento prašymą pagreitinti išmokų suteikimą, patobulino procedūrą, kuri taikoma biudžeto valdymo institucijai teikiant Komisijos įvertinimą dėl EGF paraiškos tinkamumo kartu su siūlymu mobilizuoti EGF lėšas; tikisi, kad persvarstant EGF bus atlikta dar daugiau procedūros patobulinimų;
 2. primena institucijų išsipareigojimą užtikrinti sklandžią ir greitą sprendimų dėl EGF mobilizavimo priėmimo procedūrą suteikiant vienkartinę ribotos trukmės individualią paramą, skirtą padėti dėl globalizacijos ar finansų ir ekonomikos krizės padarinių iš darbo atleistiems darbuotojams; atkreipia dėmesį, kad EGF gali atlikti svarbų vaidmenį į darbo rinką iš naujo integruojant iš darbo atleistus darbuotojus; vis dėlto ragina atlikti šių darbuotojų ilgalaikės integracijos į darbo rinką kaip tiesioginio EGF finansuotų priemonių įgyvendinimo rezultato vertinimą;
 3. pabrėžia, kad vadovaujantis EGF reglamento 6 straipsniu turėtų būti užtikrinta, kad EGF lėšomis būtų remiamas pavienių iš darbo atleistų darbuotojų reintegravimas į darbo rinką; primena, kad EGF pagalba neturi pakeisti nei veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsako įmonės, nei įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;
 4. apgailestauja, kad pagal šiuo metu galiojančią EGF reglamentą nereikalaujama atlikti tarptautinių bendrovių, kurioms skiriamos EGF lėšos, grindžiamos šių bendrovių restruktūrizavimu, finansinės padėties, galimo mokesčių slėpimo ar valstybės pagalbos padėties tyrimo; mano, kad šį klausimą reikėtų išspręsti ateityje, persvarstant EGF reglamentą, nekeliant pavojaus atleistų darbuotojų galimybėms pasinaudoti EGF;
 5. pažymi, kad informacija apie suderintą iš EGF finansuotinių individualiems poreikiams pritaikytų paslaugų paketą apima išsamią informaciją apie priemonių, finansuojamų iš struktūrinių fondų, papildomumą; primena savo raginimą Komisijai taip pat ir metinėse ataskaitose pateikti lyginamąjį šių duomenų vertinimą;
 6. palankiai vertina tai, kad atsižvelgta į pakartotinius Parlamento reikalavimus ir kad pirmą kartą 2011 m. biudžete EGF biudžeto eilutėje 04 05 01 nurodyti mokėjimų asignavimai – 47 608 950 EUR; primena, kad EGF buvo sukurtas kaip atskira priemonė ir kad buvo nustatyti konkretūs šio fondo tikslai ir terminai, todėl fondui turi būti atskirai skiriama lėšų, ir taip bus išvengta perkėlimų iš kitų biudžeto eilučių, kaip tai būdavo daroma anksčiau, nes dėl to gali nepavykti pasiekti tikslų kitose politikos srityse;
 7. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
 8. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Čekijos paraiška "EGF/2010/010 CZ/Unilever")

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2011/233/ES.)

Dvejopo naudojimo objektai ir technologijos ***I

P7_TA(2011)0125

Europos Parlamento pakeitimai, priimti 2011 m. balandžio 5 d. dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1334/2000, nustatantį Bendrijos dvejopo naudojimo objektų ir technologijų eksporto kontrolės režimą (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2012/C 296 E/25)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Pasiūlymas iš dalies pakeistas taip ⁽¹⁾:

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 1

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
Pavadinimas

Tarybos reglamentas, iš dalies keičiantis **Reglamentą (EB) Nr. 1334/2000, nustatantį Bendrijos dvejopo naudojimo objektų ir technologijų eksporto kontrolės režimą**

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejopo naudojimo **prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą (nauja redakcija)**.

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
1 konstatuojamoji dalis

(1) 2000 m. birželio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1334/2000, nustatančiu Bendrijos dvejopo naudojimo objektų ir technologijų eksporto kontrolės režimą, reikalaujama, kad dvejopo naudojimo objektams (įskaitant programinę įrangą ir technologijas), juos eksportuojant iš Bendrijos, būtų taikoma veiksminga kontrolė.

(1) 2000 m. birželio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1334/2000, su pakeitimais, padarytais 2009 m. gegužės 5 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 428/2009, nustatančiu Bendrijos dvejopo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą ⁽¹⁾, reikalaujama, kad dvejopo naudojimo objektams (įskaitant programinę įrangą ir technologijas), juos eksportuojant iš Sąjungos ar gabenant tranzitu per Sąjungą, arba pristatant į trečiąją šalį, kai teikiamos tarpininkavimo paslaugos, jei šias paslaugas teikia Sąjungoje nuolat gyvenantis arba joje įsisteigęs tarpininkas, būtų taikoma veiksminga kontrolė.

⁽¹⁾ OL L 134, 2009 5 29, p. 1.

⁽¹⁾ Klausimas buvo tuomet grąžintas iš naujo nagrinėti komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 57 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą (A7-0028/2011).

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 3**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
2 konstatuojamoji dalis**

- (2) Pageidautina pasiekti, kad visoje **Bendrijoje** būtų taikoma vienoda ir nuosekli kontrolė, turint tikslą išvengti nesąžiningos **Bendrijos** eksportuotojų tarpusavio konkurencijos ir užtikrinti **Bendrijos** saugumo kontrolės veiksmingumą.
- (2) Pageidautina pasiekti, kad visoje **Sąjungoje** būtų taikoma vienoda ir nuosekli kontrolė, siekiant išvengti nesąžiningos **Sąjungos** eksportuotojų tarpusavio konkurencijos, **suderinti bendrųjų eksporto leidimų apimtį bei jų naudojimo sąlygas** ir užtikrinti **Sąjungos** saugumo kontrolės veiksmingumą.

Pakeitimas 4**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
3 konstatuojamoji dalis**

- (3) Siekdama *paprastinti* dabartinę teisinę sistemą, didinti ES pramonės konkurencingumą ir sudaryti vienodas sąlygas visiems **ES** eksportuotojams, jiems eksportuojant tam tikrus objektus į tam tikras paskirties **vietas**, 2006 m. gruodžio 18 d. komunikatu Komisija iškėlė idėją nustatyti naujus bendruosius **Bendrijos** eksporto leidimus.
- (3) Siekdama *supaprastinti* dabartinę teisinę sistemą, didinti pramonės konkurencingumą ir sudaryti vienodas sąlygas visiems **Sąjungos** eksportuotojams, jiems eksportuojant tam tikrus objektus į tam tikras paskirties **šalis**, 2006 m. gruodžio 18 d. komunikatu Komisija iškėlė idėją nustatyti naujus bendruosius **Sąjungos** eksporto leidimus.

Pakeitimas 5**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
3 a konstatuojamoji dalis (nauja)**

- (3a) 2009 m. gegužės 5 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 428/2009. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1334/2000 buvo panaikintas nuo 2009 m. rugpjūčio 27 d. Tačiau eksporto leidimo paraiškoms, pateiktoms anksčiau nei 2009 m. rugpjūčio 27 d., ir toliau taikomos atitinkamos Reglamento (EB) Nr. 1334/2000 nuostatos.

Pakeitimas 6**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
4 konstatuojamoji dalis**

- (4) Norint sukurti naujus bendruosius **Bendrijos** eksporto leidimus tam tikriems **neproblemiškiems** dvejopo naudojimo objektams į tam tikras **neproblemiškas** šalis, reikia iš dalies pakeisti atitinkamas **Reglamento (EB) Nr. 1334/2000** nuostatas, į jį įtraukus naujus priedus.
- (4) Norint sukurti naujus bendruosius **Sąjungos** eksporto leidimus tam tikriems **konkrečioms** dvejopo naudojimo objektams į tam tikras **konkrečias** šalis, reikia iš dalies pakeisti atitinkamas **Reglamento (EB) Nr. 428/2009** nuostatas, į jį įtraukus naujus priedus.

Pakeitimas 7**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
5 konstatuojamoji dalis**

- (5) Kompetentingoms valstybės narėms, kurioje yra įsisteigęs eksportuotojas, institucijoms turėtų būti suteikta galimybė neleisti naudoti šiuo reglamentu numatytų **bendrųjų Bendrijos** eksporto leidimų, jeigu eksportuotojui taikytos sankcijos dėl su eksportu susijusio pažeidimo, kuris **baudžiamas teisės** naudotis šiais leidimais **atėmimu**.
- (5) Kompetentingoms valstybės narėms, kurioje yra įsisteigęs eksportuotojas, institucijoms turėtų būti suteikta galimybė neleisti naudoti šiuo reglamentu **numatytais bendraisiais Sąjungos** eksporto leidimais, jeigu eksportuotojui taikytos sankcijos dėl su eksportu susijusio pažeidimo, už kurį **baudžiama atimant teisę** naudotis šiais leidimais.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 9**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
6 konstatuojamoji dalis**

(6) Todėl **Reglamentą (EB) Nr. 1334/2000** reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(6) Todėl **Reglamentą (EB) Nr. 428/2009** reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

Pakeitimas 10**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
1 straipsnio 2 a punktas (naujas)
Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
13 straipsnio 6 dalis****2a) 13 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:**

„6. Visi pagal šį straipsnį pateiktini pranešimai perduodami naudojant saugias elektronines priemones, taip pat [...] saugia sistema, kuri sukuriama pagal 19 straipsnio 4 dalį.“

Pakeitimas 11**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
1 straipsnio 2 b punktas (naujas)
Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
19 straipsnio 4 dalis****2b) 19 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:**

„4. Konsultuodamasi su pagal 23 straipsnį įsteigta Dvejopo naudojimo prekių koordinavimo grupe, Komisija sukuria saugią, šifruotą informacijos mainų tarp valstybių narių ir, prireikus, Komisijos sistemą. Europos Parlamentas informuojamas apie sistemos biudžetą, vystymą, preliminarių ir galutinį nustatymą ir veikimą, taip pat apie tinklo sąnaudas.“

Pakeitimas 12**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
1 straipsnio 2 c punktas (naujas)
Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
23 straipsnio 2 a dalis (nauja)****2c) 23 straipsnis po 2 dalies papildomas nauja dalimi:**

„2a. Dvejopo naudojimo koordinavimo grupės pirmininkas teikia Europos Parlamentui savo veiklos, nagrinėtų klausimų ir konsultacijų metinę ataskaitą, taip pat eksportuotojų, tarpininkų ir suinteresuotųjų subjektų, su kuriais buvo konsultuotasi, sąrašą.“

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 13**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****1 straipsnio 2 d punktas (naujas)**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

25 straipsnis

2d) 25 straipsnis pakeičiamas taip:**„25 straipsnis****Peržiūra ir ataskaitų rengimas**

1. Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus įgyvendinant šį reglamentą, įskaitant 24 straipsnyje nurodytas priemones. Komisija šią informaciją siunčia kitoms valstybėms narėms.

2. Kas treji metai Komisija vertina, kaip įgyvendinamas šis reglamentas, ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai išsamų įgyvendinimo ir poveikio vertinimo ataskaitą apie jo taikymą, į kurią gali būti įtraukti pasiūlymai dėl jo dalinių pakeitimų. Valstybės narės teikia Komisijai visą tinkamą informaciją šiai ataskaitai parengti.

3. Atskiruose šios ataskaitos skirsniuose nagrinėjami šie klausimai:

a) Dvejopo naudojimo koordinavimo grupė ir jos veikla, nagrinėti klausimai ir konsultacijos, taip pat eksportuotojų, tarpininkų ir suinteresuotųjų subjektų, su kuriais buvo konsultuotasi, sąrašas;

b) 19 straipsnio 4 dalies įgyvendinimas, taip pat pateikiama ataskaita apie saugios šifruotos keitimosi informacija tarp valstybių narių ir Komisijos sistemos kūrimo pasiektą etapą;

c) 15 straipsnio 1 dalies, kurioje numatyta, kad I priedas atnaujinamas vadovaujantis atitinkamomis pareigomis ir įsipareigojimais, bei bet kuriais jų pakeitimais, kuriuos valstybės narės yra prisiėmusios kaip tarptautinių neplatavimo režimų ir eksporto kontrolės susitarimų dalyvės arba ratifikuodamos atitinkamas tarptautines sutartis, įskaitant Australijos grupę, Raketų technologijos kontrolės režimą (angl. MTCR), Branduolinių tiekėjų grupę (angl. NSG), Vasenaro susitarimą ir Konvenciją dėl cheminio ginklo (angl. CWC), įgyvendinimas;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

d) 15 straipsnio 2 dalies, kurioje numatyta IV priedas, kuris yra I priedo dalis, turi būti atnaujintas atsižvelgiant į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 36 straipsnį, visų pirma į valstybių narių viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo interesus, įgyvendinimas.

Tolesniame atskirame ataskaitos skirsnyje pateikiami išsamūs įrodymai apie sankcijas, įskaitant baudžiamąsias sankcijas, už šio reglamento nuostatų pažeidimus, kaip antai tyčinį eksportą naudojimui programoje, skirtoje kurti ar gaminti cheminius, biologinius, branduolinius ginklus arba raketas, galinčias tą ginklą pernešti, be leidimo, kuris yra reikalaujamas pagal šį reglamentą, arba už informacijos klastojimą arba praleidimą siekiant gauti leidimą, kurį priešingu atveju būtų atsisakoma suteikti.

4. Europos Parlamentas arba Taryba gali pakviesti Komisiją į atsakingo Parlamento arba Tarybos komiteto ad hoc posėdį pristatyti ir paaiškinti visus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu.“

Pakeitimas 14

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

1 straipsnio 2 e punktą (naujas)

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

25 a straipsnis (naujas)

2e) Įterpiamas šis straipsnis:

„25a straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

Nedarant poveikio Sąjungos ir trečiųjų šalių muitinių savitarpio administracinės pagalbos susitarimų ar protokolų nuostatomis, Komisija gali derėtis su trečiosiomis šalimis dėl susitarimų, kuriais nustatomas dvejopo naudojimo prekių, kurioms taikomas šis reglamentas, eksporto kontrolės tarpusavio pripažinimas, ypač siekiant panaikinti leidimo reikalavimą, kai prekės reeksportuojamos Sąjungos teritorijoje. Tos derybos vykdomos laikantis tvarkos, nustatytos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 dalyje, taip pat, prireikus, atitinkamų Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties nuostatų.

Kai tikslinga ir kai tai svarbu dėl Sąjungos finansuojamų projektų, Komisija gali pateikti pasiūlymus, laikydamosi atitinkamo Sąjungos teisės pagrindo arba su trečiosiomis šalimis sudarytų susitarimų, kad būtų įsteigtas iš visų

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

valstybių narių kompetentingų institucijų atstovų sudarytas ad hoc komitetas, kuriam būtų pavesta spręsti dėl būtinų eksporto leidimų suteikimo, siekiant užtikrinti tinkamą tų projektų, susijusių su dvejopo naudojimo prekėmis ar technologijomis, veikimą.“

Pakeitimas 15

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIb priedo 3 dalies 5 pastraipa

5. Šio leidimo tikslais „mažos vertės kroviny“ reiškia objektus, kurie nurodyti *viename* eksporto **užsakyme** ir eksportuotojo siunčiami nurodytam gavėjui vienoje arba daugiau siuntų, kurių bendra vertė neviršija **5 000 EUR**. Šiuo tikslu „vertė“ reiškia gavėjui sąskaitoje nurodytą kainą; jei nėra gavėjo arba kainos, kurią galima apibrėžti, tai yra statistinė vertė.

5. Šio leidimo tikslais „mažos vertės kroviny“ reiškia objektus, kurie nurodyti *vienoje* eksporto **sutartyje** ir eksportuotojo siunčiami nurodytam gavėjui vienoje arba daugiau siuntų, kurių bendra vertė neviršija **3 000 EUR**. **Jeigu paaiškėja, kad tam tikras sandoris ar veiksmas yra vienos ekonominės operacijos dalis, apskaičiuojant šiame leidime nustatytą vertę turi būti atsižvelgiama į visos operacijos vertę.** Šiuo tikslu „vertė“ reiškia gavėjui sąskaitoje nurodytą kainą; jei nėra gavėjo arba kainos, kurią galima apibrėžti, tai yra statistinė vertė. **Apskaičiuojant statistinę vertę taikomi Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 28–36 straipsniai. Jei vertė negali būti apibrėžta, leidimas nesuteikiamas.**

Papildomos išlaidos, pvz., pakavimo ir transporto išlaidos, gali būti neįtraukiamos į vertės apskaičiavimą tik tuo atveju jeigu:

a) jos sąskaitoje nurodomos atskirai; ir

b) nėra papildomų veiksmų, kurie turi įtakos prekės vertei.

Pakeitimas 16

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIb priedo 3 dalies 5 a pastraipa (nauja)

5a. Nuo 2012 m. spalio 31 d. 5 straipsnyje eurais nustatytos sumos patikslinamos kasmet, kad būtų atsižvelgta į Europos Komisijos (Eurostato) skelbiamų visų valstybių narių suderintų vartotojų kainų indeksų pokyčius. Ta suma tikslinama automatiškai, bazinę sumą eurais padidinus procentiniu to indekso pokyčiu per laikotarpį nuo 2010 m. gruodžio 31 d. iki patikslinimo datos.

Komisija kasmet informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie patikslinimą ir apie 1 dalyje nurodytą patikslintą sumą.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 17**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIc priedo 1 dalis. Objektai

1-1) Remiantis **6** straipsnio **1** dalimi, tai yra bendrasis eksporto leidimas ir jis taikomas toliau išvardytiems objektams:

Visiems dvejojo naudojimo objektams, nurodytiems bet kuriame I priedo įrašė, išskyrus toliau išvardytus 1–2 punkte, kai:

a. objektai į **Europos bendrijos** teritoriją buvo **importuoti** prieš žiūros **ar** taisymo tikslu ir yra eksportuojami į siunčiamąją šalį nepadarius jokių jų originaliųjų charakteristikų pakeitimų, arba

b. objektai yra eksportuojami į siunčiamąją šalį mainais į tos pačios kokybės objektus ir mainais į tą patį objektų kiekį, kurie buvo reimportuoti į **Europos bendrijos** teritoriją **garam** taisymui arba pakeitimui.

1-1) Remiantis **9** straipsnio **1** dalimi, tai yra bendrasis eksporto leidimas ir jis taikomas toliau išvardytiems objektams:

Visiems dvejojo naudojimo objektams, nurodytiems bet kuriame I priedo įrašė, išskyrus toliau išvardytus 1–2 punkte, kai:

a. objektai į **Sąjungos muitų** teritoriją buvo **reimportuoti** prieš žiūros, taisymo **ar pakeitimo** tikslu ir yra eksportuojami **ar reeksportuojami** į siunčiamąją šalį nepadarius jokių jų originaliųjų charakteristikų pakeitimų, **per penkerių metų laikotarpį nuo datos, kai buvo suteiktas pirminis eksporto leidimas**, arba

b. objektai yra eksportuojami į siunčiamąją šalį mainais į tos pačios kokybės objektus ir mainais į tą patį objektų kiekį, kurie buvo reimportuoti į **Sąjungos muitų** teritoriją **priežiūrai**, taisymui arba pakeitimui, **per penkerių metų laikotarpį nuo datos, kai buvo suteiktas pirminis eksporto leidimas**.

Pakeitimas 18**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIc priedo 2 dalis. Paskirties šalys

Alžyrą, Andorą, Antigvą ir Barbudą, Argentina, Arubą, Bahamas, Bahreiną, Bangladešą, Barbadosą, Belizą, Beniną, Butaną, Boliviją, Botsvaną, Braziliją, Didžiosios Britanijos Mergelių Salas, Brunėjų, Kamerūną, Žaliąjį Kyšulį, Čilę, Kiniją, Komorų Salas, Kosta Riką, Džibutį, Dominiką, Dominikos Respubliką, Ekvadorą, Egiptą, Salvadorą, Pusiaujo Gvinėją, Folklandų Salas, Farerų salas, Fidžį, Prancūzijos Gvianą, Prancūzijos Užjūrio Departamentus, Gaboną, Gambiją, Gibraltarą, Grenlandiją, Grenadą, Gvadelupą, Guamą, Gvatemalą, Ganą, Bisau Gvinėją, Gajaną, Hondurasą, Ypatingąjį Administracinį Kinijos Regioną Honkongą, Islandiją, Indiją, Indonezija, Izraelį, Jordaniją, Kuveitą, Lesotą, Lichtenšteiną, Makao, Madagaskarą, Malavi, Malaiziją, Maldyvus, Malį, Martiniką, Mauricijų, Meksiką, Monaką, Montseratą, Maroką, Namibiją, Olandijos Antilus, Naująją Kaledoniją, Nikaragvą, Nigerį, Nigeriją, Omaną, Panamą, Papua Naująją Gvinėją, Peru, Filipinus, Puerto Riką, Katarą, Rusiją, Samoa, San Marį, San Tomę ir Prinsipę, Saudo Arabiją, Senegalą, Seišelius, Singapūrą, Saliamono Salas, Pietų Afriką, Pietų Korėją, Šri Lanką, Šv. Elenos Salą, Sent Kitsą ir Nevį, Sent Vinsentą ir Grenadinus, Surinamą, Svazilandą, Taivaną, Tailandą, Togą, Trinidadą ir Tobagą, Tunisą, Turkiją, Terkso ir Kaikoso Salas, Jungtinius Arabų Emyratus, Urugvajų, JAV Mergelių Salas, Vanuatu, Venesuelą.

Albaniją, Argentina, Bosniją ir Hercegoviną, Braziliją, Čilę, Kiniją, (įskaitant Honkongą ir Makao), Kroatiją, Buvusiąją Jugoslavijos Respubliką Makedoniją, Prancūzijos užjūrio teritorijas, Islandiją, Indiją, Izraelį, Kazachstaną, Meksiką, Juodkalniją, Maroką, Rusiją, Serbiją, Singapūrą, Pietų Afriką, Pietų Korėją, Tunisą, Turkiją, Ukrainą, Jungtinius Arabų Emyratus.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 19**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIc priedo 3 dalies 1 pastraipa

1. **Kaip nurodyta toliau**, šiuo **bendruoju** leidimu gali būti naudojama tada, kai pirminis eksportas įvyko pagal bendrąjį **Bendrijos** eksporto leidimą arba kai pirminio eksporto leidimas objektų, kurie vėliau buvo reimportuoti į **Bendrijos** muitų teritoriją **garantinio** taisymo arba pakeitimo tikslais, eksportui buvo išduotas kompetentingos valstybės narės, kurioje buvo įsisteigęs pirminis eksportuotojas, institucijos.

1. Šiuo leidimu gali būti naudojama tada, kai pirminis eksportas įvyko pagal bendrąjį **Sąjungos** eksporto leidimą arba kai pirminio eksporto leidimas objektų, kurie vėliau buvo reimportuoti į **Sąjungos** muitų teritoriją **priežiūros**, taisymo arba pakeitimo tikslais, eksportui buvo išduotas kompetentingos valstybės narės, kurioje buvo įsisteigęs pirminis eksportuotojas, institucijos. **Šis bendrasis leidimas galioja tik eksportuojant pirminiam galutiniam naudotojui.**

Pakeitimas 20**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIc priedo 3 dalies 2 pastraipos 4 punktas

4) **iš esmės tapačiam sandoriui, jeigu** pirminis leidimas buvo atšauktas.

4) **kai** pirminis leidimas buvo **panaikintas, sustabdytas, pakeistas arba** atšauktas.

Pakeitimas 21**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIc priedo 3 dalies 2 pastraipos 4 a punktas (naujas)

4a) **kai galutinis aptariamų objektų naudojimas skiriasi nuo apibrėžto pirminiame eksporto leidime.**

Pakeitimas 22**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIc priedo 3 dalies 3 pastraipos 2 punktas

2) pateikti muitinės pareigūnams, to paprašius, dokumentus, kuriuose būtų įrodymai, kokią datą prekės buvo importuotos į **Europos bendriją**, būtų įrodymai dėl bet kokių **Europos bendrijoje** atliktų prekių taisymų ir dėl faktų, kad objektai grąžinami **asmeniui** ir į tą šalį, iš kurios jie buvo importuoti į **Europos bendriją**.

2) pateikti muitinės pareigūnams, to paprašius, dokumentus, kuriuose būtų įrodymai, kokią datą prekės buvo importuotos į **Sąjungą**, įrodymai dėl bet kokių **Sąjungoje** atliktų prekių taisymų ir dėl faktų, kad objektai grąžinami **galutiniam naudotojui** ir į tą šalį, iš kurios jie buvo importuoti į **Sąjungą**.

Pakeitimas 48**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIc priedo 3 dalies 4 pastraipa

4. Bet kuris eksportuotojas, kuris naudojasi šiuo leidimu, kompetentingoms valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje) turi pranešti, kad pasinaudojo leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 dienų po pirmojo eksporto datos.

4. Bet kuris eksportuotojas, kuris naudojasi šiuo leidimu, kompetentingoms valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje) turi pranešti, kad pasinaudojo **šiuo** leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 dienų po pirmojo eksporto datos **arba, pasirinktinai, bei**

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

laikydamasis valstybės narės, kurioje įsisteigęs eksportuotojas, institucijos reikalavimo, pranešti prieš pirmą kartą pasinaudodamas šiuo bendroju eksporto leidimu. Valstybės narės praneša Komisijai, kokį pranešimo apie šį bendrąjį eksporto leidimą mechanizmą jos pasirinko. Komisija jai pateiktą informaciją skelbia Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje.

Valstybės narės apibrėžia ataskaitų teikimo reikalavimus, pridedamus prie to leidimo, taip pat papildomą informaciją apie pagal tą leidimą eksportuojamas prekes, kurios gali reikalauti valstybė narė, iš kurios eksportuojama.

Valstybė narė gali reikalauti, kad toje valstybėje narėje įsisteigę eksportuotojai, prieš pirmą kartą pasinaudodami tuo leidimu, užsiregistruotų. Registracija yra automatinė ir kompetentingos institucijos ją patvirtina eksportuotojui nedelsdamos arba bet kuriuo atveju per dešimt darbo dienų nuo prašymo užregistruoti gavimo dienos.

Kai taikoma, antrame ir trečiame papunkčiuose nustatyti reikalavimai yra grindžiami nacionalinių bendrųjų eksporto leidimų, kuriuos suteikia tos valstybės narės, kurios numato tokius leidimus, naudojimo reikalavimais.

Pakeitimas 24

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ild priedo 2 dalis. Paskirties šalys

Argentina, **Bahreina**, **Bolivija**, Brazilija, **Brunėju**, Čilė, Kinija, **Ekvadora**, **Egiptą**, **Ypatingąjį Administracinį Kinijos Regioną Honkongą**, Islandiją, **Jordaniją**, **Kuveitą**, **Malaiziją**, **Mauricijų**, Meksiką, Maroką, **Omaną**, **Filipinus**, **Katarą**, Rusiją, **Saudo Arabiją**, Singapūrą, Pietų Afriką, Pietų Korėją, Tunisą, Turkiją, Ukrainą.

Albaniją, Argentina, **Kroatiją**, **Bosniją ir Hercegoviną**, Brazilija, Čilė, Kinija, **(įskaitant Honkongą ir Makao)**, **Buvusiąją Jugoslavijos Respubliką Makedoniją**, **Prancūzijos užjūrio teritorijas**, Islandiją, **Indiją**, **Izraelį**, **Kazachstaną**, Meksiką, **Juodkalniją**, Maroką, Rusiją, **Serbiją**, Singapūrą, Pietų Afriką, Pietų Korėją, Tunisą, Turkiją, Ukrainą, **Jungtinius Arabų Emyratus**

Pakeitimas 26

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ild priedo 3 dalies 1 pastraipos 4 a punktas (naujas)

4a) kai eksportuotojas negali užtikrinti, kad jų negalima grąžinti pirminės būklės, nepašalinus, nenukopijavus ar neišplatinus kurios nors sudedamosios dalies ar programinės įrangos, arba kai technologijų perdavimas susijęs su jų pristatymu;

Pakeitimas 27

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ild priedo 3 dalies 1 pastraipos 4 b punktas (naujas)

4b) kai atitinkami objektai turi būti eksportuojami privataus pristatymo arba demonstravimo, pvz., demonstravimo salėse, tikslais;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 28**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****IId priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IId priedo 3 dalies 1 pastraipos 4 c punktas (naujas)

- 4c) kai atitinkami objektai turi būti panaudoti gamybos proceso metu;*

Pakeitimas 29**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IId priedo 3 dalies 1 pastraipos 4 d punktas (naujas)

- 4d) kai atitinkami objektai turi būti panaudoti pagal numatytą jų paskirtį, išskyrus tuos atvejus, kai tai daroma minimalia apimtimi, kuri yra būtina siekiant juos veiksmingai pademonstruoti, ir nepateikiant konkrečių bandymų rezultatų trečiosioms šalims;*

Pakeitimas 30**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IId priedo 3 dalies 1 pastraipos 4 e punktas (naujas)

- 4e) kai būsimas eksportas turi būti komercinių sandorių pasekmė, visų pirma kiek tai susiję su atitinkamų objektų pardavimu, nuoma ar išperkamąją nuoma;*

Pakeitimas 31**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IId priedo 3 dalies 1 pastraipos 4 f punktas (naujas)

- 4f) kai atitinkami objektai turi būti laikomi parodoje ar mugėje jų nepristatant ar jų nedemonstruojant, o tik siekiant juos parduoti ar išnuomoti;*

Pakeitimas 32**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IId priedo 3 dalies 1 pastraipos 4 g punktas (naujas)

- 4g) kai eksportuotojas sudaro bet kokius susitarimus, pagal kuriuos jis visą laikino eksporto laikotarpį negalėtų kontroliuoti atitinkamų objektų.*

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 25**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ild priedo 3 dalies 1 a pastraipa (nauja)

1a. Pagal šį bendrąjį leidimą leidžiama eksportuoti 1 dalyje išvardytus objektus su sąlyga, kad jie išvežami laikinai į parodą ar mugę ir kad jie per 120 dienų nuo pirminio išvežimo reimportuojami ištisi ir nepakeisti į Sąjungos muitų teritoriją.

Pakeitimas 49**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ild priedo 3 dalies 3 pastraipa

3. Bet kuris eksportuotojas, kuris naudojami šiuo **bendruoju** leidimu, turi pranešti, kompetentingoms valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje), kad pasinaudojo leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 dienų po pirmojo eksporto datos.

3. Bet kuris eksportuotojas, kuris naudojami šiuo leidimu, kompetentingoms valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje) turi pranešti, kad pasinaudojo šiuo leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 dienų po pirmojo eksporto datos **arba, pasirinktinai, bei laikydamasis valstybės narės, kurioje įsisteigęs eksportuotojas, institucijos reikalavimo, pranešti prieš pirmą kartą pasinaudodamas šiuo bendruoju eksporto leidimu. Valstybės narės praneša Komisijai, kokį pranešimo apie šį bendrąjį eksporto leidimą mechanizmą jos pasirinko. Komisija jai pateiktą informaciją skelbia Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje.**

Valstybės narės apibrėžia ataskaitų teikimo reikalavimus, pridedamus prie to leidimo, taip pat papildomą informaciją apie pagal tą leidimą eksportuojamas prekes, kurios gali reikalauti valstybė narė, iš kurios eksportuojama.

Valstybė narė gali reikalauti, kad toje valstybėje narėje įsisteigę eksportuotojai, prieš pirmą kartą pasinaudodami tuo leidimu, užsiregistruotų. Registracija yra automatinė ir kompetentingos institucijos ją patvirtina eksportuotojui nedelsdamos arba bet kuriuo atveju per dešimt darbo dienų nuo prašymo užregistruoti gavimo dienos.

Kai taikoma, antrame ir trečiame papunkčiuose nustatyti reikalavimai yra grindžiami nacionalinių bendrųjų eksporto leidimų, kuriuos suteikia tos valstybės narės, kurios numato tokius leidimus, naudojimo reikalavimais.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 34**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ild priedo 3 dalies 4 pastraipa

4. Šio leidimo tikslais „paroda“ reiškia *bet kokią prekybą ar pramonės parodą, mugę ar panašų viešą renginį arba demonstravimą, kuris nėra organizuojamas parduotuvėse ar verslo patalpose siekiant privačių tikslų, t. y. norint parduoti užsieninius produktus, ir kurio metu produktai lieka muitinės priežiūroje.*

4. Šio leidimo tikslais „paroda *arba mugė*“ reiškia *tam tikros trukmės komercinius renginius, per kuriuos įvairūs parodos dalyviai rodo savo produktus lankytojams verslininkams arba plačiajai visuomenei.*

Pakeitimas 35**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009 IId priedas

IId PRIEDAS**BENDRASIS BENDRIJOS EKSPORTO LEIDIMAS
Nr. EU005****Kompiuteriai ir susijusi įranga****Išduodanti institucija: Europos bendrija****1 dalis**

Remiantis 6 straipsnio 1 dalimi, tai yra bendrasis eksporto leidimas ir jis taikomas toliau išvardytiems I priedo objektams:

1. 4A003a arba 4A003b nurodytiems skaitmeniniams kompiuteriams, kai kompiuteriai neviršija „koreguoto didžiausio našumo“ (APP), viršijančio 0,8 svertinių teraflops (WT).
2. 4A003c nurodytiems elektroniniams mazgams, specialiai sukurtiems ar pritaikytiems atlikimo efektyvumui pagerinti, sujungiant „procesorius“ taip, kad junginio „koreguotas didžiausias našumas“ (APP), viršijantis 0,8 svertinių teraflops, nebūtų viršytas.
3. Atsarginėms dalims, įskaitant pirmiau minėtai įrangai skirtus mikroprocesorius, jeigu jos išimtinai nurodytos 4A003a, 4A003b arba 4A003c, ir jeigu jos nepagerina atlikimo efektyvumo daugiau nei „koreguotas didžiausias našumas“ (APP), viršijantis 0,8 svertinių teraflops.
4. Įrašuose 3A001.a.5, 4A003.e, 4A003.g aprašytiems objektams.

2 dalis. Paskirties šalys

Eksporto leidimas galioja visoje Bendrijoje eksportui į toliau išvardytas paskirties vietas:

Išbraukta.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Alžyrą, Andorą, Antigvą ir Barbudą, Argentiną, Arubą, Bahamas, Bahreiną, Barbadosą, Belizą, Beniną, Butaną, Boliviją, Botsvaną, Braziliją, Didžiosios Britanijos Mergelių Salas, Brunėjų, Kamerūną, Žaliąjį Kyšulį, Komorų Salas, Kosta Riką, Kroatiją, Džibutį, Dominiką, Dominikos Respubliką, Ekvadorą, Egiptą, Salvadorą, Pusiaujo Gvinėją, Folklandų Salas, Farerų salas, Fidži, Prancūzijos Gvianą, Prancūzijos Užjūrio Departamentus, Gaboną, Gambiją, Gibraltarą, Grenlandiją, Grenadą, Gvadelupą, Guamą, Gvatemalą, Ganą, Bisau Gvinėją, Gajaną, Hondurą, Ypatingąjį Administracinį Kinijos Regioną Honkongą, Islandiją, Indiją, Jordaniją, Kuveitą, Lesotą, Lichtenšteiną, Madagaskarą, Malavi, Malajziją, Maldyvus, Malį, Martiniką, Mauricijų, Meksiką, Moldovą, Monaką, Montseratą, Maroką, Namibiją, Olandijos Antilus, Naująją Kaledoniją, Nikaragvą, Nigerį, Omaną, Panamą, Papua Naująją Gvinėją, Peru, Filipinus, Puerto Riką, Katarą, Rusiją, Samoa, San Maringą, San Tomę ir Prinsipę, Saudo Arabiją, Senegalą, Seišelius, Singapūrą, Saliamono Salas, Pietų Afriką, Pietų Korėją, Šv. Elenos Salą, Sent Kitsą ir Nevi, Sent Vinsentą ir Grenadinus, Surinamą, Svazilandą, Togą, Trinidadą ir Tobagą, Tunisą, Turkiją, Terkso ir Kaikoso Salas, Jungtinius Arabų Emyratus, Ukrainą, Urugvajų, JAV Mergelių Salas, Vanuatu, Venesuelą.

3 dalis. Šio leidimo naudojimo sąlygos ir reikalavimai

1. Pagal šį leidimą neleidžiama eksportuoti objektų, kai:

- 1) eksportuotojas kompetentingų valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijų buvo informuotas, kad objektai, visi arba iš dalies, yra arba gali būti:
 - a) naudojami cheminių, biologinių ar branduolinių ginklų ar kitų branduolinių sprogstamųjų užtaisų kūrimui, gamybai, tvarkymui, eksploatavimui, priežiūrai, laikymui, aptikimui, atpažinimui ar platinimui, arba raketų, galinčių nešti į taikinį tokius ginklus, kūrimui, gamybai, eksploatavimui ar laikymui,
 - b) skiriami galutiniam kariniam naudojimui, kai perkančiajai šaliai arba paskirties vietos šaliai yra taikomas ginklų embargas, nustatytas Europos Sąjungos Tarybos priimta bendrąja pozicija ar bendrųjų veiksmų aktu arba ESBO sprendimu, arba ginklų embargas, nustatytas Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos privaloma rezoliucija, arba
 - c) skiriami naudoti kaip nacionaliniame kariniame sąraše išvardytų karinės paskirties objektų dalys ar komponentai, kurie buvo eksportuoti iš susijusios valstybės narės teritorijos be leidimo arba pažeidžiant tos valstybės narės nacionaliniais teisės aktais nustatytą leidimų tvarką;
- 2) eksportuotojui yra žinoma, kad atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra skiriami naudoti bet kuriuo 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytu būdu;

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

3) atitinkami objektai yra eksportuojami į muitų laisvąją zoną arba į laisvąjį sandėlį, esantį paskirties vietoje, kuriai galioja šis leidimas.

2. Bet kuris šiuo leidimu besinaudojantis eksportuotojas turi:

- 1) pranešti kompetentingoms valstybės narėms, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje), kad pasinaudojo leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 dienų po pirmojo eksporto datos;
- 2) prieš eksportuojant informuoti užsienio pirkėją, kad jo pagal šį leidimą planuojami eksportuoti objektai negali būti reeksportuojami į galutinę paskirties vietą šalyje, kuri nėra Europos bendrijos valstybė narė arba ne Prancūzijos Polinezija ir kuri nenurodyta šio leidimo 2 dalyje.

Pakeitimas 36

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
IIf priedo 1 dalies 3 ir 4 pastraipos

3. Objektams, įskaitant specialiai tam suprojektuotus ar sukurtus komponentus ir pagalbinius reikmenis, nurodytiems 5 kategorijos 2 dalies A–D punktuose (Informacijos saugumas), kaip nurodyta toliau:

a) objektams, nurodytiems toliau pateikiamuose įrašuose, nebent jų kriptografinės funkcijos buvo suprojektuotos arba pritaikytos galutiniams naudotojams iš vyriausybės institucijų Europos bendrijoje.

— 5A002a1;

— 5D002c1 nurodyta programinė įranga, turinti įrangos, nurodytos 5A002a1, charakteristikas arba atliekanti ar modeliuojanti jos funkcijas.

b) 5B002 nurodyta įranga objektams, nurodytiems a papunktyje;

c) programinė įranga kaip dalis įrangos, kurios savybės arba funkcijos nurodytos b papunktyje.

4. Technologijoms, skirtoms 3a–3c papunkčiuose nurodytų prekių naudojimui.

Išbraukta.

Pakeitimas 37

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas
Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
IIf priedo 2 dalis. Paskirties šalys

Argentina, Kroatija, Rusija, Pietų Afrika, Pietų Korėja, Turkija, Ukraina

Argentina, **Kinija (įskaitant Honkongą ir Makao)**, Kroatija, **Islandija, Indija, Izraelis**, Rusija, Pietų Afrika, Pietų Korėja, Turkija, Ukraina

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 39**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ilf priedo 3 dalies 1 pastraipos 1 punkto c b papunktis (naujas)

cb) naudojami, kai pažeidžiamos žmogaus teisės, demokratiniai principai ar žodžio laisvė, kaip apibrėžta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kuri nurodoma Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje, naudojant slapto pokalbių klausymosi technologijas ir skaitmeninę duomenų perdavimo įrangą, skirtą pokalbiams mobiliaisiais telefonais klausytis, teksto žinutėms stebėti ir tikslingai interneto naudojimo kontrolei (pvz., naudojant stebėjimo centrus ir teisėto klausymosi tinklų sietuvus);

Pakeitimas 40**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ilf priedo 3 dalies 1 pastraipos 2 punktas

2) eksportuotojui yra žinoma, kad atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra skiriami naudoti bet kuriuo **4 straipsnio 1 ir 2 dalyse** nurodytu būdu.

2) eksportuotojui yra žinoma, kad atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra skiriami naudoti bet kuriuo **1 papunktyje** nurodytu būdu.

Pakeitimas 41**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ilf priedo 3 dalies 1 pastraipos 2 a punktas (naujas)

2a) *kai eksportuotojui yra žinoma, kad objektai bus reeksportuoti į paskirties šalį, neįtrauktą į šio leidimo 2 dalies sąrašą arba leidimo CGEA Nr. EU 001 2 dalies sąrašą, arba į valstybes nares.*

Pakeitimas 50**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

Ilf priedo 3 dalies 3 pastraipos 1 punktas

1) pranešti kompetentingoms valstybės narėms, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje), kad pasinaudojo leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 dienų po pirmojo eksporto datos;

1) pranešti kompetentingoms valstybės narėms, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje), kad pasinaudojo **šiuo** leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 **po pirmojo eksporto datos, arba, pasirinktinai, bei laikydamasis valstybės narės, kurioje įsisteigęs eksportuotojas, institucijos reikalavimo, pranešti prieš pirmą kartą pasinaudodamas šiuo bendruoju eksporto leidimu.** Valstybės narės praneša Komisijai, kokį pranešimo apie šį bendrąjį eksporto leidimą mechanizmą jos pasirinko. Komisija jai pateiktą informaciją skelbia Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Valstybės narės apibrėžia ataskaitų teikimo reikalavimus, pridedamus prie to leidimo, taip pat papildomą informaciją apie pagal tą leidimą eksportuojamas prekes, kurios gali reikalauti valstybė narė, iš kurios eksportuojama.

Valstybė narė gali reikalauti, kad toje valstybėje narėje įsisteigę eksportuotojai, prieš pirmą kartą pasinaudodami tuo leidimu, užsiregistruotų. Registracija yra automatinė ir kompetentingos institucijos ją patvirtina eksportuotojui nedelsdamos arba bet kuriuo atveju per dešimt darbo dienų nuo prašymo užregistruoti gavimo dienos.

Kai taikoma, antrame ir trečiame papunkčiuose nustatyti reikalavimai yra grindžiami nacionalinių bendrųjų eksporto leidimų, kuriuos suteikia tos valstybės narės, kurios numato tokius leidimus, naudojimo reikalavimais.

Pakeitimas 43

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
IIg priedo 2 dalis. Paskirties šalys

Argentina, *Bangladeša*, *Beliza*, *Benina*, *Bolivija*, *Brazilija*, *Kamerūna*, *Čilė*, *Kuko Salas*, *Kosta Rika*, *Dominika*, *Ekvadoras*, *Salvadoras*, *Fidži*, *Gruzija*, *Gvatemala*, *Gajana*, *Indija*, *Lesota*, *Maldyvus*, *Mauricijus*, *Meksika*, *Namibija*, *Nikaragva*, *Omanas*, *Panama*, *Paragvajus*, *Rusija*, *Sent Lusija*, *Seišeliai*, *Peru*, *Šri Lanka*, *Pietų Afrika*, *Svazilanda*, *Turkija*, *Urugvajus*, *Ukraina*, *Pietų Korėja*.

Argentina
Kroatija
Islandija
Pietų Korėja
Turkija
Ukraina.

Pakeitimas 44

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
IIg priedo 3 dalies 1 pastraipos 2 punktas

2) *eksportuotojui yra žinoma, kad* atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra skiriami naudoti bet kuriuo 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytu būdu.

2) atitinkami objektai, visi arba iš dalies, yra skiriami naudoti bet kuriuo 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytu būdu.

Pakeitimas 45

Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas

Priedas

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009
IIg priedo 3 dalies 1 pastraipos 2 a punktas (naujas)

2a) *kai eksportuotojui yra žinoma, kad objektai bus reeksportuoti į paskirties šalį, neįtrauktą į šio leidimo 2 dalies sąrašą arba leidimo CGEA Nr. EU 001 2 dalies sąrašą, arba į valstybes nares.*

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 51**Pasiūlymas dėl reglamento – iš dalies keičiantis aktas****Priedas**

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009

IIg priedo 3 dalies 4 pastraipa 1 punktas

1) pranešti kompetentingoms valstybės narėms, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje), kad pasinaudojo leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 dienų po pirmojo eksporto datos;

1) pranešti kompetentingoms valstybės narėms, kurioje jis yra įsisteigęs, institucijoms (kaip apibrėžta 6 straipsnio 6 dalyje), kad pasinaudojo **šiuo** leidimu pirmą kartą, ne vėliau kaip per 30 **po pirmojo eksporto datos, arba, pasirinktinai, bei laikydamasis valstybės narės, kurioje įsisteigęs eksportuotojas, institucijos reikalavimo, pranešti prieš pirmą kartą pasinaudodamas šiuo bendruoju eksporto leidimu.** Valstybės narės praneša Komisijai, kokį pranešimo apie šį bendrąjį eksporto leidimą mechanizmą jos pasirinko. Komisija jai pateiktą informaciją skelbia Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje.

Valstybės narės apibrėžia ataskaitų teikimo reikalavimus, pridėdamus prie to leidimo, taip pat papildomą informaciją apie pagal tą leidimą eksportuojamas prekes, kurios gali reikalauti valstybė narė, iš kurios eksportuojama.

Valstybė narė gali reikalauti, kad toje valstybėje narėje įsisteigę eksportuotojai, prieš pirmą kartą pasinaudodami tuo leidimu, užsiregistruotų. Registracija yra automatinė ir kompetentingos institucijos ją patvirtina eksportuotojui nedelsdamos arba bet kuriuo atveju per dešimt darbo dienų nuo prašymo užregistruoti gavimo dienos.

Kai taikoma, antrame ir trečiame papunkčiuose nustatyti reikalavimai yra grindžiami nacionalinių bendrųjų eksporto leidimų, kuriuos suteikia tos valstybės narės, kurios numato tokius leidimus, naudojimo reikalavimais.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

Oficialiai remiami eksporto kreditai *I**

P7_TA(2011)0126

Europos Parlamento pakeitimai, priimti 2011 m. balandžio 5 d. dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl tam tikrų rekomendacijų taikymo oficialiai remiamiems eksporto kreditams (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2012/C 296 E/26)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Pasiūlymas iš dalies pakeistas taip ⁽¹⁾:

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 1

**Pasiūlymas dėl reglamento
2 a konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2a) Susitarimo dėka, remiant bendrovių, kurioms kitu atveju nebūtų suteikti privačiojo sektoriaus kreditai, vykdomą prekybinę veiklą ir investicijas, taip pat kuriant darbo vietas, sušvelnintas dabartinės ekonominės ir finansų krizės poveikis.

Pakeitimas 2

**Pasiūlymas dėl reglamento
2 b konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2b) Eksporto kreditų agentūros turėtų atsižvelgti į Sąjungos tikslus bei politiką ir jais vadovautis. Remdamos Sąjungos bendroves, šios agentūros tokiose srityse, kaip demokratijos stiprinimas, pagarba žmogaus teisėms ir politikos derinimas siekiant vystymosi, turėtų laikytis Sąjungos principų bei standartų ir juos skatinti.

Pakeitimas 3

**Pasiūlymas dėl reglamento
2 c konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2c) Tačiau valstybių narių eksporto kreditų agentūros turėtų atidžiai vertinti gautas paraiškas atsižvelgdamos į tai, kad oficiali pagalba, suteikta eksporto kreditų forma, vidutinės trukmės laikotarpiu ir ilginiui gali paskatinti atitinkamos valstybės narės valstybės deficitą, ypač kai tai susiję su didesne įsipareigojimų nevykdymo dėl finansų krizės pasekmių rizika.

⁽¹⁾ Klausimas buvo tuomet grąžintas iš naujo nagrinėti komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 57 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą (A7-0364/2010).

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 4

**Pasiūlymas dėl reglamento
2 d konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2d) Eksporto kreditų agentūros turėtų atidžiai vertinti gautas paraiškas, kad teikiama oficiali parama atneštų maksimalią naudą, atsižvelgiant į tai, kad tikslingai panaudoti eksporto kreditai prisidėtų sudarant naujų galimybių Sąjungos bendrovėms, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), naudotis rinka, taip pat būtų skatinama laisva ir sąžininga prekyba ir abipusiškai naudingas augimas krizei pasibaigus.

Pakeitimas 5

**Pasiūlymas dėl reglamento
2 e konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2e) EBPO reikalauja, kad jos narės pateiktų informaciją apie eksporto kreditus, siekdama šių valstybių protekcionistinio ar iškreipiančio rinką elgesio prevencijos. Sąjungoje, siekiant sudaryti valstybėms narėms vienodas konkurencijos sąlygas, turėtų būti užtikrinamas skaidrumas.

Pakeitimas 6

**Pasiūlymas dėl reglamento
2 f konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2f) Eksporto kreditų agentūros tapo vienu didžiausiu oficialiu besivystančių šalių finansavimo šaltiniu. Dėl to su eksporto kreditais susijęs išskolinimas sudaro didžiąją oficialios besivystančių šalių skolos dalį. Didelė dalis eksporto kreditais finansuojamų projektų vykdomi transporto, naftos, dujų, kalnakasybos ir didelio masto infrastruktūros, pvz., didelių užtvankų, sektoriuose.

Pakeitimas 7

**Pasiūlymas dėl reglamento
2 g konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2 g) Susitarimo dalyviai dalyvauja nuolatiniam procese, kurio metu siekiama sumažinti rinkos iškraipymus ir nustatyti vienodas konkurencijos sąlygas, pagal kurias kredito rizikos priemokos, kurias reikalauja mokėti oficialiai remiamų EBPO šalių narių eksporto kreditų agentūros, atitiktų rizikos lygį ir padengtų jų ilgalaikės sąnaudas ir nuostolius. Norint greičiau pasiekti šį tikslą reikia, kad būtų užtikrintas oficialiai remiamų eksporto kreditų agentūrų skaidrumas ir jos teiktų ataskaitas.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 8**Pasiūlymas dėl reglamento
2 h konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2h) Remdama nuolatinį procesą, vykstantį EBPO, kuriuo siekiama aukštesnių skaidrumo ir ataskaitų standartų, taikomų oficialiai remiamų EBPO šalių narių ir kitoms eksporto kreditų agentūroms, Sąjunga oficialiai remiamoms eksporto kreditų agentūroms, įsikūrusioms Sąjungoje, turėtų taikyti papildomas priemones dėl skaidrumo ir ataskaitų, kaip nustatyta šio reglamento 1a priede.

Pakeitimas 9**Pasiūlymas dėl reglamento
2 i konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2i) Demokratijos plėtojimas ir stiprinimas, pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje ir nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, taip pat aplinkos apsaugos principai ir bendrieji įmonių socialinės atsakomybės principai, papildyti kitais tarptautinės geros praktikos pavyzdžiais, turėtų būti taikomi kaip gairės vykdant visus projektus, kuriuos finansuoja Sąjungoje įsikūrusios oficialiai remiamų eksporto kreditų agentūros, ir turėtų apimti socialinio poveikio ir poveikio aplinkai vertinimą, kuris apimtų žmogaus teises ir standartus, įtvirtintus Sąjungos aplinkos apsaugos ir socialinės srities teisės aktuose, susijusiuose su sektoriais ir projektais, kuriuos finansuoja eksporto kreditų agentūros. Dabartinėje EBPO bendrųjų principų versijoje aiškiai nurodoma naudotimosi Europos bendrijos standartais, susijusiais su kyšininkavimu, tvarių skolinimu ir aplinka, kaip gairėmis peržiūrint projektus galimybė. Reikėtų labiau skatinti naudotis šia nuostata atsižvelgiant į tai, kad oficialiai remiamų projektų atžvilgiu projektų rėmėjai, eksportuotojai, finansų institucijos ir eksporto kreditų agentūros atlieka skirtingą vaidmenį, jų įgaliojimai ir poveikis ir skirtingi.

Pakeitimas 10**Pasiūlymas dėl reglamento
2 j konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2j) Vykdamas visus projektus, kuriuos finansuoja Sąjungoje įsikūrusios oficialiai remiamų eksporto kreditų agentūros, reikėtų vadovautis Europos Sąjungos ir jos valstybių narių kovos su klimato kaita tikslais atsižvelgiant į jų Sąjungos lygmens ir tarptautinius įsipareigojimus. Jie apima: galutinį valstybių ir vyriausybių vadovų pareiškimą, priimtą 2009 m. rugsėjo 24–25 d. įvykusio Didžiojo dvidešimtuko (G20) susitikimo Pitsburge metu, palaipsniui nutraukti iškastinio kuro subsidijavimą; Sąjungos tikslus iki 2020 m. sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 30 proc., palyginti su 1990 m. lygiu, 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą ir 20 % visos sunaudojamos energijos gauti iš atsinaujinančiųjų išteklių; taip pat Sąjungos tikslą iki 2050 m. sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 80–95 proc. Nutraukiant iškastinio kuro subsidijas

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

taip pat turėtų būti imamas priemonių, kurios užtikrintų, kad nebus neigiamai paveiktas darbuotojų ir neturtingai gyvenančių asmenų gyvenimo lygis.

Pakeitimas 11

Pasiūlymas dėl reglamento
2 k konstatuojamoji dalis (nauja)

(2k) Įmonių socialinės atsakomybės principai, visapusiškai pripažinti tarptautiniu lygmeniu EBPO, Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) ar Jungtinių Tautų, apima atsakingą įmonių elgesį, kokio tikimasi, ir juose visų pirma suponuojamas galiojančių teisės aktų laikymasis, ypač užimtumo, darbo santykių, žmogaus teisių, aplinkosaugos, vartotojų interesų, skaidrumo vartotojų atžvilgiu, kovos su korupcija ir mokesčių srityse. Be to, būtina atsižvelgti į konkrečią MVĮ padėtį ir pajėgumus.

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl reglamento
2 l konstatuojamoji dalis (nauja)

(2l) Atsižvelgiant į intensyvesnę konkurenciją pasaulio rinkose ir siekiant, kad Sąjungos įmonės nepatirtų nepalankių konkurencijos sąlygų, Komisija ir valstybės narės turėtų dėti daugiau pastangų EBPO, kad užmegztų ryšius su Susitarimo nepasirašiusiomis šalimis, ir pasinaudoti dvišalėmis ir daugiašalėmis derybomis, kad būtų nustatyti bendri oficialiai remiamų eksporto kreditų standartai. Bendri standartai šioje srityje yra išankstinė sąlyga tam, kad būtų galima užtikrinti vienodas prekybos pasaulio mastu sąlygas.

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl reglamento
2 m konstatuojamoji dalis (nauja)

(2m) Nors EBPO šalys vadovaujasi Susitarimu, EBPO nepriklausančios šalys ir visų pirma besiformuojančios ekonomikos šalys nėra Susitarimo dalyvės, todėl šių šalių eksportuotojai gali turėti nesąžiningų privalumų. Dėl šios priežasties šios šalys turėtų būti skatinamos prisijungti prie EBPO ir Susitarimo.

Pakeitimas 14

Pasiūlymas dėl reglamento
2 n konstatuojamoji dalis (nauja)

(2n) Atsižvelgiant į ES geresnio reglamentavimo politiką, kuria siekiama supaprastinti ir pagerinti esamą reglamentavimą, Komisija ir valstybės narės, ateityje persvarstydamos Susitarimą, turėtų dėmesį skirti įmonių ir nacionalinių administracijų, įskaitant eksporto kreditų agentūras, administracinės naštos mažinimui.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 15**Pasiūlymas dėl reglamento
2 o konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2o) *Tobulinat susitarimą turėtų būti užtikrintas visapusiškas suderinamumas su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsniu siekiant padėti įgyvendinti bendrą tikslą, kad būtų plėtojama ir stiprinama demokratija, teisinės valstybės principai, gerbiamos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės. Todėl perkeliant susitarimą į Sąjungos teisę Sąjungoje turėtų būti taikomos papildomos priemonės siekiant užtikrinti susitarimo ir Sąjungos teisės suderinamumą.*

Pakeitimas 16**Pasiūlymas dėl reglamento
2 p konstatuojamoji dalis (nauja)**

(2p) *Poveikio aplinkai ir socialinio poveikio vertinimo metodika, kurią taikant užtikrinamas eksporto kreditų reikalavimų laikymasis, turėtų visapusiškai derėti su ES tvaraus vystymosi strategijos principais, Kotonu susitarimu, Europos konsensusu dėl vystymosi, ir joje turėtų būti atsižvelgiama į Sąjungos įsipareigojimus ir prievoles pagal JT bendrąją klimato kaitos konvenciją (JTBBKKK), JT biologinės įvairovės konvenciją (JTBIK) ir JT Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) siekį ir socialinius, darbo ir aplinkos apsaugos standartus, įtvirtintus tarptautiniuose susitarimuose.*

Pakeitimas 17**Pasiūlymas dėl reglamento
4 konstatuojamoji dalis**

(4) Todėl reikėtų panaikinti Sprendimą 2001/76/EB ir jį pakeisti šiuo *Sprendimu* su konsoliduotu ir pataisytu Susitarimo tekstu, pateiktu **priede**. Sprendimas 2001/77/EB turėtų būti panaikintas.

(4) Todėl reikėtų panaikinti Sprendimą 2001/76/EB ir jį pakeisti šiuo *reglamentu* su konsoliduotu ir pataisytu Susitarimo tekstu, pateiktu **1 priede**. Sprendimas 2001/77/EB turėtų būti panaikintas.

Pakeitimas 18**Pasiūlymas dėl reglamento
1 straipsnio pirma pastraipa**

Susitarime dėl rekomendacijų oficialiai remiamiems eksporto kreditams nustatytos gairės taikomos **Bendrijoje**.

Susitarime dėl rekomendacijų oficialiai remiamiems eksporto kreditams nustatytos gairės taikomos **Sąjungoje**.

Pakeitimas 19**Pasiūlymas dėl reglamento
1 a straipsnis (naujas)****1a straipsnis**

Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl naujo reglamento, skirtu kuo skubiau panaikinti ir pakeisti šį reglamentą, kai tik EBPO šalys narės susitars dėl naujos Susitarimo redakcijos ir ne vėliau negu per du mėnesius nuo jo įsigaliojimo.

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

Pakeitimas 20**Pasiūlymas dėl reglamento
1 b straipsnis (naujas)****1b straipsnis**

Papildomos priemonės dėl skaidrumo ir ataskaitų, kurias reikia taikyti Sąjungoje, yra nustatytos šio reglamento 1a priede.

Pakeitimas 21**Pasiūlymas dėl reglamento
1 c straipsnis (naujas)****1c straipsnis**

Taryba teikia Europos Parlamentui ir Komisijai metines ataskaitas apie tai, kaip kiekviena valstybė narė įgyvendina Susitarimą dėl rekomendacijų oficialiai remiamiems eksporto kreditams.

Pakeitimas 22**Pasiūlymas dėl reglamento
1 d straipsnis (naujas)****1d straipsnis**

Bet kurios valstybės narės eksporto kredito agentūros balanse nurodomas visas agentūros turtas ir įsipareigojimai. Eksporto kreditų agentūrų naudojamos nebalansinės priemonės turi būti visiškai skaidrios.

Bendrovės, kurios nėra MVĮ ir kurios naudojasi eksporto kreditais, skelbia metines finansines ataskaitas pagal šalis.

Pakeitimas 23**Pasiūlymas dėl reglamento
1a priedas (naujas)****1a priedas**

1) Nedarydama poveikio valstybių narių institucijų, vykdančių nacionalinių eksporto kreditų programų stebėseną, prerogatyvoms, kiekviena valstybė narė pateikia Europos Parlamentui ir Komisijai metinę veiklos ataskaitą.

Šioje metinėje veiklos ataskaitoje pateikiama ši informacija:

- visų nacionalinių priemonių ir programų, kurioms taikomas Susitarimas, ir jų atitiktis Susitarimui, ypač jo reikalavimui, kad priemokos atitiktų rizikos lygį ir padengtų ilgalaikes veiklos sąnaudas, auditas;*
- pagrindinių veiklos raidos aspektų ataskaitiniu laikotarpiu apžvalga ir jų atitiktis Susitarimui (pateikiant naujų įsipareigojimų, rizikos, priemokų, sumokėtų išmokų ir susigrąžintų sumų, taip pat su aplinkos apsauga susijusios rizikos įvertinimo priemonių sąrašą);*

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS

PAKEITIMAS

— valstybės narės politikos, kuria siekiama užtikrinti, kad veikla eksporto kreditų srityje, susijusi su aplinkos ir socialiniais klausimais, žmogaus teisėmis, tvariu skolinimu ir kova su kyšininkavimu, vykdoma vadovaujantis Sąjungos vystymosi tikslais ir politika, pristatymas.

2) Komisija pateikia metinės veiklos ataskaitos analizę, kurioje įvertina, kaip valstybės narės laikosi Sąjungos vystymosi politikos, ir Europos Parlamentui pakomentuoja bendrus pokyčius šioje politikos srityje.

3) Komisija Europos Parlamentui pateikia metinę ataskaitą apie pastangas, įdėtas įvairiuose tarptautinio bendradarbiavimo forumuose, įskaitant EBPO ir G20, taip pat dvišaliuose susitikimuose su trečiosiomis šalimis, įskaitant aukščiausiojo lygio susitikimus ir derybas dėl partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimų bei laisvosios prekybos susitarimų, kuriomis siekiama, kad trečiosios šalys, ypač besiformuojančios ekonomikos šalys, pradėtų taikyti gaires, susijusias su jų eksporto kreditų agentūrų skaidrumu, kurių lygis bent jau atitiktų EBPO bendruosiuos principus.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projektas. III skirsnis – Komisija

P7_TA(2011)0128

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl 2011 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projekto, III skirsnis – Komisija (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))

(2012/C 296 E/27)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 314 straipsnį, ir į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾, ypač į jo 37 ir 38 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 2011 finansinių metų Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2010 m. gruodžio 15 d. ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projektą, kurį Komisija pateikė 2011 m. sausio 14 d. (COM(2011)0009),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 15 d. priimtą Tarybos poziciją dėl taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projekto (07704/2011 – C7-0072/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 75b ir 75e straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0115/2011),
- A. kadangi 2011 m. bendrojo biudžeto taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projekto tikslas – panaudoti 182,4 mln. EUR išpareigojimų ir mokėjimų asignavimų iš ES solidarumo fondo lėšų siekiant sušvelninti potvynių, kilusių dėl stiprių liūčių Lenkijoje, Slovakijoje, Čekijos Respublikoje, Vengrijoje, Kroatijoje ir Rumunijoje, pasekmes,
- B. kadangi pagal taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projektą siekiama oficialiai įtraukti šį biudžeto pakeitimą į 2011 m. biudžetą,
- C. kadangi prie 2011 finansinių metų biudžeto pridėtame bendrame pareiškimе dėl mokėjimų asignavimų numatytas taisomojo biudžeto pateikimas, jeigu į 2011 m. biudžetą įrašytų asignavimų nepakaktų išlaidoms padengti,
- D. kadangi Taryba nusprendė sudaryti neigiamą rezervą, kaip numatyta Finansinio reglamento 44 straipsnyje,
- E. kadangi šis Tarybos sprendimas yra labiau pragmatinis ir pagal jį nerasta tvaraus ir finansiškai patikimo sprendimo, susijusio su galimais būsimais nenumatytais poreikiais, todėl jį reikėtų laikyti vienkartinium,
- F. kadangi Taryba paragino Komisiją kuo skubiau pateikti pasiūlymą dėl neigiamo rezervo parengimo,

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 68, 2011 3 15.

⁽³⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- G. kadangi būsimas taisomojo biudžeto projektas dėl 2010 finansinių metų pertekliaus įtraukimo į biudžetą tinkamai ir laiku sudarys galimybę sukurti neigiamą rezervą,
1. atsižvelgia į taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projektą;
 2. mano, kad ES solidarumo fondo lėšos po stichinės nelaimės turėtų būti kuo greičiau mobilizuotos ir kad veiksmingai ir greitai turėtų būti nagrinėjamos paraiškos dėl finansinės paramos, vertinami ir rengiami pasiūlymai, imtasi atitinkamų biudžeto priemonių ir priimami teisėkūros aktai;
 3. nepažeisdamas Komisijos iniciatyvos teisės, ragina ją pasinaudoti taisomojo biudžeto projektu dėl 2010 finansinių metų pertekliaus įtraukimo į biudžetą neigiamam rezervui parengti, kaip nustatyta Finansinio reglamento 15 straipsnyje;
 4. patvirtina Tarybos poziciją dėl taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projekto be pakeitimų ir paveda Pirmininkui paskelbti, kad taisomasis biudžetas Nr. 1/2011 yra galutinai priimtas ir pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 5. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimas. 2010 m. potvyniai Lenkijoje, Slovaki- joje, Vengrijoje, Čekijos Respublikoje, Kroatijoje ir Rumunijoje

P7_TA(2011)0129

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 26 punktą (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))

(2012/C 296 E/28)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0010 – C7-0023/2011),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 26 punktą,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į bendrą Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaraciją dėl Solidarumo fondo, priimtą per 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir Regioninės plėtros komiteto nuomonę (A7-0114/2011),
1. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 311, 2002 11 14, p. 3.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

2. primena, kad 2006 m. gegužės 17 d. TIS 26 punkte numatyta, kad kai yra galimybių perskirstyti asignavimus išlaidų kategorijoje, kurioje atsiranda papildomų išlaidų, Komisija atsižvelgia į tai teikdama reikiamą pasiūlymą;
3. pažymi, kad Komisija, ragindama numatyti papildomų įsipareigojimų ir mokėjimų siekiant padengti Europos Sąjungos solidarumo fondo poreikius šių metų pradžioje, nerado lėšų perkėlimo iš vienos išlaidų kategorijos į kitą ar perskirstymo toje pačioje išlaidų kategorijoje galimybių;
4. yra pasirengęs apsvarstyti bendrą mokėjimų padėtį atsižvelgiant į 2010 m. biudžeto vykdymo rezultatus;
5. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
6. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

PRIEDAS**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS**

dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 26 punktą

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą 2011/286/ES.)

Europos bendrijos ir Komorų Sąjungos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas ***

P7_TA(2011)0130

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Komorų Sąjungos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo projekto (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))

(2012/C 296 E/29)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (15572/2010),
- atsižvelgdamas į Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Komorų Sąjungos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, projektą (15571/2010),
- atsižvelgdamas į Tarybos prašymą pritarti, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0020/2011),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
- atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją ir Biudžeto komiteto bei Vystymosi komiteto nuomones (A7-0056/2011),

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

1. pritaria protokolo sudarymui;
2. prašo Komisijos perduoti Parlamentui Europos bendrijos ir Komorų Sąjungos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarimo ⁽¹⁾ 9 straipsnyje numatyto jungtinio komiteto posėdžių ir veiklos rezultatus, taip pat Protokolo 7 straipsnio 2 dalyje minimą daugiametę sektoriaus programą ir atitinkamų metinių vertinimų rezultatus; reikalauja, kad Europos Parlamento atstovams būtų suteikta galimybė dalyvauti kaip stebėtojams susitarimo 9 straipsnyje numatyto jungtinio komiteto posėdžiuose ir veikloje; reikalauja, kad Komisija pateiktų Parlamentui ir Tarybai susitarimo taikymo ataskaitą paskutiniaisiais Protokolo taikymo metais ir prieš pradėdant derybas dėl susitarimo atnaujinimo;
3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių ir Komorų Sąjungos vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ Patvirtinta 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1563/2006 dėl Europos bendrijos ir Komorų Sąjungos partnerystės žuvininkystės sektoriuje susitarimo sudarymo (OL L 290, 2006 10 20, p. 6).

Ginčų sprendimo mechanizmas pagal Europos ir Viduržemio jūros šalių susitarimą, įsteigiantį EB ir Jordanijos asociaciją ***

P7_TA(2011)0131

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Jordanijos Hašimitų Karalystės susitarimo protokolo forma, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, taikytinas ginčams pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės asociaciją, prekybos nuostatas, sudarymo projekto (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))

(2012/C 296 E/30)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13758/2010),
- atsižvelgdamas į protokolo forma sudaromo Europos Sąjungos ir Jordanijos Hašimitų Karalystės susitarimo projektą, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, taikytinas ginčams, numatytiems pagal Europos ir Viduržemio jūros šalių susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų ir jų valstybių narių bei Jordanijos Hašimitų Karalystės asociaciją, prekybos nuostatas (13974/2010),
- atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C7-0057/2011),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A7-0067/2011),

1. pritaria susitarimo sudarymui;
2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Jordanijos Hašimitų Karalystės parlamentams ir vyriausybėms.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

ES ir Maroko Karalystės susitarimas, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas ***

P7_TA(2011)0132

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės susitarimo, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, sudarymo projekto (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))

(2012/C 296 E/31)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13754/2010),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės susitarimo, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, projektą (13973/2010),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C7-0431/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A7-0066/2011),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Maroko Karalystės vyriausybėms ir parlamentams.

Ginčų sprendimo mechanizmas pagal Europos ir Viduržemio jūros šalių susitarimą, įsteigiantį EB ir Egipto asociaciją ***

P7_TA(2011)0133

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Egipto Arabų Respublikos susitarimo protokolo forma, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, taikytinas ginčams pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją, prekybos nuostatas, sudarymo projekto (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))

(2012/C 296 E/32)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13762/2010),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Egipto Arabų Respublikos susitarimo protokolo forma, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, taikytinas ginčams pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją, prekybos nuostatas, projektą (13975/2010),

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C7–0372/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 8 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A7–0068/2011),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Egipto Arabų Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

Ukrainos dalyvavimas Sąjungos programose ***

P7_TA(2011)0134

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, nustatančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Ukrainos partnerystę, protokolo dėl Europos Sąjungos ir Ukrainos pagrindų susitarimo, kuriuo nustatomi Ukrainos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai, sudarymo projekto (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))

(2012/C 296 E/33)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13604/2010),
 - atsižvelgdamas į 1994 m. birželio 14 d. sudarytą Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, nustatančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Ukrainos partnerystę ⁽¹⁾, protokolo projektą dėl Europos Sąjungos ir Ukrainos pagrindų susitarimo, kuriuo nustatomi Ukrainos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai (13962/2010),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114, 168, 169, 172, 173 straipsnio 3 dalį, 188 ir 192 straipsnius ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7–0401/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį, 90 straipsnio 8 dalį ir 46 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A7–0063/2011),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Ukrainos parlamentams ir vyriausybėms.

(1) OL L 49, 1998 2 19, p. 3.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Žuvininkystės produktų importas iš Grenlandijos ***I

P7_TA(2011)0135

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo nustatomos žuvininkystės produktų, gyvų dvigeldžių moliuskų, dygiaodžių, gaubtagyvių, jūros pilvakojų ir jų šalutinių produktų importo į Europos Sąjungą iš Grenlandijos taisyklės (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))

(2012/C 296 E/34)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2010)0176),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 203 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0136/2010),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį, 43 straipsnio 2 dalį ir 204 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 34) dėl Grenlandijai skirtų specialių priemonių vienintelį straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl pasiūlyto teisinio pagrindo,
 - atsižvelgdamas į vadovaujantis Protokolu (Nr. 2) dėl subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo Italijos Senato pateiktą pagrįstą nuomonę, kurioje tvirtinama, kad teisės akto projektas neatitinka subsidarumo principo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A7-0057/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

P7_TC1-COD(2010)0097

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo nustatomos žuvininkystės produktų, gyvų dvigeldžių moliuskų, dygiaodžių, gaubtagyvių, jūros pilvakojų ir jų šalutinių produktų importo į Europos Sąjungą iš Grenlandijos taisyklės [1 pakeit.]

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos **43 straipsnio 2 dalį ir 204** straipsnį, [2 pakeit.]

atsižvelgdami į prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 34) dėl Grenlandijai skirtų specialių priemonių vienintelį straipsnį, [3 pakeit.]

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami **įprastos teisėkūros procedūros** ⁽²⁾, [2 pakeit.]

kadangi:

- (1) Grenlandija yra įtraukta į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) II priede pateiktą užjūrio šalių ir teritorijų sąrašą. Pagal Sutarties 198 straipsnį asociacijos tikslas – skatinti užjūrio šalių ir teritorijų ekonominę ir socialinę plėtrą bei užmegzti glaudžius jų tarpusavio ekonominius santykius ir su Sąjunga kaip visuma.
- (2) Danija ir Grenlandija paprašė, kad Sąjungos ir Grenlandijos prekyba žuvininkystės produktais, dvigeldžiais moliuskais, dygiaodžiais, gaubtagyviais, jūros pilvakoiais ir jų šalutiniais produktais, kurių kilmės šalis yra Grenlandija, kaip numatyta 2001 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimo 2001/822/EB dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos bendrijos asociacijos ⁽³⁾ III priede, būtų leidžiama pagal Sąjungos vidaus prekybos taisykles.
- (3) Reikėtų, kad tokia prekyba vyktų laikantis Sąjungos teisės aktuose nustatytų Sąjungos taisyklių dėl gyvūnų sveikatos ir maisto saugos ir taisyklių dėl bendro žuvininkystės produktų rinkos organizavimo.
- (4) Todėl Danija ir Grenlandija turėtų garantuoti, kad iš Grenlandijos į Europos Sąjungą išsiųstų produktų siuntos atitiktų gyvūnų sveikatai, maisto saugai ir bendram žuvininkystės produktų rinkos organizavimui taikomas Sąjungos taisykles. Taisykles atitinkantys pašarų ir maisto verslo subjektai turėtų būti registruojami ir įtraukiami į sąrašus, kaip numatyta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OL ...

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ OL L 314, 2001 11 30, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- (5) Grenlandijos kompetentinga institucija oficialiai patikino Komisiją, kad yra užtikrinama, jog būtų laikomasi Sąjungos taisyklių ir susijusių produktų gyvūnų sveikatos reikalavimų. Šie patikinimai visų pirma apima nuostatų, numatytų 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1774/2002, nustatančiame sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms ⁽¹⁾, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 853/2004, nustatančiame konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus ⁽²⁾, ir 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvoje 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės ⁽³⁾, taikymą ir apima išpareigojimą nuolat laikytis Sąjungos vidaus prekybos taisyklių.
- (6) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių ⁽⁴⁾, reikalaujama parengti akvakultūros gyvūnų nacionalinius stebėsenos planus. Šios nuostatos taip pat turėtų būti taikomos Grenlandijai.
- (7) Siekiant, kad būtų leista importuoti į Europos Sąjungą produktus iš Grenlandijos pagal Sąjungos teisės aktuose dėl Sąjungos vidaus prekybos nustatytas taisykles, Danija ir Grenlandija turėtų užtikrinti, kad Grenlandija perkeltų į savo teisės aktus ir įgyvendintų atitinkamas nuostatas iki **šio reglamento** priėmimo dienos. **[1 pakeit.]** Danija ir Grenlandija turėtų išpareigoti užtikrinti, kad atitinkami produktai iš trečiųjų šalių būtų importuojami į Grenlandiją laikantis Sąjungos taisyklių dėl gyvūnų sveikatos ir maisto saugos. Veterinariniai patikrinimai Grenlandijos pasienio kontrolės postuose turėtų būti atliekami laikantis 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvos 97/78/EB, nustatančios principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą ⁽⁵⁾. Veterinariniai patikrinimai pasienio kontrolės postuose vykdomi glaudžiai bendradarbiaujant su muitinių pareigūnais. Siekiant supaprastinti šią užduotį kompetentingai institucijai turėtų būti pateiktos susijusios nuorodos į Kombinuotąją nomenklatūrą (KN), pateiktą 2007 m. balandžio 17 d. Komisijos sprendimo 2007/275/EB dėl gyvūnų ir produktų, kurie pagal Tarybos direktyvas 91/496/EEB ir 97/78/EB turi būti patikrinti pasienio kontrolės postuose ⁽⁶⁾, sąrašų, I priede.
- (8) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽⁷⁾ numatyta sukurti kompiuterinę sistemą, kuri sujungtų veterinarijos institucijas ir, visų pirma, palengvintų greitą kompetentingų institucijų keitimąsi informacija, susijusia su gyvūnų sveikata ir gerove (*Traces*). Pagal 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą 2004/292/EB dėl *Traces* sistemos įdiegimo ⁽⁸⁾, valstybės narės privalo naudoti *Traces* nuo 2004 m. balandžio 1 d. *Traces* sistema yra labai svarbi norint veiksmingai stebėti prekybą gyvūnais ir gyvūniniais produktais ir todėl ji turėtų būti naudojama duomenims apie produktų judėjimą ir prekybą jais Grenlandijoje perduoti.
- (9) Apie 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje ⁽⁹⁾ nurodytų gyvūnų ligų protrūkius Komisijai pranešama Pranešimo apie gyvūnų ligas sistema (angl. ADNS) pagal 2005 m. kovo 1 d. Komisijos sprendimą 2005/176/EB, nustatanti šifruotą pranešimo apie gyvūnų ligas formą ir kodus, remiantis Tarybos direktyva 82/894/EEB ⁽¹⁰⁾. Atitinkamų produktų atveju šios nuostatos taip pat turėtų būti taikomos Grenlandijai.

⁽¹⁾ OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

⁽²⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

⁽³⁾ OL L 328, 2006 11 24, p. 14.

⁽⁴⁾ OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

⁽⁵⁾ OL L 24, 1998 1 30, p. 9.

⁽⁶⁾ OL L 116, 2007 5 4, p. 9.

⁽⁷⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29.

⁽⁸⁾ OL L 94, 2004 3 31, p. 63.

⁽⁹⁾ OL L 378, 1982 12 31, p. 58.

⁽¹⁰⁾ OL L 59, 2005 3 5, p. 40.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- (10) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiu maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiu Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiu su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁽¹⁾, nustatyta skubaus įspėjimo apie pavojų sistema, skirta naudoti pranešant apie tiesioginį ar netiesioginį maisto ar pašarų keliamą pavojų žmonių sveikatai (RASFF). Atitinkamų produktų atveju šios nuostatos taip pat turėtų būti taikomos Grenlandijai.
- (11) Prieš leidžiant Grenlandijai atlikti į Grenlandiją iš trečiųjų šalių įvežtų produktų veterinarinius patikrinimus, Grenlandijoje turėtų būti atliktas ES patikrinimas, kuriuo siekiama įsitikinti, kad Grenlandijos pasienio kontrolės postai atitinka Direktyvoje 97/78/EB, 2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 136/2004, nustatančiame produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų Bendrijos pasienio veterinarijos postuose tvarką⁽²⁾, ir 2001 m. lapkričio 21 d. Komisijos sprendime 2001/812/EB, nustatančiame pasienio kontrolės postų, atsakingų už produktų, iš trečiųjų šalių įvežamų į Bendriją, veterinarinius patikrinimus, patvirtinimo reikalavimus⁽³⁾, nustatytus reikalavimus.
- (12) Jei patikrinimo rezultatai palankūs, Grenlandijos pasienio kontrolės postai turėtų būti įtraukti į 2009 m. rugsėjo 28 d. Komisijos sprendimą 2009/821/EB sudaryti patvirtintų pasienio kontrolės postų sąrašą, nustatyti tam tikras patikrinimų, kuriuos atlieka Komisijos veterinarijos ekspertai, taisykles ir patvirtinti *Traces* veterinarijos padalinius pateikiamą sąrašą⁽⁴⁾. Siekiant užtikrinti veiksmingą į Grenlandiją ir į Europos Sąjungą įvežtų žuvininkystės produktų kontrolę **ši reglamentą [1 pakeit.]** reikėtų taikyti nuo tada, kai Grenlandijos pasienio kontrolės postai įtraukiami į Sprendimą 2009/821/EB.
- (13) **Šiam reglamentui [1 pakeit.]** įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁽⁵⁾,

PRIĖMĖ **ŠĮ REGLAMENTĄ [1 pakeit.]**:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šis reglamentas [1 pakeit.] taikomas Grenlandijos kilmės arba į Grenlandiją įvežtiems ir iš jos į Europos Sąjungą įvežamiems žuvininkystės produktams, dvigeldžiams moliuskams, dygiaodžiams, gaubtagyviams, jūros pilvakojams ir jų šalutiniais produktams (toliau – produktai).

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente [1 pakeit.] vartojamų sąvokų apibrėžtys:

- a) dvigeldžiai moliuskai– moliuskai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 2.1 punkte;
- b) žuvininkystės produktai– produktai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 3.1 punkte;
- c) šalutiniai produktai– gyvūniniai šalutiniai produktai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 2 straipsnio 1 dalies a punkte, gauti iš žuvininkystės produktų, dvigeldžių moliuskų, dygiaodžių, gaubtagyvių ir jūros pilvakojų;
- d) Grenlandijos kilmės produktai– produktai, kaip apibrėžta Sprendimo 2001/822/EB III priedo nuostatose.

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

⁽²⁾ OL L 21, 2004 1 28, p. 11.

⁽³⁾ OL L 306, 2001 11 23, p. 28.

⁽⁴⁾ OL L 296, 2009 11 12, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3 straipsnis

Bendrosios Europos Sąjungos ir Grenlandijos prekybos žuvininkystės produktais, gyvais dvigeldžiais moliuskais, dygiaodžiais, gaubtagyviais, jūros pilvakojais ir jų šalutiniais produktais taisyklės

1. Valstybės narės leidžia importuoti į Europos Sąjungos produktus iš Grenlandijos, kaip nurodyta Sąjungos teisės aktuose, kuriais reglamentuojama Sąjungos vidaus prekyba.
2. Produktai importuojami į Sąjungą laikantis šių sąlygų:
 - a) Grenlandija veiksmingai perkelia į savo teisės aktus ir įgyvendina Sąjungos teisės aktuose dėl gyvūnų sveikatos, maisto saugos ir bendro žuvininkystės produktų rinkos organizavimo nustatytas taisykles, susijusias su atitinkamais produktais;
 - b) Danijos ir Grenlandijos kompetentinga institucija rengia ir nuolat atnauja registruotų pašarų ir maisto verslo subjektų sąrašą, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 31 straipsnyje;
 - c) iš Grenlandijos į Europos Sąjungą išsiųstų produktų siuntos atitinka Europos Sąjungos teisės aktuose dėl gyvūnų sveikatos, maisto saugos ir bendro žuvininkystės produktų rinkos organizavimo nustatytas taisykles;
 - d) įvežant produktus į Grenlandiją, tinkamai laikomasi Sąjungos teisės aktuose dėl gyvūnų sveikatos, maisto saugos ir bendro žuvininkystės produktų rinkos organizavimo nustatytų taisyklių.

4 straipsnis

Akvakultūros gyvūnų stebėsenos planai

Pagal Direktyvą 96/23/EB Danija ir Grenlandija Komisijai tvirtinti teikia stebėsenos planus likučiams ir medžiagoms Grenlandijos akvakultūros gyvūnuose nustatyti.

5 straipsnis

Iš trečiųjų šalių į Grenlandiją importuotų produktų patikrinimai

1. Iš trečiųjų šalių į Grenlandiją įvežtų produktų siuntų veterinariniai patikrinimai atliekami laikantis Direktyvoje 97/78/EB nustatytų taisyklių.

Siekdama palengvinti šiuos veterinarinius patikrinimus, Komisija pateikia Danijos ir Grenlandijos kompetentingoms institucijoms su produktais susijusias nuorodas į KN kodus, pateiktus Komisijos sprendimo 2007/275/EB I priede.

2. Pasiūlymai dėl Grenlandijos pasienio kontrolės postų teikiami Komisijai tvirtinti, kaip nurodyta Direktyvos 97/78/EB 6 straipsnio 2 dalyje.

Patvirtintų Grenlandijos pasienio kontrolės postų sąrašas įtraukiamas į valstybių narių pasienio kontrolės postų, patvirtintų pagal direktyvas 91/496/EEB ir 97/78/EB, sąrašą.

6 straipsnis

Informacinė sistema

1. Duomenys apie produktų judėjimą ir prekybą jais Grenlandijoje perduodami danų kalba sistema *Traces* pagal Sprendimą 2004/292/EB.
2. Pranešimas apie vandens gyvūnų ligas Grenlandijos produktuose perduodamas sistema ADNS pagal Direktyvą 82/894/EEB ir Sprendimą 2005/176/EB.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3. Pranešimas apie Grenlandijos produktus, dėl kurių kyla tiesioginis arba netiesioginis pavojus žmonių sveikatai, perduodamas sistema RASFF, nustatyta Reglamentu (EB) Nr. 178/2002.

7 straipsnis

Identifikavimo ženklas

Į Europos Sąjungą iš Grenlandijos išsiųstų produktų siuntos ženklinamos Grenlandijos identifikavimo ženklu „GL“ pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 II priedo I skirsnio B dalyje nustatytas taisykles.

8 straipsnis

Patvirtinimas, kad laikomasi *šiam reglamente* [1 pakeit.] nurodytų reikalavimų

Danija ir Grenlandija iki 11 straipsnyje nurodytos *šio reglamento* [1 pakeit.] taikymo datos pateikia raštišką patvirtinimą, kad buvo imtasi *šiam reglamentui* [1 pakeit.] taikyti būtinų priemonių.

9 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Šiam reglamentui [1 pakeit.] įgyvendinti būtinos priemonės priimamos 10 straipsnyje nurodyta tvarka.

10 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsniu įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.
2. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) 182/2011 5 straipsnis.

11 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas [1 pakeit.] įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse. [1 pakeit.]

Jis taikomas nuo tos dienos, kai į Sprendimą 2009/821/EB įtraukiamas pirmas Grenlandijos pasienio kontrolės postas.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtiniausi reikalavimai ***I

P7_TA(2011)0136

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtinausių reikalavimų (nauja redakcija) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Įprasta teisėkūros procedūra: nauja redakcija)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2009)0554),
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį ir 63 straipsnio pirmosios pastraipos 1 dalies d punktą ir 2 dalies a punktą, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0248/2009),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikis šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms“ (COM(2009)0665),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį ir 78 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 28 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl bendros Europos prieglobsčio sistemos ateities ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto 2010 m. vasario 2 d. laišką, pagal Darbo tvarkos taisyklių 87 straipsnio 3 dalį pateiktą Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetui,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 87 ir 55 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Pilietinių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A7-0085/2011),
- A. kadangi, Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone, pasiūlyme be nurodytų pakeitimų kitų esminių pakeitimų nėra ir kadangi, kalbant apie nepakeistų ankstesnių aktų nuostatų ir minėtųjų pakeitimų kodifikavimą, pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus tekstus nekeičiant jų esmės,
1. priima per pirmąją svarstymą toliau pateiktą poziciją, atsižvelgęs į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės rekomendacijas;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;

⁽¹⁾ OL C 18, 2011 1 19, p. 85.

⁽²⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

⁽³⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 10.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2009)0165

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtiniausių reikalavimų (nauja redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyvoje 2005/85/EB, nustatančioje būtiniausių reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos ⁽³⁾, reikia padaryti esminių pakeitimų. Dėl aiškumo ta direktyva turėtų būti išdėstyta nauja redakcija.
- (2) Bendra prieglobsčio politika, įskaitant bendrą Europos prieglobsčio sistemą, yra neatskiriama Europos Sąjungos tikslo laipsniškai sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kuri būtų atvira tiems, kurie dėl susiklosčiusių aplinkybių teisėtai ieško apsaugos Sąjungoje, dalis.
- (3) 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tamperėje įvykusiame specialiaame Europos Vadovų Tarybos susitikime susitarta imtis kurti bendrą Europos prieglobsčio sistemą, pagrįstą visapusišku ir nuodugniu 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu (toliau – Ženevos konvencija), taikymu, patvirtinant negražinimo principą ir užtikrinant, kad nė vienas asmuo nebūtų gražinamas persekioti.
- (4) Tamperės išvadose numatyta, kad į bendrą Europos prieglobsčio sistemą artimiausiu metu turėtų būti įtraukti bendri reikalavimai dėl sąžiningos ir veiksmingos prieglobsčio suteikimo tvarkos valstybėse narėse, o ilgainiui ir Bendrijos taisyklės, pagal kurias būtų sukurta bendra prieglobsčio suteikimo tvarka Europos bendrijoje.
- (5) Direktyva 2005/85/EB buvo pirmoji priemonė dėl prieglobsčio suteikimo tvarkos.
- (6) Šiuo metu baigtas pirmasis bendros Europos prieglobsčio sistemos kūrimo etapas. 2004 m. lapkričio 4 d. Europos Vadovų Taryba priėmė Hagos programą, kurioje nustatyti 2005–2010 m. įgyvendintini laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės tikslai. Šiuo klausimu Hagos programoje Europos Komisija buvo paraginta baigti pirmojo etapo teisinių dokumentų vertinimą ir pateikti Tarybai ir Europos Parlamentui antrojo etapo dokumentus bei priemones, kad jie būtų priimti iki 2010 m. Pagal Hagos programą tikslas, kurio reikia siekti kuriant bendrą Europos prieglobsčio sistemą, yra bendra prieglobsčio suteikimo tvarka ir vienodas visoje Europos Sąjungoje pripažįstamas statusas.

⁽¹⁾ OL C 18, 2011 1 19, p. 85.

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ OL L 326, 2005 12 13, p. 13.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- (7) 2008 m. spalio 16 d. priimtame Europos imigracijos ir prieglobsčio pakte Europos Vadovų Taryba pažymėjo, kad tarp valstybių narių tebėra didelių skirtumų, susijusių su apsaugos suteikimu, ir paragino imtis naujų iniciatyvų, įskaitant vienos prieglobsčio tvarkos, kuri apimtų bendras garantijas, sukūrimą, kad būtų baigta kurti Hagos programoje numatyta bendra Europos prieglobsčio sistema.
- (8) Tam, kad, *inter alia*, būtų tinkamai remiamos su bendros Europos prieglobsčio sistemos kūrimo antruoju etapu nustatytų reikalavimų įgyvendinimu susijusios valstybių narių pastangos – pirmiausia tų, kurių prieglobsčio sistemas slepia konkreti neproporcinga našta dėl jų geografinės ir demografinės padėties, – **būtina** sutelkti Europos pabėgėlių fondo ir Europos prieglobsčio paramos biuro išteklius. **Taip pat būtina, kad valstybėse narėse, kuriose, atsižvelgiant į jų gyventojų skaičių, gaunama neproporcingai daug prašymų suteikti prieglobstį, būtų nedelsiant sutelkta atitinkamai Europos pabėgėlių fondo ir Europos prieglobsčio paramos biuro finansinė parama ir administracinė ir (arba) techninė parama siekiant, kad tos valstybės narės galėtų laikytis šios direktyvos.** [1 pakeit.]
- (9) Siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai ir veiksmingai įvertinti prašytojų tarptautinės apsaugos poreikiai, kaip nurodyta Direktyvoje [.../.../ES] [dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų bei jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių reikalavimų (Priskyrimo direktyvoje)], Sąjungos tarptautinės apsaugos suteikimo tvarkos sistema turėtų būti pagrįsta vienos prieglobsčio tvarkos principu.
- (10) Pagrindinis šios direktyvos tikslas – nustatyti papildomus tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtiniausius reikalavimus, siekiant Sąjungoje sukurti bendrą prieglobsčio tvarką.
- (11) Tarptautinės apsaugos suteikimo arba panaikinimo tvarką reglamentuojančių taisyklių suderinimas turėtų padėti apriboti tarptautinės apsaugos prašytojų pakartotinį judėjimą tarp valstybių narių tais atvejais, kai tokį judėjimą lemia teisinių sistemų skirtumai ir sukurti lygiavertes Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] taikymo sąlygas valstybėse narėse.
- (12) Dėl paties būtiniausių reikalavimų pobūdžio valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė nustatyti ar toliau taikyti palankesnes nuostatas trečiosios šalies piliečiams arba asmenims be pilietybės, kurie valstybės narės prašo tarptautinės apsaugos, jei suprantama, kad toks prašymas yra grindžiamas tuo, kad atitinkamam asmeniui reikalinga tarptautinė apsauga, kaip apibrėžta Direktyvoje [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvoje].
- (13) Šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie visų pirma yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma šia direktyva siekiama skatinti taikyti minėtos chartijos 1, 4, 18, 19, 21, 24 ir 47 straipsnius ir direktyva turėtų būti atitinkamai įgyvendinama. [2 pakeit.]
- (14) Dėl asmenų, kuriems taikoma ši direktyva, valstybėms narėms nustatomi įpareigojimai pagal tarptautinės teisės dokumentus, kurių šalimis jos yra.
- (15) **Valstybės narės privalo visapusiškai gerbti negražinimo principą ir teisę į prieglobstį, kuri apima galimybę kiekvienam asmeniui, kuris nori prašyti prieglobsčio ir kuris priskiriamas jų jurisdikcijai, įskaitant tuos asmenis, kuriuos veiksmingai kontroliuoja Sąjungos arba valstybės narės organas, pasinaudoti prieglobsčio procedūra.** [3 pakeit.]
- (16) Būtina, kad sprendimai dėl visų tarptautinės apsaugos prašymų būtų priimami remiantis faktais ir, visų pirma, kad juos priimtų institucijos, kurių darbuotojai turi tinkamų žinių ir yra tinkamai apmokyti prieglobsčio ir pabėgėlių klausimais. [4 pakeit.]

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- (17) Tiek valstybės narės, tiek tarptautinės apsaugos prašytojai yra suinteresuoti, kad sprendimai dėl tarptautinės apsaugos prašymų būtų priimami kuo skubiau, nedarant pobveikio tinkamo ir išsamaus nagrinėjimo principui.
- (18) Viešosios tvarkos terminas, inter alia, gali apimti teistumą už sunkų nusikaltimą.
- (19) Siekiant teisingai pripažinti asmenis, kuriems reikalinga apsauga, pabėgėliais, kaip apibrėžta Ženevos konvencijos 1 straipsnyje, arba papildomą apsaugą galinčiais gauti asmenimis kiekvienam prašytojui turėtų būti leista veiksmingai naudotis procedūromis, jiems turėtų būti suteikta galimybė bendradarbiauti ir susisiekti su kompetentingomis institucijomis, siekiant pateikti susijusius savo bylos faktus, bei jiems turėtų būti suteiktos **veiksmingos** procedūrinės garantijos išdėstyti savo argumentus bet kuriame procedūros etape. Be to, pagal tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo procedūrą paprastai turėtų būti numatyta bent jau prašytojo teisė pasilikti, kol bus priimtas **galutinis** sprendžiamosios institucijos sprendimas, **ir, jei sprendimas neigiamas, laikotarpis, kurio reikia teisių gynimo priemonei pritaikyti ir kuris trunka tiek, kiek leidžia kompetentingas teismas, teisė** naudotis vertėjo žodžiu paslaugomis savo argumentams pateikti, jei jį apklausia valdžios institucijos, galimybė susisiekti su Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro (JTVPK) atstovu ir patarimus bei konsultacijas tarptautinės apsaugos prašytojams teikiančiomis organizacijomis, teisė gauti atitinkamą pranešimą apie sprendimą, to sprendimo faktinį ir teisinį pagrindimą, galimybė konsultuotis su patarėju teisės klausimais ar kitu patarėju, teisė būti informuotam apie savo teisinę padėtį sprendžiamaisiais procedūros etapais kalba, kurią ■ jis supranta **arba kurią, kaip pagrįstai manoma, jis supranta**, ir – jeigu sprendimas neigiamas – teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę, kuria galėtų naudotis teisme. [5 pakeit.]
- (20) Siekiant užtikrinti veiksmingą galimybę naudotis nagrinėjimo procedūra, pareigūnai, kurie pirmieji susiduria su tarptautinės apsaugos siekiančiais asmenimis, visų pirma stebintieji sausumos ar jūrų sienas arba vykdomieji patikrinimus kertant sieną, turėtų gauti instrukcijas ir dalyvauti būtinuose mokymuose apie tai, kaip atpažinti, **registruoti ir perduoti kompetentingai sprendžiančiam institucijai** tarptautinės apsaugos prašymus. Pareigūnai valstybių narių teritorijoje, įskaitant pasienį, teritorinius vandenius ir tranzito zonas, esantiems trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, pageidaujantiems prašyti tarptautinės apsaugos, turėtų sugebėti suteikti visą svarbią informaciją apie tai, kur ir kaip galima pateikti tarptautinės apsaugos prašymus. Jeigu tie asmenys yra valstybės narės teritoriniuose vandenyse, jie turėtų būti išlaipinami sausumoje ir jų prašymai turėtų būti nagrinėjami pagal šią direktyvą. [6 pakeit.]
- (21) Be to, turėtų būti nustatytos specialios procedūrinės garantijos pažeidžiamiems prašytojams, kaip antai nepilnamečiai, nelydimi nepilnamečiai, **neščios moterys**, kankinimą, prievartą ar kitokių sunkų smurtą, **pvz., smurtą dėl lyties ir žalingos tradicinės praktikos**, patyrę asmenys arba neigalieji, kad jiems būtų sudarytos sąlygos veiksmingai naudotis procedūromis ir pateikti informaciją, kurios reikia tarptautinės apsaugos prašymui pagrįsti. [7 pakeit.]
- (22) Nacionalinės priemonės, susijusios su kankinimo arba kito sunkaus fizinio ar psichologinio smurto, įskaitant seksualinį, požymių ir ženklų nustatymu bei patvirtinimu dokumentais vykdomas procedūras, kurioms taikoma ši direktyva, turėtų, inter alia, būti pagrįstos kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminamo elgesio ir baudymo veiksmingo tyrimo ir patvirtinimo dokumentais vadovu (Stambulo protokolu).
- (23) Siekiant užtikrinti tikrą moterų ir vyrų prašytojų lygybę, nagrinėjimo procedūros turėtų būti vykdomos atsižvelgiant į lyties aspektą. Visų pirma asmeniniai pokalbiai turėtų būti rengiami taip, kad su persekiojimu dėl lyties susijusiose bylose ir prašytojos, ir prašytojai galėtų pasakoti apie savo patirtį, **jeigu to prašo tos pačios lyties apklausėjas, kuris buvo specialiai apmokytas dalyvauti pokalbiuose, susijusiose su persekiojimu dėl lyties**. Vykdomas procedūras, pagrįstas saugios trečiosios šalies, saugios kilmės šalies ir vėlesnių prašymų terminais, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į prašymų, susijusių su lytimi, sudėtingumą. [8 pakeit.]

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- (24) Igyvendindamos šią direktyvą pagal 1989 m. Jungtinių Tautų vaiko teisių kovenciją valstybės narės pirmiausia turėtų atsižvelgti į geriausias vaiko interesus.
- (25) Tarptautinės apsaugos poreikių nagrinėjimo procedūros turėtų būti vykdomos taip, kad **sprendžiančiosios** institucijos galėtų atidžiai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus. [9 pakeit.]
- (26) Kai prašytojas vėliau vėl paduoda prašymą nepateikdamas naujų įrodymų ar argumentų, būtų neproporcinga įpareigoti valstybes nars pradėti naują visapusiško nagrinėjimo procedūrą. Tokiais atvejais valstybės narės turėtų turėti galimybę atmesti prašymą kaip nepriimtina vadovaudamosi res judicata principu.
- (27) Daugelis tarptautinės apsaugos prašymų pateikiami valstybės narės pasienyje arba tranzito zonoje prieš priimant sprendimą dėl prašytojo atvykimo. Valstybės narės turėtų sugebėti užtikrinti priimtimumo ir (arba) esminio nagrinėjimo procedūras, kurios suteiktų galimybę priimti sprendimus dėl tose vietovėse pasienyje arba tranzito zonose pateiktų prašymų.
- (28) Pagrindinė tarptautinės apsaugos prašymo pagrįstumo aplinkybė – prašytojo saugumas jo kilmės šalyje. Kai trečiąją šalį galima laikyti saugia kilmės šalimi, valstybės narės turėtų sugebėti ją prisikirti saugioms šalims ir daryti prielaidą, kad konkrečiam prašytojui joje yra saugu, nebent jis pateiktų tam prieštaraujančių argumentų.
- (29) Atsižvelgiant į pasiektą reikalavimų, pagal kuriuos trečiosios šalies piliečiai ir asmenys be pilietybės laikomi pabėgėliais, suderinimo lygį, reikėtų nustatyti bendrus trečiųjų šalių priskyrimo prie saugių kilmės šalių kriterijus.
- (30) Šioje direktyvoje trečiosios šalies priskyrimas prie saugių kilmės šalių tos šalies piliečiams nesuteikia absoliučios saugumo garantijos. Dėl paties priskyrimui būtino vertinimo pobūdžio galima atsižvelgti tik į bendras tos šalies civilines, teisines ir politines aplinkybes bei į tai, ar persekiojimo, kankinimo, nežmoniško ar žeminamo elgesio ar baudimo vykdytojams, juos pripažinus atsakingais už šiuos veiksmus konkrečioje šalyje, praktikoje yra taikomos sankcijos. Dėl šios priežasties svarbu, kad prašytojui įrodžius, jog yra pagrįstų priežasčių manyti, kad jo konkrečiomis aplinkybėmis šalis nėra saugi, su jo atžvilgiu tos šalies priskyrimas prie saugių šalių nebebūtų reikšmingas.
- (31) Valstybės narės turėtų iš esmės išnagrinėti visus prašymus, t. y. įvertinti, ar konkretus prašytojas priskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą], išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje numatyta kitaip, visų pirma, kai galima **užtikrinti**, kad prašymus išnagrinėtų ar **veiksmingą** apsaugą suteiktų kita šalis. Visų pirma, valstybės narės neturėtų būti įpareigosos vertinti tarptautinės apsaugos prašymo esmės, kai pirmoji prieglobsčio šalis suteikia prašytojui pabėgėlio statusą ar kitą **prieinamą ir veiksmingą** apsaugą ir prašytojas bus pakartotinai priimtas į tą šalį. **Valstybės narės turėtų taip veikti tik tuo atveju, jei šis konkretus prašytojas būtų saugus atitinkamoje trečiojoje šalyje.** [10 pak.]
- (32) Valstybės narės taip pat neturėtų būti įpareigosos vertinti tarptautinės apsaugos prašymo esmės, kai galima pagrįstai manyti, kad dėl pakankamo ryšio su trečiąja šalimi, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje, prašytojas prašys apsaugos toje trečiojoje šalyje, ir yra priežasčių manyti, kad prašytojas bus priimtas arba pakartotinai priimtas į tą šalį. Valstybės narės turėtų veikti remdamosi šiuo pagrindu tik tada, kai šis konkretus prašytojas būtų saugus atitinkamoje trečiojoje šalyje. Siekiant išvengti pakartotinio prašytojų judėjimo, reikėtų nustatyti bendrus principus, pagal kuriuos valstybės narės svarstytų trečiųjų šalių saugumą ar priskirti jas prie saugių šalių.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- (33) Pabėgėlio arba papildomos apsaugos statuso panaikinimo atveju valstybės narės turėtų užtikrinti, kad asmenys, kurie naudojami tarptautine apsauga, būtų tinkamai informuoti apie galimą jų statuso peržiūrą ir jiems būtų suteikta galimybė pateikti savo nuomonę prieš institucijoms priimant pagrįstą sprendimą panaikinti jų statusą.
- (34) Pagal pagrindinį Sąjungos teisės principą sprendimus, priimtus dėl tarptautinės apsaugos prašymų ir dėl pabėgėlio arba papildomos apsaugos statuso panaikinimo, galima veiksmingai užginčyti teisme.
- (35) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 72 straipsnį šia direktyva valstybės narės neatleidžiamos nuo pareigos palaikyti viešąją tvarką ir užtikrinti vidaus saugumą.
- (36) Šia direktyva nenagrinėjama tvarka, kuri reglamentuojama Reglamentu (ES) Nr. [.../...], kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai ([Dublino reglamentu]).
- (37) Prašytojai, kuriems taikomas Reglamentas (ES) Nr. [.../...] [Dublino reglamentas], turėtų turėti galimybę naudotis šioje direktyvoje įtvirtintais pagrindiniais principais ir garantijomis, taip pat tame Reglamente (EB) Nr. [.../...] [Dublino reglamente] nurodytomis specialiomis garantijomis.
- (38) Šios direktyvos įgyvendinimas turėtų būti vertinamas reguliariai.
- (39) Kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. nustatyti tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtiniausias reikalavimus, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmų masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjungos gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (40) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos Bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji jai nėra privaloma ar taikoma.
- (41) Pareiga perkelti į nacionalinę teisę šią direktyvą turėtų būti taikoma tik toms nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo Direktyvos 2005/85/EB nuostatų. Pareiga perkelti į nacionalinę teisę nepakeistas nuostatas kyla pagal Direktyvą 2005/85/EB.
- (42) Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su direktyvos II priedo B dalyje nustatytais perkėlimo į nacionalinę teisę terminais,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas

Šios direktyvos tikslas – nustatyti pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą] tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtiniausias reikalavimus.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

- a) Ženevos konvencija – 1951 m. liepos 28 d. Konvencija dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu;
- b) prašymas arba tarptautinės apsaugos prašymas – trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės, kuris, kaip galima suprasti, siekia pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos statuso, ir kuris aiškiai neprašo kitos rūšies apsaugos, kuriai netaikoma Direktyva [.../.../ES] [Priskyrimo direktyva] ir dėl kurios galima teikti atskirą prašymą, pateiktas prašymas suteikti valstybės narės apsaugą;
- c) prašytojas arba tarptautinės apsaugos prašytojas – trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, pateikęs tarptautinės apsaugos prašymą, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas;
- d) ypatingų poreikių turintis prašytojas – prašytojas, kuriam dėl amžiaus, lyties, **lytinės orientacijos, lytinės tapatybės**, negalios, **fizinių ar psichinių ligų** ar patirto kankinimo, prievartos ar kitų sunkių formų psichologinio, fizinio ar seksualinio smurto reikalingos ypatingos garantijos, kad galėtų naudotis teisėmis ir vykdyti pareigas pagal šią direktyvą; **[13 pakeit.]**
- e) galutinis sprendimas – sprendimas, ar pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą] pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusas bus suteiktas trečiosios šalies piliečiui ar asmeniui be pilietybės, kuriam daugiau netaikomos teisių gynimo priemonės pagal šios direktyvos V skyrių neatsižvelgiant į tai, ar dėl tokios teisių gynimo priemonės poveikio prašytojams leidžiama likti atitinkamose valstybėse narėse, laukiant rezultato;
- f) sprendžiančioji institucija – bet kokia pusiau teisminė arba administracinė institucija valstybėje narėje, atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą ir kompetentinga priimti pirmosios instancijos sprendimus tokiais atvejais, kuriems taikomas I priedas;
- g) pabėgėlis – trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, kuris atitinka Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 2 straipsnio d punkto reikalavimus;
- h) papildomą apsaugą galintis gauti asmuo – trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, kuris atitinka Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 2 straipsnio f punkto reikalavimus;
- i) tarptautinė apsauga – valstybės narės pripažinimas, kad trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės yra pabėgėlis arba papildomą apsaugą galintis gauti asmuo;
- j) pabėgėlio statusas – valstybės narės pripažinimas, kad trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės yra pabėgėlis;
- k) papildomos apsaugos statusas – valstybės narės pripažinimas, kad trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės yra papildomą apsaugą galintis gauti asmuo;
- l) nepilnametis – jaunesnis nei 18 metų trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės;
- m) nelydimas nepilnametis – nepilnametis, kaip apibrėžta Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 2 straipsnio l punkte;
- n) atstovas – asmuo, kompetentingų institucijų paskirtas būti teisėtu globėju, kad padėtų ir atstovautų nelydimam nepilnamečiui, siekdamas užtikrinti geriausius vaiko interesus ir, kai būtina, naudotis veiksnumu nepilnamečio labui;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- o) tarptautinės apsaugos panaikinimas – kompetentingos institucijos sprendimas atšaukti, nutraukti arba atsisakyti atnaujinti asmens pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusą pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą];
- p) pasilikimas valstybėje narėje – pasilikimas valstybės narės teritorijoje, įskaitant pasienį ar tranzito zonas, kurioje buvo pateiktas arba yra nagrinėjamas tarptautinės apsaugos prašymas;
- q) **nauji faktai ir aplinkybės – faktai, kuriais grindžiama prašymo esmė ir kurie gali būti svarbūs persvarstant ankstesnį sprendimą.** [14 pakeit.]

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems tarptautinės apsaugos prašymams, pateiktiems valstybių narių teritorijoje, įskaitant pasienį, teritorinius vandenius arba tranzito zonas, ir tarptautinės apsaugos panaikinimui.
2. Ši direktyva netaikoma tais atvejais, kai diplomatinio arba teritorinio prieglobsčio prašymai pateikiami valstybių narių atstovybėse.
3. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti šią direktyvą tvarkoms, taikomoms sprendžiant dėl kitokios tarptautinės apsaugos prašymų, kuriems netaikoma Direktyva [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos].

4 straipsnis

Atsakingos institucijos

1. Visoms procedūroms valstybės narės paskiria sprendžiančiąją instituciją, kuri atsako už tinkamą prašymų nagrinėjimą pagal šią direktyvą. Valstybės narės užtikrina, kad šioje institucijoje dirbtų pakankamai kompetentingų atitinkamos specializacijos darbuotojų, kurie užduotis atliktų per nustatytą terminą. Todėl valstybės narės užtikrina, kad prašymus nagrinėjantys ir sprendimus dėl tarptautinės apsaugos priimančios darbuotojai dalyvautų pradinėse ir tolesnėse mokymo programose.
2. 1 dalyje nurodyti mokymai visų pirma apima šiuos klausimus:
 - a) esmines ir procedūrinės tarptautinės apsaugos taisykles ir žmogaus teises, nustatytas atitinkamuose tarptautiniuose ir Sąjungos teisės aktuose, įskaitant negrąžinimo ir nediskriminavimo principus;
 - b) **mokymus apie ypatingų poreikių turinčius prašytojus, kaip apibrėžta 2 straipsnio d punkte;** [16 pakeit.]
 - c) **mokymus apie lytį, lytinę orientaciją, traumas ir amžių, ypatingą dėmesį skiriant nelydimiems nepilnamečiams;** [17 pakeit.]
 - d) kilmės valstybės informacijos naudojimą;
 - e) pokalbių atlikimo būdus, įskaitant tarpkultūrinį bendravimą;
 - f) kankinimo ženklų ir požymių nustatymą ir patvirtinimą dokumentais;
 - g) įrodymų vertinimą, įskaitant abejotinų aplinkybių aiškinimo kaltinamojo naudai principą;
 - h) teismų praktikos klausimus, susijusius su tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimu.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3. Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad kita institucija atsakinga už bylų tvarkymą pagal Reglamentą (ES) Nr. [...] [...] [Dublino reglamentą].

4. Valstybės narės užtikrina, kad kai pagal 3 dalį paskiriama valdžios institucija, jos darbuotojai turėtų atitinkamų žinių **ir** dalyvautų būtinuose mokymuose, kad galėtų vykdyti pareigas įgyvendindami šią direktyvą. **[18 pakeit.]**

5. Tarptautinės apsaugos prašymus, vienoje valstybėje pateiktus kitos valstybės narės institucijoms, kurios joje vykdo pasienio arba imigracijos kontrolę, nagrinėja ta valstybė narė, kurios teritorijoje pateiktas prašymas.

5 straipsnis

Palankesnės nuostatos

Valstybės narės gali nustatyti arba toliau taikyti palankesnius tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos reikalavimus tiek, kiek jie yra suderinami su šia direktyva.

II SKYRIUS

PAGRINDINIAI PRINCIPAI IR GARANTIJOS

6 straipsnis

Galimybė naudotis tvarka

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, atsakingas už tarptautinės apsaugos prašymų gavimą ir registravimą. Nepažeisdamos 5, 6, 7 ir 8 dalių valstybės narės gali reikalauti, kad tarptautinės apsaugos prašymai būtų pateikiami asmeniškai ir (arba) tam paskirtoje vietoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tarptautinės apsaugos prašymą pateikti pageidaujantis asmuo turėtų veiksmingą galimybę kompetentingai institucijai jį pateikti kuo greičiau. **Kai prašytojai negali savo prašymų pateikti asmeniškai, valstybės narės užtikrina, kad teisinis atstovas galėtų pateikti prašymą jų vardu.** **[19 pakeit.]**

3. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas veiksnus suaugęs asmuo turėtų teisę pateikti tarptautinės apsaugos prašymą savo vardu.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad prašymą galėtų pateikti prašytojas nuo jo priklausomų asmenų vardu. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad suaugę priklausomi asmenys duotų sutikimą pateikti prašymą jų vardu, o nedavę sutikimo, jie turėtų galimybę pateikti prašymą savo vardu.

Reikalaujama, kad sutikimas būtų duotas prašymo pateikimo metu arba ne vėliau kaip asmeninio pokalbio su suaugusiu priklausomu asmeniu metu. Prieš paprašant duoti sutikimą, kiekvienas iš šių suaugusiųjų asmeniškai informuojamas apie atitinkamas procedūrinės pasekmes ir apie jo teisę pateikti atskirą tarptautinės apsaugos prašymą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad nepilnametis turėtų teisę pateikti tarptautinės apsaugos prašymą savo vardu, **jeigu pagal nacionalinę teisę laikoma, kad jis gali pareikšti ieškinį**, arba per savo **teisinį atstovą arba pastarojo įgaliotą atstovą. Visais kitais atvejais taikoma 6 dalis.** **[20 pakeit.]**

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

6. Valstybės narės užtikrina, kad 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse ⁽¹⁾ 10 straipsnyje nurodytos atitinkamos įstaigos turėtų teisę teikti tarptautinės apsaugos prašymus nelydymų nepilnamečių vardu, jeigu, atsižvelgdamos į jų asmeninės padėties individualų vertinimą, šios įstaigos mano, kad nepilnamečiams gali būti reikalinga apsauga pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą].

7. Valstybės narės nacionalinės teisės aktuose gali nustatyti:

- a) atvejus, kai nepilnamečiai gali pateikti prašymą savo vardu;
- b) atvejus, kai nelydimo nepilnamečio prašymą turi pateikti atstovas, kaip numatyta 21 straipsnio 1 dalies a punkte.

■ [21 pakeit.]

8. Valstybės narės užtikrina, kad sienos apsaugos tarnybų pareigūnai, policijos ir imigracijos institucijos bei sulaikymo centrų darbuotojai gautų instrukcijas ir dalyvautų būtinuose mokymuose apie tarptautinės apsaugos prašymų **pripažinimą, registravimą ir perdavimą**. Jeigu tos institucijos pagal 1 dalį paskiriamos kompetentingomis institucijomis, joms taip pat duodamos instrukcijos dėl pareigos užregistruoti prašymą. Kitais atvejais pagal instrukcijas reikalaujama perduoti prašymą institucijai, kuri kompetentinga už jo registravimą, kartu su visa svarbia informacija. [22 pakeit.]

Valstybės narės užtikrina, kad visos kitos valdžios institucijos, į kurias asmuo gali kreiptis norėdamas pateikti tarptautinės apsaugos prašymą, galėtų suteikti informaciją, kaip ir kur asmuo gali pateikti tokį prašymą, ir (arba) gali reikalauti, kad tos institucijos perduotų prašymus kompetentingai institucijai.

9. Kompetentingos institucijos užregistruoja tarptautinės apsaugos prašymą per 72 valandas nuo to momento, kai asmuo išreiškia pageidavimą pateikti tarptautinės apsaugos prašymą pagal 8 dalies 1 pastraipą.

7 straipsnis

Informavimas ir konsultavimas sienos perėjimo punktuose ir sulaikymo centruose

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų informuojama apie vykdytinas procedūras tarptautinės apsaugos prašymui pateikti:

- a) sienos perėjimo punktuose, įskaitant tranzito zonas, prie išorės sienų; ir
- b) sulaikymo centruose.

2. Valstybės narės užtikrina vertimą žodžiu, kad tarptautinės apsaugos prašymą pateikti norintys asmenys ir sienos apsaugos tarnybų pareigūnai arba sulaikymo centrų darbuotojai galėtų bendrauti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad ■ tarptautinės apsaugos prašytojams **teisinę pagalbą teikiančios ir jiems teisiniais klausimais atstovaujančios** organizacijos turėtų galimybę **greitai** pateikti į sienų perėjimo punktus, įskaitant tranzito zonas, ir sulaikymo centrus. [23 pakeit.]

Valstybės narės gali numatyti tokių organizacijų buvimą šiame straipsnyje nurodytose vietose reglamentuojančias taisykles, **jeigu jos neapriboja prašytojų galimybes gauti patarimus ir konsultacijas**. [24 pakeit.]

(1) OL L 348, 2008 12 24, p. 98.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

8 straipsnis

Teisė pasilikti valstybėje narėje prašymo nagrinėjimo metu

1. Prašytojams leidžiama likti valstybėje narėje tik taikant šią tvarką, kol sprendžiančioji institucija priima **galutinį** sprendimą, **įskaitant tuos atvejus, kai prašytojas pateikia skundą, ir tokiam laikotarpiui, ir tik tiek, kiek jam pasilikti leidžia kompetentingas teismas**. Ši teisė likti nesuteikia teisės į leidimą gyventi šalyje. [25 pakeit.]
2. Valstybės narės gali daryti išimtį tik tais atvejais, kai pagal 34 straipsnio 7 dalį asmuo pateikia vėlesnį prašymą arba kai jos atitinkamai perduoda arba išduoda asmenį kitai valstybei narei, remdamosi įsipareigojimais pagal 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos ⁽¹⁾ arba kitais įsipareigojimais, arba trečiajai šaliai, išskyrus atitinkamo prašytojo kilmės šalį, arba tarptautiniams baudžiamiesiems teismams.
3. Valstybė narė pagal 2 dalį gali išduoti prašytoją trečiajai šaliai tik tuo atveju, jeigu ■ dėl sprendimo dėl išdavimo asmuo nebus tiesiogiai arba netiesiogiai grąžintas ir nebus pažeisti valstybės narės tarptautiniai įsipareigojimai, **o prašytojui, atvykus į trečiąją šalį, nekils grėsmė patirti nežmonišką ar žeminantį elgesį**. [26 pakeit.]

9 straipsnis

Prašymų nagrinėjimo reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad tarptautinės apsaugos prašymai nebūtų atmetami ar nenagrinėjami vien dėl to, kad jie nepateikti nedelsiant.
2. Tarptautinės apsaugos prašymai visų pirma nagrinėjami, siekiant nustatyti, ar prašytojai priskirtini pabėgėliams. Jeigu ne, jie nagrinėjami siekiant nustatyti, ar prašytojai gali gauti papildomą apsaugą.
3. Valstybės narės užtikrina, kad sprendžiančiosios institucijos sprendimai dėl tarptautinės apsaugos prašymų būtų priimami tinkamai juos išnagrinėjus. Siekdamos to tikslo valstybės narės užtikrina, kad:
 - a) prašymai būtų nagrinėjami ir sprendimai priimami individualiai, objektyviai ir nešališkai;
 - b) būtų gaunama tiksli atnaujinta informacija iš įvairių šaltinių, pavyzdžiui, iš Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro (JTVPK), Europos prieglobsčio paramos biuro **ir tarptautinių žmogaus teisių organizacijų**, apie bendrą padėtį prašytojų kilmės šalyse ir, jei būtina, šalyse, kurias jie kirto tranzitu, ir kad tokia informacija būtų prieinama už prašymų nagrinėjimą ir sprendimų priėmimą atsakingiems darbuotojams ir, jeigu sprendžiančioji institucija atsižvelgia į tai, siekdama priimti sprendimą, – prašytojui ir jo patarėjui teisės klausimais; [27 pakeit.]
 - c) prašymus nagrinėjantys ir sprendimus priimančios darbuotojai turėtų žinių apie atitinkamus reikalavimus, taikomus prieglobsčio ir pabėgėlių teisės srityje, **taip pat žmogaus teisių teisės srityje, ir būtų užbaigę pradinę ir tolesnę mokymo programą, nurodytą 4 straipsnio 1 dalyje**; [28 pakeit.]
 - d) prašymus nagrinėjantiems ir sprendimus priimančioms darbuotojams būtų nurodoma konkrečių sričių, kaip antai medicinos, kultūros, vaikų, lyties, **religijos arba lytinės orientacijos**, klausimais tartis su ekspertais ir sudaroma galimybė tai daryti; [29 pakeit.]

(1) OL L 190, 2002 7 18, p. 1.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

e) *prašytojas ir jo patarėjas teisės klausimais galėtų susipažinti su informacija, kurią pateikė ekspertai, nurodyti d punkte. [30 pakeit.]*

4. V skyriuje nurodytos valdžios institucijos per sprendžiančiąją instituciją, prašytoją arba kitu būdu turi gauti 3 dalies b punkte nurodytą informaciją, reikalingą jų darbui atlikti.

5. Valstybės narės numato dokumentų, susijusių su prašymų nagrinėjimu, vertimo taisykles.

10 straipsnis

Sprendžiančiosios institucijos priimamam sprendimui taikomi reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad sprendimai dėl tarptautinės apsaugos prašymų būtų pateikti raštu.

2. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad tais atvejais, kai pabėgėlio ir (arba) papildomos apsaugos statuso prašymas atmetamas *arba suteikiamas*, sprendime būtų *aiškiai* nurodytos faktinės bei teisinės priežastys ir raštu pateikta informacija apie tai, kaip galima užginčyti neigiamą sprendimą, *to sprendimo priėmimo metu ir kad gavėjas pasirašytų gavęs šią informaciją. [31 pakeit.]*

■ [32 pakeit.]

3. Taikant 6 straipsnio 4 dalį ir kai prašymas grindžiamas tokiais pačiais pagrindais, valstybės narės gali priimti vieną sprendimą, taikomą visiems priklausomiems asmenims.

4. 3 dalis netaikoma tais atvejais, kai dėl asmens konkrečių aplinkybių atskleidimo jo šeimos nariams gali kilti grėsmė jo interesams, įskaitant persekiojimo dėl lyties, *lytinės orientacijos, lytinės tapatybės* ir (arba) amžiaus atvejus. Tokiais atvejais atitinkamam asmeniui išduodamas atskiras sprendimas. [33 pakeit.]

11 straipsnis

Tarptautinės apsaugos prašytojams numatytos garantijos

1. Laikydamosi III skyriuje numatytų procedūrų valstybės narės užtikrina, kad visiems tarptautinės apsaugos prašytojams būtų užtikrintos toliau išvardytos garantijos:

a) ta kalba, kurią *jie supranta arba* kurią, kaip pagrįstai manoma, jie supranta, jie gauna informaciją apie taikomą procedūrą ir apie savo teises ir pareigas tos procedūros metu bei galimas jų pareigų nesilaikymo ir nebendradarbiavimo su valdžios institucijomis pasekmes. Jiems turi būti pranešta apie nustatytą laiką ir jiems prieinamas priemonės, siekiant įvykdyti pareigą pateikti Direktyvos [...]/.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 4 straipsnyje nurodytus duomenis. Ši informacija turi būti suteikta laiku, kad jie galėtų naudotis šia direktyva užtikrinamomis teisėmis ir įvykdyti 12 straipsnyje nurodytas pareigas; [34 pakeit.]

b) prireikus, jiems suteikiamos vertimo žodžiu paslaugos pateikiant jų argumentus kompetentingoms institucijoms. Valstybės narės mano, kad būtina suteikti tokias paslaugas bent tuomet, kai sprendžiančioji institucija iškviečia prašytoją pokalbio, laikantis 13, 14, 15, 16 ir 31 straipsniuose nurodytos tvarkos, ir tinkamas bendravimas negali būti užtikrintas nesuteikus tokių paslaugų. Šiuo atveju ir kitais atvejais, kai kompetentingos institucijos kviečia prašytoją, už paslaugas sumokama iš valstybės lėšų;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- c) neatimama galimybė jiems bendrauti su JTVPK arba bet kokia kita organizacija, teikiančia teisinės konsultacijas arba konsultacijas prieglobsčio prašytojams pagal tos valstybės narės nacionalinės teisės aktus;
- d) apie sprendžiančiosios institucijos sprendimą dėl tarptautinės apsaugos prašymo jiems pranešama per pagrįstą laiką. Jeigu prašytojui teisiškai atstovauja patarėjas teisės klausimais arba kitas patarėjas, valstybė narė gali pasirinkti pranešti apie sprendimą pastarajam, o ne tarptautinės apsaugos prašytojui;
- e) apie sprendžiančiosios institucijos sprendimo rezultatą jiems pranešama ta kalba, kurią **jie supranta arba kuria**, kaip pagrįstai manoma, jie supranta, kai jiems nepadedą arba neatstovauja patarėjas teisės klausimais arba kitas patarėjas. Pateiktoje informacijoje turi būti nurodyta, kaip užginčyti neigiamą sprendimą vadovaujantis 10 straipsnio 2 dalies nuostatomis. **[35 pakeit.]**
2. Atsižvelgdamos į V skyriuje numatytas procedūras valstybės narės užtikrina, kad visiems prašytojams būtų užtikrintos garantijos, lygiavertės nurodytosioms šio straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose.

12 straipsnis

Tarptautinės apsaugos prašytojų pareigos

1. Tarptautinės apsaugos prašytojai **privalo tiek, kiek leidžia jų fizinės ir psichologinės galimybės, padėti kompetentingoms institucijoms išsiaiškinti padėtį ir atskleisti** jų tapatybę, **pilietybę** ir kitus Direktyvos [...]/.../ES [Priskyrimo direktyvos] 4 straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis. **Jeigu jie neturi galiojančio paso ar kito vietoj paso išduoto dokumento, prašytojai privalo bendradarbiauti siekiant gauti tapatybės dokumentą. Tol, kol prašytojams leista pasilikti valstybėje narėje jų prašymo nagrinėjimo laikotarpiu taikant tarptautinės apsaugos nuostatas, jie neprivalo susisiekti su kilmės šalies valdžios institucijomis, jeigu yra pagrindo baimintis tos valstybės persekiojimo.** Valstybės narės gali nustatyti prašytojams ir kitas pareigas bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis, kiek tokios pareigos būtinos prašymui tvarkyti. **[36 pakeit.]**
2. Visų pirma valstybės narės gali numatyti, kad:
- a) prašytojai turi pranešti apie save kompetentingoms institucijoms arba atvykti asmeniškai nedelsdami arba nurodytu laiku;
- b) prašytojai turėi pateikti turimus dokumentus, svarbius jų prašymo nagrinėjimui, pavyzdžiui, pasą;
- c) prašytojai turi pranešti kompetentingoms institucijoms apie savo dabartinę gyvenamąją vietą arba adresą ir neatidėliodami informuoti jas apie tokios gyvenamosios vietos arba adreso pasikeitimą. Valstybės narės gali numatyti, kad su prašytoju turi būti susisiekiama naujausioje jo gyvenamojoje vietoje arba tuo adresu, kurį jis atitinkamai nurodė;
- d) kompetentingos institucijos gali atlikti prašytojo asmens ir daiktų, kuriuos jis turi su savimi, kratą, jeigu ją atlieka tos pačios lyties asmuo, **kuris tinkamai atsižvelgia į prašytojo amžių ir kultūrą, ir kuris visapusiškai laikosi žmogaus orumo ir fizinės bei psichinės neliečiamybės principo;** **[37 pakeit.]**
- e) kompetentingos institucijos gali prašytoją nufotografuoti; ir
- f) kompetentingos institucijos gali įrašyti prašytojo žodinius pareiškimus, jeigu prieš tai jis apie tai buvo informuotas.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

13 straipsnis

Asmeninis pokalbis

1. Prieš sprendžiančiai institucijai priimant sprendimą, prašytojui suteikiama galimybė asmeninį pokalbį dėl tarptautinės apsaugos prašymo atlikti **ta kalba, kurią jis supranta**, su asmeniu, pagal nacionalinę teisę kompetentingu vesti tokius pokalbius. Pokalbius **dėl tarptautinės apsaugos prašymo priimtino ir** dėl tarptautinės apsaugos prašymo esmės visada atlieka sprendžiančiosios institucijos darbuotojai. [38 pakeit.]

Jeigu asmuo tarptautinės apsaugos prašymą pateikė nuo jo priklausomų asmenų vardu, kiekvienam suaugusiajam, su kuriuo susijęs prašytojas, turi būti sudaryta galimybė konfidencialiai išreikšti nuomonę ir dalyvauti pokalbyje dėl savo prašymo.

Valstybės narės, **tinkamai atsižvelgdamos į vaiko interesus ir ypatingus poreikius, nustato** nacionalinės teisės aktuose atvejus, kai asmeninio pokalbio galimybė suteikiama nepilnamečiui. [39 pakeit.]

2. Asmeninio pokalbio dėl prašymo esmės gali nebūti, kai:

a) sprendžiančioji institucija gali priimti teigiamą sprendimą dėl pabėgėlio statuso remdamasi turimais įrodymais; arba

b) **sprendžiančioji** institucija mano, kad prašytojas nėra tinkamas pokalbiui arba su juo negalima kalbėtis dėl ilgalaikių nuo jo valios nepriklausančių aplinkybių. Jeigu kyla abejonių, **sprendžiančioji** institucija konsultuojasi su medicinos ekspertu, kad nustatytų, ar būklė yra laikina, ar nuolatinė. [40 pakeit.]

Kai **sprendžiančioji institucija** prašytojui arba, jei taikytina, priklausomam asmeniui nesuteikia asmeninio pokalbio galimybės pagal b punktą, **ji leidžia** prašytojui arba priklausomam asmeniui **vėl prašyti paskirti asmeninį pokalbį ir** pateikti papildomą informaciją. [41 pakeit.]

■ [42 pakeit.]

3. Tai, kad asmeninis pokalbis nevykdomas pagal 2 dalies b punktą, nedaro neigiamo poveikio sprendžiančiosios institucijos sprendimui.

4. Nepriklausomai nuo 25 straipsnio 1 dalies, valstybės narės, spręsdamos dėl tarptautinės apsaugos prašymo, gali atsižvelgti į tai, kad prašytojas neatvyko asmeninio pokalbio, nebent jis turėjo pateisinamų priežasčių neatvykti.

14 straipsnis

Asmeninio pokalbio reikalavimai

1. Asmeninis pokalbis paprastai vyksta nedalyvaujant šeimos nariams, išskyrus atvejus, kai sprendžiančioji institucija mano, kad tinkamam nagrinėjimui reikia, kad dalyvautų kiti šeimos nariai.

2. Asmeninis pokalbis vyksta sąlygomis, kuriomis užtikrinamas tinkamas konfidencialumas.

3. Valstybės narės imasi tinkamų veiksmy, kad užtikrintų, jog asmeniniai pokalbiai vyktų tokiomis sąlygomis, kuriomis prašytojai galėtų išsamiai išdėstyti savo prašymo priežastis. Tuo tikslu valstybės narės:

a) užtikrina, kad pokalbį atliekantis asmuo būtų **kvalifikuotas, apmokytas ir** kompetentingas atsižvelgti į prašymo asmenines **ir** bendrąsias aplinkybes, įskaitant prašytojo kilmės kultūrinę aplinką, lytį, **lytinę orientaciją, lytinę tapatybę** ar pažeidžiamumą; [43 pakeit.]

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- b) kai įmanoma, užtikrina, kad pokalbį su prašytoju atliktų tos pačios lyties asmuo, jeigu atitinkamas prašytojas to pageidauja;
 - c) parenka kompetentingą vertėją žodžiu, kuris galėtų užtikrinti tinkamą prašytojo ir pokalbį atliekančio asmens bendravimą **ir kuris privalo laikytis elgesio kodekso, kuriame nustatytos vertėjo teisės ir pareigos**. Bendraujama nebūtinai prašytojo pasirinkta kalba, jeigu jis supranta kitą kalbą ir ja gali aiškiai bendrauti. Kai įmanoma, valstybės narės užtikrina tos pačios lyties vertėjo žodžiu paslaugas, jeigu prašytojas to pageidauja; **[44 pakeit.]**
 - d) užtikrina, kad pokalbį dėl tarptautinės apsaugos prašymo esmės atliekantis asmuo nevilktų uniformos;
 - e) užtikrina, kad pokalbiai su nepilnamečiais būtų atliekami tinkamu vaikams būdu **ir kad juos atliktų asmuo, turintis reikiamų žinių apie ypatingus nepilnamečių poreikius ir teises**. **[45 pakeit.]**
4. Valstybės narės gali numatyti taisykles dėl trečiųjų šalių dalyvavimo asmeniniame pokalbyje.

15 straipsnis

Asmeninio pokalbio turinys

Atlikdama asmeninį pokalbį dėl tarptautinės apsaugos prašymo esmės sprendžiančioji institucija užtikrina, kad prašytojas turėtų tinkamą galimybę pateikti duomenis, reikalingus jo tarptautinės apsaugos prašymui pagrįsti pagal Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 4 straipsnio 1 ir 2 dalis. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad:

- a) prašytojui pateikiami klausimai būtų susiję su vertinimu, ar jam reikalinga tarptautinė apsauga pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą];
- b) prašytojas turėtų tinkamą galimybę pateikti paaiškinimų dėl galimai trūkstamų duomenų, reikalingų prašymui pagrįsti, ir nesuderinamų ar prieštaringų savo pareiškimų.

16 straipsnis

Asmeninių pokalbių stenogramos ir ataskaitos

- 1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas asmeninis pokalbis būtų stenografuojamas.
- 2. Valstybės narės prašo, kad pasibaigus asmeniniam pokalbiui prašytojas patvirtintų stenogramos turinį. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad prašytojas turėtų galimybę pateikti pastabų ir (arba) paaiškinimų dėl vertimo ar kitų klaidų stenogramoje.
- 3. Jeigu prašytojas atsisako patvirtinti stenogramos turinį, šio atsisakymo priežastys turi būti įtraukiamos į prašytojo bylą.

Prašytojo atsisakymas patvirtinti stenogramos turinį netrukdo sprendžiančiajai institucijai priimti sprendimo dėl prašymo.

- 4. Nepažeisdamos 1 ir 2 dalių valstybės narės gali užtikrinti, kad būtų parengta asmeninio pokalbio ataskaita raštu, kurioje būtų pateikta bent esminė informacija apie prašytojo pateiktą prašymą. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad prie ataskaitos būtų pridėta asmeninio pokalbio stenograma.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

5. Valstybės narės užtikrina, kad prašytojai galėtų laiku susipažinti su asmeninio pokalbio stenograma ir, jei tinkama, su ataskaita, prieš sprendžiančiajai institucijai priimant sprendimą.

17 straipsnis

Medicininės teisinės ataskaitos

1. Prašytojų pageidavimu, valstybės narės leidžia, kad būtų atliktas medicininis patikrinimas jų pareiškimams, susijusiems su patirtu persekiojimu arba didele žala, pagrįsti. Tuo tikslu valstybės narės atitinkamai suteikia prašytojams pagrįstą laikotarpį pateikti sprendžiančiajai institucijai medicininę pažymą.

2. Nepažeidžiant 1 dalies, kai yra pagrįstų priežasčių manyti, kad prašytojas turi potrauminio streso sutrikimą, sprendžiančioji institucija, jeigu prašytojas sutinka, užtikrina, kad būtų atliktas medicininis patikrinimas.

3. Valstybės narės numato atitinkamą tvarką, siekdamas užtikrinti, kad 2 dalyje nurodyto medicininio patikrinimo reikmėms būtų galima naudotis nešališka ir kompetentinga medicinine informacija **ir kad būtų parenkamas mažiau invazinis medicininis patikrinimas, kai prašytojas yra nepilnametis.** [46 pakeit.]

4. Siekdamas taikyti šį straipsnį valstybės narės numato papildomas kankinimo ir kitų formų fizinio, seksualinio ar psichologinio smurto požymių nustatymo ir patvirtinimo dokumentais taisykles ir tvarką.

5. Valstybės narės užtikrina, kad pokalbius su prašytojais pagal šią direktyvą atliekantys asmenys dalyvautų mokymuose, susijusiuose su kankinimo požymių nustatymu.

6. 1 ir 2 dalyse nurodyto medicininio patikrinimo rezultatus sprendžiančioji institucija vertina kartu su kitais su prašymu susijusiais duomenis. Visų pirma, į ją atsižvelgiama nustatant, ar prašytojo pareiškimai yra patikimi ir pakankami.

18 straipsnis

Teisė į **konsultaciją dėl procedūrinių ir teisinių aspektų**, teisinę pagalbą ir atstovavimą [47 pakeit.]

1. Tarptautinės apsaugos prašytojams suteikiama galimybė tinkamai tartis su patarėjais teisės klausimais arba kitais patarėjais, kurie pagal nacionalinės teisės aktus tokiais pripažįstami arba turi leidimą užsiimti tokia veikla, dėl klausimų, susijusių su jų tarptautinės apsaugos prašymais visais procedūros etapais, įskaitant ir jeigu priimamas neigiamas sprendimas.

2. Valstybės narės užtikrina nemokamą teisinę pagalbą ir (arba) atstovavimą, esant tokiam prašymui, laikydamosi 3 dalies nuostatų. Tuo tikslu valstybės narės:

a) užtikrina nemokamą **konsultaciją dėl procedūrinių ir teisinių aspektų** vykdant procedūras pagal III skyrių. Prašytojui suteikiama bent informacija apie procedūrą, atsižvelgiant į jo konkrečias aplinkybes, **apie būtinų procedūrinių dokumentų rengimą, įskaitant rengiamus remiantis asmeniniu pokalbiu**, ir paaiškinamos faktinės bei teisinės priežastys, jeigu sprendimas neigiamas. **Tokias konsultacijas gali teikti kvalifikuota nevyriausybinė organizacija arba kvalifikuoti specialistai;** [48 pakeit.]

b) užtikrina nemokamą teisinę pagalbą **ir** atstovavimą vykdant procedūras pagal V skyrių. Parengiami bent reikiami procedūriniai dokumentai ir prašytojo vardu dalyvaujama bylos nagrinėjime pirmosios instancijos teisme. [Pakeit. netaikomas teksto variantams visomis kalbomis]

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3. Valstybės narės nacionalinės teisės aktuose gali numatyti, kad nemokama teisinė pagalba ir (arba) atstovavimas suteikiamas:

- a) tik tiems, kurie neturi pakankamai lėšų; ir (arba)
- b) tik **paslaugoms, kurias teikia patarėjai** teisės klausimais arba **kiti patarėjai**, pagal nacionalinės teisės aktus konkrečiai **paskirti** padėti tarptautinės apsaugos prašytojams ir (arba) jiems atstovauti. [50 pakeit.]

Kalbant apie V skyriuje numatytas procedūras, valstybės narės gali nuspręsti nemokamą teisinę pagalbą prašytojams teikti ir (arba) jiems atstovauti, tik jeigu ji būtina, siekiant užtikrinti, kad prašytojai galėtų veiksmingai kreiptis į teismą. Valstybės narės užtikrina, kad pagal šią dalį teikiama teisinė pagalba ir (arba) atstovavimas nebūtų savavališkai ribojami. **Valstybės narės gali pasirinkti suteikti tokią teisinę pagalbą ir (arba) užtikrinti atstovavimą tik tuomet, jei teismo vertinimu yra pagrįsta sėkmės tikimybė.** [51 pakeit.]

4. Taisyklės dėl teisinės pagalbos ir (arba) atstovavimo prašymų pateikimo ir nagrinėjimo būdų gali numatyti valstybės narės.

5. Kai vykdomos III skyriuje ir (arba) V skyriuje numatytos procedūros, valstybės narės **leidžia ir sudaro sąlygas** nevyriausybinėms organizacijoms teikti nemokamą teisinę pagalbą ir (arba) atstovauti tarptautinės apsaugos prašytojams. [52 pakeit.]

6. Valstybės narės taip pat gali:

- a) nustatyti nemokamos teisinės pagalbos ir (arba) atstovavimo teikimo piniginius ir (arba) laiko apribojimus, jeigu jais savavališkai neapribojama galimybė gauti teisinę pagalbą ir (arba) atstovavimą;
- b) numatyti, kad honorarų ir kitų išlaidų atžvilgiu prašytojams nebūtų taikomos palankesnės sąlygos nei jų piliečiams bendrai nustatytos sąlygos dėl su teisine pagalba susijusiais klausimais.

7. Valstybės narės gali pareikalauti, kad joms būtų visiškai arba iš dalies atlygintos patirtos išlaidos, jeigu ir kai prašytojo finansinė būklė labai pagerėja arba jeigu sprendimas suteikti tokias lengvatas priimtas remiantis prašytojo pateikta klaidinga informacija.

19 straipsnis**Teisinės pagalbos ir atstovavimo taikymo sritis**

1. Valstybės narės užtikrina, kad patarėjas teisės klausimais arba kitas patarėjas, kuris pagal nacionalinės teisės aktus tokiu pripažįstamas ar turi leidimą užsiimti tokia veikla, ir padedantis arba atstovaujantis tarptautinės apsaugos prašytojui pagal nacionalinės teisės aktus, turėtų prieigą prie prašytojo byloje pateiktos informacijos, į kurią atsižvelgiant priimamas arba bus priimtas sprendimas.

Valstybės narės gali padaryti išimtį, jeigu atskleidus informaciją arba šaltinius galėtų kilti grėsmė nacionaliniam saugumui, organizacijų arba asmenų, teikiančių informaciją, arba asmens (-ų), su kuriuo (-iais) yra susijusi informacija, saugumui, arba jeigu būtų pakenkta tyrimui, susijusiam su valstybės narės kompetentingų institucijų atliekamu tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimu, arba būtų pakenkta valstybių narių tarptautiniams santykiams. Tokiais atvejais valstybės narės:

- a) suteikia prieigą prie tokios informacijos arba šaltinių bent patarėjui teisės klausimais arba kitam patarėjui, patikrintam saugumo tikslais tiek, kiek informacija yra svarbi nagrinėjant prašymą arba priimant sprendimą panaikinti tarptautinę apsaugą;
- b) suteikia V skyriuje nurodytoms valdžios institucijoms galimybę naudotis tokia informacija arba šaltiniais.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

2. Valstybės narės užtikrina, kad patarėjas teisės klausimais arba kitas patarėjas, padedantis arba atstovaujantis tarptautinės apsaugos prašytojui, galėtų įeiti į uždaras zonas, pavyzdžiui, sulaikymo centrus ir tranzito zonas, kad galėtų suteikti prašytojui konsultaciją.

Valstybės narės gali apriboti galimybę lankyti prašytojus uždaroje zonoje, tik kai toks apribojamas, remiantis nacionalinės teisės aktais, yra objektyviai būtinas dėl saugumo, viešosios tvarkos arba administracinio zonos valdymo, arba kad būtų užtikrintas veiksmingas prašymo nagrinėjimas, jeigu tokiu būdu patarėjo teisės klausimais arba kito patarėjo galimybė įeiti nėra griežtai ribojama arba neįmanoma.

3. Valstybės narės leidžia prašytojui į asmeninį pokalbį atsivesti savo patarėją teisės klausimais arba kitą patarėją, kuris pagal nacionalinės teisės aktus tokiu pripažįstamas ar turi leidimą užsiimti tokia veikla, **arba kvalifikuotą specialistą.** [53 pakeit.]

4. Valstybės narės gali numatyti taisykles, taikomas patarėjų teisės klausimais arba kitų patarėjų dalyvavimui visuose procedūros pokalbiuose, nedarydamos poveikio šiam straipsniui ir 21 straipsnio 1 dalies b punktui.

Valstybės narės gali reikalauti, kad prašytojas dalyvautų asmeniniame pokalbyje, net jeigu jam pagal nacionalinės teisės aktus atstovauja patarėjas teisės klausimais arba kitas patarėjas, ir jos gali reikalauti, kad prašytojas pats atsakytų į užduotus klausimus.

Tai, kad nėra patarėjo teisės klausimais arba kito patarėjo, netrukdo sprendžiančiai institucijai surengti asmeninį pokalbį su prašytoju nedarant poveikio 21 straipsnio 1 dalies b punktui.

20 straipsnis

Ypatingų poreikių turintys prašytojai

1. **Pagal Direktyvos [...]/.../ES] [, kuria nustatomi būtiniausi prieglobsčio prašytojų priėmimo reikalavimai] (Priėmimo sąlygų direktyva) 21 straipsnį valstybės narės nacionalinėje teisėje nustato procedūras, pagal kurias kai tik pateikiamas tarptautinės apsaugos prašymas, galima nustatyti, ar prašytojas turi ypatingų poreikių, bei nurodyti tokių poreikių pobūdį.** [54 pakeit.]

2. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad ypatingų poreikių turintys prašytojai turėtų galimybę pateikti kuo išsamesnę su prašymu susijusią informaciją ir visus turimus įrodymus. Prireikus, jiems suteikiama papildomo laiko, kad jis galėtų pateikti įrodymus arba atlikti kitus būtinus su procedūra susijusius veiksmus.

3. Jeigu sprendžiančioji institucija mano, kad prašytojas patyrė kankinimą, prievartą ar kitų sunkių formų psichologinį, fizinį ar seksualinį smurtą, kaip nurodyta Direktyvos [...]/.../ES] [, kuria nustatomi būtiniausi prieglobsčio prašytojų priėmimo reikalavimai (Priėmimo sąlygų direktyva)] 21 straipsnyje, prašytojui suteikiama pakankamai laiko ir tinkama parama, kad galėtų pasirengti asmeniniam pokalbiui dėl prašymo esmės. **Ypatingas dėmesys skiriamas tiems prašytojams, kurie ne iš karto nurodo savo lytinę orientaciją.** [55 pakeit.]

4. 28 straipsnio 6 ir 7 dalys netaikomos šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems prašytojams.

5. **Laikantis 18 straipsnyje nustatytų sąlygų ypatingų poreikių turintiems prašytojams suteikiama nemokama teisinė pagalba vykdant visas šioje direktyvoje numatytas procedūras.** [56 pakeit.]

21 straipsnis

Nelydimiems nepilnamečiams suteikiamos garantijos

1. Kiek tai susiję su visomis šioje direktyvoje numatytais procedūromis ir nedarydamos poveikio 13, 14 ir 15 straipsniams, valstybės narės:

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- a) nedelsdamos imasi priemonių užtikrinti, kad nelydimam nepilnamečiui, kai pateikiamas ir nagrinėjamas jo prašymas, atstovautų ir padėtų atstovas. Atstovas turi būti nešališkas ir turėti būtinų vaikų rūpybos žinių. Tokiu atstovu taip pat gali būti atstovas, nurodytas Direktyvoje [.../.../ES] [Priėmimo sąlygų direktyvoje]; **[Pakeit. netaikomas teksto variantams visomis kalbomis]**
- b) užtikrina, kad atstovui būtų suteikta galimybė informuoti nelydimą nepilnametį apie asmeninio pokalbio reikšmę ir galimas pasekmes bei tam tikrais atvejais paaiškinti, kaip pasirengti tokiam asmeniniam pokalbiui. Valstybės narės užtikrina, kad atstovas ir (arba) patarėjas teisės klausimais arba kitas patarėjas, kuris pagal nacionalinės teisės aktus tokiu pripažįstamas, **ar kitas kvalifikuotas specialistas** dalyvautų pokalbyje ir turėtų galimybę užduoti klausimus ir teikti pastabas, neperžengdamas pokalbį atliekančio asmens nustatytų ribų. **[58 pakeit.]**

Valstybės narės gali reikalauti, kad nelydimas nepilnametis dalyvautų asmeniniame pokalbyje, net jeigu jame dalyvauja jo atstovas.

■ **[59 pakeit.]**

2. Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) jeigu nelydimam nepilnamečiui skiriamas asmeninis pokalbis dėl tarptautinės apsaugos prašymo, kaip nurodyta 13, 14 ir 15 straipsniuose, tokį pokalbį atlieka asmuo, turintis būtinų žinių apie ypatingus nepilnamečių poreikius **ir teises**; **[60 pakeit.]**
- b) pareigūnas, turintis būtinų žinių apie ypatingus nepilnamečių poreikius **ir teises**, parengia sprendžiančios institucijos sprendimą dėl nelydimo nepilnamečio prašymo. **[61 pakeit.]**

3. Taikant 18 straipsnyje nustatytas sąlygas **vykdant visas šioje direktyvoje numatytas procedūras**, nelydimiems nepilnamečiams **ir paskirtiems jų atstovams** suteikiama nemokama teisinė **konsultacija dėl procedūrinių ir teisinių aspektų bei užtikrinamas nemokamas teisinis atstovavimas**. **[62 pakeit.]**

4. Valstybės narės, nagrinėdamos tarptautinės apsaugos prašymą, gali skirti medicininį patikrinimą nelydimų nepilnamečių amžiui nustatyti, jeigu po jų bendrų pareiškimų ar kitų svarbių įrodymų valstybės narės tebeturi abejonių dėl jų amžiaus. **Jei po medicininio patikrinimo vis dar lieka abejonių, visais atvejais visi sprendimai priimami nelydimo nepilnamečio naudai**. **[63 pakeit.]**

Medicininis patikrinimas atliekamas visapusiškai gerbiant asmens orumą, pasirenkant **patikimiausius ir mažiau invazinius tyrimus; jį atlieka kvalifikuoti ir nešališki medicinos ekspertai**. **[65 pakeit.]**

Tais atvejais, kai skiriamas medicininis patikrinimas, valstybės narės užtikrina, kad:

- a) nelydimiems nepilnamečiams būtų pranešta prieš nagrinėjant jų tarptautinės apsaugos prašymą ta kalba, kurią, **kaip galima pagrįstai manyti**, jie supranta, apie galimybę nustatyti jų amžių medicininio patikrinimo metu. Pateikiama informacija apie patikrinimo būdus ir galimas medicininio patikrinimo rezultatų pasekmes tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimui, taip pat apie pasekmes, jeigu nelydimas nepilnametis atsisakytų medicininio patikrinimo; **[66 pakeit.]**
- b) nelydimi nepilnamečiai ir (arba) jų atstovai sutiktų atlikti patikrinimą tų nepilnamečių amžiui nustatyti; ir
- c) sprendimas atmesti nelydimo nepilnamečio, atsisakiusio atlikti medicininį patikrinimą, tarptautinės apsaugos prašymą nebūtų pagrįstas ■ tokiu atsisakymu. **[67 pakeit.]**

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Tai, kad nelydimas nepilnametis atsisakė atlikti tokį medicininį patikrinimą, netrukdo sprendžiančiai institucijai priimti sprendimo dėl tarptautinės apsaugos prašymo.

5. 28 straipsnio 6 ir 7 dalys, 30 straipsnio 2 dalies c punktas ir 36 straipsnis netaikomi nelydimiems nepilnamečiams.

6. Įgyvendindamos šį straipsnį, valstybės narės visų pirma turi atsižvelgti į geriausias vaiko interesus.

22 straipsnis

Sulaikymas

1. Valstybės narės nesulaiko asmens tik dėl priežasties, kad jis yra tarptautinės apsaugos prašytojas. Sulaikymo priežastys ir sąlygos, taip pat garantijos, kuriomis gali naudotis sulaikyti tarptautinės apsaugos prašytojai, turi atitikti Direktyvą [.../.../ES] [Priėmimo sąlygų direktyvą].

2. Kai tarptautinės apsaugos prašytojas sulaikomas, valstybės narės pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priėmimo sąlygų direktyvą] užtikrina greitos teismo kontrolės galimybę.

23 straipsnis

Nepilnamečių sulaikymas

Bet kokiomis aplinkybėmis griežtai draudžiama sulaikyti nepilnamečius. [68 pakeit.]

24 straipsnis

Procedūra atsiėmus prašymą

1. Jeigu valstybės narės numato galimybę tiesiogiai atsiimti prašymą pagal nacionalinės teisės aktus, kai tarptautinės apsaugos prašytojas tiesiogiai atsiima savo tarptautinės apsaugos prašymą, valstybės narės užtikrina, kad sprendžiančioji institucija priimtų sprendimą nutraukti nagrinėjimą, **ir paaiškina prašytojui prašymo atsiėmimo pasekmes. [69 pakeit.]**

2. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad sprendžiančioji institucija gali nuspręsti nutraukti nagrinėjimą nepriėmusi sprendimo. Tokiu atveju valstybės narės užtikrina, kad sprendžiančioji institucija įrašytų pastabą į prašytojo bylą.

25 straipsnis

Procedūra netiesiogiai atsiėmus prašymą arba jo atsisakius

1. Kai yra pagrįsta priežastis manyti, kad prieglobsčio prašytojas netiesiogiai atsiėmė savo prieglobsčio prašymą arba jo atsisakė **be pagrįstos priežasties**, valstybės narės užtikrina, kad sprendžiančioji institucija priimtų sprendimą nutraukti nagrinėjimą **arba atmesti prašymą, remdamasi tuo, kad prašytojas neįrodė savo teisės į pabėgėlio statusą pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyva], jei jis be pirmiau minėtų priežasčių:**

— **atsisakė bendradarbiauti, arba**

— **yra neteisėtai pabėgęs, arba**

— **tikriausiai neturi teisės į tarptautinę apsaugą, arba**

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

— *jo kilmės valstybė yra saugi trečioji šalis, arba jis atvyko tranzitu per saugią trečiąją šalį, kaip nurodyta 37 straipsnyje. [103 pakeit.]*

Valstybės narės gali daryti prielaidą, kad prašytojas netiesiogiai atsiėmė tarptautinės apsaugos prašymą arba jo atsisakė, ypač tuomet, kai yra nustatyta, kad:

- a) jis neatsakė į prašymus pateikti informaciją, būtiną jo prašymui pagal Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 4 straipsnį, arba neatvyko į asmeninį pokalbį, kaip numatyta 13, 14, 15 ir 16 straipsniuose, nebent per pagrįstą laiką prašytojas įrodo, kad taip atsitiko dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių;
- b) jis slapstosi arba yra be leidimo išvykęs iš vietos, kurioje gyvena arba kurioje buvo laikomas, ir nepranešė per pagrįstą laikotarpį kompetentingai institucijai, arba jis per pagrįstą laiką nevykdė savo pareigos apie save pranešti arba kitų pareigų susisiekti.

Siekdamos įgyvendinti šias nuostatas, valstybės narės gali nustatyti terminus arba gaires.

2. Valstybės narės užtikrina, kad prašytojui, kuris vėl atvyksta apie save pranešti į kompetentingą instituciją po to, kai priimtas sprendimas nutraukti nagrinėjimą, kaip nurodyta 1 dalyje, būtų suteikta teisė prašyti, kad jo byla būtų atnaujinta. ***Vykdamant prieglobsčio suteikimo procedūrą gali būti pateiktas tik vienas prašymas atnaujinti bylą. [70 pakeit.]***

Valstybės narės užtikrina, kad toks asmuo nebūtų išsiųstas nesilaikant negrąžinimo principo.

Valstybės narės gali leisti sprendžiančiajai institucijai pratęsti nagrinėjimą nuo to etapo, kuriame jis nutrauktas.

3. Šiuo straipsniu nepažeidžiamas Reglamentas (ES) Nr. [.../...] [Dublino reglamentas].

26 straipsnis

JTVPK vaidmuo

1. Valstybės narės leidžia JTVPK:

- a) turėti galimybę susisiekti su tarptautinės apsaugos prašytojais, įskaitant sulaikytuosius bei esančius oro uosto arba uosto tranzito zonose;
- b) turėti prieigą prie informacijos apie atskirų asmenų tarptautinės apsaugos prašymus, apie procedūros eigą ir apie priimtus sprendimus, jeigu prašytojas su tuo sutinka;
- c) vykdamant savo priežiūros pareigą pagal Ženevos konvencijos 35 straipsnį, pateikti savo nuomonę bet kokiai kompetentingai institucijai dėl atskirų asmenų tarptautinės apsaugos prašymų bet kuriame procedūros etape.

2. 1 dalis taip pat taikoma bet kuriai organizacijai, dirbančiai atitinkamos valstybės narės teritorijoje JTVPK vardu pagal susitarimą su ta valstybe nare.

27 straipsnis

Informacijos apie atskiras bylas rinkimas

Nagrinėdamos atskiras bylas valstybės narės:

- a) neatskleidžia informacijos dėl atskirų tarptautinės apsaugos prašymų arba to, kad toks prašymas yra pateiktas, įtariamam (-iems) persekiotojui (-ams) arba didelę žalą sukėlusiam (-iems) subjektui (-ams);

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- b) nesiekia gauti informacijos iš įtariamo (-mų) persekiotojo (-jų) arba didelę žalą sukėlusio (-ių) subjekto (-ų) pasinaudodamas tokiu būdu, kad toks (-ie) persekiotojas (-ai) būtų ■ informuotas (-ti), kad atitinkamas prašytojas yra pateikęs prašymą, o prašytojui ir nuo jo priklausomiems asmenims kiltų fizinio susidorojimo grėsmė, arba tokia grėsmė kiltų jo šeimos narių, tebegyvenančių jo kilmės šalyje, laisvei ir saugumui. [71 pakeit.]

III SKYRIUS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS PROCEDŪROS

I SKIRSNIS

28 straipsnis

Nagrinėjimo procedūra

1. Valstybės narės svarsto tarptautinės apsaugos prašymus nagrinėjimo procedūros metu vadovaudmosi II skyriaus pagrindiniais principais ir garantijomis.
2. Valstybės narės, nepažeisdamos tinkamo ir išsamaus nagrinėjimo principo, užtikrina, kad tokia procedūra būtų kuo greičiau baigta.
3. Valstybės narės užtikrina, kad procedūra būtų baigta per 6 mėnesius nuo prašymo pateikimo.

Atskirais su sudėtingais faktiniais ir teisiniais klausimais susijusiais atvejais valstybės narės gali tą terminą pratęsti ne ilgiau kaip dar 6 mėnesiais.

4. Valstybės narės užtikrina, kad, jeigu sprendimo neįmanoma priimti per 3 dalies 1 pastraipoje nurodytą terminą, atitinkamam prašytojui:
 - a) būtų pranešta apie uždelsimą; ir
 - b) jam paprašius, būtų suteikta informacija apie uždelsimo priežastis ir laiką, per kurį tikimasi priimti sprendimą dėl jo prašymo.

Jeigu per 3 dalyje nurodytą terminą sprendimas nepriimamas, atitinkamos pasekmės nustatomos pagal nacionalinę teisę.

5. **Sprendžiančiosios institucijos** gali suteikti pirmenybę tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimui vadovaudamosi II skyriaus pagrindiniais principais ir garantijomis: [73 pakeit.]
 - a) jeigu tikėtina, kad prašymas bus pagrįstas;
 - b) jeigu prašytojas, **ypač nelydimi nepilnamečiai**, turi ypatingų poreikių; [74 pakeit.]
 - c) kitais atvejais, išskyrus 6 dalyje nurodytus prašymus.

6. Valstybės narės gali nustatyti, kad nagrinėjimo procedūra vadovaujantis II skyriaus pagrindiniais principais ir garantijomis gali būti paspartinta, jeigu:
 - a) prašytojas, pateikdamas savo prašymą ir nuroydamas faktus, iškėlė tik tokius klausimus, kurie nėra svarbūs nagrinėjant, ar jis yra priskirtinas prie pabėgėlių arba papildomą apsaugą galinčiu gauti asmeniui, remiantis Direktyva [.../.../ES] [Priskyrimo direktyva]; arba

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- b) *prašytojas akivaizdžiai negali būti laikomas pabėgėliu ar jam negali būti suteiktas pabėgėlio statusas valstybėje narėje pagal Direktyvą [.../.../EB] [Priskyrimo direktyva]; arba [105 pakeit.]*
- c) prašytojas atvyko iš saugios kilmės šalies, kaip apibrėžta šioje direktyvoje; arba
- d) prašytojas suklaidino valdžios institucijas, pateikdamas klaidingą informaciją ar netikrus dokumentus arba nepateikdamas svarbios informacijos ar dokumentų apie savo tapatybę ir (arba) pilietybę, kurie galėjo neigiamai paveikti sprendimą; arba
- e) tikėtina, kad jis, elgdamasis nesąžiningai, sugadino tapatybės arba kelionės dokumentą, kuris būtų padėjęs nustatyti jo tapatybę arba pilietybę, arba tokio dokumento atsikratė; arba
- f) *prašytojas pateikė akivaizdžiai nenuoseklius, prieštarigus, neįtikimus, nepakankamus ar klaidingus pareiškimus, dėl kurių akivaizdžiai neįtikinamus tampa jo teiginys, kad jis tapo persekiojimo objektu, kaip nurodyta Direktyvoje [.../.../EB] [Priskyrimo direktyvoje]; arba [75 pakeit.]*
- g) *prašytojas pateikė vėlesnį prašymą, kuriame akivaizdžiai nepateikiami nauji duomenys dėl konkrečių aplinkybių arba situacijos savo kilmės šalyje; arba [107 pakeit.]*
- h) *be pagrįstos priežasties prašytojas nepateikė prašymo anksčiau, nors turėjo galimybę tai padaryti; arba [108 pakeit.]*

■ [76 pakeit.]

- i) prašytojas pateikia prašymą tik siekdamas atidėti arba sužlugdyti anksčiau priimto sprendimo arba sprendimo, kuris bus priimtas artimiausiu laiku, vykdymą, kuriuo remiantis jis būtų išsiųstas iš šalies; arba
- j) *be rimtos priežasties prašytojas nevykdė savo pareigų bendradarbiauti tiriant jo bylos aplinkybes ir nustatant jo tapatybę, kaip nurodyta Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse arba šios direktyvos 12 straipsnio 1 dalyje, 2 dalies a, b ir c punktuose bei 25 straipsnio 1 dalyje; arba [109 pakeit.]*
- k) *prašytojas atvyko į valstybės narės teritoriją nelegaliai arba nelegaliai joje išbuvo ilgesnį laiką ir be rimtos priežasties nepranešė apie save valdžios institucijoms ir (arba) neatidėliodamas nepateikė prieglobsčio prašymo, esant tokioms jo atvykimo aplinkybėms; arba [110 pakeit.]*
- l) *dėl rimtų priežasčių laikoma, kad prašytojas gali kelti grėsmę valstybės narės nacionaliniam saugumui, arba jis pagal nacionalinės teisės aktus buvo prievarta išsiųstas dėl rimtos priežasties, susijusios su visuomenės saugumu ir viešąja tvarka. [77 pakeit.]*

7. 29 straipsnyje nurodytų nepagrįstų prašymų atveju, esant bet kurioms iš šio straipsnio 6 dalyje nurodytų aplinkybių, valstybės narės, tinkamai ir išsamiai išnagrinėjusius tokius prašymus, juos atmeta, kaip akivaizdžiai nepagrįstus.

8. Valstybės narės nurodo pagrįstus terminus sprendimui vykdant pirmosios instancijos procedūrą pagal 6 dalį priimti.

9. Dėl to, kad tarptautinės apsaugos prašymas pateiktas neteisėtai atvykus į teritoriją arba pasienyje, įskaitant tranzito zonas, taip pat dėl to, kad **atvykimo metu** trūksta dokumentų arba naudojami suklastoti dokumentai, paspartinta nagrinėjimo procedūra per se netaikoma. [78 pakeit.]

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

29 straipsnis

Nepagrįsti prašymai

■ Valstybės narės tarptautinės apsaugos prašymą laiko nepagrįstu, jeigu sprendžiančioji institucija nustato, kad prašytojas nepriskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą]. [79 pakeit.]

II SKIRSNIS

30 straipsnis

Nepriimtini prašymai

1. Be bylų, kuriose prašymai nenagrinėjami pagal Reglamentą Nr. (ES) [.../...] [Dublino reglamentą], iš valstybių narių nereikalaujama nagrinėti, ar prašytojas priskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą], kai vadovaujantis šiuo straipsniu prašymas laikomas nepriimtinu.
2. Valstybės narės gali laikyti tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtinu, tik jeigu:
 - a) pabėgėlio statusą suteikė kita valstybė narė;
 - b) pagal 32 straipsnį šalis, kuri nėra valstybė narė, yra laikoma prašytojo pirmąja prieglobsčio šalimi;
 - c) pagal 37 straipsnį šalis, kuri nėra valstybė narė, laikoma prašytojui saugia trečiąja šalimi;
 - d) prašytojas pateikė tapatų prašymą po galutinio sprendimo;
 - e) nuo prašytojo priklausomas asmuo pateikia prašymą po to, kai pagal 6 straipsnio 4 dalį jis davė sutikimą, kad jo byla būtų jo vardu pateikto prašymo dalimi, ir nėra faktų, susijusių su priklausomo asmens padėtimi, dėl kurių būtų pateisinamas atskiras prašymas.

31 straipsnis

Specialiosios pokalbio dėl priimtumo taisyklės

1. Prieš tai, kai priimamas sprendimas laikyti prašymą nepriimtinu, valstybės narės leidžia prašytojams pateikti savo nuomonę dėl 30 straipsnyje nurodytų priežasčių taikymo jų ypatingomis aplinkybėmis. Tuo tikslu **sprendžiančioji institucija** atlieka asmeninį pokalbį dėl prašymo priimtumo. Valstybės narės gali padaryti išimtis tik pagal 35 straipsnį, vėlesnių prašymų atvejais. [80 pakeit.]
2. 1 dalimi nepažeidžiamas Reglamento (ES) Nr. [.../...] [Dublino reglamento] 5 straipsnis.
3. **Valstybės narės užtikrina, kad pokalbį dėl prašymo priimtumo atliekantis sprendžiančiosios institucijos pareigūnas nevilketų uniformos.** [81 pakeit.]

32 straipsnis

Pirmosios prieglobsčio šalies terminas

Šalis gali būti laikoma pirmąja prieglobsčio šalimi konkrečiam tarptautinės apsaugos prašytojui, jeigu jis:

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- a) pripažintas pabėgėliu toje šalyje ir vis dar gali naudotis ta apsauga; arba
- b) kitokiu būdu naudojasi **veiksminga** apsauga toje šalyje, įskaitant negražinimo principą, [82 pakeit.]

su sąlyga, kad bus pakartotinai priimtas į tą šalį.

Taikydamos pirmosios prieglobsčio šalies terminą konkrečioms tarptautinės apsaugos prašytojo aplinkybėms, valstybės narės **atsižvelgia** į 37 straipsnio 1 dalį.

Prašytojui leidžiama užginčyti pirmosios prieglobsčio šalies termino taikymą, remiantis tuo, kad minėtoji pirmoji prieglobsčio šalis nėra saugi konkrečiu prašytojo atveju. [83 pakeit.]

■ [84 pakeit.]

III SKIRSNIS

■ [85 pakeit.]

33straipsnis

Saugios kilmės šalies terminas

1. Trečioji šalis vadovaujantis šia direktyvą priskirta saugių kilmės šaliai, po atskiro prašymo nagrinėjimo gali būti laikoma saugia kilmės šalimi konkrečiam prašytojui, tik tuo atveju jeigu:

- a) jis turi tos šalies pilietybę; arba
- b) jis yra asmuo be pilietybės ir anksčiau yra nuolat gyvenęs toje šalyje;
- c) ir nepateikė rimtų priežasčių, kad šalis nebūtų laikoma saugia kilmės šalimi konkrečiomis aplinkybėmis ir dėl jo laikymo pabėgėliu arba papildomą apsaugą galinčiu gauti asmeniu pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą].

2. Valstybės narės nacionalinės teisės aktuose nustato papildomas saugios kilmės šalies termino taikymo taisykles ir reikalavimus.

IV SKIRSNIS

34 straipsnis

Vėlesni prašymai

1. Jeigu asmuo, kuris kreipėsi tarptautinės apsaugos valstybėje narėje, pateikia papildomų pareiškimų arba vėlesnį prašymą toje pačioje valstybėje narėje, ta valstybė narė nagrinėja tuos papildomus pareiškimus arba su vėlesniu prašymu susijusius duomenis, atlikdama ankstesnio prašymo nagrinėjimą arba atlikdama užginčyto sprendimo nagrinėjimą tiek, kiek **sprendžiančiosios institucijos** gali atsižvelgti į visus duomenis, kuriais pagrįsti papildomi pareiškimai arba vėlesnis prašymas, ir juos išnagrinėti. [87 pakeit.]

2. Siekdamas priimti sprendimą dėl tarptautinės apsaugos prašymo priimtumo pagal 30 straipsnio 2 dalies d punktą valstybės narės gali taikyti konkrečią procedūrą, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, jeigu asmuo pateikia vėlesnį tarptautinės apsaugos prašymą po to, kai:

- a) jo ankstesnis prašymas atsiimtas pagal 24 straipsnį;
- b) dėl ankstesnio prašymo priimtas galutinis sprendimas.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3. Vėlesnis tarptautinės apsaugos prašymas visų pirma turi būti preliminariai išnagrinėjamas, siekiant nustatyti, ar po to, kai atsiimtas ankstesnis prašymas arba po to, kai priimtas sprendimas, nurodytas 2 dalies b punkte, dėl šio prašymo atsirado arba prašytojas pateikė naujų duomenų arba elementų, susijusių su nagrinėjimu dėl jo priskyrimo prie pabėgėlių arba papildomą apsaugą galinčių gauti asmenų pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą].

4. Jeigu po 3 dalyje nurodyto preliminarus nagrinėjimo atsiranda naujų duomenų arba elementų arba juos pateikia prašytojas ir dėl to labai padidėja tikimybė, kad prašytojas gali būti laikomas pabėgėliu arba papildomą apsaugą galinčiu gauti asmeniu pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą], prašymas toliau nagrinėjamas pagal II skyrių.

5. Pagal nacionalinės teisės aktus valstybės narės gali toliau nagrinėti vėlesnį prašymą, jeigu yra kitų priežasčių, dėl kurių procedūra turi būti atnaujinta.

■ [88 pakeit.]

6. Šiame straipsnyje nurodyta procedūra taip pat gali būti taikoma tuo atveju, kai priklausomas asmuo pateikia prašymą po to, kai pagal 6 straipsnio 4 dalį jis yra davęs sutikimą, kad jo byla būtų jo vardu pateikto prašymo dalimi. Šiuo atveju šio straipsnio 3 dalyje nurodytu preliminariu nagrinėjimu siekiama nustatyti, ar yra faktų, susijusių su priklausomo asmens padėtimi, dėl kurių būtų pateisinamas atskiras prašymas.

7. Jeigu **užbaigus su pirmuoju prašymu susijusią procedūrą, kaip nurodyta 2 dalyje**, atitinkamas asmuo toje pačioje valstybėje narėje pateikia naują tarptautinės apsaugos prašymą prieš išgaliojant sprendimui dėl grąžinimo **ir dėl to naujo prašymo nevykdomas tolesnis nagrinėjimas vadovaujantis šiuo straipsniu**, ta valstybė narė gali: [113 pakeit.]

a) taikyti teisės pasilikti teritorijoje išimtį, jeigu sprendžiančioji institucija įsitikinusi, kad dėl sprendimo dėl grąžinimo asmuo nebus tiesiogiai arba netiesiogiai grąžinamas pažeidžiant tos valstybės narės tarptautinius arba Bendrijos įsipareigojimus; ir (arba)

b) numatyti, kad prašymui būtų taikoma priimtumo procedūra pagal šį ir 30 straipsnį; ir (arba)

c) numatyti, kad nagrinėjimo procedūra būtų paspartinta pagal 28 straipsnio 6 dalies i punktą.

Pirmos pastraipos b ir c punktuose nurodytais atvejais valstybės narės pagal nacionalinės teisės aktus gali nukrypti nuo vykdant priimtumo ir (arba) paspartintas procedūras paprastai taikomų terminų.

8. Jeigu asmuo, kurio atžvilgiu turi būti įvykdytas sprendimas dėl perdavimo pagal Reglamentą (ES) [.../...] [Dublino reglamentą] pateikia papildomų pareiškimų arba vėlesnį prašymą perduodančioje valstybėje narėje, tuos pareiškimus arba vėlesnius prašymus nagrinėja atsakinga valstybė narė, kaip apibrėžta tame reglamente pagal šią direktyvą.

35 straipsnis

Procedūrinės taisyklės

1. Valstybės narės užtikrina, kad tarptautinės apsaugos prašytojai, kurių prašymams taikomas preliminarus nagrinėjimas pagal 34 straipsnį, naudotųsi 11 straipsnio 1 dalyje numatytomis garantijomis.

2. Valstybės narės nacionalinės teisės aktuose gali nustatyti preliminarus nagrinėjimo pagal 34 straipsnį taisykles. Pagal tas taisykles, inter alia, galima:

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- a) įpareigoti atitinkamą prašytoją nurodyti faktus ir pagrįsti įrodymus, dėl kurių būtų pateisinama nauja procedūra;
- b) leisti, kad būtų atliktas preliminarus nagrinėjimas, grindžiamas tik raštu pateiktais dokumentais be asmeninio pokalbio, išskyrus 34 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus.

Dėl šių sąlygų iš prašytojų neatimama galimybė pradėti procedūrą iš naujo, taip pat tokia galimybė faktiškai nepanaikinama arba griežtai neapribojama.

3. Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) prašytojui tinkamu būdu būtų pranešta apie preliminarus nagrinėjimo rezultatus ir tuo atveju, kai prašymas toliau nenagrinėjamas, nurodytos nenagrinėjimo priežastys ir galimybės sprendimą užginčyti arba peržiūrėti;
- b) jeigu atsiranda viena iš 34 straipsnio 3 dalyje nurodytų situacijų, sprendžiančioji institucija toliau nedelsdama nagrinėja vėlesnį prašymą, remdamasi II skyriaus nuostatomis.

V SKIRSNIS

36 straipsnis

Pasienio procedūros

1. Pagal II skyriaus pagrindinius principus ir garantijas valstybės narės gali numatyti procedūras, siekiamos priimti sprendimus valstybių narių pasienyje arba tranzito zonose dėl:

- a) tose vietose pateikto prašymo priimtumo, **kaip apibrėžta 30 straipsnyje**; ir (arba) **[89 pakeit.]**
- b) prašymo esmės vykdant paspartintą procedūrą pagal 28 straipsnio 6 dalį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad sprendimas pagal 1 dalyje numatytas procedūras būtų priimtas per pagrįstą laiką. Jeigu sprendimas nebuvo priimtas per keturias savaites, prašytojui turi būti išduotas leidimas atvykti į valstybės narės teritoriją, kad prašymas galėtų būti nagrinėjamas pagal kitas šios direktyvos nuostatas. **Prašytojų užlaikymas prie valstybių narių sienos ar jų tranzito zonose yra prilyginamas 22 straipsnyje nurodytam sulaikymui. [90 pakeit.]**

3. Jeigu atvyksta didelė trečiosios šalies piliečių arba asmenų be pilietybės grupė ir pateikia tarptautinės apsaugos prašymus pasienyje arba tranzito zonoje, kai 1 dalies nuostatų taikymas tampa praktiškai neįmanomas, tos procedūros gali taip pat būti taikomos tuo atveju ir iki to laiko, kol šie trečiosios šalies piliečiai arba asmenys be pilietybės yra įprastai apgyvendinti vietovėse, esančiose arti pasienio arba tranzito zonos.

VI SKIRSNIS

37 straipsnis

■ Saugių trečiųjų šalių terminas

1. Trečioji šalis gali būti laikoma saugia trečiaja šalimi tik tuo atveju, jeigu **atitinkamoje trečiojoje šalyje su tarptautinės apsaugos prašančiu asmeniu elgiamasi laikantis šių principų ir sąlygų**:

- a) **gyvybei ir laisvei negresia pavojus dėl rasės, religijos, tautybės, priklausymo tam tikrai socialinei grupei ar politinių įsitikinimų;**

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- b) nėra Direktyvoje [...] [...] [Priskyrimo direktyvoje] apibrėžto didelės žalos pavojaus;
- c) laikomasi negrąžinimo principo pagal Ženevos konvenciją;
- d) laikomasi draudimo išsiųsti iš šalies pažeidžiant teisę nepatirti kankinimo ir žiauraus, nežmoniško ar žeminamo elgesio, kaip numatyta tarptautinėje teisėje;
- e) yra galimybė prašyti pabėgėlio statuso ar kitos papildomos apsaugos, kuri prilyginama apsaugai, suteikiamai pagal [Direktyvą [...] [...] ES] [Priskyrimo direktyvą] ir, jei toks statusas ar apsauga suteikiama, gauti apsaugą, prilyginamą apsaugai, kuri teikiama pagal tą direktyvą;
- f) ji yra ratifikavusi Ženevos konvenciją ir laikosi jos nuostatų be jokių geografinių apribojimų;
- g) ji taiko teisės aktuose nustatytą prieglobsčio procedūrą; ir
- h) pagal 2 dalį Europos Parlamentas ir Taryba yra nustatę, kad ši šalis yra saugi trečioji šalis.

2. Europos Parlamentas ir Taryba, laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros, patvirtina arba iš dalies pakeičia bendrą trečiųjų šalių, kurios laikomos saugiomis trečiosiomis šalimis taikant 1 dalį, sąrašą.

3. Atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose nustato 1 dalies nuostatų įgyvendinimo tvarką ir taisykles, pagal kurias reikalaujama, kad:

- a) tarp tarptautinės apsaugos prašančio asmens ir atitinkamos trečiosios šalies būtų ryšys, kuriuo remdamasis tas asmuo turėtų prižasčių vyksti į tą šalį;
- b) būtų taikoma metodika, kuria remdamosi kompetentingos institucijos įsitikintų, kad saugios trečiosios šalies terminas gali būti taikomas konkrečiai valstybei arba konkrečiam prašytojui. Tokia metodika apima nagrinėjimą, ar šalis yra saugi konkrečiam prašytojui, nagrinėjant atskirai kiekvieną atvejį;
- c) pagal tarptautinę teisę būtų taikomos taisyklės, leidžiančios atlikti individualų nagrinėjimą, ar trečioji šalis yra saugi konkrečiam prašytojui, kurios bent leidžia prašytojui ginčyti saugios trečiosios šalies termino taikymą remiantis tuo, kad ta trečioji šalis nėra saugi jo konkrečiomis aplinkybėmis. Prašytojui taip pat leidžiama ginčyti ryšio tarp jo ir trečiosios šalies pagal šios dalies a punktą buvimą.

4. Įgyvendindamos sprendimą, pagrįstą šiuo straipsniu, susijusios valstybės narės atitinkamai informuoja prašytoją.

5. Jeigu saugi trečioji šalis prieglobsčio prašytojo pakartotinai nepriima, valstybės narės užtikrina, kad būtų suteikta galimybė pradėti procedūrą pagal II dalyje nurodytus pagrindinius principus ir garantijas.

6. Valstybės narės nerengia nacionalinių saugių kilmės šalių, nei nacionalinių saugių trečiųjų šalių sąrašų. [91 pakeit.]

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

IV SKYRIUS

TARPTAUTINĖS APSAUGOS STATUSO PANAIKINIMO TVARKA

38 straipsnis

Tarptautinės apsaugos statuso panaikinimas

Valstybės narės užtikrina, kad tarptautinės apsaugos statuso konkrečiam asmeniui panaikinimo nagrinėjimas gali būti pradėtas, kai atsiranda naujos informacijos arba duomenų, patvirtinančių, kad yra priešasčių peržiūrėti tarptautinės apsaugos statuso pagrįstumą.

39 straipsnis

Procedūrinės taisyklės

1. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu kompetentinga institucija nagrinėja, ar panaikinti trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės tarptautinės apsaugos statusą pagal Direktyvos [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvos] 14 arba 19 straipsnį, atitinkamas asmuo naudojami šiomis garantijomis:

- a) jis turi būti informuotas raštu, kad kompetentinga institucija peržiūri jo pripažinimą tinkamu tarptautinei apsaugai, ir kokios yra to peržiūros priežastys; ir
- b) jam turi būti suteikta galimybė asmeninio pokalbio metu pagal 11 straipsnio 1 dalies b punktą ir 13, 14 bei 15 straipsnius arba raštu pateiktame pareiškime nurodyti priežastis, kodėl jam neturėtų būti panaikinta tarptautinė apsauga.

Be to, valstybės narės užtikrina, kad pagal šią procedūrą:

- a) kompetentinga institucija galėtų gauti tikslią naujausią informaciją iš įvairių šaltinių, pavyzdžiui, atitinkamai atvejais iš JTVPK ir Europos prieglobsčio paramos biuro, dėl bendros padėties, vyraujančios atitinkamų asmenų kilmės šalyse; ir
- b) kai informacija yra surenkama apie konkretų atvejį norint peržiūrėti tarptautinę apsaugą, ji nebūtų gauta iš persekiotojo (-ų) tokiu būdu, kad toks (-ie) persekiotojas (- ai) arba didelę žalą sukėlęs (-ę) subjektas (-ai) būtų tiesiogiai informuotas (-i), kad tas asmuo yra tarptautinės apsaugos gavėjas, kurio statusas yra nagrinėjamas, ir kad dėl to nekiltų fizinio susidorojimo su tuo asmeniu ir jo priklausomais asmenimis grėsmė arba grėsmė jo šeimos narių, tebegyvenančių kilmės šalyje, laisvei ir saugumui.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos sprendimas panaikinti tarptautinę apsaugą būtų pateiktas raštu. Faktinės ir teisinės priežastys nurodomos sprendime, o informacija, kaip užginčyti sprendimą, pateikiama raštu.

3. Kai kompetentinga institucija priima sprendimą panaikinti tarptautinės apsaugos statusą, taip pat taikomi 18 straipsnio 2 dalis, 19 straipsnio 1 dalis ir 26 straipsnis.

4. Nukrypdamos nuo 1, 2 ir 3 dalių, valstybės narės gali nuspręsti, kad tarptautinės apsaugos statusas nustoja teisiskai galioti, jeigu tarptautinės apsaugos gavėjas nedviprasmiškai atsisakė būti pripažintas tarptautinės apsaugos gavėju.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

V SKYRIUS

APELIACINĖS PROCEDŪROS

40 straipsnis

Teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę

1. Valstybės narės užtikrina, kad tarptautinės apsaugos prašytojai turėtų teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę, kuria galėtų naudotis teisme, kad galėtų užginčyti:

a) sprendimą, priimtą dėl jų tarptautinės apsaugos prašymo, įskaitant sprendimą:

- i) pripažinti prašymą nepagrįstu, kad būtų suteiktas pabėgėlio statusas ir (arba) papildomos apsaugos statusas;
- ii) pripažinti prašymą nepriimtinu pagal 30 straipsnį;
- iii) priimtą valstybės narės pasienyje arba tranzito zonoje, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje;
- iv) nenagrinėti prašymo pagal 37 straipsnį;

b) atsisakymą atnaujinti prašymo nagrinėjimą po jo nutraukimo pagal 24 ir 25 straipsnius;

c) sprendimą panaikinti tarptautinės apsaugos statusą pagal 39 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, kuriuos sprendžiančioji institucija pripažįsta asmenimis, kuriems gali būti suteikta papildoma apsauga, turėtų teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę, kaip nurodyta 1 dalyje, kad galėtų užginčyti sprendimą pripažinti prašymą nepagrįstu, kad būtų suteiktas pabėgėlio statusas. Kol laukiama apeliacinių procedūrų rezultato, atitinkamas asmuo turi teisę naudotis pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą] papildomos apsaugos gavėjams užtikrinamomis teisėmis ir pareigomis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad taikant 1 dalyje nurodytą veiksmingą teisių gynimo priemonę būtų numatytas išsamus faktinis ir teisinis tarptautinės apsaugos poreikių nagrinėjimas, įskaitant ex nunc nagrinėjimą, pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą], bent vykdant apeliacines procedūras pirmosios instancijos teisme.

4. Valstybės narės numato *minimalius* terminus ir *kitas* reikalingas taisykles, kad prašytojas galėtų naudotis savo teise į veiksmingą teisių gynimo priemonę pagal šio straipsnio 1 dalį. **[92 pakeit.]**

Valstybės narės nustato minimalų keturiasdešimt penkių darbo dienų terminą, per kurį prašytojai gali naudotis veiksminga teisių gynimo priemone. Prašytojams, kuriems taikoma paspartinta procedūra, numatyta 28 straipsnio 6 dalyje, valstybės narės nustato minimalų trisdešimties darbo dienų terminą. Dėl terminų iš prašytojų neatimama galimybė pasinaudoti veiksminga teisių gynimo priemone, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, ir jiems tą padaryti netampa pernelyg sudėtinga. Valstybės narės taip pat gali numatyti pagal 36 straipsnį priimtų sprendimų ex officio peržiūrą. **[93 pakeit.]**

5. Nepažeidžiant šio straipsnio 6 dalies, šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teisių gynimo priemonė prašytojams suteikiama galimybė likti valstybėje narėje, kol laukiama priemonės rezultato.

6. Kai sprendimas priimamas taikant paspartintą procedūrą pagal 28 straipsnio 6 dalį ir kai priimamas sprendimas pripažinti prašymą nepriimtinu pagal 30 straipsnio 2 dalies d punktą, taip pat *jei tokiais atvejais* pagal nacionalinės teisės aktus nenumatyta teisė likti valstybėje narėje, kol laukiama teisinės priemonės rezultato, atitinkamo prašytojo prašymu arba savo iniciatyva teismas turi įgaliojimus nuspręsti, ar prašytojas gali likti valstybės narės teritorijoje. **[94 pakeit.]**

Ši dalis netaikoma 36 straipsnyje nurodytoms procedūroms.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

7. Valstybės narės leidžia prašytojui likti teritorijoje, kol laukiama šio straipsnio 6 dalyje nurodytos procedūros rezultato. **Išimtis gali būti taikoma, kai pateikiami vėlesni prašymai, pagal kuriuos nevykdomas tolesnis nagrinėjimas, kaip numatyta 34 ir 35 straipsniuose, jei priimamas grąžinimo sprendimas pagal Direktyvos 2008/115/EB 3 straipsnio 4 dalį, ir išimtis gali būti taikoma, kai priimami sprendimai taikant 37 straipsnyje nurodytą procedūrą, jei tai numatyta nacionaliniuose teisės aktuose.** [117 pakeit.]

8. Šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalimis nepažeidžiamas Reglamento (ES) Nr. [.../...] [Dublino reglamentas] 26 straipsnis.

9. Valstybės narės nustato terminus teismui nagrinėti sprendžiančiosios institucijos sprendimą pagal 1 dalį.

10. Jei prašytojui suteiktas statusas, kuriuo pagal nacionalinę ir Sąjungos teisę suteikiamos tokios pat teisės ir lengvatos kaip ir pabėgėlio statusu pagal Direktyvą [.../.../ES] [Priskyrimo direktyvą], gali būti laikoma, kad prašytojui suteikta veiksminga teisių gynimo priemonė, jeigu teismas nusprendžia, kad teisių gynimo priemonė pagal 1 dalį netaikytina arba greičiausiai nebūtų sėkmingai panaudota, remiantis nepakankamu prašytojo interesu padėti nagrinėjimui.

11. Valstybės narės nacionalinės teisės aktuose taip pat gali nustatyti sąlygas, pagal kurias būtų daroma prielaida, kad prašytojas netiesiogiai atsiėmė arba atsisakė teisių gynimo priemonės pagal 1 dalį, bei taisykles dėl procedūros, kurios reikia laikytis.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

41 straipsnis

Viešųjų institucijų galimybė užginčyti

Ši direktyva nedaro poveikio viešųjų institucijų galimybei užginčyti administracinius ir (arba) teismo sprendimus, kaip numatyta nacionalinės teisės aktuose.

42 straipsnis

Konfidencialumas

Valstybės narės užtikrina, kad šią direktyvą įgyvendinančios valdžios institucijos laikytųsi konfidencialumo principo, kaip apibrėžta nacionalinės teisės aktuose, dėl bet kokios vykdant darbą gautos informacijos.

43 straipsnis

Bendradarbiavimas

Kiekviena valstybė narė paskiria nacionalinę ryšių palaikymo instituciją ir praneša jos adresą Komisijai. Komisija perduoda tą informaciją kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės kartu su Komisija imasi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų tiesioginį kompetentingų institucijų bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija.

44 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip [...] Komisija praneša Europos Parlamentui ir Tarybai, kaip valstybės narės taiko šią direktyvą, **nurodo finansines taikymo išlaidas** ir pateikia pasiūlymus dėl būtinų pakeitimų. Valstybės narės pateikia Komisijai visą informaciją **ir finansinius duomenis, reikalingus** tokiai ataskaitai parengti. Pateikusi šią ataskaitą, Komisija bent kartą per **dvejus** metus praneša Europos Parlamentui ir Tarybai, kaip valstybės narės taiko šią direktyvą. [95 pakeit.]

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

45 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šių [...] straipsnių būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo [...]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 28 straipsnio 3 dalies būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo [...] ⁽¹⁾. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę. **[96 pakeit.]**

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, panaikinamą šia direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

46 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Valstybės narės taiko 45 straipsnio 1 dalyje nurodytus įstatymus ir kitus teisės aktus tarptautinės apsaugos prašymams, pateiktiems po [...], ir tarptautinės apsaugos panaikinimo procedūroms, pradėtoms po [...]. Anksčiau nei [...] pateikti prašymai ir anksčiau nei [...] pradėtos pabėgėlio statuso panaikinimo procedūros reglamentuojamos įstatymais ir kitais teisės aktais pagal Direktyvą 2005/85/EB.

Po [...] pateiktiems tarptautinės apsaugos prašymams valstybės narės taiko 45 straipsnio 2 dalyje nurodytus įstatymus ir kitus teisės aktus. Anksčiau nei [...] pateikti prašymai reglamentuojami įstatymais ir kitais teisės aktais pagal Direktyvą 2005/85/EB.

47 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2005/85/EB panaikinama nuo [šios direktyvos 45 straipsnio pirmoje dalyje nurodytos dienos], nedarant poveikio III priedo valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su direktyvos II priedo B dalyje nustatytais perkėlimo į nacionalinę teisę terminais.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

48 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

[...] straipsniai taikomi nuo [dienos, einančios po nurodytosios 45 straipsnio pirmoje pastraipoje].

⁽¹⁾ *Dveji metai* nuo šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę datos.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

49 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

Termino „sprendžiančioji institucija“ apibrėžtis

Igyvendindama šios direktyvos nuostatas, jeigu ir toliau taikomos 1996 m. Pabėgėlių akto (su pakeitimais) 17 straipsnio 1 dalies nuostatos, Airija gali laikyti, kad:

- sprendžiančioji institucija, numatyta šios direktyvos 2 straipsnio f punkte, – tai Pabėgėlių prašymų komisaro tarnyba, nagrinėjanti, ar prašytojas atitinkamai turėtų ar neturėtų būti pripažintas pabėgėliu, ir
- į pirmosios instancijos sprendimą, numatytą šios direktyvos 2 straipsnio f punkte, taip pat turi būti įtrauktos Pabėgėlių prašymų komisaro rekomendacijos, ar prašytojas atitinkamai turi ar neturi būti pripažintas pabėgėliu.

Airija turi pranešti Komisijai apie bet kokius 1996 m. Pabėgėlių akto (su pakeitimais) 17 straipsnio 1 dalies nuostatų pakeitimus.

■ [85 pakeit.]

II PRIEDAS

A dalis

Panaikinta direktyva

(nurodyta 47 straipsnyje)

Tarybos direktyva 2005/85/EB

(OL L 326, 2005 12 13, p. 13)

B dalis

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai

(nurodyti 47 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai
2005/85/EB	Pirmasis terminas: 2007 m. gruodžio 1 d. Antrasis terminas: 2008 m. gruodžio 1 d.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

III PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ⁽¹⁾

Direktyva 2005/85/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio a punktas	2 straipsnio a punktas
2 straipsnio b punktas	2 straipsnio b punktas
2 straipsnio c punktas	2 straipsnio c punktas
—	2 straipsnio d punktas
2 straipsnio d punktas	2 straipsnio e punktas
2 straipsnio e punktas	2 straipsnio f punktas
2 straipsnio f punktas	2 straipsnio g punktas
—	2 straipsnio h punktas
—	2 straipsnio i punktas
2 straipsnio g punktas	2 straipsnio j punktas
—	2 straipsnio k punktas
—	2 straipsnio l punktas
2 straipsnio h punktas	2 straipsnio m punktas
2 straipsnio i punktas	2 straipsnio n punktas
2 straipsnio j punktas	2 straipsnio o punktas
2 straipsnio k punktas	2 straipsnio p punktas
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 3 dalis	—
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
4 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—
—	4 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 4 dalis
—	4 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	—
—	6 straipsnio 1 dalis
—	6 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 4 dalis
—	6 straipsnio 5 dalis

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Direktyva 2005/85/EB	Ši direktyva
—	6 straipsnio 6 dalis
6 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 7 dalis
6 straipsnio 5 dalis	—
—	6 straipsnio 8 dalis
—	6 straipsnio 9 dalis
—	7 straipsnio 1–3 dalys
7 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis
—	8 straipsnio 3 dalis
8 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
—	9 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 2 dalies a punktas	9 straipsnio 3 dalies a punktas
8 straipsnio 2 dalies b punktas	9 straipsnio 3 dalies b punktas
8 straipsnio 2 dalies c punktas	9 straipsnio 3 dalies c punktas
—	9 straipsnio 3 dalies d punktas
8 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 4 dalis
8 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis
9 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	10 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
9 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis
—	10 straipsnio 4 dalis
10 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnis	12 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 2 dalies a punktas	13 straipsnio 2 dalies a punktas
12 straipsnio 2 dalies b punktas	—
12 straipsnio 2 dalies c punktas	—
12 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 2 dalies b punktas
12 straipsnio 4–6 dalys	13 straipsnio 3–5 dalys
13 straipsnio 1 ir 2 dalys	14 straipsnio 1 ir 2 dalys
13 straipsnio 3 dalies a punktas	14 straipsnio 3 dalies a punktas
—	14 straipsnio 3 dalies b punktas
13 straipsnio 3 dalies b punktas	14 straipsnio 3 dalies c punktas
—	14 straipsnio 3 dalies d punktas
—	14 straipsnio 3 dalies e punktas

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Direktyva 2005/85/EB	Ši direktyva
13 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 5 dalis	—
—	15 straipsnis
14 straipsnis	—
—	16 straipsnis
—	17 straipsnis
15 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 3 dalies pirma pastraipa	18 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 3 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 3 dalies a punktas	—
15 straipsnio 3 dalies b punktas	18 straipsnio 3 dalies a punktas
15 straipsnio 3 dalies c punktas	18 straipsnio 3 dalies b punktas
15 straipsnio 3 dalies d punktas	—
15 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—
—	18 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 4 dalis	18 straipsnio 4 dalis
—	18 straipsnio 5 dalis
15 straipsnio 5 dalis	18 straipsnio 6 dalis
15 straipsnio 6 dalis	18 straipsnio 7 dalis
16 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis
16 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 2 dalis
—	19 straipsnio 3 dalis
16 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 4 dalis
16 straipsnio 4 dalis	19 straipsnio 4 dalis
—	20 straipsnio 1–3 dalys
17 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio 2 dalies a punktas	21 straipsnio 2 dalies a punktas
17 straipsnio 2 dalies b punktas	—
17 straipsnio 2 dalies c punktas	21 straipsnio 2 dalies b punktas
17 straipsnio 3 dalis	—
17 straipsnio 4 dalis	21 straipsnio 3 dalis
—	21 straipsnio 4 dalis
17 straipsnio 5 dalis	21 straipsnio 5 dalis
—	21 straipsnio 6 dalis
17 straipsnio 6 dalis	21 straipsnio 7 dalis
18 straipsnis	22 straipsnis
19 straipsnis	23 straipsnis

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Direktyva 2005/85/EB	Ši direktyva
20 straipsnis	24 straipsnis
20 straipsnio 1 dalies a ir b punktai	24 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
20 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 2 dalis
—	24 straipsnio 3 dalis
21 straipsnis	25 straipsnis
22 straipsnis	26 straipsnis
23 straipsnis	27 straipsnis
23 straipsnio 1 dalis	27 straipsnio 1 dalis
23 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	27 straipsnio 2 dalis
23 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
—	27 straipsnio 3 dalis
—	27 straipsnio 4 dalis
23 straipsnio 3 dalis	27 straipsnio 5 dalis
23 straipsnio 4 dalis	27 straipsnio 6 dalis
23 straipsnio 4 dalies a punktas	27 straipsnio 6 dalies a punktas
23 straipsnio 4 dalies b punktas	—
23 straipsnio 4 dalies c punkto i papunktis	27 straipsnio 6 dalies b punktas
23 straipsnio 4 dalies c punkto ii papunktis	—
23 straipsnio 4 dalies d punktas	27 straipsnio 6 dalies c punktas
23 straipsnio 4 dalies e punktas	—
23 straipsnio 4 dalies f punktas	27 straipsnio 6 dalies d punktas
23 straipsnio 4 dalies g punktas	—
23 straipsnio 4 dalies h punktas	—
23 straipsnio 4 dalies i punktas	—
23 straipsnio 4 dalies j punktas	27 straipsnio 6 dalies f punktas
23 straipsnio 4 dalies k–n punktai	—
23 straipsnio 4 dalies o punktas	27 straipsnio 6 dalies e punktas
—	27 straipsnio 7 dalis
—	27 straipsnio 8 dalis
—	27 straipsnio 9 dalis
—	28 straipsnis
24 straipsnis	—
25 straipsnis	29 straipsnis
25 straipsnio 1 dalis	29 straipsnio 1 dalis
25 straipsnio 2 dalies a–c punktai	29 straipsnio 2 dalies a–c punktai

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Direktyva 2005/85/EB	Ši direktyva
25 straipsnio 2 dalies d ir e punktai	—
25 straipsnio 2 dalies f ir g punktai	29 straipsnio 2 dalies d ir e punktai
—	30 straipsnis
26 straipsnis	31 straipsnis
27 straipsnis	32 straipsnis
27 straipsnio 1 dalies a punktas	32 straipsnio 1 dalies a punktas
—	32 straipsnio 1 dalies b punktas
27 straipsnio 1 dalies b–d punktai	32 straipsnio 1 dalies c–e punktai
27 straipsnio 2–5 dalys	32 straipsnio 2–5 dalys
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
30 straipsnis	33 straipsnis
30 straipsnio 2–4 dalys	—
—	33 straipsnio 2 dalis
30 straipsnio 5 dalis	33 straipsnio 3 dalis
30 straipsnio 6 dalis	33 straipsnio 4 dalis
31 straipsnis	34 straipsnis
31 straipsnio 2 dalis	—
31 straipsnio 3 dalis	34 straipsnio 2 dalis
32 straipsnio 1–7 dalys	35 straipsnio 1–7 dalys
—	35 straipsnio 8 ir 9 dalys
33 straipsnis	—
34 straipsnis	36 straipsnis
34 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas	36 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas
34 straipsnio 2 dalies b punktas	—
34 straipsnio 2 dalies c punktas	36 straipsnio 2 dalies b punktas
34 straipsnio 3 dalies a ir b punktai	36 straipsnio 3 dalies a ir b punktai
35 straipsnio 1 dalis	37 straipsnio 1 dalies a punktas
—	37 straipsnio 1 dalies b punktas
35 straipsnio 2 dalis ir 3 dalies a–f punktai	—
35 straipsnio 4 dalis	37 straipsnio 2 dalis
35 straipsnio 5 dalis	37 straipsnio 3 dalis
36 straipsnio 1 dalis–2 dalies c punktas	38 straipsnio 1 dalis–2 dalies c punktas
36 straipsnio 2 dalies d punktas	—
36 straipsnio 3 dalis	—

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Direktyva 2005/85/EB	Ši direktyva
36 straipsnio 4 dalis	38 straipsnio 3 dalis
36 straipsnio 5 dalis	38 straipsnio 4 dalis
36 straipsnio 6 dalis	38 straipsnio 5 dalis
36 straipsnio 7 dalis	—
37 straipsnis	39 straipsnis
38 straipsnis	40 straipsnis
39 straipsnis	41 straipsnis
39 straipsnio 1 dalies a punktas	41 straipsnio 1 dalies a punktas
—	41 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis
39 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis	41 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis
39 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis	41 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktis
39 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktis	—
39 straipsnio 1 dalies b punktas	41 straipsnio 1 dalies b punktas
39 straipsnio 1 dalies c ir d punktai	—
39 straipsnio 1 dalies e punktas	41 straipsnio 1 dalies c punktas
—	41 straipsnio 2 ir 3 dalys
39 straipsnio 2 dalis	41 straipsnio 4 dalis
39 straipsnio 3 dalis	—
—	41 straipsnio 5–8 dalys
39 straipsnio 4 dalis	41 straipsnio 9 dalis
39 straipsnio 5 dalis	41 straipsnio 10 dalis
39 straipsnio 6 dalis	41 straipsnio 11 dalis
40 straipsnis	42 straipsnis
41 straipsnis	43 straipsnis
—	44 straipsnis
42 straipsnis	45 straipsnis
43 straipsnis	46 straipsnis
44 straipsnis	47 straipsnis
—	48 straipsnis
45 straipsnis	49 straipsnis
46 straipsnis	50 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
III priedas	—
—	III priedas
—	IV priedas

(¹) Atitikties lentelė nebuvo atnaujinta.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Europos turizmo statistika *I**

P7_TA(2011)0137

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos turizmo statistikos (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))

(2012/C 296 E/36)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0117),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 338 straipsnio 1 dalį, pagal kurias Komisija pateikė Parlamentui pasiūlymą (C7-0085/2010),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Portugalijos Respublikos Asamblėjos ir Italijos Senato pateiktas pastabas dėl teisėkūros akto projekto,
 - atsižvelgdamas į Tarybos atstovo 2011 m. kovo 22 d. laišku priimtą išipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto pranešimą (A7-0329/2010),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2010)0063**Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011 dėl Europos turizmo statistikos, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 95/57/EB***(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 692/2011.)*

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Bendrijos finansines priemones, skirtas bendrai žuvininkystės politikai ir jūrų teisei įgyvendinti *I**

P7_TA(2011)0138

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2006, nustatantis Bendrijos finansines priemones, skirtas bendrai žuvininkystės politikai ir jūrų teisei įgyvendinti (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))

(2012/C 296 E/37)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0145),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0107/2010),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Portugalijos Respublikos Asamblėjos ir Italijos Senato pateiktas pastabas dėl teisėkūros akto projekto,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 11 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A7-0017/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 44, 2011 2 11, p. 171.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

P7_TC1-COD(2010)0080

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2006, nustatantis Bendrijos finansines priemones, skirtas bendrai žuvininkystės politikai ir jūrų teisei įgyvendinti

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 693/2011.)

Žuvininkystė. Pereinamojo laikotarpio techninės priemonės *I**

P7_TA(2011)0139

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1288/2009 dėl pereinamojo laikotarpio techninių priemonių nustatymo 2010 m. sausio 1 d.–2011 m. birželio 30 d. laikotarpiui (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))

(2012/C 296 E/38)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0488),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0282/2010),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 19 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 9 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A7-0024/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 84, 2011 3 17, p. 47.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

P7_TC1-COD(2010)0255

Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti, ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1288/2009 dėl pereinamojo laikotarpio techninių priemonių nustatymo 2010 m. sausio 1 d. – 2011 m. birželio 30 d. laikotarpiui

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 579/2011.)

2012 m. pajamų ir išlaidų sąmata

P7_TA(2011)0140

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Parlamento 2012 finansinių metų pajamų ir išlaidų sąmatos. I skirsnis. Parlamentas (2011/2018(BUD))

(2012/C 296 E/39)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾, ypač į jo 31 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl 2012 m. biudžeto sudarymo procedūros gairių: I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX ir X skirsniai ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į generalinio sekretoriaus Biurui pateiktą pranešimą dėl Europos Parlamento 2012 finansinių metų pirminio sąmatos projekto rengimo,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 23 d. Biuro pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 23 straipsnio 7 dalį ir 79 straipsnio 1 dalį parengtą pirminį sąmatos projektą,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 79 straipsnio 2 dalį parengtą sąmatos projektą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 79 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7-0087/2011),
- A. kadangi institucijos privalo tinkamai ir veiksmingai reaguoti į dabartinę finansų, ekonomikos ir socialinę Sąjungos padėtį ir, siekdamas sutaupyti lėšų, taikyti griežtas valdymo procedūras; mano, kad turėtų būti taupomos biudžeto eilučių, susijusių su Europos Parlamento nariais, lėšos;

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0088.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- B. kadangi institucijoms reikėtų užtikrinti pakankamai išteklių, tačiau dabartinėmis ekonominėmis aplinkybėmis ištekliai turėtų būti naudojami apdairiai ir efektyviai,
- C. kadangi pagal Parlamento darbo tvarkos taisyklių 23 ir 79 straipsnius itin pageidautina, kad Biudžeto komitetas ir Biuras tęstų glaudesnę bendradarbiavimą vykdant metinę biudžeto sudarymo procedūrą, ir pagal šiuos straipsnius Biuras atsakingas už finansinių, organizacinių ir administracinių sprendimų, susijusių su Parlamento vidaus organizacija, priėmimą, taip pat už preliminarios Parlamento biudžeto sąmatos parengimą, o Biudžeto komitetas atsakingas už pranešimo dėl Parlamento biudžeto sąmatos projekto vykdant metinę biudžeto sudarymo procedūrą pateikimą plenariniame posėdyje,
- D. kadangi pagal Sutartį ir Darbo tvarkos taisykles bus visiškai išlaikyta plenarinio posėdžio prerogatyva tvirtinti sąmatą ir galutinį biudžetą,
- E. kadangi 2011 m. kovo 15 ir 22 d. įvyko Biuro ir Biudžeto komiteto delegacijų rengimosi derinimui susitikimas;
- F. kadangi pastarajame laiške už biudžetą atsakingas Komisijos narys ragino visas institucijas dėti visas įmanomas pastangas siekiant sumažinti išlaidas rengiant savo išlaidų sąmatas 2012 m. biudžeto projektui;

Bendroji programa ir bendras biudžetas

1. džiaugiasi, kad ligi šiol Biuras ir Biudžeto komitetas puikiai bendradarbiauja vykdant dabartinę biudžeto sudarymo procedūrą ir kad 2011 m. kovo 22 d. per rengimosi derinimui susitikimą pasiektas Biuro ir Biudžeto komiteto susitarimas;
2. pažymi, kad 2012 m. pirminio sąmatos projekto išlaidų lygis, kaip Biurui pasiūlė generalinis sekretorius, sudaro 1 773 560 543 EUR, o tai sudaro 20,26 proc. sumos, numatytos pagal Daugiametės finansinės programos (DFP) 5 išlaidų kategoriją; pažymi, kad siūloma padidinti lėšų 5,20 proc., palyginti su 2011 m. biudžetu;
3. palankiai vertina tai, kad Biuras priėmė 2012 m. biudžeto pirminį išlaidų sąmatos projektą, kuris patvirtintas Biuro 2011 m. kovo 23 d. posėdyje, po rengimosi derinimo su Biudžeto komitetu, kuriame, palyginti su iš pradžių pasiūlytu pirminiu sąmatos projektu, sutaupoma lėšų; patvirtina Biuro pasiūlymą ir nustato, kad bendras 2012 m. sąmatos projekto išlaidų lygis yra 1 724 575 043 EUR, o tai sudaro 19,70 proc. sumos, numatytos pagal DFP 5 išlaidų kategoriją; pažymi, kad siūloma padidinti lėšų 2,30 proc., palyginti su 2011 m. biudžetu;
4. ragina atlikti ilgalaikę Parlamento biudžeto peržiūrą; prašo nustatyti lėšas, kurias galima ateityje sutaupyti, kad būtų sumažintos išlaidos ir rasta lėšų ilgalaikiam Parlamento kaip vienos iš teisėkūros institucijų veikimui;
5. dar kartą pabrėžia, kad, atsižvelgiant į sunkias ekonomines ir biudžeto sąlygas valstybėse narėse, Parlamentas turėtų pademonstruoti savo atsakingą požiūrį į biudžetą ir nuosaikumą ir nevirsyti dabartinio infliacijos lygio ⁽¹⁾; atsižvelgiant į kryptį, kurios laikosi visos institucijos, su plėtra susiję poreikiai turi būti finansuojami parengiant taisomąjį raštą arba priimant taisomąjį biudžetą; poreikiai, susiję su 18 naujų EP narių, kurie pradės dirbti pagal Lisabonos sutartį, taip pat bus finansuojami parengiant taisomąjį raštą arba priimant taisomąjį biudžetą;
6. taip pat ragina administraciją pateikti objektyvų Parlamento biudžeto vertinimą siekiant nustatyti visame biudžete sutaupytas lėšas ir šį vertinimą pateikti Biudžeto komitetui laiku prieš pasibaigiant biudžeto procedūrai;
7. primena, kad 2012 m. Sąjungos biudžetui numatyta DFP 5 išlaidų kategorijos didžiausia viršutinė išlaidų riba yra 8 754 mln. EUR;

⁽¹⁾ 2011 m. kovo 16 d. Eurostato pranešimas spaudai Nr. 41/2011.

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

8. mano, kad, išitikus ekonomikos krizei ir esant didelei valstybės skolai bei suvaržymams kai dedamos biudžeto konsolidavimo pastangos nacionaliniu lygmeniu, Parlamentas ir kitos institucijos turėtų pademonstruoti atsakingą požiūrį į biudžetą ir nuosaikumą, nemenkindamos tobulesnės teisėkūros tikslo;

Specialieji klausimai

9. ragina Biurą prieš steigiant naujus etapus Parlamente taikyti griežtą žmogiškųjų išteklių valdymo metodą;

10. mano, kad dedamos pastangos modernizuoti ir racionalizuoti administravimą bei 2012 m. pasiūlymai turėtų prisidėti prie išorės paslaugų teikimo mažinimo, ir tikisi šioje srityje sutaupyti daug lėšų, kad būtų pasiektas išlaidų lygis, kuris prilygtų bent 2010 m. išlaidų lygiui;

11. pritaria generalinio sekretoriaus pasiūlymams ir toliau įgyvendinti Parlamento aplinkos politiką, pradėti informavimo kampaniją, teikti paramą daugiametei Informacijos ir ryšių technologijų (IRT) strategijai ir toliau modernizuoti bei racionalizuoti administravimą;

12. pastangos modernizuoti ir racionalizuoti administravimą taip pat turi apimti Parlamento saugumą; prašo skirti 3 mln. EUR rezervą, kurį būtų galima panaudoti pateikus įgyvendinamą patobulinimų koncepciją ir išlaidų planą; primena minėtąją 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl 2012 m. biudžeto sudarymo procedūros gairių. Kiti skirsniai, pagal kurią būtina įgyvendinti kruopštų persvarstymą siekiant patikrinti, ar Europos piliečių teisė laisvai susitikti su savo atstovais Europos Parlamente galėtų būti veiksmingiau suderinta su neatidėliotinu poreikiu užtikrinti tų, kurie dirba institucijose, saugumą; prašo generalinio sekretoriaus pateikti šį pranešimą iki 2011 m. birželio 30 d.;

13. primena, kad svarbūs visi punktai, minimi 2012 m. biudžeto sudarymo gairėse, pavyzdžiui, taikomųjų programų programinės įrangos sistemų modernizacija, įskaitant skaitmeninę strategiją, susijusią su „Web 2.0“ priemonėmis ir socialiniais tinklais, nuotolinių išteklių paslaugų (angl. cloud computing) sistema ir belaidžiu internetu ryšiu (Wifi), informavimo ir komunikacijos politiką, žinių valdymo sistemą, vertimą raštu ir žodžiu, aplinkos politiką ir EMAS bei aktyvią nediskriminavimo politiką;

14. mano, kad įgyvendinant 2012 m. biudžetą reikėtų dar labiau taupyti mažinant vandens, elektros energijos ir popieriaus vartojimą ir kad reikėtų dėti pastangas siekiant sumažinti transporto sąnaudas, susijusias su oficialiomis komandiruotėmis ir kelionėmis;

15. pabrėžia, kad reikia nuolat teikti informaciją Europos piliečiams ir ją tolygiai paskirstyti, ir prašo savo administracijos nuolat stebėti esamas ir galimas informacijos biurų vietas, ypač ten, kur apgyvendinimas yra nemokamas;

16. reikalauja, kad būtų kruopščiai patikrinti esami Europos Parlamento ryšiai su nacionaliniais parlamentais siekiant nustatyti, kaip pagerinti sektorinius ryšius tarp atitinkamų Europos Parlamento ir valstybių narių parlamentų komitetų, kad būtų galima užmegzti esmingesnę ir geresnę dialogą;

Statomi pastatai

17. primena savo poziciją anksčiau minėtoje savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliucijoje, išsakytą Parlamento rezoliucijoje dėl 2012 m. biudžeto sudarymo procedūros gairių; mano, kad siekiant sumažinti finansines išlaidas vienas iš ateities prioritetų ir toliau bus pirmalaikis mokėjimas; šiuo požiūriu prašo optimaliai naudoti biudžeto išteklius, parengti vidutinės trukmės laikotarpio ir ilgalaikę strategijas, stengiantis rasti geriausius sprendimus ir atsižvelgiant į poreikį įvertinti įvairius pasirinkimus ir alternatyvaus finansavimo galimybes, kartu laikantis skaidrumo ir patikimo finansų valdymo principų;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

18. dar kartą pakartoja, kad Parlamentas svarstys papildomų lėšų skyrimo klausimą tik gavęs būtina informaciją, susijusią su 1) lėšų suma ir tikėtinomis finansavimo priemonėmis, 2) papildomą informaciją, susijusią su teisiniu poveikiu, ir su sąlyga, kad 3) visiems su projektu susijusiems sprendimams bus taikoma tinkama sprendimų priėmimo procedūra, pagal kurią būtų užtikrinamos atviros diskusijos ir skaidrumas; atsižvelgia į Europos istorijos namų įsteigimo bendrą sąmatą, einamųjų išlaidų sąmatą ir darbuotojų poreikius; prašo Biurą sumažinti einamųjų išlaidų sąmatą; reikalauja, kad būtų pateiktas veiklos planas, kuriame būtų išdėstyta ilgalaikė Europos istorijos namų veiklos strategija, siekiant palaikyti skaidrų ir vaisingą dialogą su susijusiomis šalimis, ir reikalauja kuo greičiau pateikti informaciją apie šį statybų projektą pagal Finansinio reglamento 179 straipsnio 3 dalį ir siūlo, kad tol, kol bus gautas minėtas veiklos planas, į rezervą būtų įrašyti 2 mln. EUR;

19. nepitaria tam, kad šiuo etapu būtų įrašyta nauja biudžeto eilutė, skirta Europos istorijos namams; taigi prašo 1 mln. EUR sumą, kuri įrašyta į naująjį punktą Nr. 3247 (Europos istorijos namai) perkelti į skyrių 10 1 (rezervas nenumatytoms išlaidoms); tačiau mano, kad tokia eilutė turėtų būti įrašoma laikantis skaidrios procedūros ir patvirtinus biudžeto valdymo institucijai;

Galutinės nuostatos

20. patvirtina 2012 finansinių metų sąmatą ir primena, kad Parlamento pozicija dėl Tarybos pakeisto biudžeto projekto bus priimama 2011 m. spalio mėnesį pagal Sutartyje numatytą procedūrą;

*

* *

21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją bei sąmatą Tarybai ir Komisijai.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

Vakcinavimas nuo mėlynojo liežuvio ligos ***I

P7_TA(2011)0147

2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2000/75/EB nuostatos dėl vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))

(2012/C 296 E/40)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2010)0666),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 26 d. Tarybos laišką, kuriame ji teigia, kad reikėtų pakeisti teisinį pagrindą, ir reikalauja, kad Europos Parlamentas priimtų savo poziciją dėl Komisijos pasiūlymo, remdamasis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 2 dalimi (05499/2011–C7-0032/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl pasiūlyto teisinio pagrindo pakeitimo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A7-0121/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

P7_TC1-COD(2010)0326**Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 7 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2000/75/EB nuostatos dėl vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, *ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,***I**

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavę įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyvoje 2000/75/EB, nustatančioje mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus ⁽³⁾, nustatytos mėlynojo liežuvio ligos kontroliavimo taisyklės, kovos su ja ir jos likvidavimo priemonės, įskaitant apsaugos ir priežiūros zonų nustatymo ir mėlynojo liežuvio ligos vakcinų naudojimo taisyklės.
- (2) Anksčiau Sąjungoje buvo užregistruoti tik pavieniai tam tikrų mėlynojo liežuvio ligos viruso serotipų sukelti protrūkiai. Šie protrūkiai daugiausia pasitaikydavo pietinėse Sąjungos dalyse. Tačiau priėmus Direktyvą 2000/75/EB, o ypač po to, kai 2006 ir 2007 m. į Sąjungą pateko mėlynojo liežuvio ligos viruso 1 ir 8 serotipai, mėlynojo liežuvio ligos virusas Sąjungoje išplito plačiau, o kai kuriose teritorijose liga gali tapti endemine. Todėl tapo sunku kontroliuoti viruso plitimą.
- (3) Direktyvoje 2000/75/EB nustatytos vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos taisyklės grindžiamos vadinamųjų „modifikuotų gyvų vakcinų“ arba „gyvų susilpnintų vakcinų“ taikymo praktika, nes kai buvo priimta ši direktyva, tai buvo vienintelės turimos vakcinos. Galima nepageidautina šių vakcinų naudojimo pasekmė – vakcinose esantis virusas gali išplisti vietos lygmeniu tarp nevakcinuotų gyvūnų.
- (4) Pastaraisiais metais naudojant naujas technologijas buvo sukurtos inaktyvintos mėlynojo liežuvio ligos vakcinos, kurios nekelia šio pavojaus nevakcinuotiems gyvūnams. Per 2008 ir 2009 m. vakcinavimo kampanijas šios vakcinos buvo plačiai naudojamos, todėl šios ligos padėtis smarkiai pagerėjo. Šiuo metu bendrai pripažįstama, kad inaktyvintų vakcinų naudojimas yra tinkamiausia aiškius simptomus turinčios mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir prevencijos priemonė Sąjungoje.
- (5) Siekiant užtikrinti geresnę mėlynojo liežuvio ligos viruso plitimo kontrolę ir sumažinti žemės ūkio sektoriui tenkančią naštą dėl šios ligos, tikslinga iš dalies pakeisti Direktyva 2000/75/EB nustatytas galiojančias vakcinavimo taisykles, kad būtų atsižvelgta į naujausius technologinius vakcinų gamybos pokyčius.
- (6) **Ši direktyva turėtų įsigalioti kitą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, kad naująsias taisykles galima būtų taikyti 2011 m. vakcinavimo sezoną.**
- (7) Šioje direktyvoje siūlomi pakeitimai turėtų leisti lanksčiau taikyti vakcinavimo taisykles, atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu esama inaktyvintų vakcinų, kurias galima sėkmingai naudoti teritorijose, kuriose neribojamas gyvūnų judėjimas.

⁽¹⁾ 2011 m. kovo 15 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽²⁾ 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento pozicija.⁽³⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 74.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

- (8) Be to, nereikėtų atmesti gyvų susilpnintų vakcinų naudojimo galimybės – su sąlyga, kad bus taikomos tinkamos atsargumo priemonės, nes jas vis dar gali būtina naudoti tam tikromis aplinkybėmis, pvz., aptikus naują mėlynojo liežuvio ligos viruso serotipą, nuo kurio nėra inaktyvintų vakcinų.
- (9) Todėl Sprendimas 2000/75/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktiva 2000/75/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis papildomas šiuo punktu:

- „j) „gyvos susilpnintos vakcinos“ – vakcinos, kurios gaminamos adaptuojant mėlynojo liežuvio ligos viruso lauko izoliatus atliekant serijinį persėjimą audinių kultūroje arba užperėtuose vištų kiaušiniuose.“.

2) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali nuspręsti leisti naudoti mėlynojo liežuvio ligos vakcinas, jeigu:

- a) toks sprendimas grindžiamas kompetentingos institucijos atlikto konkretaus rizikos vertinimo rezultatais;
- b) Komisija informuojama prieš vykdant tokį vakcinavimą.

2. Visais atvejais, kai naudojamos gyvos susilpnintos vakcinos, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija pažymėtų:

- a) apsaugos zoną, kurią sudaro bent vakcinavimo teritorija;
- b) priežiūros zoną, kurią sudaro Sąjungos teritorijos dalis, esanti mažiausiai 50 km atstumu nuo apsaugos zonos.“.

3) 6 straipsnio 1 dalies d punktas pakeičiamas taip:

- „d) įgyvendina priemones, patvirtintas 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, ypač tas, kurios susijusios su vakcinacijos programos ar kitų alternatyvių priemonių įdiegimu;“.

4) 8 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

- „b) priežiūros zoną sudaro Sąjungos teritorijos dalis, esanti mažiausiai 50 km atstumu nuo apsaugos zonos, kurioje per pastaruosius 12 mėnesių gyvūnai nebuvo vakcinuojami nuo mėlynojo liežuvio ligos gyvomis susilpnintomis vakcinomis.“.

5) 10 straipsnio 2 punktas pakeičiamas taip:

- „2) priežiūros zonoje būtų uždrausta vakcinuoti nuo mėlynojo liežuvio ligos naudojant gyvas susilpnintas vakcinas.“.

2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip **2011 m. birželio 30 d.** priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko **ne vėliau kaip** nuo **2011 m. liepos 1 d.**

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstą.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja **kitą** dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2012/C 296 E/16	Europos kaimynystės politikos peržiūra. Rytų aspektas 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros rytų aspekto	105
2012/C 296 E/17	Europos kaimynystės politikos peržiūra. Pietų aspektas 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto	114
2012/C 296 E/18	Seksualinės prievartos naudojimas per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl seksualinės prievartos naudojimo per konfliktus Šiaurės Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose	126
2012/C 296 E/19	2009 m. EIB metinė ataskaita 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos investicijų banko 2009 m. metinės ataskaitos (2010/2248(INI))	130
2012/C 296 E/20	Ai WeiWei byla Kinijoje 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Ai Weiwei bylos	137
2012/C 296 E/21	Draudimas išrinkti Tibeto vyriausybę tremtyje Nepale 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl draudimo išrinkti Tibeto vyriausybę tremtyje Nepale	138
2012/C 296 E/22	Zimbabvė 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Zimbabvės	140

III Parengiamieji aktai

EUROPOS PARLAMENTAS

2011 m. balandžio 5 d., antradienis

2012/C 296 E/23	Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimas. Lenkija. Pakarpatė (mašinių gamyba) 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Lenkijos paraiška „EGF/2010/013 PL/Podkarpackie machinery“) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))	144
	PRIEDAS	146
2012/C 296 E/24	Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimas. Čekijos Respublika – UNILEVER 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų skyrimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Čekijos paraiška „EGF/2010/010 CZ/Unilever“) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))	146
	PRIEDAS	148

2012/C 296 E/25	Dvejopo naudojimo objektai ir technologijos ***I Europos Parlamento pakeitimai, priimti 2011 m. balandžio 5 d. dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1334/2000, nustatantį Bendrijos dvejopo naudojimo objektų ir technologijų eksporto kontrolės režimą (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD)) 148	148
2012/C 296 E/26	Oficialiai remiami eksporto kreditai ***I Europos Parlamento pakeitimai, priimti 2011 m. balandžio 5 d. dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl tam tikrų rekomendacijų taikymo oficialiai remiamiems eksporto kreditams (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD)) 165	165
2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis		
2012/C 296 E/27	Taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projektas. III skirsnis – Komisija 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl 2011 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto Nr. 1/2011 projekto, III skirsnis – Komisija (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD)) 172	172
2012/C 296 E/28	ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimas. 2010 m. potvyniai Lenkijoje, Slovakijoje, Vengrijoje, Čekijos Respublikoje, Kroatijoje ir Rumunijoje 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 26 punktą (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD)) 173	173
	PRIEDAS 174	174
2012/C 296 E/29	Europos bendrijos ir Komorų Sąjungos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas *** 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Protokolo, kuriuo nustatomos Europos bendrijos ir Komorų Sąjungos žuvininkystės sektoriaus partnerystės susitarime numatytos žvejybos galimybės ir finansinis įnašas, sudarymo projekto (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE)) 174	174
2012/C 296 E/30	Ginčų sprendimo mechanizmas pagal Europos ir Viduržemio jūros šalių susitarimą, įsteigiantį EB ir Jordanijos asociaciją *** 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Jordanijos Hašimitų Karalystės susitarimo protokolo forma, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, taikytinas ginčams pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Jordanijos Hašimitų Karalystės asociaciją, prekybos nuostatas, sudarymo projekto (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE)) 175	175
2012/C 296 E/31	ES ir Maroko Karalystės susitarimas, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas *** 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maroko Karalystės susitarimo, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, sudarymo projekto (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE)) 176	176
2012/C 296 E/32	Ginčų sprendimo mechanizmas pagal Europos ir Viduržemio jūros šalių susitarimą, įsteigiantį EB ir Egipto asociaciją *** 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Egipto Arabų Respublikos susitarimo protokolo forma, kuriuo nustatomas ginčų sprendimo mechanizmas, taikytinas ginčams pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Egipto Arabų Respublikos asociaciją, prekybos nuostatas, sudarymo projekto (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE)) 176	176

2012/C 296 E/33	<p>Ukrainos dalyvavimas Sąjungos programose ***</p> <p>2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, nustatančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Ukrainos partnerystę, protokolo dėl Europos Sąjungos ir Ukrainos pagrindų susitarimo, kuriuo nustatomi Ukrainos dalyvavimo Sąjungos programose bendrieji principai, sudarymo projekto (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE)) 177</p>
2012/C 296 E/34	<p>Žuvininkystės produktų importas iš Grenlandijos ***I</p> <p>2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo nustatomos žuvininkystės produktų, gyvų dvigeldžių moliuskų, dygiaodžių, gaubtagyvių, jūros pilvakojų ir jų šalutinių produktų importo į Europos Sąjungą iš Grenlandijos taisyklės (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD)) 178</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0097</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti <i>Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011</i>, kuriuo nustatomos žuvininkystės produktų, gyvų dvigeldžių moliuskų, dygiaodžių, gaubtagyvių, jūros pilvakojų ir jų šalutinių produktų importo į Europos Sąjungą iš Grenlandijos taisyklės [1 pakeit.] ⁽¹⁾ 179</p>
2012/C 296 E/35	<p>Tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtinausi reikalavimai ***I</p> <p>2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtinausių reikalavimų (nauja redakcija) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD)) 184</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0165</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse būtinausių reikalavimų (nauja redakcija) 185</p>
	I PRIEDAS 216
	II PRIEDAS 216
	III PRIEDAS 217
2012/C 296 E/36	<p>Europos turizmo statistika ***I</p> <p>2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos turizmo statistikos (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD)) 223</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0063</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011 dėl Europos turizmo statistikos, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 95/57/EB 223</p>
2012/C 296 E/37	<p>Bendrijos finansines priemones, skirtas bendrai žuvininkystės politikai ir jūrų teisei įgyvendinti ***I</p> <p>2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2006, nustatantis Bendrijos finansines priemones, skirtas bendrai žuvininkystės politikai ir jūrų teisei įgyvendinti (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD)) 224</p>

	P7_TC1-COD(2010)0080	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2006, nustatantis Bendrijos finansines priemones, skirtas bendrai žuvininkystės politikai ir jūrų teisei įgyvendinti	225
2012/C 296 E/38	Žuvininkystė. Pereinamojo laikotarpio techninės priemonės ***I	
	2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1288/2009 dėl pereinamojo laikotarpio techninių priemonių nustatymo 2010 m. sausio 1 d.–2011 m. birželio 30 d. laikotarpiui (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))	225
	P7_TC1-COD(2010)0255	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 6 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti, ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1288/2009 dėl pereinamojo laikotarpio techninių priemonių nustatymo 2010 m. sausio 1 d. – 2011 m. birželio 30 d. laikotarpiui	226
2012/C 296 E/39	2012 m. pajamų ir išlaidų sąmata	
	2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Parlamento 2012 finansinių metų pajamų ir išlaidų sąmatos. I skirsnis. Parlamentas (2011/2018(BUD))	226
	2011 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis	
2012/C 296 E/40	Vakcinavimas nuo mėlynojo liežuvio ligos ***I	
	2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2000/75/EB nuostatos dėl vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))	230
	P7_TC1-COD(2010)0326	
	Europos Parlamento pozicija, priimta 2011 m. balandžio 7 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/.../ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2000/75/EB nuostatos dėl vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos	231

Simbolių paaiškinimai

- * Bendradarbiavimo procedūra
- **I Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
- **II Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu █.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ||.

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT